

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

کتاب معلّم

(راهنمای تدریس)

عملیات میکروبیولوژی

رشته صنایع غذایی

وزارت آموزش و پرورش
سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی

برنامه‌ریزی محتوا و نظارت بر تألیف : دفتر تألیف کتاب‌های درسی فنی و حرفه‌ای و کاردانش

نام کتاب : کتاب معلم عملیات میکروبیولوژی - ۵۵۲/۳

مؤلفان : رسول پایان، سحر هنرمندجهرمی با همکاری میرمحمد شاملوانباردان

ناظر : نبی‌الله مقیمی

آماده‌سازی و نظارت بر چاپ و توزیع : اداره کل نظارت بر نشر و توزیع مواد آموزشی

تهران : خیابان ایرانشهر شمالی - ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش (شهید موسوی)

تلفن : ۸۸۸۳۱۱۶۱-۹، دورنگار : ۸۸۳۰۹۲۶۶، کدپستی : ۱۵۸۴۷۴۷۳۵۹

وب سایت : www.chap.sch.ir

مدیر امور فنی و چاپ : لیدا نیک‌روش

صفحه‌آرا : زهره بهشتی‌شیرازی

حروفچین : فاطمه محسنی

مصصح : زهرا رشیدی‌مقدم، شاداب ارشادی

امور آماده‌سازی خبر : زینت بهشتی‌شیرازی

امور فنی رایانه‌ای : حمید ثابت‌کلاچاهی، فاطمه رئیسیان فیروزآباد

ناشر : شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران - تهران - کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج - خیابان ۶۱ (داروپخش)

تلفن : ۴۴۹۸۵۱۶۱-۵، دورنگار : ۴۴۹۸۵۱۶۰، صندوق پستی : ۳۷۵۱۵-۱۳۹

چاپخانه : شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران «سهامی خاص»

سال انتشار و نوبت چاپ : چاپ اول ۱۳۹۴

حق چاپ محفوظ است.

فهرست

<p>۴۶ کشت آزمایشگاهی</p> <p>فصل ششم : نمونه برداری و آماده سازی نمونه</p> <p>۴۹ برای آزمون</p> <p>۴۹ ۶-۱- نمونه برداری</p> <p>۵۱ ۶-۲- روش نمونه برداری از چند ماده غذایی</p> <p>۵۳ ۶-۳- جابه جایی نمونه ها</p> <p>۵۴ ۶-۴- دریافت و نگهداری نمونه ها در آزمایشگاه</p> <p>۵۴ ۶-۵- آماده سازی نمونه برای آزمون های میکروبی</p> <p>۵۹ فصل هفتم : روش های کشت میکروارگانیسم</p> <p>۷-۱- روش های کشت میکروارگانیسم های هوازی</p> <p>۵۹ در محیط جامد</p> <p>۶۶ ۷-۲- کشت میکروارگانیسم های بی هوازی</p> <p>۶۷ ۷-۳- کشت خطی</p> <p>۷۱ ۷-۴- شمارش مستقیم میکروسکوپی یا گسترش برید</p> <p>۷۲ فصل هشتم : آزمون های میکروبی مواد غذایی</p> <p>۷۳ ۸-۱- آزمون های میکروبی آب</p> <p>۹۴ ۸-۲- آزمون های میکروبی شیر</p> <p>۱۰۱ ۸-۳- آزمون های میکروبی پنیر</p> <p>۱۰۲ ۸-۴- آزمون های میکروبی شیرخشک</p> <p>۱۰۵ ۸-۵- آزمون های میکروبی فراورده های غلات</p> <p>۸-۶- آزمون اختصاصی جستجو و شمارش</p> <p>۱۰۷ ویبریو پاراهمولیتیکوس در ماهی</p> <p>۸-۷- روش های شناسایی کپک ها و مخمرها در</p> <p>۱۱۱ مواد غذایی</p> <p>فصل نهم : آزمون های میکروبی تعیین نوع و میزان</p> <p>۱۱۹ آلودگی محیط کار</p> <p>۹-۱- آزمون های میکروبی تعیین نوع و میزان</p> <p>۱۱۹ آلودگی محیط کار</p> <p>۹-۲- روش های تشخیص آلودگی میکروبی</p> <p>۱۲۲ محیط کار</p> <p>۱۲۴ کتابنامه</p>	<p>پیش گفتار</p> <p>مقدمه</p> <p>سخنی با هنرآموزان</p> <p>فصل اول : مقررات کار در آزمایشگاه میکروب شناسی</p> <p>۱-۱- فضای مربوط به آماده سازی نمونه و آزمایش</p> <p>۱-۲- مکان آزمایش</p> <p>۱-۳- تمیز کردن و ضد عفونی کردن سطوح کار</p> <p>۱-۴- بهداشت کارکنان و دانش آموزان</p> <p>۱-۵- مقررات ایمنی</p> <p>فصل دوم : دستگاه ها و وسایل آزمایشگاه</p> <p>میکروبیولوژی</p> <p>۲-۱- دستگاه ها و وسایل آزمایشگاه میکروب شناسی</p> <p>۲-۲- وسایل آزمایشگاهی</p> <p>۲-۳- میکروسکوپ</p> <p>۲-۴- انواع میکروسکوپ</p> <p>فصل سوم : رنگ آمیزی باکتری ها</p> <p>۳-۱- رنگ ها</p> <p>۳-۲- انواع رنگ آمیزی</p> <p>۳-۳- تهیه گستره خشک از نمونه میکروبی</p> <p>۳-۴- تهیه گستره مرطوب از نمونه میکروبی</p> <p>۳-۵- رنگ آمیزی ساده با متیلن بلو</p> <p>۳-۶- رنگ آمیزی گرم</p> <p>۳-۷- رنگ آمیزی اسپور</p> <p>۳-۸- رنگ آمیزی کپسول</p> <p>فصل چهارم : آلودگی زدایی و سترون سازی</p> <p>۴-۱- روش های گرمایی</p> <p>۴-۲- مواد شیمیایی ضد میکروب یا سترون کننده ها</p> <p>۴-۳- تابش اشعه یا پرتو دهی</p> <p>۴-۴- نحوه کاربرد مواد و روش های سترون کننده</p> <p>فصل پنجم : آماده سازی محیط های کشت میکروبی</p> <p>۵-۱- انواع محیط های کشت آزمایشگاهی</p> <p>۵-۲- آماده سازی و سترون سازی محیط های</p>
---	---

پیش گفتار

در دنیای اندیشه‌ها و مشاهده‌های آدمی، قلمرو میکروارگانیسم‌ها بسیار گسترده است. میکروارگانیسم‌ها در همه‌جا حضور دارند، در محیط زیست، در اندام‌های انسان‌ها و سایر موجودات زنده و سطوح در تماس با موجودات زنده و چنانچه شرایط مساعد باشد، رشد و نمو و تکثیر نموده موجب بیماری‌های عفونی و مسمویت مصرف‌کننده از یک طرف و فساد مواد غذایی از طرف دیگر می‌شوند.

از طرفی از اوایل قرن بیستم و بیدایش و گسترش صنایع غذایی و تولید انبوه امکان به خطر افتادن سلامت مردم در ارتباط با میکروارگانیسم‌ها قوت گرفت و نیاز به ارزیابی وضعیت سلامت مواد غذایی چندین برابر گردید و با توجه به تأثیر متغیرهای گوناگون بر نتیجه آزمون‌های میکروبی و در نتیجه ارزیابی و قضاوت، مسئولان وزارت بهداشت و وزارت آموزش و پرورش را بر آن داشت تا نسبت به ارائه دوره‌های آموزشی و تألیف کتاب به نحو مؤثرتری اهتمام ورزند. از سویی آغاز هزاره سوم با ظهور فناوری‌های نوین در عرصه‌های گوناگون و از جمله علوم زیستی و صنایع غذایی و روش‌های مدرن ارزیابی، دگرگونی‌های زیادی در سیستم نظارت و کنترل بوجود آورده است که برای انطباق با آنها لازم است هر آزمون‌کننده به مسئولیت‌ها و وظایف خود در این ارتباط آگاه باشد و مسئولیت‌ها و وظایف هنرجویان و سیستم‌های کنترل و نظارت را بشناسند.

در این کتاب سعی شده است که مطالب پیرامون موضوع‌هایی باشد که روش‌های آزمون میکروبی، علل استفاده از آنها، مراحل انجام آنها، تجزیه و تحلیل یافته‌های آنها با دقتی درخور توجه و به زبان ساده بیان شود.

به رغم تمام محدودیت‌ها و کاستی‌ها، امید است مجموعه ارائه شده بتواند در جهت تعلیم روش‌های آزمون و فراگیر نمودن آن مؤثر واقع گردد.

موارد زیر از جمله اصولی هستند که در تدوین کتاب راهنمای معلم مورد توجه مؤلفان بوده است :

- تأکید بر سادگی و کاربردی بودن روش‌های آزمایش
- تکیه بر دقت، صحت، تکرارپذیری، سرعت، حساسیت و اختصاصی بودن
- قائل شدن مرز بین روش‌های خاص علمی و روش‌های کاربردی
- مبتنی ساختن روش‌ها بر پایه سهولت انجام، اقتصادی بودن و مورد تأیید مجامع معتبر ملی و جهانی بودن

مقدمه

هدف اصلی کتاب میکروبیولوژی مواد غذایی عملی، راهنمای معلم، ارائه روش‌های پایه و در عین حال علمی و کاربردی و معرفی آن با جزئیات بیشتر به مربیان/هنرآموزان برای آموزش هنرجویان است. روش تعلیم و تعلم متن کتاب هم هنرآموزان و هم هنرجویان را قادر می‌سازد که بتوانند در مورد لزوم از منابع جامع تر و در سطح بالاتری استفاده نمایند.

هدف‌های جنبی کتاب عبارتند از:

- آگاهی و شناخت بیشتر هنرآموزان نسبت به مسائل مربوط به میکروبیولوژی مواد غذایی
- تفهیم آسان تر و بهتر موضوعات به هنرآموزان
- آگاه ساختن هنرآموزان نسبت به خطاهای معمول در انجام آزمون‌های میکروبی
- بالا بردن توان علمی و مهارتی هنرآموزان
- تأکید بر ارزش آزمون‌های میکروبی در ارزیابی وضعیت بهداشتی مواد غذایی و محیط کار
- تأکید بر جنبه‌های علمی و مفهومی و ادراکی
- و بالاخره تأکید بر ارزش مشاهده دقیق علمی به عنوان ابزار اساسی برای شناخت پدیده‌ها؛ که امروزه در تمام دنیا تقویت بنیه مشاهده در کسانی که در برنامه‌های علمی اشتغال دارند از اولویت بسیار بالایی برخوردار است زیرا بر پایه مشاهده دقیق افراد، انجام تفسیرهای منطقی و درست میسر می‌شود اما متأسفانه در بسیاری از موارد به دلیل کمبود و یا حتی نبود محتوای مناسب و دستور کار دقیق و علمی کار، انجام آزمون‌های عملی و مشاهده یافته‌های آنها به درستی انجام نمی‌گیرد و از طرفی موجب سردرگمی و خستگی کارکنان و ایجاد شدن یافته‌های نامنظم، پراکنده و غیر قابل اعتماد می‌شود. به عبارت ساده‌تر به ندرت کوشش‌های سازمان یافته و منظم برای آموزش فراگیران در مقاطع گوناگون صورت گرفته است.

برنامه‌های کیفی برای شناسایی روش‌های آزمون عملی به‌ویژه در ارتباط با کار با موجودات زنده و مشاهده علمی یافته‌ها نیاز به

پاسخ‌گویی به سؤال‌های زیر است:

- کدام آزمون برای ارزیابی‌ها برگزیده شود
 - هنگام انجام آزمون به چه نکاتی توجه شود
 - مشاهده یافته‌ها چگونه انجام گیرد
 - یافته‌ها چگونه تجزیه و تحلیل شوند
- این کتاب بر اساس تجربیات عملی مؤلفان و روش‌های استاندارد ملی تدوین شده و امید است جوابگوی نیازهای هنرآموزان باشد. در این راستا مؤلفان بر آنند که بر اساس هدف اصلی کتاب به هنرآموزان و فراگیران کمک کنند تا از راه مشاهده دقیق و علمی و تجزیه و تحلیل درست به نتایج دقیق و علمی دست یابند.

در بخش اول کتاب مطالب عمومی و پایه مانند تهیه محیط کشت برای رنگ‌سازی، سالم‌سازی محیط کار شامل سطوح، هوا، اندام‌های کارکنان، تنظیم دستگاه‌ها و تجهیزات آزمایشگاهی، شستشو و آماده‌سازی و سترون‌سازی وسایل مورد بررسی قرار خواهند گرفت.

در بخش دوم روش ارزیابی آب، شیر، مواد غذایی و... مورد بررسی است.

و بخش سوم شامل ضمایم است.

سخنی با هنرآموزان

✓ پیش از تدریس هر یک از آزمون‌ها، هنرجویان را تشویق کنید که هدف از انجام آزمون‌ها، روش‌های انجامشان، مراحل اجرایی کار، محیط‌های کشت لازم، محلول‌ها، رنگ‌های بیولوژیک، دستگاه‌ها و لوازم مورد نیاز هر آزمون را به خوبی بشناسند.

✓ روش انجام کار را ابتدا به صورت شفاهی و سپس به شکل نمایشی برای هنرجویان توجیه کنید و تا زمانی که موضوع و روش آزمون به خوبی درک نشده و یا حین اجرای آن قطعی نشده کار را آغاز نکنند.

✓ حین انجام آزمون‌ها نحوه کار هنرجویان را زیر نظر داشته باشید و بخشی از نمره هنرجویان را بر مبنای یافته‌های این مشاهده تعیین نمایید.

✓ به سؤال‌های هنرجویان به دقت گوش داده و به آنها پاسخ دهید و سعی کنید پاسخ‌های شما دقیق و مستدل و در عین حال مستند باشد و از اختصاص دادن وقت به این موضوع دریغ نورزید.

✓ سعی کنید با طرح سؤال‌های مناسب و به‌جا و مربوط به هر آزمون قوه تخیل هنرجویان را تحریک و تقویت نمایید.

✓ در مواردی که چند روش آزمون وجود دارد مزایا و معایب هر یک را مورد بحث و تبادل نظر قرار دهید؛ به‌ویژه از نظر کاربردی بودن روش.

✓ به انتظارات آموزشی هر بخش به دقت توجه کنید.

✓ هر یک از گزارش کارهای هنرجویان را به دقت مطالعه و در صورت نیاز اصلاح کرده و بیش از جلسه بعدی آزمون به آنان برگردانید تا از خطای خود آگاه شوند و مطمئن باشند که حاصل زحمت آنها مورد بررسی و نقد قرار می‌گیرد.

✓ بدیهی است ارتباط حضوری و چهره به چهره با هنرجویان و ایجاد ارتباط عاطفی با آنان به مراتب اثربخش‌تر است و هنرجویان جوان، درس هنرآموزی را که با آنان عاطفی و مسئولانه برخورد کرده باشند بیشتر دوست دارند و عمیق‌تر می‌فهمند و بهتر عمل می‌کنند و در نتیجه بازدهی آن در محیط کار برایشان بیشتر است.

محتوای ارائه شده در کتاب را می‌توانید در صورت امکان به ۲۱ جلسه ۵ ساعته آزمایشگاهی در طول سال تحصیلی به شرح زیر تقسیم نمایید؛

جلسه اول — رعایت نکات ایمنی هنگام کار در آزمایشگاه میکروبی‌شناسی مواد غذایی و معرفی لوازم شیشه‌ای

جلسه دوم — معرفی تجهیزات شامل گرمخانه، اتوکلاو، میکروسکوپ

جلسه سوم — سترون‌سازی سطوح، وسایل و اندام‌ها

جلسه چهارم — معرفی انواع آماده‌سازی محیط‌های کشت جامد و مایع و رقیق‌کننده‌ها و سترون‌سازی

جلسه پنجم — معرفی روش‌های رنگ‌آمیزی‌های مورد نیاز، طرز کار با میکروسکوپ

جلسه ششم — تهیه سوسپانسیون‌ها، روش‌های گوناگون کشت (خطی، جامد به مایع، مایع به جامد)

جلسه هفتم — آماده‌سازی نمونه‌های آزمایشگاهی، تهیه و قسمت‌های متوالی، کشت سطحی، کشت استاندارد، کشت حلقه‌ای،

مشاهده نتیجه کار هفته پیش

جلسه هشتم — شمارش کلنی و محاسبه تعداد میکروب در نمونه هفته پیش

آزمون میکروبی آب، شمارش میکروبی به روش MPN، TC، برای کلیفرم‌ها با محیط مک کانگی یا یولت ردبایل آگار

جلسه نهم — تهیه گزارش آزمون میکروبی آب، طرز استفاده از جداول MPN و شمارش مستقیم

جلسه دهم — آزمون میکروبی شیر، احیای رنگ، شمارش کلی، شمارش مستقیم

جلسه یازدهم — آزمون میکروبی شیر خشک و پنیر، آزمون شمارش اسپور باسیلوس‌ها
 جلسه دوازدهم — گزارش یافته‌های هفته پیش، آزمون استافیلوکوک در خامه
 دو گونه استاف از پیش آماده شده + رنگ‌آمیزی اسپور
 جلسه سیزدهم — انجام تست کوآگولاز، کاتالاز، رنگ‌آمیزی استاف و یک باکتری گرم منفی
 جلسه چهاردهم — آزمون میکروبی مرغ، شناسایی سالمونلا، مرحله اول انجام کشت خطی، شمارش مستقیم
 جلسه پانزدهم — ادامه آزمون میکروبی مرغ مرحله دوم (غنی‌سازی اولیه)
 جلسه شانزدهم — ادامه آزمون میکروبی مرغ مرحله سوم
 جلسه هفدهم — ادامه آزمون میکروبی مرغ، مرحله چهارم، تست‌های بیوشیمیایی
 جلسه هجدهم — بررسی یافته‌های آزمون میکروبی مرغ، آزمون میکروبی برنج پخته برای جستجو و شمارش با
 سیلوس سرتوس
 جلسه نوزدهم — CFU^۱ شمارش باکتری‌های غنی‌سازی اولیه، آزمون میکروبی برنج + کشت کپک‌ها از نمونه آرد و مخمرها
 از آبمیوه
 جلسه بیستم — مشاهده کشت کپک‌ها و مخمرها + انجام آزمون اسلاید کالچر چند گونه کپک
 جلسه بیست و یکم — رنگ‌آمیزی و مشاهده اسلاید کالچرها و شناسایی کپک مربوطه با استفاده از شکل‌های استاندارد

نحوه ارزیابی هنرجویان

برای سهولت و دقت کار ارزیابی هنرجویان و امتیازدهی دقیق به کار آنان لازم است برای هر یک از آنان پوشه جداگانه‌ای در نظر گرفته شده، نسخه‌ای از گزارش آزمون‌های انجام شده با درج تاریخ، خطاهای احتمالی، نقاط قوت و ضعف و امتیاز متعلقه در آن نگهداری شود تا هر زمان و به ویژه آخر دوره از چگونگی پیشرفت و مهارت و خلاقیت و همزمان سستی و ضعف از آن استفاده شود و به تناسب خطاهای احتمالی، تکلیف لازم برای رفع مشکل کارکردی هنرجویان داده شود.

تلاش مجدانه و صادقانه شما در انجام این کار موجب فراهم شدن الگوی مناسب و دقیقی برای هنرجویان خواهد شد.

از هنرجویان هم بخواهید که از ابتدای کار فعالیت‌های عملی خود و نتیجه آزمون و داوری و امتیاز شما را در آن ثبت نمایند.

در آخر دوره نوعی جمع‌بندی از مطالب دوره، میزان تلاش و علاقمندی هنرجویان، صحت، دقت و نظم و خلاقیت به عمل آورید.

به هنرجویان تذکر دهید که به مشاهده عینی و دقیق یافته‌ها توجه بیشتری مبذول دارند و از هرگونه قضاوت غیرمنطقی و غیر مستدل بپرهیزند.

ایمنی کار در آزمایشگاه میکروب شناسی و اقدامات پیش‌گیری از آلودگی هنگام کار

طراحی این کتاب برابر با پیش نیازهای ایمنی مربوط به کار با میکروارگانیسم‌ها می‌باشد. برای این منظور میکروارگانیسم‌ها را به ۴ گروه خطر دسته بندی می‌کنند.

گروه خطر ۱ (میکروارگانیسم‌های بدون خطر یا دارای خطر خیلی کم برای افراد یا جامعه)
 این گروه میکروارگانیسم‌هایی هستند که بیماری‌زایی آنها برای انسان و حیوان به اثبات نرسیده است.
 گروه خطر ۲ (میکروارگانیسم‌های دارای خطر متوسط برای افراد و کم خطر برای جامعه)
 میکروارگانیسم‌های این گروه برای انسان و حیوان بیماری‌زا بوده ولی احتمال ایجاد خطر آنها برای کارکنان آزمایشگاه، جامعه

یا محیط کم است.

گروه خطر ۳ (میکروارگانسیم‌های پرخطر برای افراد و کم خطر برای جامعه)

میکروارگانسیم‌های این گروه بیماری‌زا بوده و برای انسان و حیوان خطر آفرین هستند ولی عامل عفونت از فردی به فرد دیگر منتقل نمی‌شود.

گروه خطر ۴ (میکروارگانسیم‌های پرخطر برای افراد و جامعه)

این گروه میکروارگانسیم‌هایی هستند که برای انسان و حیوان بیماری‌زا هستند و به آسانی از فردی به فرد دیگر به طور مستقیم یا غیرمستقیم منتقل می‌گردند و برای بیماری‌های ناشی از آنها درمان مؤثر در دسترس نیست و پیش‌گیری از انتقال آنها هم مشکل است.

در این کتاب آزمون‌های جستجو و شناسایی میکروارگانسیم‌های مربوط به گروه‌های خطر ۱، ۲ و ۳ ارائه شده است.

مقررات کار در آزمایشگاه میکروبی شناسی

طراحی آزمایشگاه و فضای مورد نیاز

۱-۱- فضای مربوط به آماده سازی نمونه و آزمایش

برای داشتن یک فضای خوب و مناسب آزمایشگاهی باید برای قسمت‌های زیر فضای جداگانه‌ای در نظر گرفته شود.

– دریافت و نگهداری نمونه‌ها

– آماده‌سازی نمونه‌ها به ویژه مواد خام

– گرمخانه گذاری میکروارگانیسم‌ها

– نگهداری سویه‌های مرجع^۱ (سویه‌های میکروبی مرجع که از آزمایشگاه‌ها و مراکز پژوهشی معتبر تهیه می‌شوند)

– آماده سازی و سترون‌سازی محیط‌های کشت و وسایل مورد استفاده

– انبار محیط‌های کشت آزمایشگاهی، نشانگرها و رنگ‌ها

– شستشوی وسایل شیشه‌ای، فلزی و پلاستیکی

– انبار نگهداری مواد شیمیایی خطر ساز در اتاق‌ها و قفسه‌ها

– فضای عمومی

برای موارد زیر لازم است :

✓ ورودی، راه پله و آسانسور

✓ رخت‌کن و سرویس‌های بهداشتی

✓ انبار مواد و وسایل

✓ فضای عمومی مربوط به کارکنان و هنرجویان

به علاوه فضای کاری کافی به منظور حفظ شرایط پاکیزگی و نظم باید وجود داشته باشد. بهتر است این فضا با حجم آزمون‌های

مورد نظر و تشکیلات داخلی آزمایشگاه تناسب داشته باشد.

۱-۲- مکان آزمایش

مکان انجام آزمون‌های میکروبی باید به گونه‌ای ساخته و مجهز شود که خطر آلودگی به وسیله گرد و غبار و میکروارگانیسم‌های

۱- Type culture

موجود را کاهش دهد. برای این منظور لازم است موارد زیر در نظر گرفته شود :

- دیوار و کف باید صاف باشد تا به سهولت قابل تمیز کردن شود.
- کف باید دارای شیب ۲٪ باشد تا از جمع شدن آب روی آن جلوگیری شود.
- کف نسبت به شوینده‌ها و سترون کننده‌ها مقاوم بوده و لغزنده نباشد.
- به منظور کم کردن جریان هوا هنگام آزمون، پنجره‌ها و درها باید به طور کامل بسته شوند تا از ورود هوای آلوده بیرون به داخل جلوگیری شود.
- برای آزمون‌هایی که باید در هوای با آلودگی کم انجام شوند باید از اتاقک ایمن استفاده شود.
- استفاده از پرده برای شیشه‌ها و پنجره‌های آزمایشگاه مناسب نیست زیرا خود یک منبع ورود گرد و غبار و سایر عوامل آلوده کننده است.

نکته‌های لازم برای مجهز کردن آزمایشگاه

- ✓ دسترسی به آب سالم برای مصارف مورد نظر مانند شستشوی وسایل
- ✓ دسترسی به برق با ولتاژ مناسب
- ✓ وجود نور کافی و استاندارد در هر قسمت آزمایشگاه (راهروها ۱۱ لوکس، مکان آزمون ۳۰۰ لوکس، مکان‌های کار خیلی دقیق ۵۰۰ لوکس)
- ✓ میز کار و صندلی‌های آزمایشگاه باید دارای سطوح صاف و غیر قابل نفوذ باشد و به آسانی قابل تمیز کردن و سترون کردن باشد.

- ✓ در دسترس بودن وسایل آزمایشگاهی
- ✓ دسترسی به اتوکلاو برای از بین بردن مواد زائد و محیط‌های کشت آلوده
- ✓ فراهم کردن سیستم ایمنی برای خاموش کردن آتش، برق اضطراری، دوش اضطراری و وسایل شستشوی چشم
- ✓ فراهم کردن جعبه کمک‌های اولیه

۳-۱- تمیز کردن و ضد عفونی کردن سطوح کار

- کف، دیوارها، سقف، میز کار آزمایشگاه، وسایل و اتصالات آنها باید به طور منظم از نظر آلودگی کنترل شود زیرا ممکن است منبعی برای آلودگی باشند.
- سالم سازی سطوح با استفاده از مواد سترون کننده انجام شود.
- وضعیت آلودگی سطوح در تماس با هنرجویان و هنرآموزان و دانش آموزان باید به طور منظم بررسی شود (به فصل مربوط در همین مجموعه مراجعه شود).

۴-۱- بهداشت کارکنان و دانش آموزان

- به منظور پیشگیری از آلودگی نمونه‌ها، محیط‌های کشت آزمایشگاهی و خطر ابتلا به عفونت کارکنان و هنرجویان اقدامات زیر باید انجام شود :
- ✓ از روپوش، دستکش، کلاه و در صورت امکان کفش یکبار مصرف استفاده شود.

- ✓ لباس آزمایشگاه باید خارج از محل کار و رخت کن پوشیده شود.
- ✓ ناخن‌ها باید تمیز و کوتاه نگه داشته شود.
- ✓ پیش و پس از انجام آزمون‌های میکروبی لازم است دست‌ها با آب ولرم و صابون مایع همراه با ماده سترون‌کننده مناسب مانند یدوفور^۱ به خوبی شسته شوند. برای خشک کردن دست‌ها از یک خشک کن برقی یا دستمال و حوله یکبار مصرف استفاده شود.
- ✓ هنگام کار با نمونه‌ها، کشت‌ها و محیط‌های کشت از صحبت کردن، سرفه کردن و عطسه کردن خودداری شود.
- ✓ از خوردن، آشامیدن در آزمایشگاه و قراردادن مواد غذایی مورد مصرف در یخچال یا فریزر آزمایشگاه خودداری شود.
- ✓ از کشیدن سیگار در آزمایشگاه پرهیز گردد.
- ✓ از مکیدن مایعات آلوده و عفونت‌زا با بی‌پت، به وسیله دهان پرهیز شود.
- ✓ آزمون‌های آلوده‌کننده محیط باید به منظور جلوگیری از پراکندگی هاگ قارچ‌ها در اتاقک ایمنی انجام شود.
- ✓ ظرف‌های دارای محیط کشت میکروارگانیسم‌ها باید به طور واضح علامت گذاری شوند.
- ✓ هنگام جابه‌جایی تشتک‌هایی که داخل آنها بخار جمع شده و برای جلوگیری از انتشار آلودگی باید دقت عمل صورت گیرد.
- ✓ هنگام جابه‌جایی ظرف‌های شیشه‌ای باید دقت شود. اگر به هر دلیل ظرفی شکسته شود و محتوی آن روی لباس کار، میز کار آزمایشگاه یا سطوح دیگر ریخته شود، نسبت به زدودن آلودگی و سترون کردن محل هرچه زودتر اقدام نمود.

۵-۱- مقررات ایمنی

- ✓ هنگام وقوع هر حادثه‌ای نخستین هدف باید حفظ سلامتی فرد یا افراد مصدوم باشد. کمک‌های اولیه و اختصاصی پزشکی را باید در نظر گرفت و از حرکت دادن شخص مصدوم تا جای ممکن جلوگیری کرد.
- ✓ در صورت وجود و پراکندگی ذرات معلق در فضا لازم است منطقه آلوده ترک شود و تا زمان فرو نشستن ذرات روی زمین و سترون کردن محل از رفتن به آنجا خودداری شود.
- ✓ پس از وقوع هر حادثه باید گزارش کامل و جامعی با تمام جزئیات واقعه تهیه و به مسئول مربوط ارائه شود.
- ✓ از قرار دادن مواد شیمیایی که احتمال واکنش بین مواد فرار آنها وجود دارد، خودداری شود.
- ✓ در نگهداری موادی که دارای بخارات سمی یا قابل اشتعال هستند دقت کامل به عمل آید.
- ✓ لوله‌های انتقال گاز از نظر امکان نشست مورد توجه قرار گیرد.
- ✓ از قرار دادن وسایل شکستنی و سنگین در قسمت‌های بالای قفسه‌ها جلوگیری شود.
- ✓ از علائم هشداردهنده در آزمایشگاه استفاده شود.
- ✓ هنگام استفاده از وسایل آزمایشگاهی به توصیه‌های سازنده توجه شود.
- ✓ هنگام کار با شعله گاز لازم است از ایجاد کوران جلوگیری به عمل آید و دقت شود که از خاموش شدن شعله نیز جلوگیری گردد.
- ✓ هنگام خروج از آزمایشگاه از بسته بودن شیر اصلی گاز، آب و خاموش بودن کلیه وسایل برقی بدون استفاده، اطمینان حاصل شود.

دستگاه‌ها و وسایل آزمایشگاه میکروبیولوژی

۲-۱- دستگاه‌ها و وسایل آزمایشگاه میکروب‌شناسی

وسایل آزمایشگاهی باید تمیز و در محل مناسب نگهداری شوند و پیش از استفاده و طی زمان کاربری از سلامت و ایمنی آنها اطمینان حاصل شود. در ضمن هنگام انتخاب وسایل باید کاربری آسان،، سهولت تعمیر، تمیز کردن، سترون کردن و کالبراسیون یا تنظیم آنها مورد توجه باشد.



شکل ۲-۱- اتاقک محافظ آزمایشگاه میکروب‌شناسی

۲-۱-۱- اتاقک‌های محافظ: منظور از اتاقک

محافظ، یک محل کار با جریان هوای عمودی و افقی برای زدودن گرد و غبار و ذرات معلق مانند میکروب‌ها از هوا می‌باشد. برای اتاقک‌هایی که در میکروب‌شناسی به کار می‌روند تعداد ذرات معلق در هوا نباید بیش از ۴۰۰۰ در هر متر مکعب باشد. هنگام کار با بودرهای آلوده و میکروارگانیسم‌های بیماری‌زا باید از اتاقک‌های ایمن استفاده کرد. (شکل ۲-۱)

نکته‌ها

✓ استفاده از شعله‌گاز در اتاقک‌های محافظ توصیه نمی‌شود و در صورت نیاز مشعل‌گاز باید شعله کوچکی داشته باشد که سبب جریان شدید هوا نشود.

✓ از اتاقک‌های محافظ برابر با شرایط محیط آزمایشگاه و کاربرد مورد نظر استفاده شود. کارایی اتاقک‌های ایمن باید توسط افراد کارآمد و آزموده در فواصل زمانی معین مورد بررسی قرار گیرد.

✓ در اتاقک‌های محافظ نباید از وسایل اضافی استفاده شود. با وجود این لازم است پیش از انجام آزمون برای کم کردن حرکت دست به خارج و داخل اتاقک وسایل مورد نیاز را به نحوی درون آن قرار داد که اختلال در جریان هوا ایجاد نشود.

✓ پس از انجام آزمون، محیط کار بهتر است با استفاده از مواد سترون‌کننده غیر خورنده و مناسب سالم‌سازی شود (به فصل مربوطه در همین مجموعه مراجعه شود).

✓ شبکه‌های سیمی و فیلترها در اتاقک ایمن باید به طور منظم بازمینی شوند و با پارچه آغشته به مواد سترون‌کننده پاک

شوند.

✓ پس از تمیز کردن سطح می توان از لامپ های UV^۱ (اشعه فرابنفش) برای سترون کردن هوا و سطوح استفاده نمود. برای آشنایی با مقررات انجام کار به فصل روش های سترون کردن مراجعه شود.



شکل ۲-۲- ترازی توین با دقت ۰/۰۰۱

۲-۱-۲- ترازوها: ترازوها بیشتر برای وزن کردن نمونه، مواد تشکیل دهنده محیط های کشت و واکنش گرها به کار می روند. علاوه بر آن ممکن است برای اندازه گیری حجم محلول های رقیق کننده بر حسب جرم نیز به کار روند. نمونه مورد آزمون به مقدار مشخص وزن می شود و رقیق کننده به نسبت مورد نیاز به آن افزوده می شود. (به بخش تهیه رقت های متوالی مراجعه شود.)

دقت ترازی آزمایشگاه میکروپ شناسی باید مناسب با توزین های لازم باشد. دقت های حدود ۰/۱ یا ۰/۰۰۱ برای این منظور مناسب است. بیشینه خطای مجاز هنگام توزین نمونه باید کمتر از ۰/۰۰۱ باشد.

نکته ها

✓ ترازو را باید روی سطح افقی قرار داد و برای اطمینان از تراز بودن آنها را تنظیم کرد و از لرزش و کوران هوا حفاظت کرد.

✓ کارایی ترازو باید به طور منظم در طی استفاده و پس از تمیز کردن با وزنه های کنترل و توسط افراد آزموده بررسی شود. کالیبراسیون باید در فواصل زمانی معین با توجه به کارکرد دستگاه انجام شود.

✓ ترازو را پس از استفاده یا ریختن مواد در حال توزین، لازم است با یک ماده پاک کننده مناسب و غیر خورنده، سالم سازی نمود.

✓ برای توزین نمونه ها ترازی با حساسیت ۰/۱ تا ۰/۰۱ گرم و با مقدار ۲۰۰ گرم مورد نیاز است.

✓ ترازوها باید دارای گواهی کالیبراسیون از شرکت های معتبر باشند.

✓ کلیه وسایلی که برای توزین نمونه به کار می رود باید از پیش سترون شده باشد. بهتر است برای این منظور یک فویل آلومینیومی را روی سربوش ظرف های شیشه ای که نمونه ها در آنها ریخته می شود قرار داد و ظرف و فویل را با هم استریل کرد. سپس فویل را برداشته روی ترازو قرار داد و از آن برای توزین نمونه روی ترازو استفاده نمود.

۳-۱-۲- همگن کننده، خردکن^۲ و مخلوط کن^۳: این دستگاه ها برای آماده سازی سوسپانسیون اولیه از فرآورده های

غیر مایع استفاده می شوند.

انواع همگن کننده ها عبارتند از:

الف) خردکن یا مخلوط کننده چرخشی^۴: با سرعت ۸۰۰۰ دور در دقیقه و ۴۵۰۰۰ دور در دقیقه با ظرف های در پوش

شیشه ای یا فلزی قابل سترون کردن

ب) تکان دهنده های مکانیکی^۵: مناسب برای یکنواخت کردن محتوای ظرف ها

۱- Ultra Violet

۲- Blender

۳- Mixer

۴- Rotary homogenizer

۵- Mechanical homogenizer

پ) مخلوط کننده ضربه‌ای^۱: با کیسه‌های سترون و مجهز به وسیله تنظیم کننده سرعت و زمان
ت) مخلوط کننده ارتعاشی^۲

نکته‌های مهم در استفاده از مخلوط کن‌ها

- ✓ در مخلوط کن ضربه‌ای زمان مخلوط کردن برای مواد غذایی خاص به طور معمول ۱ تا ۳ دقیقه می‌باشد.
- یادآوری: از همگن کننده‌های ضربه‌ای برای آزمون فرآورده‌های غذایی زیر استفاده نشود:
- ۱- فرآورده‌هایی که احتمال سوراخ کردن کیسه را دارند. (دارای قطعات تیز، سخت و خشک)
- ۲- فرآورده‌هایی که به دلیل داشتن بافت خاص یکنواخت کردن آنها مشکل است مانند سوسیس و کالباس خشک
- ✓ در مخلوط کن چرخشی تعداد چرخش‌ها باید بین ۱۵۰۰۰ تا ۲۰۰۰۰ باشد. حتی با مخلوط کردن کند، این زمان نباید بیش از ۲/۵ دقیقه باشد.
- ✓ مخلوط کن ارتعاشی را می‌توان برای بیشتر مواد غذایی شامل فرآورده‌های سخت و خشک استفاده کرد. زمان مخلوط کردن به طور معمول ۱ تا ۵ دقیقه باشد.
- ✓ مخلوط کن‌های ضربه‌ای و مخلوط کن‌های ارتعاشی را به طور منظم و پس از هر بار سرریز شدن مواد از کیسه یا نشت کردن مواد، باید تمیز و سترون کرد.
- ✓ ظرف شیشه‌ای یا فلزی مخلوط کن‌های چرخشی، پس از هر بار استفاده باید تمیز و سترون شود.
- ✓ این دستگاه‌ها را باید با دستور کار سازنده بررسی و نگهداری نمود.
- ✓ جهت یکنواخت کردن و هم زدن نمونه‌های رقیق شده بهتر است از لوله‌ها و ظرف‌های سرپوش دار استفاده کرد تا هنگام مخلوط کردن با همزن‌ها محتوی آنها به بیرون سرازیر نشود.



شکل ۲-۴- مخلوط کن ارتعاشی



شکل ۲-۳- خرد کن و مخلوط کن

ث) مخلوط کن گردابی (ورتکس)^۳: این دستگاه تهیه مخلوط یکنواختی از محیط کشت مایع (مانند رقت‌های متوالی که در فصل‌های بعدی شرح داده خواهند شد) و نمونه‌های مایع و یا سوسپانسیون سلول‌های باکتری در یک مایع را آسان می‌کند. در این دستگاه مخلوط کردن با واسطه حرکت چرخشی گریز از مرکز محتویات لوله یا ظرف، انجام می‌شود و چرخش گرداب مانند به وجود می‌آورد.

۱- Peristaltic blender

۲- Vibrator

۳- Vortex



شکل ۵-۲- مخلوط کن گردابی

برای کار با ورتکس باید لوله یا ظرف های دارای مایع را برای مخلوط کردن به سر مخلوط کن فشار داد. سرعت مخلوط کردن به وسیله تغییر سرعت موتور یا زاویه تماس با سر مخلوط کن کنترل می شود.

نکته ها

✓ هنگام مخلوط کردن لازم است از سر ریز شدن محتوی لوله یا ظرف ها اطمینان حاصل شود. برای این منظور نباید بیش از دوسوم گنجایش آنها پر شود. برای کنترل بهتر لوله و جلوگیری از بالا رفتن بیش از حد مایع درون لوله، باید آن را از حدود یک سوم بالای لوله نگه داشت.

✓ پس از مخلوط کردن، برای کاهش انتشار گرد و غبار در هوا، در پوش ظرف یا لوله را باید با احتیاط باز کرد. یادآوری: مشاهده گرداب در مایع درون لوله، از سر تا ته آن نشان دهنده کافی بودن مخلوط کردن است.



شکل ۶-۲- اتوکلاو

۴-۱-۲- اتوکلاو^۱: اتوکلاوها برای سترون کردن وسایل و موادی به

کار می روند که ممکن است توسط میکروارگانیسم های خطرناک گروه ۱ و ۲ و ۳ آلوده شده باشند. استاندارد حاضر، اتوکلاوهای مورد استفاده برای سترون کردن مواد آلوده شده توسط میکروارگانیسم های خطرناک گروه ۴ را که در مورد آنها کنترل و سترون کردن کامل ضروری می باشد، در بر نمی گیرد. اتوکلاو دستگاهی است که باعث ایجاد بخار آب اشباع شده و فشرده درون یک محفظه می شود و برای از بین بردن میکروارگانیسم ها چه سلول های رویشی و چه آندوسپور باکتری ها به کار می رود.

کاربردهای مهم اتوکلاو شامل:

الف) سترون کردن مایعات و محیط های کشت

ب) سترون کردن وسایل و ظرف های شیشه ای و فلزی

پ) ایمن سازی مواد و وسایل آلوده

الف) سترون کردن مایعات: فرآیند سترون کردن مواد مایع مانند محیط های کشت و رقیق کننده ها در ظرف های مختلف مانند

ارلن، لوله های آزمایش و ظرف های شیشه ای. هنگام آزمون های میکروبی باید کلیه محیط های کشت و رقیق کننده ها عاری از هر نوع میکروب باشند. از مهمترین مراحل آماده سازی محیط های کشت سترون سازی آنها است که توسط اتوکلاو این کار انجام می شود.

نکته: چون برخی از اجزای تشکیل دهنده محیط های کشت، نسبت به گرما حساس هستند، کنترل های زمان و دمای اتوکلاو

کردن باید به نحوی باشد که استفاده کننده بتواند ویژگی های دوره کاری را هر بار انتخاب کند. دستور کار سازنده این گونه محیط ها نیز باید مورد توجه قرار گیرد.

ب) سترون کردن وسایل و ظرف های شیشه ای: فرآیندی که به سترون کردن وسایل جامد تمیز محدود می شود. مانند

سترون سازی همه وسایل شیشه ای یا فلزی که پیش از انجام آزمون های میکروبی باید انجام شود. مانند سترون سازی لوله های آزمایش، بطری ها و ارلن ها.

پ) ایمن سازی مواد و تجهیزات آلوده: عبارت است از فرآیند کاهش میکروب ها، به نحوی که بتوان آنها را بدون ترس از

۱- Autoclave

احتمال خطر عفونت یا آلودگی محیطی مورد استفاده قرار داده یا جا به جا نمود. این موارد ممکن است شامل ظرف‌های یکبار مصرف باشد که باید دور ریخته شوند، برای نمونه لوله‌های دارای نمونه (لوله آزمایش پلاستیکی) و تشتک‌های دارای محیط کشت میکروبی ممکن است شامل مواردی برای تمیز کردن، سترون کردن و استفاده دوباره باشند، مانند ظرف‌های شیشه‌ای و فلزی.

● طراحی محل نصب

– اتوکلاوها بیشتر سنگین و حجیم می‌باشند. بنابراین هنگام انتخاب محل برای نصب آنها باید قابلیت دسترسی به دستگاه و کاربری آسان آن مورد توجه قرار گیرد. همچنین ظرفیت اتوکلاو، فضای محل نصب، طراحی محل بارگذاری و نحوه بارگذاری (از قسمت جلو یا بالا) نیز باید در نظر گرفته شود.

– اتوکلاوها باید به نحوی نصب شوند که سرویس آنها آسان باشد. نصب اتوکلاو در نزدیکی یک دیواره خارجی موجب سهولت تخلیه و تهویه می‌گردد.

– اتوکلاوهای ویژه سترون کردن مواد آلوده باید به راحتی در دسترس بوده و در داخل یا نزدیکترین فاصله ممکن به منطقه‌ای قرار گیرند که مواد آلوده باید بررسی و سامان دهی شوند.

نکته: توصیه می‌شود از جابه جایی مواد آلوده و عبور دادن آنها از اتاق‌هایی که این گونه مواد در آنها نگهداری نشده یا روی آنها کاری صورت نمی‌گیرد، خودداری شود.

– نصب اتوکلاو در محلی که در آن محیط‌های میکروبیولوژی تهیه می‌شوند، ضروری می‌باشد. دسترسی به محل بارگذاری و تخلیه مواد، مایعات و لوازم سترون شده (مواد دورریختنی آلوده را شامل نمی‌شود) باید به طور مستقیم از محل تهیه محیط‌های کشت صورت گیرد.

● **گرما و تهویه:** اتوکلاوها پس از یک دوره کاری و به هنگام خالی کردن، مقداری بخار، گرما و بوی نامطلوب در فضا پخش می‌کنند. بنابراین برای حفظ جریان هوای مطلوب در نزدیکی اتوکلاو، تهویه مکانیکی ضروری می‌باشد. در طراحی سیستم تهویه باید بازده انرژی اتوکلاو و تأثیر آن بر محیط کار، مورد توجه قرار گیرد.

قسمت‌های مختلف دستگاه اتوکلاو

الف) درجه اطمینان

ب) شیر تخلیه آب

پ) شیر خروجی بخار

ت) شیر ورودی هوای فشرده

ث) وسیله تنظیم دما و حفظ آن تا $\pm 3^{\circ}\text{C}$

ج) دماسنج یا ترموکوپل ثابت

چ) فشارسنج

به علاوه اتوکلاو بهتر است به ثبت کننده دما و زمان مجهز باشد.

هنگام کار با اتوکلاو باید به موارد زیر توجه کرد:

۱- هنگام سترون سازی با بخار آب لازم است تمام هوای موجود در دستگاه را پیش از بالا رفتن فشار از دستگاه خارج کرد، در غیر این صورت دمای لازم تأمین نمی‌شود.

۲- دمای بخار آب اشباع شده در محفظه باید حداقل 121°C باشد.

۳- فشار بخار آب باید ۱۵ پوند بر اینچ مربع باشد.

۴- هنگامی که دمای اتوکلاو به 121°C رسید زمان سترون کردن آغاز می‌شود. اگر هوای داخل اتوکلاو به خوبی خارج نشود، گرچه ممکن است فشار ۱۵ پوند بر اینچ مربع باشد اما ممکن است دما به 121°C نرسد.

۵- باید مراقب بود در محفظه اتوکلاو آب به اندازه کافی وجود داشته باشد در غیر این صورت مواد و اجزای داخل آن آسیب می‌بیند.

۶- برای سترون سازی مایعات به ویژه محیط های کشت مایع، بهتر است آنها را در ظرف های شیشه ای در پوش دار سالم سازی نمود.

۷- پس از مدت طولانی کار با اتوکلاو، مواد آلی و معدنی در محفظه ته نشین می‌شوند و بهتر است هر دو یا سه ماه یکبار مقداری آب در اتوکلاو ریخته و اتوکلاو را به دمای جوش رسانده، شیر تخلیه اتوکلاو را باز نگه داشت تا مواد ته نشین شده خارج شود.

نکته‌های ایمنی هنگام کار با اتوکلاو

✓ از اتوکلاو نباید برای سترون سازی وسایل تمیز و محیط های کشت آماده شده، همراه با وسایل آلوده به طور همزمان استفاده شود.

✓ وسایل و مواد داخل اتوکلاو تا رسیدن به دمای کمتر از 80°C نباید از آن خارج شود.

✓ هنگام باز کردن درب اتوکلاو بهتر است کاربر در یک طرف بایستد و درب را طوری باز کند که بخار به صورت او بر خورد نکند.

✓ اگر داخل محفظه، ظرف ها دارای مواد مایع باشند، کاهش ناگهانی فشار باعث جوش آمدن آنها شده و در پوش آنها با شدت به خارج پرتاب می‌شود. بنابراین فشار را به ویژه هنگام سترون سازی مایعات باید به تدریج کاهش داد و یا از هوای فشرده استفاده کرد.

✓ هنگام پایان کار اتوکلاو پیش از خروج لوازم و محیط ها بهتر است از جدا بودن سیم برق از دستگاه اطمینان حاصل شود.

رعایت نکته‌های لازم هنگام پایان عمل سترون سازی و باز کردن درب اتوکلاو

الف) اطمینان از بسته بودن دریچه ورودی بخار

ب) بسته نگاه داشتن شیر خروجی بخار تا زمانی که فشار به صفر برسد.

پ) پس از سترون سازی و پیش از جابه جایی مواد و وسایل بهتر است درون اتوکلاو خنک شوند.

نگهداری و کالیبراسیون اتوکلاو: محفظه داخلی دستگاه، فیلتر، شیر تخلیه آب و درزگیرهای دستگاه را باید به طور منظم تمیز کرد. اتوکلاو باید در وضعیت مطلوب نگهداری شود و به طور دائم عملکرد آن ارزیابی شود. بهتر است حس گرهای دما به منظور نشان دادن نفوذ کافی به مقدار لازم در جاهای گوناگون دستگاه قرار داده شوند.

۵-۱-۲- **گرمخانه یا انکوباتور^۱:** گرمخانه، همانطور که در شکل (۷-۲) نشان داده شده، عبارت است از اتاقک

عایق بندی شده با قابلیت نگهداری دمای ثابت و توزیع یکنواخت دما با کمترین خطای مجاز در مقدار نوسانات دمایی تعیین شده است که برای کشت و نگهداری میکروارگانیسم ها در شرایط دمایی خاص به کار می‌رود. هر گرمخانه باید مجهز به یک ترموکوپل باشد تا دما یا سایر متغیرها را در کل حجم کاری ثابت نگه دارد. اگر دمای محیط نزدیک یا بالاتر از دمای گرمخانه باشد لازم است به یک سیستم خنک کننده نیز مجهز باشد.

نکته‌ها

- ✓ دیواره‌های گرمخانه باید از تابش نور خورشید محافظت شوند.
- ✓ در صورت امکان در هر دوره کار با گرمخانه، محفظه را باید به طور کامل پر کرد زیرا محیط‌های کشت برای رسیدن به دمای تعادل زمان طولانی و حدود ۲ ساعت را طی می‌کنند تا به دمای مورد نظر برسند.
- ✓ چیدمان تشتک‌ها^۱ در گرمخانه باید به گونه‌ای باشد که فاصله بین آنها و دیواره گرمخانه از ۲/۵ سانتی متر کمتر نباشد.
- ✓ اتاقک‌های گرمخانه باید به خوبی عایق بندی شوند و مجهز به سیستم پخش دما و گردش هوا باشند.
- ✓ از باز گذاشتن درب گرمخانه به مدت طولانی باید خودداری شود.
- ✓ گرمخانه باید در مکانی قرار گیرد که در مواقع مختلف سال دمای آن بین ۲۷-۱۶ درجه سانتی‌گراد باشد.
- ✓ میزان رطوبت داخل گرمخانه باید کمتر از حدی باشد که باعث کندانسه شدن یا تراکم قطره‌های آب روی ظرف‌ها و کشت‌های میکروبی شود. از طرفی رطوبت باید در حدی باشد که ظرف‌های دارای محیط کشت آگار بیش از ۱۵٪ رطوبت خود را در مدت ۴۸ ساعت از دست ندهند.
- ✓ دیواره‌های درونی و بیرونی گرمخانه به طور منظم تمیز و بهسازی شود و گرد و غبار از سیستم تهویه آن پاک شود.
- ✓ برای کنترل دمای داخل گرمخانه دماسنجی باید در محل مناسب داخل گرمخانه قرار داده شود و محدوده عملکرد قابل قبول گرمخانه تعیین گردد.
- ✓ دمای گرمخانه را باید هر روز کنترل نمود. برای این منظور باید در هر گرمخانه یک یا چند دماسنج که حباب آن درون ظرف دارای گلیسرول باشد قرار داد.
- ✓ تشتک‌ها باید به صورت وارونه در داخل گرمخانه قرار گیرند یعنی درپوش آنها بر روی سطح قرار داشته باشد و پشت آنها به بالا. این کار از کندانسه شدن قطره‌های بخار آب در داخل آنها جلوگیری می‌کند.



شکل ۲-۷- نوعی گرمخانه ویژه آزمایشگاه میکروبی شناسی مواد غذایی

- ۶-۱-۲- یخچال: یخچال وسیله‌ای برای نگهداری نمونه‌ها در دمای پایین است. دمای نگهداری مواد مورد آزمون به جز در موارد خاص، باید 2°C تا 3°C باشد. برای پیشگیری از آلودگی‌های ممکن و به منظور جداسازی فیزیکی، از اتاقک‌های مختلف یا ظرف‌های مختلف برای نگهداری موارد زیر استفاده می‌شود:

(الف) محیط‌های کشت تلقیح نشده، رقیق کننده‌ها و معرف‌ها

(ب) نمونه‌های مواد غذایی

(پ) کشت‌های میکروبی

- بهبتر است نمونه‌های میکروبی و آلوده را در یک یخچال و نمونه‌های سالم و محیط‌های کشت سترون شده را در یخچال دیگری قرار داد.

نکته‌ها

- ✓ دمای داخل یخچال را باید با یک دماسنج که به طور ثابت نصب شده است کنترل کرد.
- ✓ پیش از قرار دادن تشتک‌ها و نمونه‌ها در یخچال سطح آن باید با پنبه و الکل اتیلیک ۷۰٪ تمیز و سالم سازی شود.
- ✓ وسایل را باید به گونه‌ای در یخچال قرار داد که گردش هوای مناسب ایجاد شده و خطر آلودگی کم شود.

۷-۱-۲- فریزر : فریزر اتاقکی است که نگهداری مواد در شرایط منجمد را امکان پذیر می‌سازد و دمای آن جز در موارد مشخص شده باید کمتر از 18°C باشد.

فریزر جهت نگهداری موارد زیر به کار می‌رود :

الف) واکنش‌گرهای تلقیح نشده

ب) نمونه‌های مورد آزمون

پ) کشت میکروارگانیسم‌ها

وسایل را باید به گونه‌ای در فریزر قرار داد تا دمای مورد نظر حفظ شود، به ویژه وقتی فرآورده‌های غیر منجمد در آن قرار داده می‌شود.

۸-۱-۲- حمام مایع^۱ یا بن ماری : حمام با دمای ثابت که با یک مایع مانند آب یا اتیلن گلیکول یا روغن پر می‌شود و دارای

درب جهت محدود ساختن تبخیر است و به منظور ثبت دمای مشخص به کار برده می‌شود. حمام‌های درپوش دار برای دماهای بالاتر استفاده می‌شوند. درپوش آن به گونه‌ای طراحی شده که مانع چکیدن قطره‌های ناشی از بخار آب بر روی وسایل درون آن شود.

حمام مایع در موارد زیر کاربرد دارد :

الف) گرمخانه‌گذاری محیط‌های کشت تلقیح شده که

باید در دمای ثابت قرار داده شوند.

ب) نگهداری محیط‌های کشت جامد سترون و ذوب

شده پیش از ریختن آنها در تشتک.

پ) تعدیل دمای محیط کشت جامد ذوب شده و

سترون برای استفاده در تهیه برخی از محیط‌های کشت

مانند محیط کشت آگار خوندار که ابتدا محیط کشت

آگار آماده شده و سترون شده باید در حمام مایع به دمای معین

برسد و سپس خون به محیط آگار افزوده شود.

ت) آماده سازی سوسپانسیون‌های اولیه یا محلول‌ها در دمای کنترل شده

نکته‌ها

✓ در صورت ضرورت کنترل دقیق دما، حمام باید به پمپ گردش آب و سیستم تنظیم کننده دمای خودکار مجهز باشد.

✓ حرکت مایع درون حمام نباید به گونه‌ای باشد که سبب پاشیده شدن قطره‌های آب به اطراف شود.

✓ محیط‌های کشت تلقیح شده را باید به گونه‌ای در حمام قرار داد که حداقل ۲ سانتی‌متر پایین‌تر از سطح مایع درون حمام

باشد.

✓ عمق مایع حمام اندازه‌ای باشد که آب از درپوش ظرف‌ها وارد آنها نشود.

✓ برای نگهداری وسایل درون حمام می‌توان از نگهدارنده‌ها استفاده کرد.

✓ ظرف‌ها و وسایلی که از حمام خارج می‌شوند باید پیش از استفاده بعدی خشک شوند. بهتر است پس از خروج از حمام و

پیش از استفاده دوباره خشک شوند.

✓ دمای حمام باید با استفاده از یک دماسنج یا ترموکوپل تنظیم و تثبیت شود.
 ✓ برای نگهداری محیط‌های کشت بهتر است از آب مقطر استفاده شود.
 ✓ هنگام تماس با مایع درون حمام بهتر است از قطع برق سیستم اطمینان حاصل کرد.
 ✓ سطح مایع حمام برای اطمینان از کارکرد درست و شناوری صحیح وسایل قرار گرفته در آن باید به طور منظم کنترل شود.
 سطح مایع باید همیشه المنت‌های گرم کننده را بپوشاند.
 یادآوری: حمام مایع بهتر است با مایعی که کارخانه سازنده آن توصیه کرده پر شود و به طور منظم سطح مایع درون آن کنترل شود.

۹-۱-۲- آون سترون‌سازی^۱: اتاقکی است که قابلیت تثبیت دمای 16°C - 18°C و خشک را برای از بین بردن میکروارگانیسم‌ها دارد. آون باید مجهز به یک دماسنج یا ترموکوپل و نشانگر زمان باشد. آون تنها برای سترون‌سازی وسایل مقاوم به گرمای خشک، مانند وسایل فلزی (جای پیت‌ها و جای لوله‌های آزمایش) و شیشه‌ای (ارلن، بشر، استوانه‌های مدرج و پیت‌ها) استفاده می‌شود.

نکته‌ها



شکل ۹-۲- آون سترون‌سازی

✓ پیش از سترون‌سازی وسایل، لازم است به خوبی تمیز شوند.

✓ وقتی شرایط دمایی برقرار شد، روند سترون‌سازی باید برای مدت کمتر از ۱ ساعت در دمای 17°C ادامه یابد.

✓ پس از سترون‌سازی به منظور پیشگیری از شکستن ظرف‌های شیشه‌ای بهتر است پیش از خارج کردن آنها از آون، آنها را خنک کرد.

یادآوری: برای برداشتن ظرف‌های سترون شده و داغ باید از دستکش‌های ویژه استفاده کرد.



شکل ۱۰-۲- نوعی پرگنه شمار

۱۰-۱-۲- پرگنه شمار^۲: دستگاه‌های شمارشگر دستی هستند که دارای یک وسیله شمارشگر حساس به فشار و یک شمارنده دیجیتال می‌باشند که با هر فشار پشت تشتک یک صدای خفیف ایجاد می‌کند. همانطور که در شکل (۱۰-۲) نشان داده شده است این دستگاه‌ها ممکن است یک وسیله ساده مانند قلم یا یک صفحه مدرج نورانی برای تشتک همراه با بزرگ نمایی تصویر برای کمک به شمارش پرگنه‌ها یا کلنی‌ها باشند. شمارشگرهای کلنی الکترونیکی خودکار (دیجیتال) که تصویر ایجاد شده را ثبت می‌کنند به وسیله ترکیبی از سیستم‌های سخت افزاری و نرم افزاری با استفاده از دوربین و نمایشگر عمل می‌کنند. پرگنه شمار همانطور که از نامش مشخص است وسیله‌ای برای شمارش پرگنه‌های باکتری‌ها در محیط‌های کشت میکروبی است.

۱- Sterilizing oven

۲- Colony counter

پرگنه شمار دستی از یک ذره بین، صفحه مدور تقسیم شده به اشکال مربع شکل، شمارشگر و یک لامپ برای روشن شدن محیط تشکیل شده است. تشتک مورد نظر بر روی صفحه مدور قرار گرفته، لامپ روشن می شود و فرد شمارش کننده با فشار انگشت روی دگمه شمارشگر موجب ثبت تعداد پرگنه ها روی نمایشگر می شود. وجود اشکال مربع شکل موجب دقت بیشتر و جلوگیری از خطا در شمردن پرگنه ها می گردد.

نکته ها

✓ پیش از انجام کار حساسیت شمارشگر کلنی خودکار را تنظیم کرده تا از شمارش تمام کلنی های مورد نظر اطمینان حاصل شود.

✓ شمارشگر کلنی خودکار باید هر روز با استفاده از یک تشتک کالیبره شده با تعداد مشخص ذرات یا کلنی های شمارش شده، کنترل شود.

✓ برای اطمینان از دقیق بودن شمارش های به دست آمده از پرگنه شمار، شمارش ها باید در فواصل منظم به صورت دستی کنترل گردد.

✓ دستگاه باید به طور دایم تمیز و از آلوده شدن به گرد و غبار حفظ شود.



شکل ۱۱-۲- سانتریفوژ

۱۱-۲- سانتریفوژ^۱: سانتریفوژها وسایل مکانیکی با الکتریکی هستند که با استفاده از نیروی گریز از مرکز، ذرات معلق، مانند میکروارگانیسم ها را از مایعات جدا می کنند. در برخی موارد حذف آب محیط میکروارگانیسم ها به صورت ایجاد رسوب به وسیله سانتریفوژ کردن نمونه های مایع انجام می شود و این مایع دوباره رقیق شده و برای آزمون های بعدی مورد استفاده قرار می گیرد.

نکته ها

✓ برای پیشگیری از تولید آئروسول ها (ذرات موجود در گرد و غبار) و اثر آلودگی های مواد و وسایل روی هم از راه کاربرد درست سانتریفوژ باید اقدامات لازم انجام گیرد.

✓ باید از لوله ها و ظرف های ویژه سانتریفوژ که درب دار و سترون شده هستند، استفاده شود.

✓ در مواردی که سرعت سانتریفوژ دارای اهمیت است و یا برای موارد ویژه، میزان آن مشخص شده، بهتر است سرعت سانتریفوژ به طور منظم و پس از هر بار تغییر دوباره کالیبره شود.

✓ پس از هر بار استفاده از سانتریفوژ برای نمونه های میکروبی بهتر است سانتریفوژ تمیز و سترون شود.

۱۲-۱-۲- وسایل کشت در شرایط اتمسفر تغییر یافته^۲:

جار بی هوازی^۳: این وسیله ممکن است یک جار غیر قابل نفوذ یا هر وسیله مناسب دیگری باشد که بتواند به ایجاد شرایط اتمسفر تغییر یافته (مانند شرایط بی هوازی برای باکتری های بی هوازی) در طی مدت گرمخانه گذاری محیط کشت کمک کند. ترکیب اتمسفر می تواند به وسیله افزودن مخلوطی از گازها پس از تخلیه هوای جار و جایگزینی اتمسفر با استفاده از سیستم گاز ساز^۴

۱- Centrifuge

۲- Modified atmosphere

۳- Anaerobic Jar

۴- Gas pack



شکل ۱۲-۲- جار بی هوازی همراه با بسته‌های گاز ساز

یا به طور بسیار ساده‌تر از راه روشن کردن یک شمع در جار و بستن درب آن انجام شود. (شمع تا زمانی روشن می‌ماند که داخل جار اکسیژن موجود باشد).

یادآوری: این روش نمی‌تواند شرایط بی‌هوازی مطلق به وجود آورد و توان آن تا ایجاد شرایط بی‌هوازی اختیاری است.

طرز کار بسته گاز: این بسته‌ها دارای پوشش‌های پخش‌کننده گازی و پودر پالادیوم (کاتالیزور) است. برای استفاده از این بسته، تشتک‌های کشت شده درون جار قرار داده می‌شوند و با توجه به اندازه جار ممکن است ۱ تا ۳ پوشش پخش‌کننده گازی برای ایجاد شرایط بی‌هوازی استفاده شود. همانطور که در شکل

(۱۲-۲) نشان داده شده است، این پوشش‌ها باز شده و به صورت عمودی در جار قرار داده می‌شوند. سپس ۱۰ میلی لیتر آب مقطر به آنها اضافه می‌شود و در نهایت درپوش جار بسته می‌شود. آب در پوشش با یک قرص سدیم بور هیدرید واکنش می‌دهد و هیدروژن تولید می‌کند و هیدروژن با اکسیژن ترکیب شده (در حضور کاتالیزور پالادیوم) و آب تولید می‌کند و اکسیژن از محیط حذف می‌شود. به علاوه پوشش پخش‌کننده دارای سدیم بی‌کربنات به اضافه اسیدسیتریک است که در حضور آب تولید CO_2 می‌کند. دی‌اکسید کربن برای رشد برخی از باکتری‌های بی‌هوازی تحریک‌کننده رشد است. در آخر سیستم جار آماده شده در گرمخانه قرار می‌گیرد.

۱۳-۱-۲- توزیع‌کننده درون تشتک^۱: این دستگاه برای توزیع نمودن مایع، نمونه رقیق شده و نمونه یکنواخت شده بر روی یک محیط کشت جامد و سپس شمارش کلنی‌ها پس از گرمخانه‌گذاری به کار می‌رود. ابتدا حجم از پیش تعیین شده مایع را از بالای سطح یک تشتک آگار در حال چرخش در آن می‌ریزند.



شکل ۱۳-۲- توزیع‌کننده درون تشتک

بر طبق شکل (۱۳-۲) توزیع مایع به وسیله حرکت از مرکز تشتک به طرف لبه خارجی با افزایش شعاع چرخش می‌باشد. حجم توزیع شده در نتیجه توزیع با سوزن‌های متحرک از مرکز به لبه تشتک کاهش می‌یابد. بنابراین بین حجم تلقیح شده و شعاع چرخش رابطه معکوس وجود دارد. در این حالت کلنی باکتری‌ها در امتداد خطوطی که مایع تلقیح شده است، رشد می‌کنند. تعداد کلنی‌ها در یک محدوده شناخته شده با استفاده از یک صفحه شمارش خط‌کشی شده که همراه با دستگاه می‌باشد، شمارش می‌شود.

نکته‌ها

- ✓ سطح تشتک‌های جامد استفاده شده با تشتک پرکن اسپیرال باید تراز و عاری از حباب هوا باشد.
- ✓ برای اطمینان از حذف رطوبت اضافی تشتک‌ها، پیش از استفاده باید آنها را خشک کرد.
- ✓ پیش از نمونه‌برداری و پس از استفاده بهتر است با آب سترون شده تمیز شود.

۱۴-۱-۲- دستگاه آب مقطرگیری^۲: دستگاهی است که برای تهیه آب مقطر یا آب بدون معدنی یا یون با کیفیت مورد

۱- Spiral platter

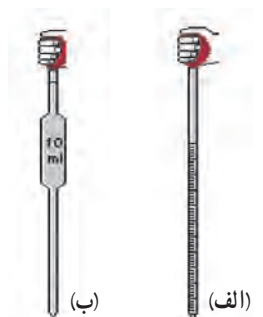
۲- Water distillator

نیاز برای تهیه محیط‌های کشت میکروبیولوژی یا واکنش‌گرها و سایر کاربردهای آزمایشگاهی به کار می‌رود. قابلیت هدایت آب باید هنگام استفاده یا پس از ذخیره‌سازی در حد مطلوب نگهداری شود و به طور منظم کنترل شود.

نکته: دستگاه آب مقطرگیری باید با توجه به سختی آب ورودی، در یک دوره زمانی خاص تمیز و رسوب زدایی شود.

۲-۲- وسایل آزمایشگاهی

۲-۲-۱- پی‌پت^۱: پی‌پت‌ها وسایل شیشه‌ای یا پلاستیکی یک بار مصرف هستند که برای جابه‌جایی حجم‌های معین مواد مایع یا غلیظ به کار می‌روند، پی‌پت‌های مدرج حجم‌های مشخص را با دقت مربوطه جابه‌جا می‌کنند. در آزمایشگاه‌ها از دو نوع پی‌پت استفاده می‌شود:

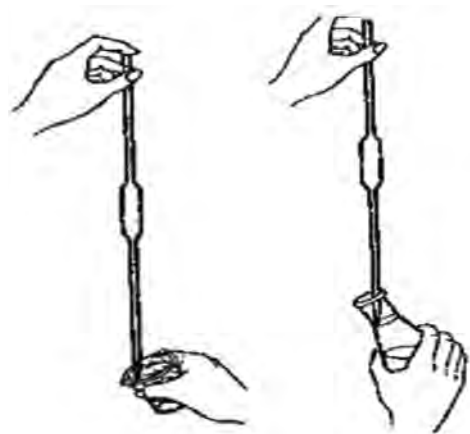


شکل ۲-۱۴- پی‌پت ساده، (ب) پی‌پت حباب‌دار

الف) پی‌پت حباب‌دار: یک پی‌پت حباب‌دار دارای مخزنی است که گنجایش پی‌پت روی آن نوشته شده است. همان‌طور که در شکل (۲-۱۴-ب) نشان داده شده است در بالای حباب در قسمت باریک خط نشانه (به صورت دایره سفیدرنگی) وجود دارد که باید پی‌پت را تا این خط نشانه پُر کرد. پی‌پت حباب‌دار برای برداشتن حجم‌های استاندارد مانند ۱، ۲، ۵، ۱۰، ۲۵، ۵۰ و... میلی‌لیتر به کار می‌رود.

ب) پی‌پت ساده: مانند بورت درجه‌بندی شده است و صفر آن در بالا قرار دارد و باید آن را مانند بورت روی درجه صفر تنظیم و تا آخر خالی کرد. پی‌پت مدرج برای برداشتن حجم‌های غیراستاندارد مانند ۳ میلی‌لیتر یا حجم‌های ممیزدار مانند ۲ و نیم و غیره به کار می‌رود.

طرز استفاده از پی‌پت: همان‌طور که در شکل (۲-۱۵) نشان داده



شکل ۲-۱۵- طرز استفاده از پی‌پت

شده است، برای پُر کردن پی‌پت، نخست باید نوک آن را در قسمت زیر سطح و نزدیک ته محلول قرار داد تا هنگام مکیدن محلول هوا داخل پی‌پت نشود. زیرا در این صورت محلول به سرعت بالا می‌آید و وارد دهان می‌شود (در صورت کم بودن حجم محلول در ظرف). وقتی سطح محلول درون پی‌پت حدود ۲ میلی‌لیتر از خط نشانه گذشت، باید دهانه پی‌پت را با انگشت بست و آن را با ظرف محلول بالا آورد تا هم سطح چشم شود و به طور عمودی نگاه داشت. با کم کردن فشار انگشت، قطره قطره، زیادی محلول را خارج کرده تا سطح زیرین مایع به خط نشانه برسد و در این وضعیت دوباره با فشار انگشت بر دهانه پی‌پت، مانع خارج شدن مایع شد. سپس باید نوک پی‌پت را از محلول خارج کرد و در ظرفی که محلول در آن باید ریخته شود قرار داد. برای خالی کردن پی‌پت، فشار انگشت را باید کم کرد. هنگام خارج کردن پی‌پت از ظرف دوم،

ظرف را باید کج کرد و نوک پی‌پت را در جایی که محلول نباشد، به جداره ظرف تماس داد. به این ترتیب قسمتی از مایع که در نوک پی‌پت مانده خارج می‌شود. برای خارج کردن این قسمت از مایع نباید به داخل پی‌پت فوت کرد.

نکته: از پی‌پت‌ها باید برای جابه‌جایی مواد مایع یکنواخت شده و سوسپانسیون‌های میکروبی استفاده شود. چنانچه این کار از پیش انجام نشده باشد لازم است ده بار پی‌پت را در جا و با احتیاط پر و خالی کرد تا یکنواخت شود.



شکل ۱۶-۲ پیپتور

۲-۲-۲ پی پت پرکن: دستگاه بسیار ساده‌ای است که دارای یک مخزن مایع و یک پی پت دو راهه است. به طوری که با کشیدن پیستون مایع از یک راه وارد پی پت شده و با فشردن پیستون از راه دیگر خارج می‌شود. از پیپتور برای سرعت عمل و انتقال حجم معین از مواد مایع ویژه یا سمی استفاده می‌شود.

زمانی که نمونه مورد آزمون آلوده است، برای برداشتن مایعات سمی نباید با مکیدن پی پت از راه دهان حجم مورد نظر را برداشت، بلکه بهتر است از مکنده یا پوآر استفاده کرد.

روش استفاده از مکنده پلاستیکی: مکنده پلاستیکی دارای ۳

کلید S، A و E است که پس از نصب پی پت در محل خود بر روی مکنده مانند شکل (۱۷-۲)، برای برداشتن مقداری از مواد مایع به ترتیب زیر استفاده می‌شود:

الف) کلید A و حباب لاستیکی را فشار داده تا هوا خارج شود.

ب) پی پت را وارد ظرف محتوی مایع کرده و وقتی سر پی پت به اندازه کافی داخل مایع شد کلید S را به آرامی فشار دهید تا بر اثر مکش حباب که در مرحله اول فشرده و خالی شده، مایع وارد پی پت شده و بالا بیاید (نباید مایع وارد مکنده شود).

پ) پس از این که به اندازه لازم مایع وارد حباب شد پی پت را وارد ظرفی که باید مایع داخل آن خالی شود نموده و کلید E را فشار دهید تا مایع داخل پی پت خالی شود.

نکته‌ها

✓ پی پت‌های آسیب دیده و شکسته باید دور انداخته شود.

✓ برای پیشگیری از آلودگی سر پی پت‌های مدرج و ساده لازم است سرهای پی پت‌ها و پیپتورها با پنبه غیر جاذب، پنبه گذاری

شود.

✓ در آزمایشگاه میکروبیولوژی غیر از جابه جایی مواد مایع غیر آلوده، برای مکش نباید از دهان استفاده شود.

✓ پی پت‌ها باید در جای ویژه نگهداری پی پت که از جنس فولاد زنگ نزن یا آلومینیوم است نگهداری شوند و هنگام

سترون سازی پی پت‌ها درون جا پی پتی قرار داده شده و در آون با دمای ۱۷۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱ ساعت سترون شوند.

✓ پس از استفاده از پی پت‌ها به ویژه هنگام کار با مواد مایع آلوده باید از طرف نوک آنها را در یک استوانه مدرج بزرگ که

دارای محلول سترون کننده است قرار داد تا تمیز و سالم سازی شده، سپس درون آون سترون گردند.

۳-۲-۲-۲ دماسنج: دماسنج وسیله‌ای است که برای پایش دما در محدوده فعالیت‌های آزمایشگاهی به کار می‌رود. در بیشتر

موارد از یک لوله شیشه‌ای که دو طرف آن بسته و در قسمت پایین آن جبابی پراز جیوه یا الکل قرار دارد تشکیل می‌گردد، برای مدرج

ساختن آن، دماسنج جیوه‌ای را در کنار دریا در ظرف بخار آبی که در حال جوش است قرار می‌دهند، جیوه بر اساس خاصیت انبساط

اجسام در اثر گرما در لوله بالا می‌رود و در نقطه‌ای می‌ایستد که آن نقطه را با عدد 100° علامت می‌گذارند. سپس مخزن جیوه را در خورده یخ در حال گداز می‌گذارند. جیوه از لوله پایین می‌آید و در نقطه‌ای می‌ایستد که آن را، نقطه صفر دماسنج فرض می‌کنند که در حقیقت نقطه انجماد آب یا نقطه ذوب یخ است. آنگاه میان این دو رقم را به صد قسمت مساوی تقسیم می‌کنند و هر قسمت یک درجه سانتی‌گراد است. این‌گونه دماسنج که به صد درجه تقسیم شده‌اند دماسنج سانتی‌گرادی نامیده می‌شوند. به جز این درجه بندی انواع دیگری نیز وجود دارد که از آن جمله دماسنج رتومور و دماسنج فارنهایت است. دماسنج رتومور که در این گرماسنج نقطه انجماد با ذوب یخ با صفر درجه سانتی‌گراد برابر است ولی نقطه جوش آب در این دماسنج 80° درجه سانتی‌گراد است. این دماسنج توسط یک دانشمند فرانسوی طراحی و ساخته شده است.

انواع دماسنج آزمایشگاهی



شکل ۱۸-۲- دماسنج دارای حباب مایع دار (دماسنج جیوه‌ای)

الف) دماسنج دارای حباب مایع دار: این نوع دماسنج یکی از رایج‌ترین دماسنج‌ها می‌باشد. دماسنج دارای حباب مایع دار را به عنوان دماسنج‌های جیوه‌ای یا الکلی می‌شناسیم. ساختمان این نوع دماسنج از یک مخزن مایع و یک لوله موین تشکیل شده که مایع درون مخزن در اثر انبساط از لوله موین بالا رفته و دما را نشان می‌دهد. این نوع دماسنج را می‌توان برای اندازه‌گیری دما از $37/8^\circ\text{C}$ تا 315°C استفاده نمود. اما اگر فضای بالای سطح جیوه را از گاز ازت پر نمایند، می‌توان تا دمای 538°C از آن استفاده نمود.



شکل ۱۹-۲- دماسنج الکتریکی

ب) دماسنج انبساط سیال: این نوع دماسنج یکی از باصرفه‌ترین و رایج‌ترین وسایل اندازه‌گیری دما در صنعت می‌باشد. اساس کار این دماسنج در شکل (۱۹-۲) نشان داده شده است. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود با بالا رفتن دما فشار درون حباب که می‌تواند پر از مایع، گاز یا بخار باشد، بالا رفته و توسط فشارسنج اندازه‌گیری می‌شود. طول لوله موین می‌تواند تا 60 متر باشد؛ اما این مقدار بر دقت اندازه‌گیری دما تأثیرگذار خواهد بود.

پ) دماسنج الکتریکی: این نوع دماسنج کاربردهای فراوانی در صنعت داشته و می‌تواند از دماهای پایین تا دماهای بسیار بالا را اندازه‌گیری نمایند که به صورت مقاومتی و ترموکوپل هستند.

ت) دماسنج مقاومتی: دماسنج مقاومتی به صورت یک سیم بلند و ظریف است که آن را به دور یک قاب نازک می‌پیچند تا از فشار ناشی از تغییر طول سیم که در اثر انقباض آن در موقع سرد شدن پیش می‌آید، جلوگیری کند. در شرایط ویژه می‌توان سیم را به دور جسمی که به منظور اندازه‌گیری دمای آن است، پیچید یا در داخل آن قرار داد (در گستره دمای خیلی پایین). دماسنج‌های مقاومتی بیشتر از مقاومت‌های کوچک رادیویی با ترکیب کربن یا بلور ژرمانیوم که ناخالصی آن آرسنیک بوده و جسم حاصل در درون یک کپسول بسته پر از هلیوم قرار دارد، تشکیل می‌شوند. این دماسنج را می‌توان بر روی سطح جسمی که برای اندازه‌گیری دمای آن است سوار کرد یا در حفره‌ای که برای این منظور ایجاد شده، قرار داد. دماسنج مقاومتی پلاتین را می‌توان برای کارهای خیلی دقیق در گستره 253°C تا 1200°C به کار برد.

ث) ترموکوپل: ترموکوپل وسیله دیگری است که برای اندازه‌گیری دما مورد استفاده قرار می‌گیرد. در این نوع دماسنج از خاصیت انبساط و انقباض اجسام جامد استفاده می‌گردد. دامنه دمایی یک ترموکوپل بستگی به موادی دارد که ترموکوپل از آن

ساخته شده است برای نمونه، دامنه یک ترموکوپل پلاتینیوم- ایریدیوم که ۱۰ درصد پلاتینیوم دارد از صفر تا ۱۶۰۰°C است. مزیت ترموکوپل در این است که به خاطر جرم کوچک، خیلی سریع با سیستمی که اندازه گیری دمای آن مورد نظر است، به حال تعادل گرمایی در می آید. بنابراین تغییرات دما به آسانی بر آن اثر می کند، ولی دقت دماسنج مقاومتی پلاتین را ندارد.

نکته‌ها

✓ دماسنج‌های مرجع و سایر وسایل پایش دما باید به روشی کالیبره شوند که با استانداردهای ملی و جهانی قابل بررسی باشد.

✓ دماسنج‌ها و ترموکوپل‌هایی که در گرمخانه قرار دارند به منظور پیشگیری از هدر رفتن گرما هنگام باز بودن در گرمخانه و برای خواندن درست، بهتر است در ظرف‌های مناسب دارای گلیسرول، پارافین مایع یا پلی پروپیلن گلیکول قرار داده شوند.

✓ چنانچه ستون جیوه یا الکل دماسنج شکسته شود باید دور انداخته شود.

✓ دماسنج‌ها و ترموکوپل‌ها بهتر است در نقطه انجماد و یا با دماسنج‌های مرجع در محدود دمای آزمایشگاه کنترل شوند. یادآوری: جیوه برای سلامتی انسان خطرناک است. در صورت شکسته شدن حباب و ریختن جیوه، لازم است از دست زدن به آن و تنفس در برابر آن خودداری کرده و مکان‌های آلوده به آن را تمیز و سالم سازی نمود.

۲-۲-۴- تستک‌ها یا پتری دیش‌ها^۱: تستک‌ها ظرف‌هایی هستند

از جنس شیشه یا پلاستیک یک بار مصرف که دارای قطر ۸۵ میلی‌متر و عمق ۱۲ میلی‌متر هستند. تستک‌ها برای تهیه محیط‌های کشت جامد و سپس کشت باکتری‌ها به کار برده می‌شوند.

نکته‌ها

✓ پس از کشت باکتری‌ها در تستک‌های دارای محیط کشت، هنگام قرار دادن در گرمخانه درب آنها باید روی سطح گرمخانه و پشت آنها به سمت بالا قرار گیرد.

✓ تستک‌های کشت شده میکروبی را پس از استفاده و پیش از دور ریختن باید در اتوکلاو درون یک کیسه بزرگ سترون کرده و سپس دور ریخت.

۲-۲-۵- سیم کشت: این وسیله از یک قطعه سیم که

یک طرف آن آزاد و طرف دیگر آن در داخل دستگیره‌ای از جنس شیشه یا فلز است، ساخته شده که از آن هم برای برداشت باکتری‌ها از محیط‌های کشت میکروبی و هم برای کشت باکتری‌ها به روش خطی استفاده می‌شود. همانطور که در شکل (۲-۲۱) نشان داده شده است، بر حسب نوع آزمایش انتهایی آن می‌تواند به صورت حلقه^۲ باشد که در این صورت فیلدوپلاتین یا حلقه کشت نام دارد و یا می‌تواند بدون حلقه باشد که در این صورت آنس یا سوزن کشت نامیده می‌شود.



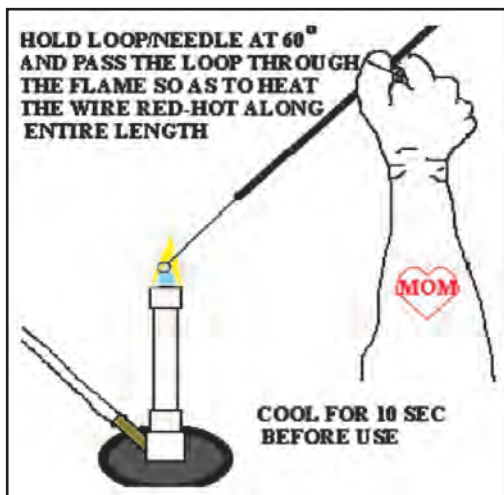
شکل ۲-۲۰- تستک یا پتری دیش



شکل ۲-۲۱- سمت راست، حلقه کشت و سمت چپ سوزن کشت

۱- Petri dishes

۲- Loop



شکل ۲۲-۲- روش سترون کردن حلقه و سوزن کشت

نکته : مهم ترین نکته در رابطه با استفاده از لوپ و آنس، سترون کردن آنها پیش و پس از کار و تماس با کشت میکروبی و محیط های آلوده است. برای این منظور، همانند شکل (۲۲-۲) باید چراغ گازی یا الکلی را روشن کرده و لوپ را با زاویه 60° درجه سانتی گراد در قسمت آبی شعله نگه داشت تا قسمت فلزی آن گداخته شود، سپس از شعله خارج کرده و حدود 10 ثانیه به حال خود قرار داد تا خنک شود و برای کاربرد مورد نظر آماده شود.



شکل ۲۳-۲- لوله های آزمایش همراه با جالوله ای

۲-۲-۶- لوله های آزمایش : لوله های آزمایش مقاوم در برابر گرمای زیاد و در اندازه های گوناگون هستند. همانطور که در شکل (۲۳-۲) نشان داده شده است، قسمت پایین لوله گرد و سر آنها صاف است. این لوله ها برای نگهداری محیط های کشت مایع، رشد میکروارگانیسم ها در محیط مایع و انجام و مشاهده واکنش های بیوشیمیایی باکتری ها در محیط های متابولیکی به کار می روند.

نکته ها

✓ لوله های آزمایش را پیش و پس از آزمون های میکروبی باید در آون با دمای 17°C سترون کرد.

✓ بهتر است از لوله هایی استفاده شود که درپوش یا چوب پنبه روی در آنها قرار دارد.

✓ برای نگهداری لوله های آزمایش از جا لوله ای که می تواند مانند شکل (۲۳-۲) چوبی و یا فلزی و پلاستیکی قابل شستشو باشد، استفاده شود.

✓ برای برداشتن لوله های آزمایش سترون شده و داغ باید از دستکش ویژه و یا گیره چوبی استفاده شود.

✓ برای شستشوی لوله های آزمایش و از بین رفتن کامل مواد ته نشین شده در لوله ها باید از برس لوله استفاده شود.



شکل ۲۵-۲- برس شستشوی لوله



شکل ۲۴-۲- گیره چوبی



شکل ۲۶-۲- چراغ گازی

۷-۲-۲- چراغ گازی^۱: در این چراغ نوعی گاز مانند متان یا بوتان با هوا مخلوط شده و می‌سوزد که به یاد مخترع آن بونزن (شیمیدان آلمانی) نامگذاری شده است. در آزمایشگاه میکروبیولوژی کلیه آزمون‌های میکروبی را باید در فاصله حدود ۳۰ سانتی متری شعله انجام داد. چراغ گازی برای سترون سازی لوپ و آنس با شعله مستقیم، تهیه گسترش میکروبی بر روی لام که در فصل‌های بعد شرح داده خواهد شد و در انواع رنگ آمیزی‌ها به کار می‌رود و برای حرارت دادن محیط‌های کشت جامد هنگام آماده سازی آنها به کار برده می‌شود.

نکته‌ها

- ✓ هنگام کار با چراغ گازی ابتدا باید شیر اصلی گاز را باز کرد.
 - ✓ در آزمایشگاه‌ها باید روی میزهای کار هنرجویان به تعداد لازم چراغ گازی قرار داده شود که هر کدام علاوه بر این که به شیر اصلی گاز وصل هستند دارای شیرهای جانبی نیز باشند و هنگام کار با آنها با باز و بسته کردن شیر جانبی می‌توان آنها را به طور جداگانه روشن و خاموش کرد.
 - ✓ برای روشن کردن مشعل باید شیر جانبی را باز کرده و سپس برای جلوگیری از نشت گاز به اطراف، کبریت را روشن نموده و با آن مشعل را روشن کرده و برای تنظیم شعله از حلقه نزدیک پایه مشعل استفاده کرد. اگر حلقه گاز باز باشد و گاز از دهانه به اطراف پراکنده شود با روشن کردن شعله کبریت منجر به ایجاد شعله بسیار شدید خواهد شد.
 - ✓ هنگام روشن کردن شعله مشعل بهتر است سر را کنار و دور از دهانه مشعل قرار داد تا اگر بر اثر بی احتیاطی، شعله گاز به اطراف پراکنده شد به صورت برخورد نکند.
 - ✓ پس از کار با چراغ گازی باید شیر جانبی بسته شود.
 - ✓ در صورت بروز خطر و ایجاد شعله زیاد در اثر نشت گاز باید بلافاصله شیرهای جانبی و اصلی را بسته و مراتب را گزارش داده و برای برطرف شدن نقص اقدام لازم را به عمل آورد.
 - ✓ برای گرم کردن محلول‌ها و محیط‌های کشت جامد (فصل آماده‌سازی محیط‌های کشت) تا زمانی که شفاف شوند باید یک سه پایه فلزی همراه با توری نسوز که در شکل (۲۷-۲) نشان داده شده است، روی شعله قرار داد و سپس ظرف دارای محیط را روی آن گذاشت.
- ۸-۲-۲- سه پایه فلزی و توری نسوز: وسیله‌ای است که برای نگه داشتن وسایل و گرم کردن آنها در بالای شعله چراغ کار آزمایشگاهی کاربرد دارد.



شکل ۲۷-۲- سمت راست، توری نسوز و سمت چپ، سه پایه فلزی



شکل ۲۸-۲- میله شیشه‌ای همزن

۹-۲-۲- میله‌های شیشه‌ای همزن و سرکج: میله‌های شیشه‌ای همزن برای یکنواخت کردن نمونه‌های مورد آزمون به ویژه حل کردن مواد جامد در رقیق کننده به کار می‌روند. میله‌های شیشه‌ای سرکج برای انجام یک نوع کشت میکروبی که برای شمارش باکتری‌ها در محیط جامد به کار می‌رود، استفاده می‌شوند. (به فصل روش‌های کشت میکروارگانیسم‌ها نگاه کنید)

نکته: هنگام کار با میله‌های شیشه‌ای باید ابتدا آنها را از قسمت سر، درون ظرف دارای اتانول ۷۰ درصد قرار داد تا سترون شوند و موقع استفاده یک بار از روی شعله عبور داده تا الکل روی میله‌ها سوخته یا بخار شود.



شکل ۲۹-۲- قاشقک

۱۰-۲-۲- قاشقک^۱: وسیله‌ای است که برای برداشتن و وزن کردن مواد اولیه محیط‌های کشت و مواد مشابه که به صورت پودر هستند به کار می‌رود. در صورت نیاز لازم است پیش از کاربری تمیز و سترون شود.

۱۱-۲-۲- لام (اسلاید): برای تهیه گسترش میکروبی، رنگ آمیزی و مشاهده زیر میکروسکوپ به کار می‌روند. لام‌ها یا به صورت یکبار مصرف هستند یا شیشه‌ای. برای استفاده دوباره از لام‌های شیشه‌ای باید آنها را درون محلول سترون کننده قرار داده و سالم‌سازی نمود.

سایر وسایل آزمایشگاهی شامل استوانه‌های مدرج برای برداشت حجم مشخص مواد مایع و رقیق کننده‌ها، بشر، ارلن، پنس برای برداشتن نمونه‌های آلوده و نمونه‌هایی که با دست نمی‌توان گرفت.

۳-۲- میکروسکوپ

میکروسکوپ مجموعه‌ای از لنزهای دارای بزرگ‌نمایی است. امروزه میکروسکوپ‌های معمولی می‌توانند شکل‌ها را تا ۱۰۰۰ برابر بزرگتر کنند که این رقم تنها مشاهده اندازه، شکل و حرکت سلول‌های باکتری را امکان پذیر می‌سازد. میکروسکوپ‌های اختصاصی‌تر با بزرگ‌نمایی بیشتر مانند میکروسکوپ الکترونی، شکل‌ها را تا ۱۰۰۰۰۰ برابر بزرگتر می‌کنند و مشاهده ویروس‌ها و حتی اتم‌ها را امکان پذیر می‌سازند. ساده‌ترین نوع میکروسکوپی که در بیشتر آزمایشگاه‌ها به کار برده می‌شود میکروسکوپ نوری معمولی است.

۱-۳-۲- ساختمان میکروسکوپ نوری: هر میکروسکوپ نوری دارای قسمت‌های زیر است:

(الف) منبع نور یا لومیناتور^۲: که در زیر محل قرار گرفتن اسلاید نمونه است.

(ب) کندانسور^۳: نوعی عدسی است که نور خارج شده از منبع نوری را روی اسلاید نمونه متمرکز می‌کند و زیر صفحه قرار دارد.

(پ) صفحه^۴: صفحه‌ای است که نمونه روی آن قرار داده می‌شود.

(ت) عدسی چشمی^۵: یک جفت عدسی که بالای بدنه میکروسکوپ قرار دارد و دارای بزرگ‌نمایی ۱۰ است.

۱- Spatule

۲- Luminator

۳- Condensor

۴- Stage

۵- Ocular lens

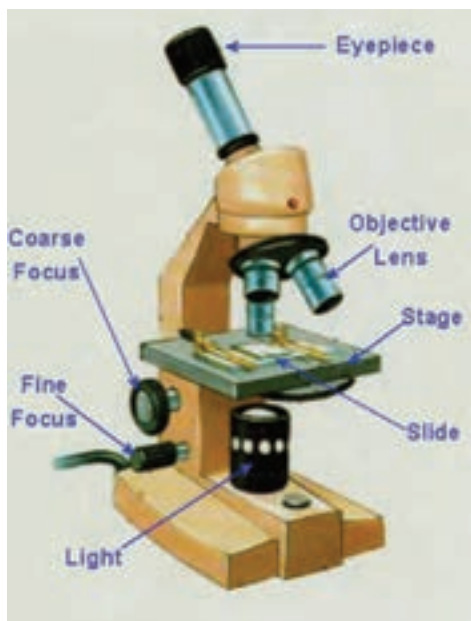
ث) عدسی‌های شیئی^۱: عدسی‌هایی که مستقیم بالای صفحه و روی یک صفحه چرخان قرار دارند، عدسی‌های شیئی با بزرگ‌نمایی‌های ۴، ۱۰، ۴۰، ۱۰۰ می‌باشند.

یادآوری: عدسی ۱۰۰ همراه با روغن سدر یا ایمرسیون^۲ است. زیرا در بزرگ‌نمایی ۱۰۰ به دلیل اختلاف ضریب شکست نوری شیشه و هوا نور به خوبی منعکس نمی‌شود و شکل کدر خواهد شد. روغن ایمرسیون یا روغن سدر این عیب را برطرف می‌کند زیرا ضریب شکست نوری مشابه شیشه دارد و نور را به خوبی منعکس می‌کند و تصویر واضح و شفاف خواهد شد.

ج) دریچه دیافراگم: زیر کندانسور و صفحه قرار دارد و میزان نوری را که به کندانسور می‌رسد با باز و بسته کردن دریچه می‌توان تنظیم کرد.

چ) پیچ‌های تنظیم^۳ دو نوع هستند: ماکرومتر و میکرومتر؛ که بر روی بازوی میکروسکوپ قرار دارند. پیچ تنظیم یا فوکوس بزرگتر یا ماکرومتر چسبیده به بازو است و برای تنظیم و وضوح تصویر در حد ماکرومتر به کار می‌رود. با چرخش آن صفحه در حد قابل رؤیت بالا و پایین می‌رود. پیچ تنظیم کوچکتر یا میکرومتر که چسبیده به ماکرومتر است و تنظیم تصویر را در حد میکرو انجام می‌دهد.

در شکل (۳۰-۲) قسمت‌های میکروسکوپ نشان داده شده است.



شکل ۳۰-۲- نما و اجزای میکروسکوپ نوری

۲-۳-۲- روش استفاده از میکروسکوپ نوری:

الف) کلید جریان برق را فشار داده و منبع نور را وصل کنید.

ب) صفحه عدسی‌های شیئی را بچرخانید تا عدسی به پایین‌ترین بزرگ‌نمایی برسد. در عدسی با بزرگ‌نمایی پایین قسمت بیشتری از سطح اسلاید نمونه را در میدان دید قرار می‌دهد. بنابراین ابتدا عدسی‌های پایین برای تنظیم اولیه شکل به کار می‌روند و در

۱- Objective lenses

۲- Immersion

۳- Adjustment Knob

آخر در صورت نیاز عدسی $10\times$ با روغن ایمرسیون استفاده می شود.

پ) اسلاید نمونه را روی صفحه و بین خط کش ها قرار دهید. گیره کنترل را بالا بگیرید تا اسلاید درست روی صفحه و بالای مرکز نور قرار گیرد.

ت) در حالی که از کنار نگاه می کنید، صفحه را به آرامی تا جایی که امکان دارد بالا ببرید تا متوقف شود.

یادآوری: همیشه عدسی و صفحه را دور نگه دارید. زمانی که لازم است به هم نزدیک شوند، از کنار به دقت نگاه کنید و حرکت صفحه به بالا را به آرامی انجام دهید تا عدسی آسیب نبیند.

ث) با عدسی های چشمی نگاه کنید و صفحه را با پیچ تنظیم ماکرومتر به آرامی پایین بیاورید تا صفحه دید مورد نظرتان ظاهر شود.

ج) برای واضح شدن شکل از پیچ تنظیم یا میکرومتر استفاده کنید. با حرکت بسیار آرام پیچ، می توان وضوح تصویر را به دلخواه تنظیم کرد.

چ) همزمان برای وضوح تصویر می توان با باز و بسته کردن دریچه دیافراگم نیز به این کار کمک کرد.

ح) پس از تنظیم شکل با پایین ترین بزرگ نمایی، صفحه را بچرخانید تا به عدسی بالا برسید.

یادآوری: عدسی ها باید با دقت جابه جا شوند تا تنظیم شکل تغییر نکند. در هر صورت بهتر است پس از تغییر عدسی ها تنظیم دوباره انجام شود.

خ) هنگام کار با عدسی شیئی با بزرگ نمایی $10\times$ باید از روغن ایمرسیون استفاده شود. یک قطره روغن بر روی ناحیه روشن روی اسلاید قرار دهید و صفحه را بچرخانید تا به عدسی $10\times$ برسید و دوباره تنظیم را مانند پیش انجام دهید.

یادآوری: پس از پایان کار با روغن ایمرسیون، تنها عدسی شیئی $10\times$ را با پارچه ویژه و گزلیل پاک کنید.

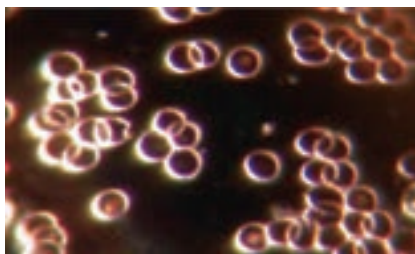
۴-۲- انواع میکروسکوپ

۴-۲-۱- میکروسکوپ زمینه روشن^۴: میکروسکوپ

نوری معمولی است که به طور کامل شرح داده شد. همانطور که در شکل (۲-۳۱) سمت راست نشان داده شده است، نور از منبع آن خارج شده و روی اسلاید نمونه متمرکز می شود. نمونه بیشتر امواج نور را منعکس و برخی را جذب می کند. در این میکروسکوپ با رنگ آمیزی نمونه ها، شکل به صورت نمونه رنگ آمیزی شده در زمینه روشن مشاهده می شود. هدف از کاربرد میکروسکوپ نوری معمولی با زمینه روشن، مشاهده شکل و ترتیب قرار گرفتن باکتری ها، مشاهده اجزای بیرونی آنها مانند تاژه، کپسول و نیز مشاهده اسپور باکتری ها است.



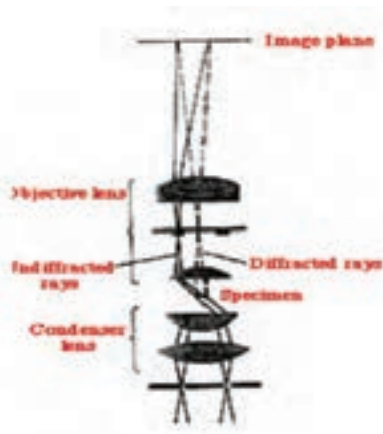
شکل ۲-۳۱- سمت راست، چگونگی تشکیل شکل توسط میکروسکوپ نوری زمینه روشن. سمت چپ، شکل گرفته شده توسط میکروسکوپ نوری زمینه روشن.



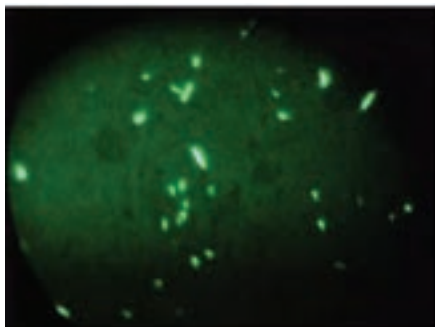
شکل ۳۲-۲- شکل گرفته شده توسط میکروسکوپ زمینه تاریک

۲-۴-۲- میکروسکوپ زمینه تاریک^۱: این میکروسکوپ نور را از منبع آن روی نمونه متمرکز می‌کند. نمونه بیشتر امواج نوری را جذب و برخی را به سمت عدسی شیء منعکس می‌کند. زمینه دید تاریک شده و نمونه روشن و شفاف دیده می‌شود.

۳-۴-۳- میکروسکوپ فاز متضاد^۲: این میکروسکوپ نور خارج شده از منبع آن را که به نمونه می‌رسد به جای انعکاس، منحرف می‌کند که حرکت نور خارج از فاز گفته می‌شود. این نوع میکروسکوپ نیازی به رنگ آمیزی نمونه ندارد بنابراین برای مشاهده باکتری‌های زنده در گسترش مرطوب و مشاهده حرکت باکتری‌ها به کار برده می‌شود.



شکل ۳۳-۲- سمت چپ، میکروسکوپ فاز متضاد و سمت راست، چگونگی تشکیل شکل توسط میکروسکوپ متضاد



(ب)



(الف)

شکل ۳۴-۲- (الف)، میکروسکوپ فلورسنت و (ب)، شکل گرفته شده توسط میکروسکوپ فلورسنت

۴-۴-۴- میکروسکوپ فلورسنت^۳:

میکروسکوپ فلورسنت برای مشاهده سلول یا موادی که به طور طبیعی ویژگی فلورسنت دارند یا با رنگ‌های فلورسنت رنگ آمیزی می‌شوند، به کار می‌رود. در میکروسکوپ فلورسنت از نور فرابنفش (UV)^۴ برای روشن کردن میدان دید استفاده می‌شود. نمونه بسیار درخشان در زمینه دید تاریک مشاهده می‌شود.

۱- Dark Field Microscope

۳- Flourescent Microscope

۲- Phase Contrast Microscope

۴- Ultra Violet

۵-۴-۲- میکروسکوپ الکترونی: میکروسکوپ نوری برای مشاهده اجزای داخلی سلول باکتری‌ها بوده و برای مشاهده ویروس‌ها کارایی ندارد. برای این منظور از میکروسکوپ الکترونی با بزرگ‌نمایی تا ۱۰۰۰۰۰ برابر استفاده می‌شود. در این میکروسکوپ‌ها به جای منبع نور، از امواج الکترونی و به جای عدسی‌های شیشه‌ای از عدسی‌های الکترومغناطیس استفاده می‌شود. قدرت تفکیک میکروسکوپ الکترونی ۳/۰ بر حسب نانومتر است. البته کار با این میکروسکوپ فنی و دشوار است زیرا عدسی و نمونه باید در خلاء باشند و نیاز به آماده‌سازی پیچیده نمونه دارند. عکس گرفته شده از میکروسکوپ الکترونی میکروگراف نام دارد.

دو نوع میکروسکوپ الکترونی وجود دارد:

الف) میکروسکوپ الکترونی نگاره (SEM): این نوع میکروسکوپ در شکل (۳۵-۲-ب) نشان داده شده، دارای بزرگ‌نمایی ۱۰۰۰۰۰ برابر است و تصویر سه بعدی ارائه می‌دهد و تنها برای مشاهده شکل و سطوح بیرونی سلول‌ها به کار برده می‌شود نه اجزای داخلی آنها. نمونه‌ها به صورت لایه بسیار نازک بریده شده و با یک لایه طلا و پالادیوم پوشیده می‌شوند و سپس جهت مشاهده با میکروسکوپ الکترونی به کار می‌روند.

ب) میکروسکوپ الکترونی گذاره (TEM): در شکل (۳۵-۲-الف) نشان داده شده است، بزرگ‌نمایی بسیار بالا دارد در حد ۲۰۰۰۰۰ برابر و تصویر را به صورت دو بعدی نشان می‌دهد. برای مشاهده اجزای داخلی علاوه بر شکل سلول و بخش‌های خارجی آن به کار می‌رود.

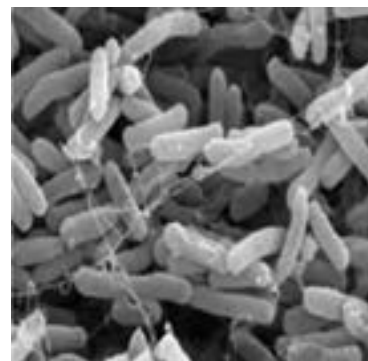


(ب)



(الف)

شکل ۳۵-۲- الف) میکروسکوپ الکترونی گذاره، ب) میکروسکوپ الکترونی نگاره و پ) تصویر سه بعدی گرفته شده با میکروسکوپ الکترونی نگاره



(پ)

۱- Scanning Electron Microscope

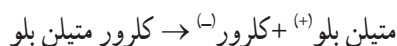
۲- Transmission Electron Microscope

رنگ آمیزی باکتری‌ها

گستره‌های میکروبی در زیر میکروسکوپ به شکل عادی با وضوح مشاهده نمی‌شوند. شفافیت و وضوح شکل را می‌توان با رنگ آمیزی افزایش داد. بنابراین رنگ آمیزی برای تمایز نمونه از زمینه دید به کار می‌رود.

۱-۳- رنگ‌ها

رنگ‌های مورد استفاده در میکروب شناسی نمک‌های مواد شیمیایی و دارای بار مثبت و یا منفی هستند. برای نمونه:



هنگام رنگ آمیزی، این رنگ‌ها با مواد شیمیایی موجود در ساختمان میکروب‌ها پیوند تشکیل داده و باعث رنگ آمیزی آنها می‌شوند. رنگ‌ها را به دو گروه تقسیم می‌کنند:

— رنگ‌های بازی^۱: دارای بارالکتریکی مثبت (کاتیونی) هستند و می‌توانند به ترکیبات سلولی مانند اسیدنوکلئیک و پروتئین‌ها که دارای بار منفی هستند جذب شوند و آنها را رنگ کنند. مهم‌ترین رنگ‌های بازی متیلن بلو، کریستال ویوله، سافرانین و مالاشیت گرین می‌باشند.

— رنگ‌های اسیدی^۲: دارای بار منفی (آنیونی) هستند بنابراین جذب ترکیبات سلولی با بار منفی نمی‌شوند و تنها برای رنگ آمیزی زمینه دید به کار می‌روند مانند رنگ نیکروزین.

— رنگ‌های خنثی: بدون بار الکتریکی هستند و برای رنگ کردن بخش‌های بدون بار سلول مانند چربی‌ها استفاده می‌شوند مانند رنگ سودان سیاه که در رنگ آمیزی دانه‌های چربی کاربرد دارند.

۲-۳- انواع رنگ آمیزی

۱-۲-۳- رنگ آمیزی ساده: در این نوع رنگ آمیزی تنها از یک نوع رنگ استفاده می‌شود. رنگ بازی برای رنگ آمیزی سلول باکتری و رنگ اسیدی برای رنگ آمیزی زمینه به کار می‌روند.

این نوع رنگ آمیزی برای تشخیص شکل، اندازه و ترتیب قرار گرفتن باکتری‌ها کنار هم به کار می‌رود مانند رنگ آمیزی ساده با متیلن بلو.

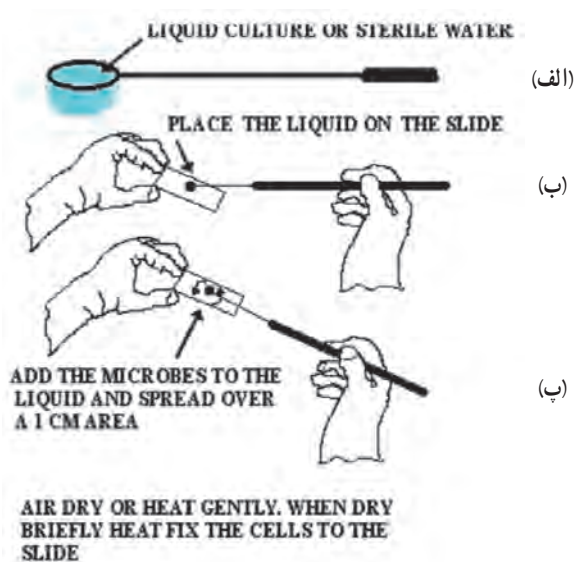
۲-۲-۳- رنگ آمیزی مرکب: در این نوع رنگ آمیزی از دو یا چند رنگ و در طی چندین مرحله استفاده می‌شود. مانند رنگ آمیزی گرم که جهت تمایز باکتری‌های گرم مثبت از گرم منفی به کار می‌رود.

۱- basic stains

۲- acidic stains

۳-۲-۳ رنگ آمیزی اختصاصی: در این رنگ آمیزی نیز از دو یا چند رنگ استفاده می‌شود و برای تشخیص اجزای خاص سلول باکتری‌ها مانند اسپور، تاژک و کپسول به کار می‌رود.

مهم‌ترین کار پیش از رنگ آمیزی نمونه‌ها تهیه گسترش میکروبی مناسب از نمونه مورد نظر است. بسته به نوع رنگ آمیزی دو نوع گستره میکروبی باید تهیه شود. برای رنگ آمیزی سلول باکتری‌ها از گستره خشک و برای رنگ آمیزی زمینه از گستره مرطوب استفاده می‌شود.



شکل ۱-۳- چگونگی تهیه گستره خشک میکروبی
 (الف): یک قطره آب روی لام قرار داده می‌شود. ب: توسط حلقه کشت، میکروبیها درون قطره روی لام به صورت حلقه‌ای به شکل یک سکه پخش می‌شوند. پ: گستره خشک شده و سپس روی لام ثابت می‌گردد.)

۳-۳- تهیه گستره خشک از نمونه میکروبی

۳-۳-۱- یک قطره آب مقطر استریل در مرکز لام آزمایشگاهی قرار دهید.

۳-۳-۲- با استفاده از لوپ استریل (به فصل دوم مراجعه شود) از کلنی باکتری مورد نظر در محیط کشت میکروبی برداشت کرده و داخل آب مقطر به خوبی پخش کنید و به اندازه یک سکه گستره تهیه کنید (شکل ۱-۳).

۳-۳-۳- گستره تهیه شده را خشک کنید. برای خشک کردن گستره می‌توان آن را در دمای آزمایشگاه قرار داد و یا با استفاده از خشک‌کن‌ها، خشک کرد.

۳-۳-۴- در مرحله آخر گستره خشک شده را ثابت کنید. برای این کار بهتر است لام را به پشت ۳ مرتبه به سرعت از روی شعله عبور داد.

نکته‌ها

✓ لام‌ها باید به طور کامل تمیز باشند. برای تمیز کردن لام‌ها می‌توان از پنبه آغشته به گزلیل استفاده کرد.

✓ عمل تثبیت باعث می‌شود باکتری‌ها به لام چسبیده و در مراحل بعدی رنگ آمیزی شسته نشده و از روی لام پاک نشوند.

✓ گستره باید بسیار نازک باشد، زیرا در گستره ضخیم، باکتری‌ها بر روی هم قرار می‌گیرند و پس از رنگ آمیزی و مشاهده با میکروسکوپ نمی‌توان شکل باکتری‌ها را به خوبی تشخیص داد.

۳-۴- تهیه گستره مرطوب از نمونه میکروبی

گستره مرطوب میکروبی برای رنگ آمیزی کپک‌ها، مشاهده حرکت باکتری‌ها در محیط مایع و رنگ آمیزی زمینه در رنگ آمیزی منفی به کار می‌رود که برای هر کدام از این موارد در جای خود شرح داده خواهد شد.

۳-۵- رنگ آمیزی ساده با متیلن بلو

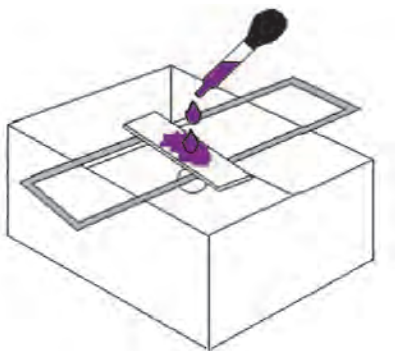
هدف: تشخیص شکل، اندازه و ترتیب قرار گرفتن باکتری‌ها در کنار هم

مواد و وسایل مورد نیاز

- لام میکروسکوپی
- لوپ یا فیلدوپلاتین
- چراغ گازی
- تشتک رنگ آمیزی
- رنگ متیلن بلو
- ظرف‌های دارای محیط‌های کشت میکروبی از سه گونه باکتری اشریشیاکلی، استافیلوکوکوس اورئوس و باسیلوس سرئوس
- میکروسکوپ نوری معمولی

روش کار

- ابتدا از هر کدام از نمونه باکتری‌ها به روشی که در پیش گفته شد بر روی لام میکروسکوپی گستره خشک تهیه کنید.
- گستره‌ها را با خشک کن خشک کنید.
- گستره‌های خشک شده را ۳ بار از روی شعله عبور دهید تا بر روی لام ثابت شود.
- لام گستره را روی تشتک رنگ‌آمیزی قرار داده و مانند شکل (۲-۳) روی گستره را با رنگ متیلن بلو بپوشانید.
- پس از ۱ دقیقه لام را شستشو دهید.

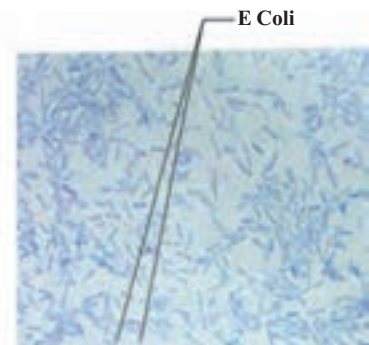
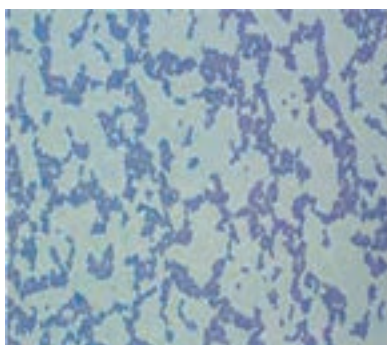


شکل ۲-۳- چگونگی ریختن رنگ بر روی گستره تهیه شده

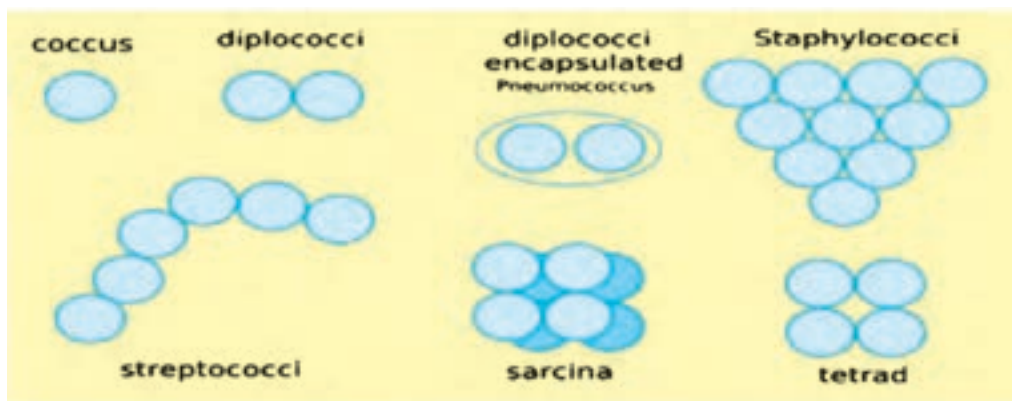
یادآوری: هنگام شستشوی لام با آب بهتر است از آب فشان (پیست) استفاده شود. با گیره چوبی لام را در یک دست به طرف پایین نگه داشته و با دست دیگر آب را با پیست به آرامی روی لام بریزید. با این کار از پاشیده شدن رنگ بر روی لباس و دست‌ها جلوگیری می‌شود.

- لام‌های شسته شده را با خشک کن خشک کنید.

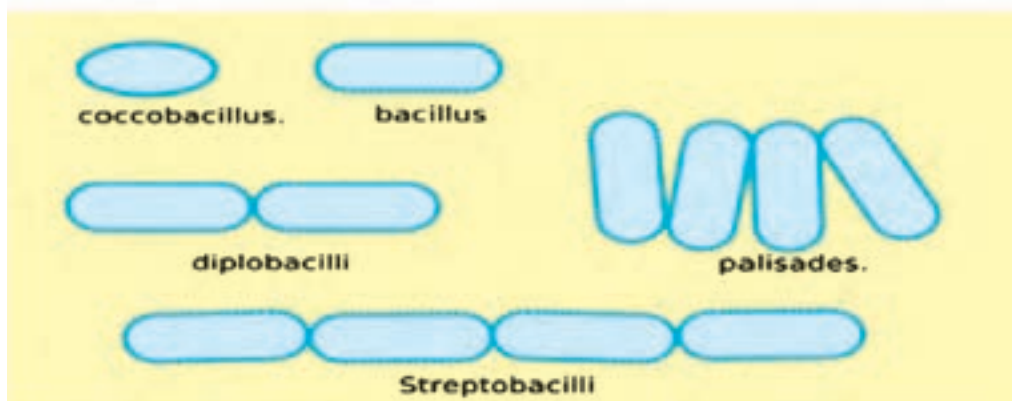
- نمونه زیر میکروسکوپ را اول با عدسی $10\times$ و $40\times$ و در آخر با عدسی $100\times$ و روغن ایمرسیون مشاهده کنید (برای آگاهی بیشتر به فصل دوم، طرز کار با میکروسکوپ نوری مراجعه کنید).



شکل ۳-۳- از راست به چپ باکتری اشریشیاکلی به شکل کوکوباسیل، باکتری باسیلوس سرئوس به شکل باسیل زنجیره‌ای (استریتوباسیل) و باکتری استافیلوکوکوس اورئوس به شکل کوکسی خوشه‌ای



(الف)



(ب)

شکل ۳-۴ - (از چپ به راست)

(الف): از چپ به راست Coccus (گرد تک)، diplococcus (گرد دو تایی)، diplococcus encapsulated (گرد دو تایی کپسول‌دار)، streptococci (گرد زنجیره‌ای)، sarcina (گرد هشت تایی)، tetrad (گرد چهار تایی)، bacillus (میله‌ای)، diplobacilli (میله‌ای دو تایی)، streptobacilli (میله‌ای زنجیره‌ای)، Coccobacillus (کوکوباسیل)، Streptobacilli (میله‌ای زنجیره‌ای).

بیشتر بدانیم

باکتری‌ها بر اساس شکل و ترتیب قرار گرفتن آنها در کنار هم به چندین گروه تقسیم می‌شوند که چندین نمونه آنها در شکل (۳-۴) نشان داده شده است.

۳-۶- رنگ آمیزی گرم

این نوع رنگ آمیزی مرکب برای تشخیص دو گروه باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی به کار می‌رود. اساس رنگ آمیزی گرم اختلاف ترکیبات دیواره سلولی باکتری‌ها است.

مواد و وسایل مورد نیاز

➤ لام آزمایشگاهی

➤ لوپ یا حلقه کشت

- تشک رنگ آمیزی
- چراغ گازی
- رنگ های کریستال ویوله و سافرانین
- محلول لوگول
- محلول الکل استن
- تشک های دارای محیط های کشت میکروبی از سه گونه باکتری استافیلوکوکوس ائورتوس، اشریشیا کلی و باسیلوس

سرئوس

- میکروسکوپ نوری معمولی

روش کار

- ابتدا از کلنی باکتری های مورد نظر برداشت کرده و به روشی که در پیش گفته شد گستره خشک بر روی لام تهیه کنید.
- گستره را با خشک کن خشک کرده و با ۳ بار عبور دادن از روی شعله بر روی لام ثابت کنید.
- سطح گستره را با رنگ کریستال ویوله بپوشانید و ۱ دقیقه صبر کنید تا رنگ جذب سلول شود.
- پس از ۱ دقیقه لام را بشویید.
- سطح گستره را به مدت ۱ دقیقه با لوگول بپوشانید.
- یادآوری: نقش لوگول، تثبیت رنگ کریستال ویوله در دیواره سلول باکتری ها است (نقش دندان دارد).
- پس از ۱ دقیقه لام را با آب شستشو دهید.
- سپس با الکل استن به مدت ۳۰ ثانیه رنگ بری کنید.
- یادآوری: الکل استن نقش رنگ بری برای رنگ کریستال ویوله دارد. اختلاف باکتری های گرم مثبت و گرم منفی در همین مرحله است. (به قسمت بیشتر بدانیم توجه کنید).

نکته ها

- ✓ هنگام استفاده از الکل استن بهتر است لام را به صورت کج نگه دارید و الکل استن را به آرامی به مدت ۳۰ ثانیه از بالای لام روی آن بریزید.

✓ سطح گستره را با رنگ سافرانین به مدت ۱ دقیقه بپوشانید.

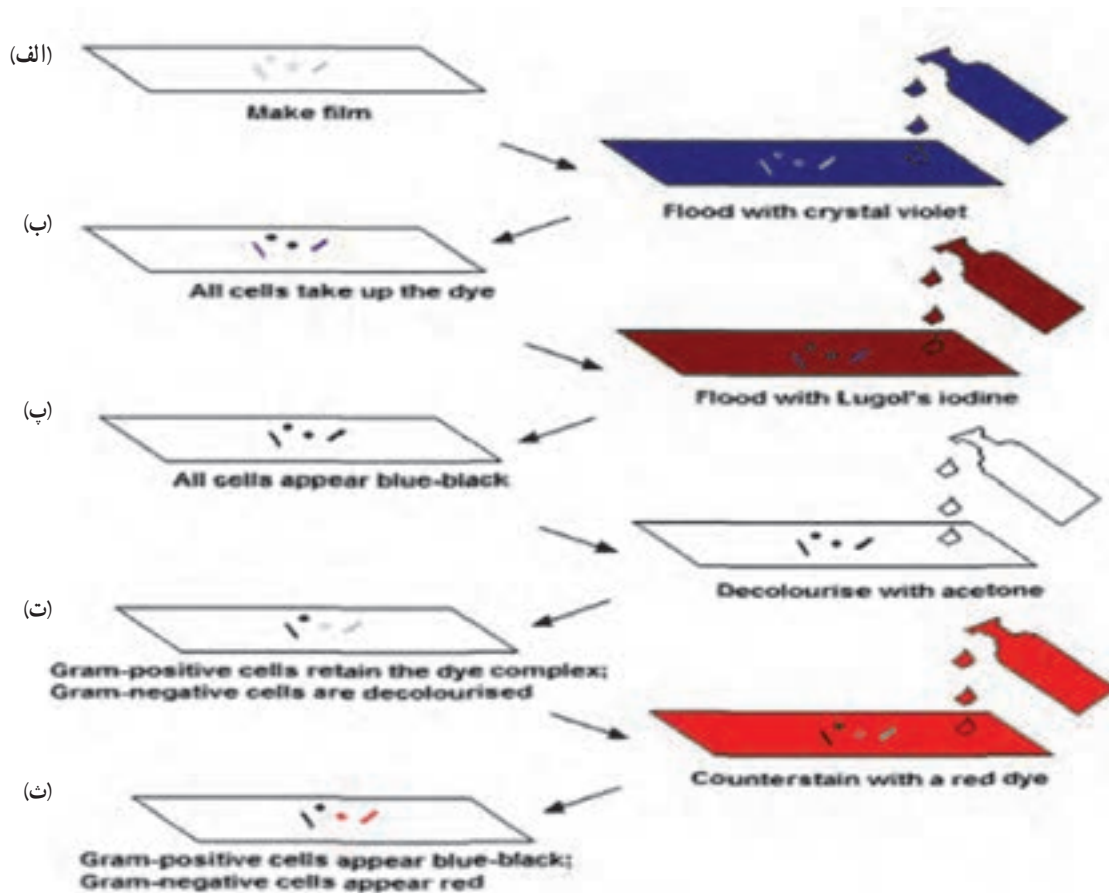
✓ پس از ۱ دقیقه لام را با آب بشویید.

✓ در آخر لام را خشک کرده و با میکروسکوپ نوری و عدسی $100\times$ نمونه را مشاهده نمایید.

مراحل رنگ آمیزی گرم در شکل (۳-۵) نشان داده شده است.

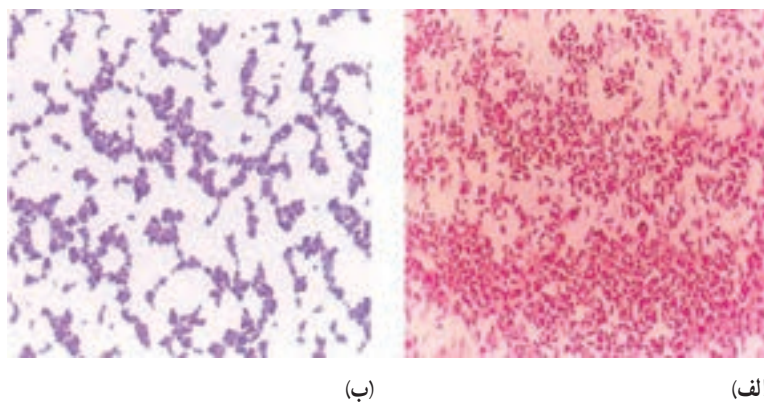
نکته ها

- ✓ در تمام مراحل هنگام استفاده از رنگ ها و محلول ها، لام باید روی تشک رنگ آمیزی قرار داده شود.
- ✓ هنگام شستشوی لام، آن را با گیره چوبی نگه دارید تا دست ها رنگی نشوند.
- ✓ لام را پایین نگه دارید و آب را با پیست به آرامی روی لام بریزید تا رنگ به لباس و دست و صورت نپاشد.



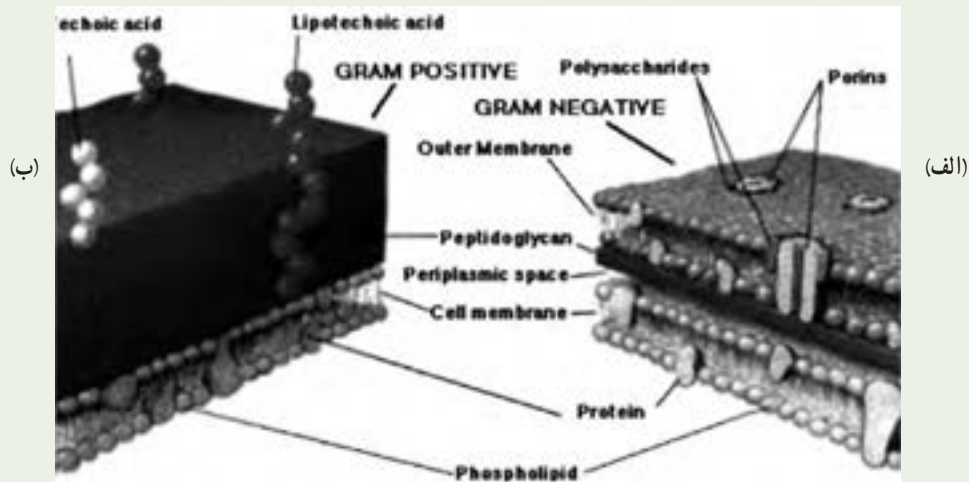
شکل ۳-۵ (الف) تهیه گستره میکروبی (ب) گستره با رنگ کریستال ویوله به مدت ۱ دقیقه پوشانده می شود. در این مرحله همه باکتری ها رنگ کریستال ویوله را جذب می کنند. (پ) گستره با محلول لوگل پوشانده می شود. (ت) گستره با الکل استن رنگ بری می شود. در این مرحله باکتری های گرم مثبت رنگ را نگه می دارند ولی در باکتری های گرم منفی رنگ پاک می شود. (ث) گستره با رنگ سافرانین رنگ می شود. در این مرحله باکتری های گرم مثبت همان رنگ اول کریستال ویوله که بنفش است را حفظ می کنند ولی باکتری های گرم منفی که در مرحله اول رنگشان پاک شده رنگ قرمز سافرانین را جذب می کنند.

یافته ها : پس از رنگ آمیزی گرم، باکتری های گرم منفی به رنگ قرمز و گرم مثبت ها به رنگ بنفش مشاهده می شوند.



شکل ۳-۶ (الف) باکتری اشیریشیا کلی کوکوباسیل و گرم منفی (ب) باکتری استانیلوکوکوس اورئوس کوکسی خوشه ای و گرم مثبت

باکتری‌ها را بر اساس اختلاف در دیواره سلولی به دو گروه بزرگ گرم مثبت و گرم منفی تقسیم می‌کنند. مهم‌ترین اختلاف دیواره سلولی باکتری‌ها مربوط به ساختار دیواره و ضخامت لایه پپتیدوگلیکان (ترکیب اصلی دیواره سلولی) در دیواره سلولی آنها است. ساختمان دیواره سلولی باکتری‌های گرم منفی پیچیده‌تر از باکتری‌های گرم مثبت است و ضخامت لایه پپتیدوگلیکان نیز بسیار کمتر از لایه پپتیدوگلیکان گرم مثبت‌ها است. در شکل (۳-۷) تفاوت ساختمان دیواره باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی نشان داده شده است.



شکل ۳-۷ الف) ساختمان دیواره سلولی باکتری گرم منفی که شامل (cell membrane) غشای داخلی و غشای خارجی، (periplasmic space) فضای پری پلاسمیک، (peptidoglycan) پپتیدوگلیکان و لیپوپلی ساکارید است. ب) ساختمان دیواره سلولی باکتری‌های گرم مثبت که شامل پپتیدوگلیکان ضخیم و (lipoteichoic acid) لیپوتایکوئیک اسید است.

۳-۷- رنگ آمیزی اسپور

رنگ آمیزی اسپور یک نوع رنگ آمیزی ویژه است که برای مشاهده اسپور باکتری‌ها به کار می‌رود. در بین باکتری‌ها دو جنس باسیلوس و کلستریدیوم، اسپوردار هستند.

مواد و وسایل مورد نیاز

▶ لام

▶ ارلن کوچک

▶ چراغ گازی

▶ رنگ مالاویت گرین

▶ رنگ سافرانین

▶ محیط کشت باسیلوس سرئوس

روش کار

– یک ارلن آب مقطر روی توری نسوز و شعله چراغ گازی قرار دهید تا آب به جوش آید.

- از کلنی باکتری مورد نظر برداشت کرده و مانند آنچه در پیش گفته شد گستره تهیه و خشک و ثابت کنید.
- زمانی که آب داخل ارلن به جوش آمد لام را روی دهانه ارلن در حال جوش قرار دهید (مانند شکل ۸-۳).

نکته‌ها

✓ اسپور شکل مقاوم باکتری‌ها است و نسبت به رنگ‌ها نفوذ ناپذیر است بنابراین باید از بخار آب جوش برای نفوذ پذیری اسپور و رنگ شدن آن استفاده کرد.

✓ هنگامی که زیر لام، بخار آب جوش جمع شد روی سطح گستره را با رنگ مالاشیت گرین به مدت ۱۰ دقیقه بیوشانید.
پادآوری:

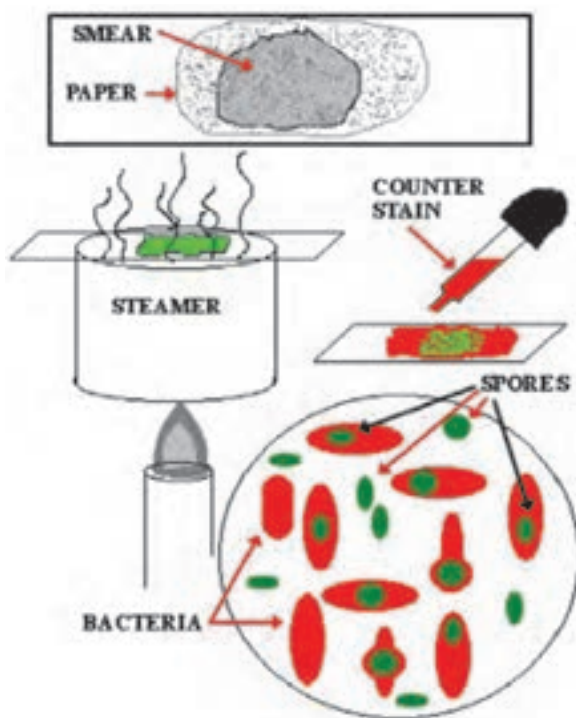
الف) بخارات مالاشیت گرین سمی است، بنابراین هنگامی که رنگ روی لام در حال بخار کردن است باید دهان و بینی را دور نگه داشت و از استنشاق بخارات پرهیز نمود.

ب) رنگ روی لام نباید در مدت ۱۰ دقیقه لازم برای رنگ شدن اسپور خشک شود. برای این کار زمانی که رنگ در حال خشک شدن بود باید دوباره رنگ مالاشیت گرین روی گستره ریخته شود.

پ) هنگام ریختن رنگ روی گستره دقت شود که رنگ روی میز کار و لوازم ریخته نشود.
- پس از مدت ۱۰ دقیقه لام را با آب شستشو دهید.

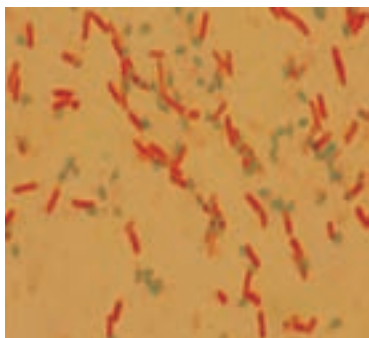
- لام را روی تشتک رنگ قرار داده و سطح گستره را با رنگ سافرانین به مدت ۱ دقیقه بیوشانید.
- لام را شسته و خشک کنید.

- لام را با میکروسکوپ نوری و عدسی $100\times$ مشاهده کنید.



شکل ۸-۳- مراحل رنگ آمیزی اسپور باکتری‌ها. ابتدا از نمونه باکتری مورد نظر گستره خشک تهیه شده و خشک می‌شود. سپس لام دارای گستره از پشت بر روی دهانه بشر دارای آب در حال جوش قرار داده شده و رنگ مالاشیت گرین روی آن افزوده می‌شود. در آخر پس از شستشو با سافرانین رنگ می‌شود. در زیر میکروسکوپ سلول‌های رویشی به رنگ قرمز و اسپورها سبز رنگ دیده می‌شوند.

نتیجه: با رنگ آمیزی اسپور، سلول‌های رویشی به رنگ قرمز و اسپور باکتری به رنگ سبز مشاهده می‌شود.

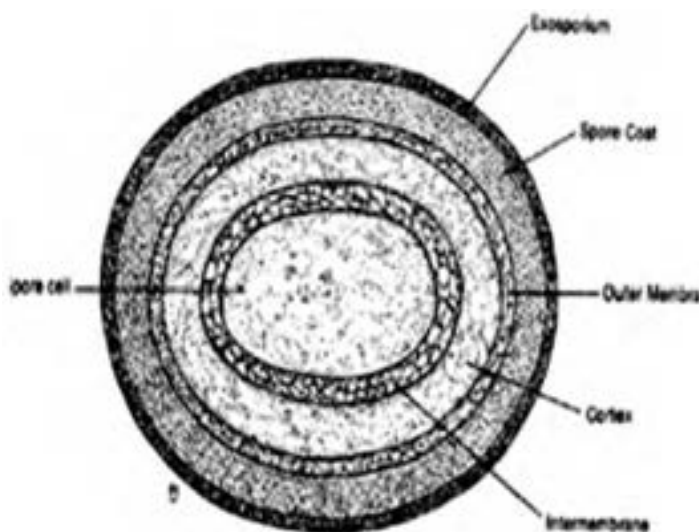


شکل ۹-۳- باکتری باسیلوس سرتوس (اسپور باکتری سبز و سلول رویشی قرمز)

بیشتر بدانیم

اسپور (اندوسپور) شکل مقاوم باکتری‌ها است که در دو جنس مهم باسیلوس و کلوستریدیوم در شرایط نامساعد محیطی مانند کمبود مواد غذایی، خشکی و گرمای زیاد تشکیل می‌شود و باکتری را قادر می‌سازد مدت طولانی بتواند این شرایط را تحمل کند. تبدیل سلول رویشی به اسپور را اسپورزایی می‌گویند. اگر شرایط برای باکتری دوباره مساعد شود اسپور تبدیل به سلول رویشی می‌گردد که به این عمل جوانه زدن گفته می‌شود.

در شکل (۱۰-۳) ساختمان اسپور باکتری‌ها و لایه‌های مختلف آن نشان داده شده است.



شکل ۱۰-۳- لایه‌های مختلف اسپور. به ترتیب از داخل به خارج شامل: سلول اسپور و هسته مرکزی، غشای داخلی اسپور، کورتکس، پوشش اسپور یا (coat)، غشای خارجی و پوسته بیرونی یا آگزوسپوریوم (Exosporium)

۸-۳- رنگ آمیزی کپسول

در رنگ آمیزی اختصاصی برای مشاهده کپسول باکتری‌ها به کار می‌رود. در عمل رنگ آمیزی شرط رنگ گیری یک سلول، یونی بودن آن است چون وقتی سلول حالت یونی داشته باشد هنگام رنگ آمیزی بین نواحی یونیزه سطح سلول و اجزای یونیزه

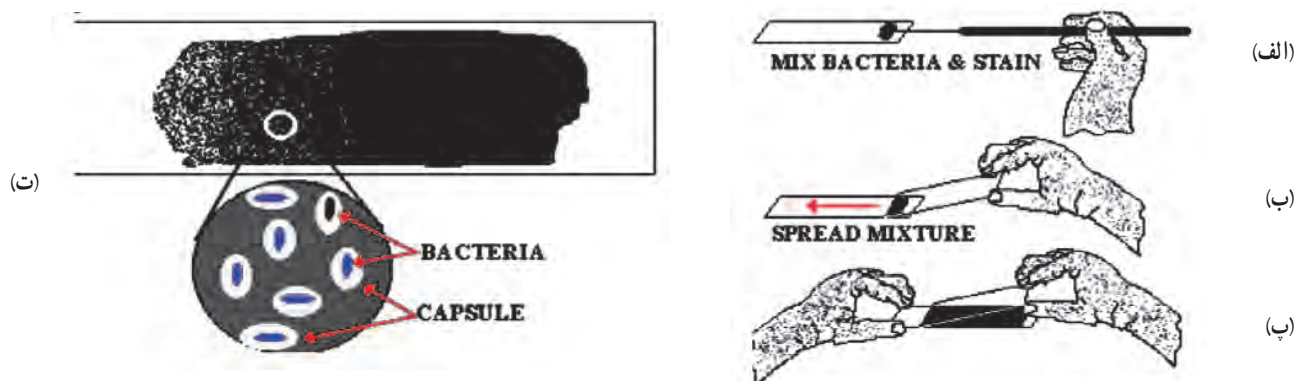
مولکول‌های رنگ پیوند بوجود می‌آید. در نتیجه بین بارهای مخالف موجود در سطح سلول و مولکول‌های رنگ پیوند یونی تشکیل می‌شود و باکتری رنگ می‌گیرد. اما چون کپسول به علت غیر یونی بودن آن رنگ نمی‌گیرد و برای دیدن آن در زیر میکروسکوپ زمینه باکتری رنگ آمیزی می‌شود، امکان دیدن کپسول باکتری بصورت بیرنگ فراهم می‌شود. این روش را رنگ آمیزی منفی می‌نامند. در این رنگ آمیزی تعدادی سلول از کلنی باکتری مورد نظر برداشت شده و در رنگ نکرورزین یا مرکب چین روی لام مخلوط می‌شود و سپس با لام دیگری که مانند شکل (۱۱-۳) با زاویه ۴۵ درجه سانتی‌گراد روی لام اول قرار می‌گیرد از یک انتهای لام اول به سمت انتهای دیگر لام کشیده می‌شود. سپس لام اول را در مجاورت هوا خشک کرده و برای مرحله بعدی آماده می‌شود. در این روش رنگ آمیزی برای تثبیت گستره از گرما استفاده نمی‌شود. چون در اثر گرما، باکتری در داخل کپسول از شکل طبیعی خود خارج می‌شود.

مواد و وسایل مورد نیاز

- ▶ لام ۲ عدد
- ▶ لوپ (فیلدوپلاتین)
- ▶ مرکب چینی
- ▶ رنگ متیلن بلو
- ▶ میکروسکوپ نوری معمولی
- ▶ محیط کشت باکتری کپسول دار مانند استریتو کوکوس پنومونیا

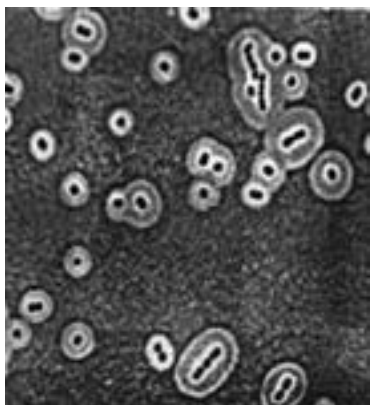
روش کار

- روی یک لام تمیز مقداری رنگ مرکب چین بریزید و با لوپ (نوک آس) مقدار کمی از کشت باکتری به آن اضافه و مخلوط کنید تا سوسپانسیون به آرامی و به طور یکنواخت پخش شود.
- مانند روش رنگ آمیزی منفی گسترش تهیه شده را در هوا خشک کنید.
- یادآوری: هیچ‌گاه نباید کاغذ خشک کن را روی لام کشید.
- سطح گستره را با متیلن بلو به مدت ۳ دقیقه پوشانید. رنگ اضافی را خالی کرده با آب مقطر شستشو دهید.
- لام را خشک کرده و با میکروسکوپ نوری و عدسی $\times 100$ نمونه را مشاهده نمایید.
- نکته: هنگام مخلوط کردن کشت با رنگ، آن را به آرامی هم بزنید تا آرایش باکتری‌ها بهم نخورد.



شکل ۱۱-۳- مراحل رنگ آمیزی کپسول باکتری. (الف) باکتری درون یک قطره رنگ روی لام یکنواخت می‌شود. (ب) با لام دیگر که با زاویه ۴۵ درجه با لام اول در نقطه‌ای که رنگ و باکتری وجود دارند قرار داده می‌شود. (پ) با لام دوم از یک سر تا سر دیگر لام اول کشیده می‌شود. در آخر پس از خشک شدن لام نمونه دیده می‌شود. (ت) کپسول بی رنگ در یک زمینه دید تاریک.

نتیجه: در رنگ آمیزی باکتری‌های کپسول‌دار به روش رنگ آمیزی منفی، باکتری به رنگ آبی و کپسول به صورت روشن و بی رنگ در یک زمینه تیره مشاهده می‌شود.



شکل ۱۲-۳- کپسول به صورت یک هاله روشن در اطراف باکتری در یک زمینه تیره مشاهده می‌شود.

بیشتر بدانیم

برخی از باکتری‌ها ماده لزجی از خود ترشح می‌کنند که خارج از سلول و پیرامون آن جمع می‌شود و دیواره سلولی را می‌پوشاند. این لایه کپسول نامیده می‌شود که ضخامت و چسبندگی آن در گونه‌ها یکسان نیست. اندازه کپسول به محیط کشت میکروبی بستگی دارد و همچنین باکتری‌های بیماری‌زا، در بین باکتری‌های تولیدکننده کپسول، کپسول‌های بزرگتری دارند. جنس این کپسول از پلی‌ساکارید است که در آب محلول و غیر یونی است.

کاربرد کپسول در باکتری‌ها: کپسول به عنوان یک سد اسمزی بین باکتری و محیط اطراف آن عمل می‌کند و در واقع نقش حفاظتی دارد. کپسول مانع از عمل بیگانه خواری گلبول‌های سفید می‌شود همچنین بعنوان مخزن ذخیره مواد غذایی یا دفع مواد زائد هم می‌تواند عمل کند.

در تعدادی از باکتری‌های بیماری‌زا، وجود کپسول شدت بیماری‌زایی و عفونت‌زایی را افزایش می‌دهد و ممکن است حتی این بیماری‌زایی به وجود کپسول بستگی داشته باشد. برای نمونه در استرپتوکوکوس پنومونیا اگر توانایی تولید کپسول در باکتری از بین برود این باکتری غیر بیماری‌زا می‌شود.

آلودگی‌زدایی و سترون‌سازی

واژه‌ها

استریلیزاسیون^۱: فرایند جداسازی و از بین بردن یا نابودی همه میکروارگانیسم‌ها و ویروس‌ها به شکل رویشی و اسپور، سترون‌سازی یا استریلیزاسیون نامیده می‌شود. نابودی میکروارگانیسم‌ها به این معنا است که نتوانند تکثیر کنند. واژه استریل، یعنی بدون میکروب.

ضدعفونی کردن^۲: فرایندی است که طی آن همه میکروارگانیسم‌ها یا دست کم میکروب‌های بیماری‌زا و ویروس‌ها از بین می‌روند اما برخلاف استریل کردن ممکن است برخی از میکروب‌ها زنده بمانند. واژه ضد عفونی کردن در عمل بیشتر در رابطه با مواد شیمیایی ضد میکروب است که برای ضدعفونی کردن سطوح بی‌جان کاربرد دارند.

آنتی‌سپتیک^۳: به مواد سترون‌کننده پوست به ویژه هنگام اعمال جراحی گفته می‌شود.

گندزدایی^۴: منظور از گندزدایی یا بهسازی، کاهش بار آلودگی میکروبی متناسب با استانداردهای ایمنی و بهداشتی است.

آلودگی‌زدایی^۵: عبارت است از کاهش تعداد میکروارگانیسم‌های بیماری‌زا در حدی که سلامتی افراد را به خطر نیاندازد. آلودگی‌زدایی می‌تواند همراه با یک شستشوی ساده باشد و یا با استفاده از گرما یا ضدعفونی‌کننده‌ها.

روش‌های سترون‌سازی

۱-۴- روش‌های گرمایی

۱-۴-۱- گرمای خشک: گرمای بدون رطوبت است که برای نابودی میکروارگانیسم‌ها به کار برده می‌شود مانند گداختن لوپ‌های آزمایشگاهی روی شعله چراغ‌گازی. این روش گرمایی برای استریل کردن وسایل شیشه‌ای، فلزی، پودرها و سایر مواد خشک بدون آب به کار برده می‌شود. زمانی که از گرمای خشک استفاده می‌شود مدت زمان گرمادهی برای کشتن میکروارگانیسم‌ها هم باید بیشتر باشد. مهم‌ترین وسیله برای استفاده از گرمای خشک در از بین بردن میکروب‌ها و سترون‌سازی، آون^۶ است که با دمای

۱ - Sterilization

۲ - Disinfection

۳ - Antiseptic

۴ - Sanitization

۵ - Decontamination

۶ - Oven

۱۷۰ درجه سانتی گراد به مدت ۲ الی ۳ ساعت عمل می‌کند (برای جزئیات بیشتر به فصل دوم مراجعه شود).

۲-۱-۴- گرمای مرطوب: مانند استفاده از گرمای آب جوش در فشار اتمسفری که بیشتر برای سالم سازی آب آشامیدنی

به کار می‌رود ولی اسپور باکتری‌ها را از بین نمی‌برد. روش دیگر دمای بخار آب با فشار بالاتر از اتمسفریک است که برای از بین بردن اسپور باکتری‌ها هم مناسب است. این روش بیشتر برای استریل کردن وسایل کار و محیط‌های کشت میکروبی و سترون سازی تجارتي کنسروها کاربرد دارد. اتوکلاو بهترین وسیله برای استفاده از گرمای مرطوب با دمای بالاتر از 100°C و در بیشتر موارد 120°C با فشار ۱۵ پوند بر اینچ مربع است که مدت زمان لازم بسته به مورد ۱۵ دقیقه و بیشتر است (به فصل دوم مراجعه شود).

۳-۱-۴- پاستوریزاسیون^۱: این روش اولین بار توسط لویی پاستور دانشمند فرانسوی به کار برده شد. با این روش مواد

به طور کامل استریل نمی‌شوند بلکه تنها میکروب‌های بیماریزا از بین می‌روند. این روش بیشتر برای شیر و آب میوه‌ها کاربرد دارد و ماندگاری مواد غذایی را بالا می‌برد و باعث کشتن میکروب‌های عامل سل، تب مالت و تب تیفوئید می‌گردد.

۴-۱-۴- تیندالیزاسیون^۲: در این روش از گرمادهی متناوب استفاده می‌کنند. مواد مورد نظر ابتدا تا دمای 100°C

گرمادهی و بدون فاصله سرد می‌شوند. سپس به مدت ۲۴ ساعت در دمای اتاق نگهداری می‌شوند. این عمل سه روز متوالی تکرار می‌گردد. در دمای 100°C همه سلول‌های رویشی باکتری‌ها از بین می‌روند ولی اسپورها زنده می‌مانند. از طرفی اسپورها پس از شوک گرمایی وارد شده، با جوانه زدن تبدیل به سلول‌های رویشی می‌شوند که آنها هم در مراحل بعدی از بین می‌روند و به این ترتیب در دمای پایین سترون سازی انجام می‌شود و به مواد حساس به گرما آسیب کمتری وارد می‌شود.

۲-۴- مواد شیمیایی ضد میکروب یا سترون‌کننده‌ها

۱-۲-۴- فنول: یکی از قدیمی‌ترین سترون‌کننده‌ها است ولی امروزه به دلیل ایجاد حساسیت بر روی پوست افراد استفاده

از آن محدود شده است. ترکیبات فنولی غشای سیتوپلاسمی باکتری‌ها را تخریب می‌کند و اغلب باکتری‌های رویشی را از بین می‌برد. در غلظت‌های بالا می‌تواند اثر کشندگی بر روی باکتری عامل سل داشته باشد.

۲-۲-۴- الکل: از الکل اتیلیک و الکل ایزوپروپیلک برای سترون کردن پوست و وسایل مختلف استفاده می‌کنند.

قدرت میکروب‌کشی الکل‌ها با افزایش وزن مولکولی آنها افزایش می‌یابد. از آنجایی که با افزایش وزن مولکولی الکل‌ها حلالیت آنها کاهش می‌یابد، بدین جهت به عنوان میکروب کش بکار نمی‌روند. از میان الکل‌ها، الکل اتیلیک و الکل ایزوپروپیلک به عنوان مواد سترون‌کننده کاربرد بیشتری دارند و مصرف خارجی آنها سمی نیست. الکل متیلیک خیلی سمی است و موجب آسیب به چشم می‌گردد و به عنوان میکروب‌کش به کار نمی‌رود. الکل‌ها منعقدکننده پروتئین‌ها و حلال چربی‌ها می‌باشند. الکل‌های خیلی غلیظ $10-95\%$ باعث جذب آب بیشتر از سلول باکتری‌ها شده و موجب می‌شوند که الکل بتواند به درون سلول باکتری نفوذ کند و عمل دهیدراتاسیون^۳ الکل باعث توقف رشد باکتری‌ها می‌گردد.

۳-۲-۴- الکل با غلظت 90° - 50° درصد باعث از بین بردن باکتری‌ها و قارچ‌ها و بعضی از ویروس‌ها می‌گردد ولی برای

اسپورباکتری‌ها اثر ندارد. در عمل بیشتر از الکل 70% و یا همراه با مواد دیگر مانند ید و فرمالدهید استفاده می‌شود. خاصیت ضد میکروبی الکل ایزوپروپیلک کمی بیشتر از الکل اتیلیک است، برای سترون کردن دماسنج‌ها بهتر است از الکل ایزوپروپیلک استفاده شود. الکل‌ها به ویژه محلول‌های آبی الکل مانند اتانل 70% به صورت آنتی‌سپتیک برای از بین بردن جرم‌های پوستی و

۱ - Pasturization

۲ - Tyndalization

۳ - Dehydration

به عنوان سترون کننده برای سالم سازی پوست، وسایل و سطوح به کار می‌روند. غیر سمی و ارزان بوده ولی به سرعت بخار می‌شود و زمان مؤثر تماس آنها و اثرشان را کاهش می‌دهد.

۴-۲-۴ آلدییدها: میکروارگانیزم‌ها و ویروس‌ها را با غیر فعال کردن پروتئین‌ها و اسیدهای نوکلئیک آنها از بین می‌برند. ترکیباتی مانند گلو تار آلدیید و فرمالدیید از این گروه هستند. باید توجه کرد که گلو تار آلدیید سمی بوده و مواد سالم سازی شده با آن باید پیش از استفاده با آب مقطر شسته شوند. فرمالدیید ترکیبی است که به شکل محلول (Formaldehyde (37%)+10% Methanol) آبکی و یا جامد وجود دارد. فرمالدیید به صورت گاز یا محلول آبکی به نام فرمالین استفاده می‌شود. **یادآوری:**

الف) موقع کار کردن با فرمالدیید باید از تجهیزات حفاظتی مانند عینک محافظ، لباس کار، ماسک ویژه، دستکش و کفش مناسب استفاده شود.

ب) در صورت کار با محلول فرمالدیید باید از هود بخار استفاده شود.

پ) در صورت تماس پوست با فرمالدیید باید آن را به مدت ۱۵ دقیقه با آب معمولی شستشو داده و لباس آلوده شده با آن از تن خارج شود و در صورت لزوم به پزشک مراجعه شود.

۴-۲-۵ اکسیدکننده‌ها: این مواد با اکسید کردن آنزیم‌های میکروب‌ها آنها را می‌کشند زیرا از سوخت و ساز آنها جلوگیری می‌کنند. مهم‌ترین اکسید کننده‌ها عبارتند از:

۴-۲-۶ ازن (O_۳): که فرم غیر مقاوم اکسیژن و یک اکسید کننده قوی می‌باشد. امروزه در بسیاری از کشورها برای ضد عفونی کردن آب آشامیدنی، سالم سازی هوا و پساب‌ها از اوزون استفاده می‌شود.

۴-۲-۷ آب اکسیژنه (H_۲O_۲): یا پراکسید هیدروژن که اکسید کننده‌ای قوی و استریل کننده‌ای مناسب می‌باشد که اثرات سمی ندارد و برای استریل کردن ظرف‌های فلزی و پلاستیکی به کار می‌رود.

۴-۲-۸ هالوژن‌ها: عناصر غیر فلزی هستند و در برابر سلول‌های رویشی، قارچ‌ها و ویروس‌ها مؤثرند در حالی که اسپور باکتری‌ها را در غلظت‌های عادی مصرف از بین نمی‌برند. مانند محلول ید و کلر که بیشتر برای سترون کردن آب به کار می‌روند. البته باید توجه کرد به کار بردن کلر برای دستگاه تنفسی و پوست بدن سمی است.

۴-۲-۹ سورفکتانت‌ها (فعال کننده‌های سطحی):^۱ این مواد با اثر بر روی غشای سلول باکتری‌ها موجب لغزندگی و جدا شدن آنها از سطوح می‌شوند مانند صابون‌های خانگی و انواع شوینده‌ها.

۴-۲-۱۰ گازها: مانند اکسیداتیلن یا اکسید پروپیلن برای استریل کردن وسایلی که با گرما، مواد شیمیایی یا اشعه به راحتی استریل نمی‌شوند مانند بالشک‌ها، تشک‌ها، غذاهای خشک و ظرف‌های پلاستیکی و مصارف عمومی بیمارستان‌ها کاربرد دارد. همه این‌ها در یک فضای بسته قرار داده شده و با گاز اکسید اتیلن سالم سازی شوند.

۴-۳ تابش اشعه یا پرتو دهی

تابش اشعه اثرات زیادی بر سلول‌ها می‌گذارد که به طول موج، شدت و زمان در معرض بودن آن بستگی دارد. پرتوهایی که برای از بین بردن میکروب‌ها به کار می‌روند دو نوع هستند:

– پرتوهایی که قدرت یونیزه کنندگی دارد مانند پرتو گاما و پرتوی ایکس.

– پرتوهایی که قدرت یونیزه کنندگی ندارند ولی طول موج بلندتر از پرتوهای یونیزه کننده دارند مانند اشعه فرا بنفش.

۱ – Surfactant (Surface active agents)

اشعه گاما که از برخی مواد رادیواکتیو مانند کبالت ساطع می‌شود قدرت نفوذ بالایی دارد ولی برای استریل کردن توده‌های زیاد زمان زیادی برای نفوذ اشعه فرابنفش به DNA سلولی که در معرض آن قرار دارد، لازم است. اشعه با ایجاد بازهای تیمین دوتایی در زنجیره DNA باعث اختلال در همانند سازی آن می‌شود. طول موج پرتوی فرابنفشی که بیشتر برای کشتن میکروارگانیسم‌ها مؤثر بوده، حدود ۲۶۰ نانومتر است. برای از بین بردن میکروب‌ها از پرتوهای با طول موج کوتاه و قدرت نفوذ زیاد استفاده می‌شود. از میان انواع اشعه، اشعه فرابنفش (UV) با طول موج ۲۰۰-۳۵۰ نانومتر قدرت میکروب کشی مناسب دارد. بزرگترین عیب پرتوی فرابنفش قدرت نفوذ پایین آن است بنابراین برای اینکه این اشعه بتواند میکروارگانیسم‌ها را از بین ببرد، می‌بایست آنها را در معرض مستقیم این اشعه قرار داد. مشکل دیگر این اشعه این است که می‌تواند به چشم انسان آسیب برساند.

یادآوری:

الف) در اتاق‌های انجام آزمون‌های میکروبی بهتر است لامپ‌های UV برای استریل کردن فضای اتاق در سقف نصب شود.
ب) هنگام کار با UV باید از دستکش محافظ و پیراهن آستین بلند استفاده شود.
پ) هنگام روشن بودن UV در زیر هود بیولوژیک باید دریچه جلویی آن بسته باشد.
ت) در صورتی که چشم یا پوست توسط UV آسیب دیده باشد فرد باید توسط پزشک معاینه شود.
ث) به دلیل خطر ناشی از روشن بودن لامپ UV برای انسان و کارکنان آزمایشگاه، لازم است سالم سازی با UV زمانی انجام شود که کارکنان و هنرآموزان در محل حضور ندارند.

۴-۴- نحوه کاربرد مواد و روش‌های سترون کننده

– برای سترون‌سازی تجهیزات و وسایل مقاوم به گرمای خشک مانند وسایل فلزی (جای بی‌پت‌ها و جای لوله‌های آزمایش) و شیشه‌ای (ارلن، بشر، استوانه‌های مدرج و بی‌پت‌ها) از آون با دمای ۱۷۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲ ساعت استفاده می‌شود.
– پیش از دور انداختن وسایل یکبار مصرف مانند تشتک‌های یک بار مصرف لازم است آنها را سالم سازی نمود.
– مواد و وسایل شیشه‌ای را باید پیش از استفاده با گرمای مرطوب (اتوکلاو) و یا گرمای خشک (آون) سترون کرد.
– برای آلودگی‌زدایی و دفع مواد بهتر است آنها را درون کیسه‌های پلاستیکی مقاوم به گرما قرار داده و سپس اتوکلاو کرد.
– پیش از شستشوی وسایل شیشه‌ای آلوده با میکروب‌ها، باید آنها را اتوکلاو کرد.
– در طی آزمون، وسایل کوچکی مانند بی‌پت‌ها، میله‌های شیشه‌ای یا همزن، میله شیشه‌ای سرکج، پنس و... را باید در محلول سترون کننده (الکل اتانل ۷۰٪) یا محلول فنل قرار داد.
– برای سترون سازی بی‌پت‌های تمیز شده باید آنها را درون جا بی‌پتی قرار داده و در آون با دمای ۱۷۰ °C به مدت دو ساعت سترون نمود.

– پس از استفاده از بی‌پت‌ها به ویژه هنگام کار با مایعات آلوده باید از طرف نوک، آنها را در یک ظرف استوانه‌ای بزرگ دارای محلول سترون کننده قرار داد تا سالم‌سازی شود، سپس آنها را شسته و درون آون سترون کرد.
– لوله‌های آزمایش را باید پیش و پس از آزمون‌های میکروبی در آون با دمای ۱۷۰ °C سترون کرد.
– هنگام کار با میله‌های شیشه‌ای باید از قسمت سر، درون ظرف دارای الکل اتانل ۷۰ درصد قرار داده شوند و موقع استفاده یکبار از روی شعله عبور داده شوند. با این عمل و سوختن الکل میله‌ها سترون می‌شوند.
یادآوری: اتوکلاو بهترین وسیله برای سترون سازی و آلودگی‌زدایی است.

آماده‌سازی محیط‌های کشت میکروبی

محیط‌های کشت^۱

با شناخت فاکتورهای محیطی و مواد مغذی مورد نیاز رشد باکتری‌ها، ایجاد شرایط ویژه برای کشت آنها امکان پذیر می‌باشد. این شرایط شامل تعادل گازهای اتمسفر، مواد مغذی، دما و رطوبت نسبی هوا است.

۱-۵- انواع محیط‌های کشت آزمایشگاهی

۱-۱-۵- محیط کشت ساده: ساده‌ترین نوع محیط‌های کشت آزمایشگاهی هستند که دارای ترکیبات ساده مغذی مانند

کربوهیدرات، مواد معدنی، ویتامین‌ها، پروتئین و آب می‌باشند.

۱-۲-۵- محیط‌های پیچیده یا کمپلکس: معمول‌ترین محیط‌های کشت آزمایشگاهی بوده که دارای انواع مختلفی از

مواد مانند عصاره گوشت، پروتئین‌ها، مواد مغذی، ویتامین‌ها و سایر مواد غذایی می‌باشند. معروف‌ترین این محیط‌های کمپلکس نوترینت برات^۲ یا آبگوشت مغذی نام دارد که دارای ۵ گرم پپتون، ۱۰ گرم عصاره گوشت، ۵ گرم کلرور سدیم و الیترا آب مقطر است. چنانچه آگار به محیط کشت افزوده شود، محیط کشت جامد می‌گردد. مانند نوترینت آگار^۳ یا آگار مغذی. بیشتر باکتری‌هایی که رشد آسان دارند مانند اشریشیاکلی در این محیط به راحتی رشد می‌کنند.

یادآوری: آگار یک پلی‌ساکارید است که از نوعی جلبک دریایی به دست می‌آید و در محیط‌های کشت تنها نقش سفت کننده

دارد نه مغذی.

۱-۳-۵- محیط‌های کشت اختصاصی یا غنی کننده^۴: بسیاری از باکتری‌های بیماریزا به ویژه آنهایی که در پزشکی دارای

اهمیت هستند به سادگی رشد نمی‌کنند و نیاز به محیط‌های کشت غنی تر از محیط‌های کمپلکس مانند آگار مغذی دارند. دو نمونه از محیط‌های کشت غنی که در آزمایشگاه‌ها کاربرد بیشتری دارد عبارتند از:

الف) آگار خون دار^۵: که علاوه بر ترکیبات محیط کمپلکس دارای خون به عنوان ماده غنی کننده و فاکتور رشد مناسب هستند

۱ - Culture media

۲ - Nutrient broth

۳ - Nutrient Agar

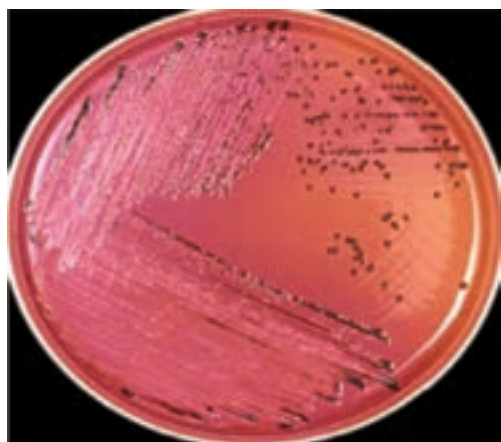
۴ - Enrichment media

۵ - Blood agar

و برای کشت گونه‌های باکتری استرپتوکوکوس پایوزنز^۱ که عامل عفونت گلو هستند به کار می‌رود.

(ب) شکلات آگار^۲: علاوه بر ترکیبات محیط کمپلکس دارای گویچه‌های قرمز خونی لیز شده و مواد مغذی اضافی است.

۴-۱-۵- محیط‌های کشت انتخابی^۳: محیط‌های کشتی که از رشد یک گروه از میکروارگانیسم‌ها نسبت به گروه دیگر جلوگیری می‌کنند و تنها باعث رشد میکروب مورد نظر در محیط کشت می‌شوند، محیط کشت انتخابی نامیده می‌شوند. ترکیباتی مانند آنتی‌بیوتیک‌ها، برخی رنگ‌ها مثل کریستال ویوله و نمک‌های صفرای جزء مواد انتخابی هستند که اگر به محیط کشت کمپلکس افزوده شوند آنها را تنها برای تکثیر پاره‌ای از باکتری‌ها مساعد می‌کنند. معروف‌ترین محیط‌های کشت انتخابی مک کانکی آگار^۴

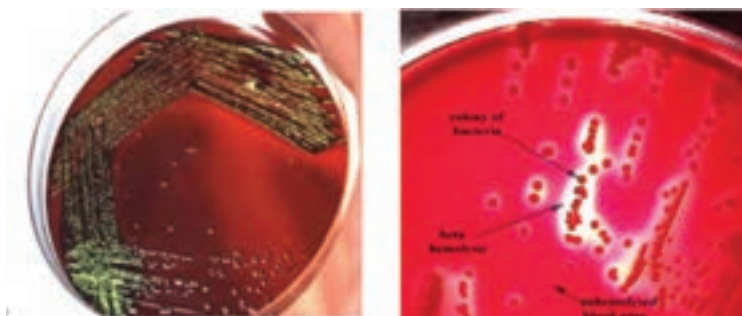


شکل ۱-۵- کلنی باکتری سالمونلا در محیط کشت مک کانکی آگار

است. این محیط دارای رنگ کریستال ویوله (برای جلوگیری از رشد باکتری‌های گرم مثبت) و املاح صفرای (برای جلوگیری از رشد گرم منفی‌های غیر روده‌ای) می‌باشد. در نتیجه در محیط مک کانکی آگار تنها باکتری‌های گرم منفی روده‌ای مانند سالمونلا، شیگلا و اشریشیاکلی می‌توانند رشد کنند. در شکل (۱-۵) کلنی باکتری سالمونلا در محیط کشت انتخابی مک کانکی آگار نشان داده شده است.

۵-۱-۵- محیط‌های کشت افتراقی^۵:

این نوع محیط کشت برای تشخیص کلنی میکروارگانیسم‌های مورد نظر از کلنی سایر باکتری‌ها به کار می‌رود که یا از روی رنگ کلنی مانند کلنی‌های سبز با جلای فلزی و براق باکتری اشریشیاکلی در محیط افتراقی EMB (اوزین متیلن بلو) و یا از روی میزان همولیز در محیط‌های افتراقی خون‌دار استفاده می‌شود. باکتری‌های همولیزکننده خون از باکتری‌های بدون همولیز تشخیص داده می‌شوند (از روی هاله همولیز اطراف کلنی).



(الف) (ب)

شکل ۲-۵- (الف) کلنی‌های دارای هاله روشن همولیز بر روی محیط کشت Blood agar و

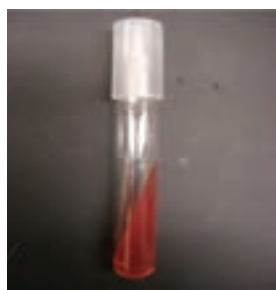
(ب) کلنی سبز براق اشریشیاکلی در محیط EMB

۶-۱-۵- محیط‌های کشت متابولیکی یا بیوشیمیایی: محیط‌های کشتی که بر اساس ویژگی‌های بیوشیمیایی و فعالیت متابولیکی باکتری‌ها تهیه می‌شوند و بیشتر برای تعیین جنس و گونه باکتری‌ها به ویژه باکتری‌های گرم منفی به کار برده می‌شوند، محیط کشت متابولیکی یا بیوشیمیایی نام دارند. مکانیسم عمل این محیط‌ها و نحوه بررسی یافته‌های آنها یکی از مهم‌ترین تست‌های آزمایشگاهی برای شناسایی باکتری‌های کشت شده در محیط‌های کشت به ویژه باکتری‌های گرم منفی است و نیاز به آگاهی و دقت

- ۱ - Streptococcus pyogenes
- ۲ - Chocolate agar
- ۳ - Selective media
- ۴ - Mac - Conky agar
- ۵ - Differential media

زیادی دارد. بنابراین در این بخش به طور کامل در مورد مهم ترین این تست‌ها و مکانیسم عملشان شرح داده خواهد شد. فرمول کامل محیط‌های کشت مورد استفاده، در فصل آخر ارائه می‌شود.

مهم ترین تست‌های متابولیکی به عنوان تست‌های ایمویک (IMVIC) معروفند و شامل ۴ محیط بیوشیمیایی مهم با نام‌های:



شکل ۳-۵ - محیط کشت قرمز رنگ و مورب TSI

الف) TSI agar^۱: این محیط دارای سه نوع قند گلوکز، لاکتوز و ساکارز به نسبت (۱-۱-۱) همراه با یک ترکیب آهن دار (سولفات فروس) و معرف فنل رد به عنوان شناساگر اسیدی و پپتن می‌باشد. همانطور که در شکل (۳-۵) نشان داده شده است این محیط قرمز رنگ به صورت کج درون لوله‌های آزمایش تهیه می‌شود (به آماده سازی محیط‌های جامد مراجعه شود). همانطور که در شکل نشان داده شده محیط TSI دارای یک بخش سطحی و یک بخش عمیق است.

روش کشت: هنگام تلقیح محیط ابتدا باید با استفاده از لوپ از کلنی‌های تک باکتری مورد نظر در محیط کشت جامد برداشت، و لوپ را در عمق محیط فرو کرده، سپس با همان لوپ روی سطح شیبدار محیط نیز به صورت زیگزاگ از بالا تا پایین کشت داده در پوش لوله را بسته و آن را در گرمخانه با دمای 35°C به مدت ۲۴-۴۸ ساعت قرار داد.

نکته‌ها

✓ تمام مراحل باید در کنار شعله با فاصله 3° سانتی متری انجام شود.

✓ لوپ باید پیش و پس از انجام تست با شعله استریل شود.

✓ هنگام کشت دادن نباید هرگز در پوش لوله را بر روی سطح میز کار قرار داد زیرا باعث انتقال آلودگی به درون لوله تست شده و نتیجه آزمایش دچار اشکال می‌گردد. بهتر است در پوش لوله را با انگشت کوچک دست راست گرفته و لوله را با دست چپ نگه داشت و همزمان با لویی که در دست راست است کشت داد.

✓ پس از انجام کشت باید سر لوله را یکبار به سرعت از روی شعله عبور داده تا از آلودگی در لوله‌های تست جلوگیری شود.

✓ هنگام کشت باکتری درون لوله دارای محیط بیوشیمیایی باید از صحبت کردن خودداری شود.

بررسی یافته‌های انجام تست TSI: یافته‌های به دست آمده از کشت باکتری در محیط TSI مربوط به ویژگی‌های تخمیر قندها توسط باکتری، تولید یا عدم تولید گاز و تولید یا عدم تولید رسوب سیاه رنگ نمک‌های H_2S است.

- ویژگی‌های تخمیری: برای تخمیر قندها در محیط TSI

سه حالت وجود دارد که بسته به نوع باکتری می‌تواند یکی از این سه حالت را نشان دهد.

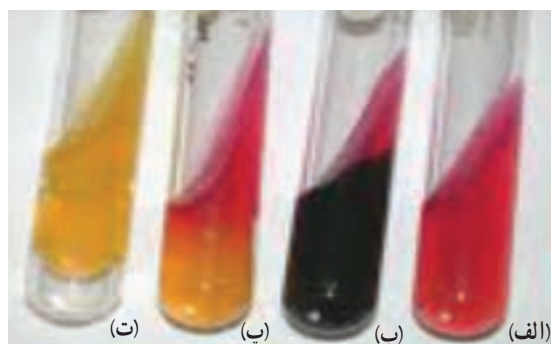
۱- سطح قرمز رنگ (قلیایی)، عمق محیط قرمز (قلیایی)

K/K (الف)

۲- سطح قرمز (قلیایی)، عمق محیط زرد (اسیدی) K/A (پ)

۳- سطح زرد (اسیدی)، عمق محیط زرد (اسیدی) A/A

(ت)



شکل ۴-۵ - (الف) K/K، (ب) K/A و تولید رسوب سیاه رنگ H_2S

(پ) K/A و (ت) A/A

در شکل (۴-۵) این سه حالت نشان داده شده است.

— تولید گاز: به وجود آمدن شکاف، ترک خوردگی، حباب و خالی شدن ته لوله آزمایش در محیط TSI نشانه وجود گازهایی مانند دی اکسید کربن و هیدروژن است (شکل ۴-۵ قسمت ت).

— تولید H_2S : تولید رسوب سیاه رنگ دی سولفید هیدروژن به شرایط اسیدی نیاز دارد که به صورت لکه سیاه در محیط دیده می شود (شکل ۴-۵ قسمت ب).

ب) محیط SIM^1 : این محیط کشت دارای اسید آمینه تریپتوفان است و سه ویژگی حرکت، تولید H_2S و تولید اندول توسط باکتری ها را نشان می دهد.

روش کشت: از کلنی تک همان باکتری که برای تست TSI به کار رفته، با سوزن کشت یا آنس برداشت کرده و به طور عمودی در محیط SIM فرو کرده و کشت دهید.

نکته هایی که برای کشت در TSI گفته شد در این جا هم باید مورد توجه قرار گیرد.

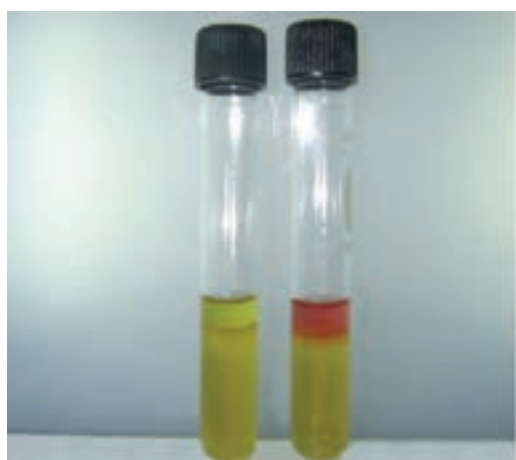
بررسی یافته های کشت باکتری در محیط SIM

— تولید رسوب نمک های H_2S : به صورت لکه سیاه رنگ در محیط دیده می شود، همانند شکل (۵-۵ قسمت الف).

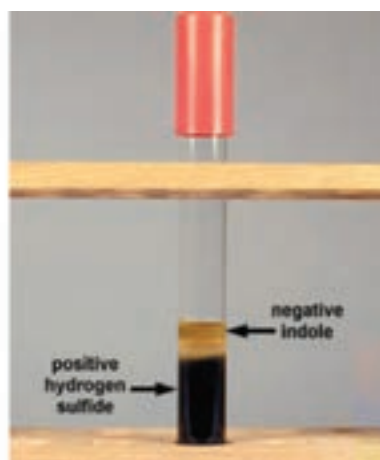
— حرکت باکتری: اگر در مسیری که سوزن کشت فرورفته و اطراف آن در محیط کدورت ایجاد شود نشانه حرکت باکتری است در غیر این صورت باکتری فاقد حرکت است. (شکل ۵-۵ قسمت ب)

— تولید اندول: باکتری هایی که از اسید آمینه تریپتوفان استفاده می کنند قادر به تجزیه تریپتوفان و تولید اندول هستند که با افزودن ۵ قطره معرف کواکس و ایجاد حلقه قرمز رنگ در سطح محیط قابل تشخیص است. (شکل ۵-۵ قسمت ب).

پ) محیط سیمون سیترات^۲: در محیط سیمون سیترات که سبز رنگ و کج است، ترکیب سیترات و معرف پروموتیمول بلو وجود دارد و این محیط برای تعیین این که آیا باکتری قادر به استفاده از سیترات به عنوان منبع کربن است یا خیر به کار می رود.



(ب)



(الف)

شکل ۵-۵ الف) نمونه اندول منفی ولی دارای رسوب سیاه H_2S ، ب) در سمت راست نمونه اندول مثبت و در سمت چپ نمونه دارای حرکت است.

روش کشت: از کلنی همان باکتری که در آزمون پیشین استفاده شد با لوپ برداشت کرده و در سطح کج محیط به صورت زیگزاگ از بالا تا پایین کشت دهید.

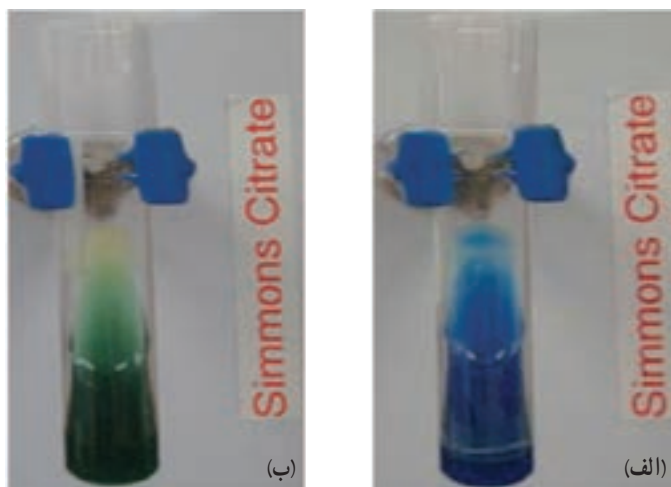
نکته هایی که برای دو محیط پیش گفته شد در اینجا نیز باید مورد توجه قرار گیرد.

۱ - Sulfide Indole Motility medium

۲ - Simon Citrate agar

بررسی یافته‌های کشت باکتری‌ها در محیط

سیمون سیترات: باکتری‌هایی که قادر به استفاده از سیترات باشند رنگ معرف موجود در محیط را تغییر داده و از سبز به آبی تبدیل می‌کنند، (شکل ۵-۶ قسمت الف) باکتری‌هایی که قادر به استفاده از سیترات نیستند رنگ محیط را تغییر نمی‌دهند (شکل ۵-۶ قسمت ب).

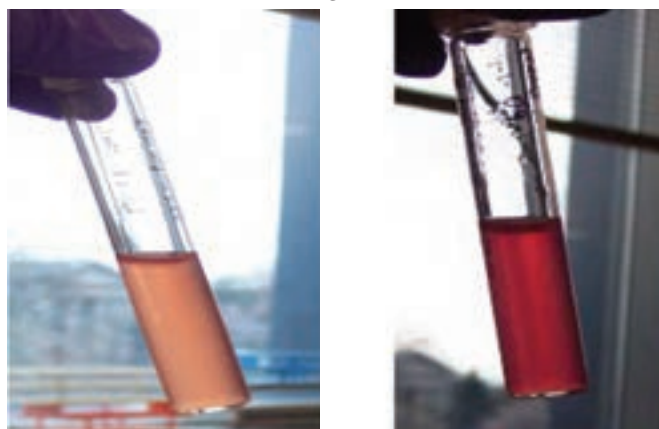


شکل ۵-۶ - الف) نمونه سیترات مثبت و ب) نمونه سیترات منفی

محیط MRVP: این محیط کشت ساده و از گلوکز، پپتن و برخی از املاح ساخته می‌شود و برای شناسایی تفاوت بین باکتری‌هایی که از مسیر متابولیسم اسیدی استفاده می‌کنند (متیل رد) از باکتری‌هایی که از مسیر بوتیلن گلیکول آزاد کننده استن یا وژپروسکوئر استفاده می‌کنند به کار می‌رود.

روش کشت: از کلنی تک همان باکتری با لوپ برداشت کرده و در داخل محیط مایع MRVP به شکل سوسپانسیون درآورده می‌شود.

بررسی یافته‌های کشت باکتری در محیط MRVP: برای تعیین مسیر MR و یا مسیر VP، محیط موجود در لوله را بین دو لوله آزمایش تقسیم کرده، یک بخش محیط برای تست MR و بخش دیگر برای تست VP به کار برده می‌شود.



شکل ۵-۷ - الف) نمونه MR مثبت و ب) نمونه MR منفی

MR: به یکی از دو لوله آماده شده بالا ۶ قطره معرف متیل رد اضافه می‌شود. اگر رنگ محیط قرمز رنگ شد یعنی باکتری از مسیر متیل رد استفاده می‌کند، (شکل ۵-۷ قسمت الف) و اگر تغییر نکرد از مسیر دیگر مانند (شکل ۵-۷ قسمت ب).

VP: به لوله دوم آماده شده ۵ قطره آلفانفتول ۶٪ و KOH اضافه می‌شود پس از ۲۰ دقیقه نتیجه بررسی می‌گردد. اگر در لوله دو فاز تشکیل شود که فاز رویی قرمز رنگ باشد یعنی مسیر باکتری VP است.

نکته: در بیشتر موارد این دو مسیر از هم متفاوت

هستند و باکتری‌ها تنها یکی از این دو مسیر را استفاده می‌کنند بنابراین اگر نتیجه یکی از این دو تست مشخص شود، دیگری عکس آن خواهد بود.

در زمانی که همه آزمون‌های بیوشیمیایی انجام شد یافته‌ها بررسی و با توجه به جدول تست‌های بیوشیمیایی باکتری‌های گرم منفی می‌توان گونه باکتری را مشخص کرد.

۲-۵- آماده سازی و سترون سازی محیط‌های کشت آزمایشگاهی

محیط‌های کشت آزمایشگاهی یا به صورت پودرهای آماده مصرف تجارتي بسته‌بندی شده در قوطی‌ها در اختیار آزمایشگاه‌ها قرار می‌گیرند یا باید در آزمایشگاه، با توجه به ترکیبات محیط کشت آنها را تهیه نمود. در این فصل روش آماده‌سازی محیط‌های کشت آماده شرح داده می‌شود و روش تهیه محیط‌های کشت غیر آماده با توجه به محیط‌های کشتی که در این کتاب مورد نیاز است در فصل آخر شرح داده خواهد شد.

۱-۲-۵- تهیه محیط‌های کشت آماده : همانطور که گفته شد، محیط‌های آماده به صورت پودر تهیه و به شکل بسته‌بندی شده در اختیار آزمایشگاه‌ها قرار می‌گیرد. برای آماده سازی آنها ابتدا باید برچسب روی بسته که دستور کار تهیه محیط کشت مورد نظر روی آن گنجانده شده است، خوانده و مراحل تهیه محیط را به ترتیب زیر انجام داد.

تهیه محیط کشت جامد نوترینت آگار: بر روی برچسب قوطی نوشته شده که ۲۳ گرم در ۱ لیتر، اگر تنها به نصف این مقدار ۵۰۰ سی سی محیط احتیاج باشد مقدار پودر هم نصف می‌شود. برای هر مقدار به سادگی می‌توان از تناسب استفاده کرد :

$$\frac{500 \times 23}{1000}$$

برای وزن کردن پودر، ابتدا باید یک تکه کاغذ تمیز و کوچک یا فویل آلومینیوم را روی ترازو قرار داده و عدد ترازو را با آن صفر کرد. سپس پودر را کم کم روی صفحه ریخته تا عدد ترازو اندازه مورد نظر را نشان دهد.

مقدار پودر وزن شده را باید در حجم مناسب آب مقطر که با استوانه مدرج اندازه‌گیری می‌شود، حل نمود و برای این که از گلوله شدن پودر محیط در آب مقطر جلوگیری شود، باید ابتدا مقدار کمی از پودر را در ظرف مناسب (ارلن با حجم مناسب) ریخت. سپس آب مقطر و بقیه پودر را کم کم به آن اضافه کرد و همزمان ظرف دارای پودر و آب مقطر را تکان داد. در این مرحله باید دقت کرد که محیط کشت با توجه به نامش جزء کدام محیط‌ها است مایع (broth)، جامد (آگار) یا نیمه جامد (Medium).

✓ اگر محیط مایع باشد برای یکنواخت کردن و شفاف شدن محیط نیازی به گرمادهی نیست.

✓ اگر محیط جامد و نیمه جامد باشد باید آن را گرم کرد تا شفاف گردد.

یادآوری: برای گرمادهی محلول دارای محیط و آب مقطر، ابتدا باید درپوش ظرف را برداشت. این عمل موجب می‌شود که اگر هنگام گرمادهی دما به حد جوش برسد در اثر فشار زیاد، محیط داخل ظرف با شدت به خارج پرتاب نشود و خطری برای کارکنان و یا هنجویان ایجاد نکند. به علاوه ارلن نباید به مدت طولانی روی شعله مستقیم قرار گیرد؛ بلکه باید از سه پایه و توری نسوز استفاده کرد و پس از چند دقیقه ارلن را کنار گرفت و به آرامی تکان داد یا مشعل را از زیر آن خارج نمود.

یادآوری: عمل گرمادهی تا زمانی انجام می‌شود که محیط به خوبی و به طور کامل شفاف گردد.

سترون سازی محیط‌های کشت: مهم‌ترین مرحله در آماده سازی محیط‌های کشت سترون سازی آنها است. برای سترون‌سازی

محیط‌های کشت آزمایشگاهی باید از اتوکلاو با دمای $121^{\circ}C$ و با فشار ۱۵ پوند بر اینچ به مدت زمان لازم استفاده نمود. زمان ۱۵ دقیقه از هنگامی است که خارج شدن بخار از اتوکلاو به صورت پیوسته و یا به اصطلاح دم روپاهی بوده و سوپاپ خروج هوا و بخار بسته می‌شود.

نکته‌ها

✓ ارلن دارای محیط کشت تهیه شده باید درپوش گذاری شود. (برای این منظور از جوب پنبه‌هایی که به طور محکم با چسب بر روی دهانه ارلن قرار داده می‌شوند استفاده می‌گردد). این عمل باعث می‌شود که طی گرمادهی محیط در اتوکلاو در اثر فشار ایجاد شده محتوی ارلن به بیرون از آن نریزد.

✓ پس از مدت زمان اتوکلاو کردن با رعایت تمام نکته‌های ایمنی، ارلن دارای محیط کشت باید از اتوکلاو خارج شود.
✓ دمای محیط کشت باید تا حدود 45°C کم شود.

✓ سرد شدن محیط کشت باید در حدی باشد که محیط‌های آگار دار و جامد، سفت نشوند، بلکه به صورت مذاب باشند. برای این منظور بهتر است ارلن دارای محیط کشت را درون حمام بخار آب با دمای 42°C قرار داد. (برای آگاهی بیشتر درباره استفاده از حمام آب به فصل اول مراجعه شود)

یادآوری: تا زمان استفاده از محیط کشت نباید درپوش آن را برداشت زیرا ممکن است محیط کشت آلوده شود.

۲-۲-۵- پخش محیط‌های کشت آماده شده درون لوله‌ها و تشتک‌ها: محیط‌های کشت آماده شده بسته به جامد، مایع

و نیمه جامد بودن به صورت زیر در ظرف‌های مربوط پخش می‌گردند.

— محیط جامد (آگار دار) درون تشتک‌ها: این نوع محیط برای کشت باکتری‌ها، جداسازی و روش‌های شمارش میکروب‌ها

به کار می‌رود. اگر محیط‌ها جامد باشند پس از سترون سازی ابتدا باید دمای آنها به 42°C برسد (دمای مذاب) برابر آنچه گفته شد تا زمان پخش محیط درون تشتک‌ها باید به حالت مذاب بماند (برای این منظور بهتر است از حمام بخار آب استفاده شود). مراحل و پخش محیط در تشتک‌ها باید به صورت زیر انجام گیرد:

الف) تشتک‌های خالی شیشه‌ای یا یکبار مصرف پلاستیکی را باید به تعداد مناسب و با توجه به حجم محیط تهیه شده در روی سطح صاف درکنار هم قرار داد به طوری که پشت تشتک روی سطح و در آن به بالا قرار گیرد تا بتوان به راحتی درب آن را برداشت. یادآوری:

۱- پیش از قرار دادن تشتک‌های خالی بر روی سطح، باید ابتدا همه سطح را با پنبه آغشته به الکل سترون سازی کرد.

۲- ارلن دارای محیط کشت مذاب (دمای 42°C) را از حمام بخار آب خارج کرده و پس از برداشتن درپوش حدود ۱۵ تا ۲۵ میلی لیتر از محتوی آن را در مجاورت شعله به درون هر یک از تشتک‌های خالی ریخت.

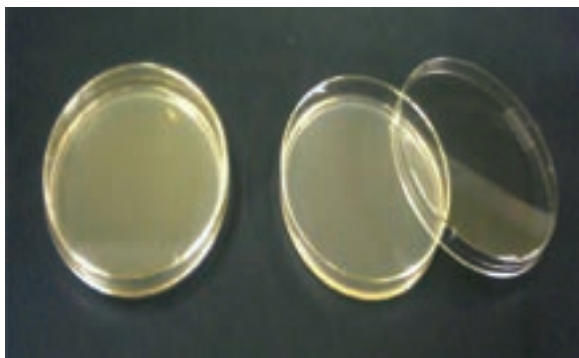
۳- برای ریختن محیط درون تشتک‌ها بهتر است با دست چپ درب تشتک را تنها به اندازه $45-60^{\circ}$ درجه برداشته و با دست راست محیط مایع درون ارلن را به داخل تشتک منتقل کرد.

۴- با توجه به اینکه تعیین حجم ۲۵-۱۵ میلی لیتر محیط

تنها با وسایل حجم سنجی امکان پذیر بود، و زمان گیر می‌باشد، بهتر است محیط را به اندازه‌ای درون تشتک افزود که به اندازه نصف سطح آن را در برگیرد و به آرامی همه سطح تشتک با محیط کشت مذاب پوشانده شود (شکل ۸-۵).

۵- گاهی اوقات با افزودن محیط کشت درون تشتک‌ها

در سطح آنها حباب‌های هوا تشکیل می‌شود که در صورت باقی ماندن می‌تواند در رشد میکروب‌ها مشکل ایجاد کنند. برای از بین بردن این حباب‌ها بهتر است با برداشتن در تشتک، سطح محیط



شکل ۸-۵- اندازه محیط ریخته شده درون تشتک

کشت را چند لحظه در برابر شعله قرار داد تا حباب‌ها ترکیده شوند.

ب) پس از تمام شدن کار و بستن درب تشتک‌ها، باید آنها را در دمای آزمایشگاه قرار داد تا محیط سفت شود و بدون این که محیط کشت داخل آنها تکان داده شود، جابه‌جا گردند.

ت) تشتک‌های دارای محیط کشت جامد سفت شده را باید در یخچال قرار داد تا در زمان آزمون از آن استفاده شود.
یادآوری:

۱- محیط‌های کشت را نباید مدت طولانی در یخچال نگهداری کرد زیرا کهنه شده و باکتری‌ها به خوبی در آنها رشد نمی‌کنند. بهتر است همیشه از محیط‌های کشت تازه تهیه شده استفاده شود.

۲- محیط‌های کشت آماده شده و کشت داده نشده را باید در یخچالی نگهداری نمود که نمونه‌های میکروبی و محیط‌های آلوده در آن نگهداری نمی‌شوند.

— محیط‌های جامد و نیمه جامد (آگار دار) درون لوله‌های آزمایش: این گونه محیط کشت بیشتر جزء محیط‌های متابولیکی یا بیوشیمیایی هستند (به فصل محیط‌های کشت آزمایشگاهی مراجعه گردد)، مانند محیط TSI و SIM که باید در لوله آزمایش تهیه شوند و با توجه به مکانیسم عمل محیط باید به صورت مورب در لوله تهیه شوند مانند TSI و سیمون سترات. برای آماده کردن این محیط‌ها ارلن دارای محیط جامد مذاب را از حمام بخار آب خارج کرده و محیط داخل آن را درون لوله‌های آزمایش با اندازه‌های مناسب و یکسان پخش کرده و پس از بستن درپوش در یخچال نگهداری کرد.

یادآوری:

۱- بهتر است لوله‌ها در جالوله‌ای قرار داده شوند.

۲- تمام لوله‌های آزمایش باید سترون شده و درپوش دار باشند.

۳- ریختن محیط کشت درون لوله‌ها را باید در کنار شعله انجام داد و از قرار دادن در لوله روی میز خودداری کرد زیرا باعث انتقال آلودگی به داخل محیط می‌شود.

۴- اگر محیط باید در لوله به صورت شیب‌دار باشد باید لوله دارای محیط مذاب را به صورت کج روی سطح قرار داد تا به همان حالت سفت گردد.

— محیط‌های کشت مایع: این نوع محیط باید در لوله‌های آزمایش تهیه شود و در بیشتر موارد برای رشد باکتری‌ها و تست‌های بیوشیمیایی مانند MRVP به کار برده می‌شود. محیط‌های مایع را بهتر است پیش از سترون‌سازی ابتدا درون لوله‌های آزمایش به اندازه مناسب ریخته و پس از قرار دادن درپوش، آنها را در اتوکلاو سترون کرده و پس از سترون‌سازی از اتوکلاو خارج و خنک نموده و در یخچال نگهداری کرد.



شکل ۹-۵ - نمونه‌ای از یک لوله آزمایش دارای محیط کشت مایع

نمونه برداری و آماده سازی نمونه برای آزمون

نمونه برداری برای آزمون های میکروبی

به طور کلی پیش از انجام آزمون های میکروبی مواد غذایی و برای آماده سازی نمونه های غذایی چندین مرحله انجام می شود که شامل موارد زیر است :

- نمونه برداری
- جابه جایی نمونه مواد غذایی
- دریافت و نگهداری نمونه ها در آزمایشگاه میکروب شناسی
- آماده سازی نمونه های مواد غذایی برای انجام آزمون های میکروبی

۱-۶-۱ نمونه برداری

با توجه به اهمیت نمونه برداری در آزمون های میکروبی، آزمایشگاه باید نمونه ای را دریافت کند که نماینده سری ساخت^۱ محصول بوده و هنگام جابه جایی و نگهداری آسیب ندیده باشد و یا تغییری در آن ایجاد نشده باشد. مسأله مهم در میکروب شناسی مواد غذایی این است که باکتری ها به طور معمول به صورت گسترده و غیر یکنواخت در فرآورده های غذایی پراکنده می شوند. برای نمونه در میوه ها، سبزی ها، گوشت و ماهی میزان انتشار باکتری ها روی سطوح در مقایسه با قسمت های عمقی بیشتر است. همچنین بهتر است نمونه در برابر آلودگی های خارجی ناشی از هوا، ظرف های نمونه برداری و جابه جایی نامناسب حفظ شود. ویژگی های نمونه های مواد غذایی باید به طور کامل مشخص و ثبت شود. اگر نمونه ها به طور صحیح برداشت یا جا به جا نشده باشند، نماینده مناسبی از ماده غذایی نبوده و قضاوت در مورد آنها نادرست می باشد.

۱-۶-۱-۱ واژه های مهم نمونه برداری :

- **محموله** : مقدار معینی از کالا که در یک نوبت تحویل داده می شوند.
- **بهر^۲** : مقدار معینی از محموله که دارای کیفیت یکسان باشد.
- **زیر بهر^۳** : مقدار معینی از بهر که به طور جداگانه در جایی نگهداری شده باشد.
- **نمونه^۴** : جزیی از بهر مورد آزمون است که باید دارای همه ویژگی های بهر مورد نظر باشد. برای نمونه برداری نمی توان حجم وسیعی از ماده غذایی را برداشت کرد بلکه نمونه باید به صورت واحدهای کوچک به نام Unit که در بیشتر موارد واحدهای ۱۰۰

۱ - Batch number

۲ - Lot

۳ - Sub Lot

۴ - Sample

گرمی هستند از جاهای مختلف ماده غذایی برداشت شود.

— نمونه اولیه^۱: ماده جمع آوری شده در نمونه برداری است که دست کم باید دو برابر مقدار ماده غذایی لازم برای انجام آزمون‌ها باشد و مقدار اضافی آن برای مواقعی که دوباره به نمونه نیاز است نگهداری شود.

— نمونه نهایی: عبارت است از مقداری از بهر که از تقسیم دقیق کل نمونه‌ها بوسیله تقسیم کننده مناسب به دست آمده باشد.

— نمونه مورد آزمون: عبارت است از مقداری از بهر که از نمونه نهایی برای آزمون‌های مورد نظر برداشته می‌شود.

— طرح نمونه برداری^۲: نمونه برداری باید برابر با استانداردهای ملی عمومی و ویژه هر فرآورده غذایی انجام شود.

برای تهیه نمونه‌های اولیه باید موارد زیر رعایت شود:

الف) نمونه برداری باید به وسیله فرد آگاه به تکنولوژی فرآورده‌های مربوطه و آزمون‌های میکروبی انجام شود.

ب) در صورت امکان نمونه‌ها هنگام تخلیه بهر از کشتی، کامیون و هواپیما یا هر وسیله دیگر باید به روش تصادفی از تمام قسمت‌های بهر برداشته شوند. اگر نمونه برداری از تمام قسمت‌های بهر امکان پذیر نیست، گاهی از بسته‌هایی که در دسترس هستند، نمونه برداری می‌شود که در این صورت یافته‌ها تنها برای بسته‌های مورد نظر قابل تفسیر است و قابل تعمیم به کل بهر غذایی نیست.

پ) برای نمونه برداری از کارتن‌های بزرگ دارای بسته‌های کوچک، به روش تصادفی چند کارتن انتخاب شده سپس از هر یک از کارتن‌ها نیز به تعداد مورد نیاز بسته‌های کوچک برداشته می‌شود.

ت) اگر فرآورده‌های غذایی در ظرف‌های بسیار بزرگ قرار دارند که به آسانی به آزمایشگاه منتقل نمی‌شوند، باید نمونه‌های معرف را انتخاب کرده و به طور جدا در ظرف‌های دیگری قرار داده و سپس آنها را به آزمایشگاه منتقل نمود.

یادآوری: هنگام نمونه برداری ابتدا باید روی بسته‌های غذایی و ظرف‌های نمونه را با مواد تمیز کننده سالم‌سازی کرده سپس با اتانول ۷۰٪ آن را سترون نمود.

ث) مواد غذایی کنسرو شده باید به همان صورت کنسرو به عنوان نمونه اولیه به آزمایشگاه فرستاده شود.

ج) اگر نمونه غذایی حجم زیادی دارد باید از قسمت‌های مختلف آن نمونه برداری شود مگر اینکه به طور کامل یکنواخت شده باشد.

چ) مواد مایع منجمد را باید در یک ظرف سترون شده بزرگ قرار داد و در شرایط سترون آن‌ها به تکه‌های کوچک تر تقسیم کرد، برای نمونه، درون کیسه‌های پلاستیکی سترون شده و محکم و سپس از تکه‌های خرد شده نمونه برداری انجام شود. انجام این کار با استفاده از مته یا اره برقی نیز مقدور است.

ح) دمای هوای اتاق نگهداری نمونه یا وسیله جابه‌جایی و نیز دمای ماده غذایی هنگام نمونه برداری باید یادداشت شود.

خ) در مواردی که بسته‌های کوچک باز نشده به آزمایشگاه فرستاده می‌شود لازم است دمای ماده غذایی در بسته یادداشت شود.

د) نمونه برداری باید در محیطی دور از گرد و خاک و جریان هوا و رطوبت انجام شود.

ذ) در صورتی که قسمت‌هایی از بهر وضعیتی متفاوت با سایر قسمت‌های آن دارد مانند کارتن‌ها و جعبه‌های شکسته شده نمونه برداری باید به صورت تصادفی از آنها هم انجام شود.

ر) در مورد برداشت نمونه از کالاهای بسته بندی شده موجود در انبار یا نمونه برداری از کالا در محل فروش و توزیع که بیشتر به دلیل مشکوک بودن صورت می‌گیرد، باید شرایط نگهداری و تاریخ ساخت آن بیشتر مورد توجه قرار گیرد.

۱ - Increment

۲ - Sampling plan

۲-۱-۶- ویژگی‌های وسایل نمونه‌برداری :

ظرف‌های نمونه‌برداری باید خشک، تمیز و سترون باشند و تا زمان استفاده سترون باقی بمانند. برای این منظور می‌توان آنها را در ورق‌های آلومینیومی پیچید و در اتوکلاو سترون نمود. برای سترون کردن بسته‌های پلاستیکی می‌توان از اشعه یونیزه کننده یا محلول‌های شیمیایی سترون کننده استفاده کرد که در این صورت پیش از کاربری مواد شیمیایی سترون کننده باید حذف شوند. همچنین می‌توان از ظرف‌های شیشه‌ای دهان‌گشاد و در پیچ دار، ظرف فلزی زنگ نزن و کیسه‌های پلاستیکی یکبار مصرف محکم با گنجایش مناسب که بتوان 25° - 10° گرم نمونه را در آن جای داد استفاده کرد.

در صورتی که از کیسه‌های پلاستیکی یکبار مصرف استفاده می‌شود باید پس از نمونه‌برداری آنها را محکم با نخ و سیم به گونه‌ای بست که هیچ منفذی برای ورود و خروج مواد در آن نباشد.

برای برداشت نمونه‌ها باید با توجه به نوع ماده غذایی از وسیله‌های مختلف مانند چاقوهای فولادی زنگ نزن، پنس، قاشک، انبرک، گیره، کاردک، مته‌های مخصوص، در باز کن و قیچی استفاده نمود.

یادآوری: همه وسیله‌های نمونه‌برداری باید از پیش سترون شوند (به فصل سوم مراجعه شود).

۲-۶- روش نمونه‌برداری از چند ماده غذایی

۱-۲-۶- تخم مرغ کامل: پس از باز کردن کارتن‌های تخم مرغ در صورتی که از نظر ظاهری بدون عیب باشد باید تعدادی از آنها به روش تصادفی انتخاب شده و سپس به آزمایشگاه منتقل شوند. اگر امکان انتقال سریع آنها به آزمایشگاه وجود ندارد باید آنها را تا زمان رسیدن به آزمایشگاه در دمای 4° C نگهداری نمود.

۲-۲-۶- گوشت پرنده‌ها (منجمد): برای این منظور باید از کیسه‌های پلاستیکی به طور جدا جدا برای قسمت‌های مختلف لاشه استفاده شود. به محض رسیدن این نمونه‌ها به آزمایشگاه باید آنها را از کیسه بیرون آورده در یک سینی سترون قرار داد و در یخچال گذاشت تا از حالت منجمد خارج شود.

۳-۲-۶- گوشت دام و پرنده‌های سرد شده: این نمونه‌ها باید به روش فرآورده‌های منجمد، خیلی سریع پس از رسیدن به آزمایشگاه مورد آزمایش واقع شوند. در تهیه نمونه برای آزمون باید از روش تراشیدن استفاده شود.

۴-۲-۶- گوشت خام منجمد: برای نمونه‌برداری از گوشت خام و تکه‌های گوشت بدون استخوان باید بااره و ساطور تمیز و سترون شده، دست کم 25° گرم نمونه برداشته و به کیسه پلی اتیلنی منتقل کرد، سپس سر کیسه را گره زده و درون کیسه دیگری قرار داد. با استفاده از مته برقی هم می‌توان از قسمت‌های عمقی برای نمونه‌برداری از نمونه‌های جامد و منجمد استفاده نمود.

یادآوری: غذاهای منجمد باید تا زمان رسیدن به آزمایشگاه همچنان به حالت منجمد باقی بمانند و اگر از حالت انجماد خارج شوند نباید دوباره منجمد گردند.

۵-۲-۶- پنیر: برای نمونه‌برداری و آزمون‌های میکروبی پنیرهای سخت و نیمه سخت که مشکوک به آلودگی هستند باید از راه زیر استفاده شود. برای تعیین آلودگی سطحی پنیر می‌توان یک لام ویژه آزمایشگاه میکروب شناسی را پس از سترون کردن روی سطح پنیر چسبانده و یا تکه‌ای از سطح پنیر را بین دو لام ویژه فشرده و پس از جدا کردن ذرات پنیر آن را مورد آزمون قرار داد. در ضمن برای جدا کردن پنیر از روی لام لازم است آن را با گریل تمیز نمود و برای تعیین آلودگی عمق پنیر ابتدا باید قسمت سطحی پنیر را به عمق ۱ تا ۱/۵ سانتی متر کنار زد سپس از قسمت داخلی آن با وسیله مخصوص نمونه‌برداری پنیر (مانند چوب پنبه سوراخ کن) از پنج نقطه متمایز، ۵ نمونه ۵ گرمی برداشت. نمونه‌های پنیر را باید تا انجام آزمایش در دمای 1° C یا کمتر نگهداری کرد. اگر از پنیر تازه بی‌نمک نمونه‌برداری می‌شود باید تا زمان رساندن نمونه به آزمایشگاه و انجام آزمون، نمونه در دمای بین 4° C نگهداری شود.

۶-۲-۶ - شیر تازه :

— نمونه برداری از شیر دام زمان دوشیدن : پیش از دوشیدن شیر، پستان گاو را باید با آب و صابون شسته و با یک پارچه تمیز خشک کرده و با نوعی ماده سترون کننده آلودگی آن را بر طرف نموده و پس از کمی دوشیدن شیر نمونه برداری را انجام داد. پس از دوشیدن کامل شیر لازم است آن را به خوبی هم زده و نمونه برداری کرد.

یادآوری :

(الف) تمیز کردن پستان گاو بسیار مهم است زیرا آلوده بودن آن زمان دوشیدن می تواند منجر به آلودگی شیر شده و بنابراین یافته های آزمون قابل اطمینان نخواهد بود.

(ب) بهتر است قطره های اولیه شیر دور ریخته شود زیرا مجرای پستان پیش از دوشیدن ممکن است آلوده باشد و شیر هنگام عبور از آن آلوده شود.

(پ) همه وسایل نمونه برداری و ظرف های نگهداری شیر دوشیده شده باید سترون باشند و نمونه برداری نیز در شرایط سترون انجام شود.

(ت) هنگام استفاده از شیر دوش مکانیکی، چون لوله بعضی از این شیر دوش ها به یک مخزن استیل ضد زنگ متصل است پیش از نمونه برداری باید چند بار شیر موجود در مخزن، هم زده شود.

— نمونه برداری از شیر در تانکرها و مخزن ها : هنگام نمونه برداری از این ظرف ها باید به نکته هایی مانند، مدتی که شیر در ظرف مانده است و چگونگی نگهداری و دمای شیر توجه نمود. پیش از نمونه برداری نمونه شیر با همزن دستی و الکتریکی یکنواخت می شود. اگر 30° دقیقه از ریختن شیر در این ظرف ها گذشته باشد باید عمل هم زدن ۵ دقیقه ادامه یابد. عمل هم زدن باید تا آنجا ادامه یابد که شیر همگن شده و قسمت های بالا و پایینی نمونه یکسان باشد.

یادآوری : مقدار نمونه نباید از 500 میلی لیتر کمتر باشد.

۶-۲-۷ - شیر پاستوریزه و استریلیزه : برای نمونه برداری از این بهره ها با استفاده از جداول نمونه برداری از بهره های فرایند شده لازم است به تعداد لازم نمونه انتخاب شده و به آزمایشگاه منتقل شوند. همه وسایل نمونه برداری باید سترون باشند و برای رساندن نمونه های شیر به آزمایشگاه، شرایط دما باید بین 4°C - بوده و نمونه سریع به آزمایشگاه فرستاده شود.

۶-۲-۸ - خامه : نمونه برداری از خامه مانند شیر است. هنگام هم زدن خامه باید دقت شود که همه خامه به ویژه قسمت های موجود در ته و اطراف ظرف همگن و یکنواخت شود. پس از یکنواخت شدن باید 20° گرم نمونه در شرایط سترون برداشت شده و با همان شرایط نگهداری شیر به آزمایشگاه فرستاده شود.

یادآوری : همزن دستگاه را نباید با شدت به بالا و پایین برد بلکه باید آن را داخل خامه فرو کرد و حرکت داد.

۶-۲-۹ - کره :

(الف) نمونه برداری از کره در دستگاه کره زنی : پس از آن که کره در دستگاه آماده شد، باید سه نمونه هر یک به وزن تقریبی هر یک 10° گرم از سه نقطه یکی از وسط و دو نمونه از اطراف برای آزمایش های میکروبی برداشته شود. در این نمونه برداری فاصله نقاط از بالا به پایین و اطراف باید معین باشد.

(ب) کره در ظرف ها و بسته های بزرگ : با وسایل سترون باید از دو قسمت جدا هر یک به وزن تقریبی 15 گرم نمونه، برداشت شود. اگر از بسته های بزرگ کره نمونه تهیه می شود، باید قسمتی از پوشش آن کنار زده شده تا سطح کره نمایان شود. سپس با قاشق سترون شده نمونه برداری صورت گیرد. برداشت نمونه کره از کنار بسته طوری صورت می گیرد که از سه طرف قسمت های سطحی برداشت شود.

پ) نمونه برداری از کره بسته بندی شده : باید با روش های نمونه برداری استاندارد به شماره ۲۸۳۶ از بهرهای فرایند شده انجام گیرد، برای این منظور باید تعداد معینی بسته نمونه انتخاب کرده، به آزمایشگاه فرستاده شده یا در شرایط سترون بسته را باز کرده و ۱۵ گرم نمونه با قاشقک استریل برداشت، نمونه ها را در دمای 4°C به آزمایشگاه فرستاده می شوند.

۱-۲-۶- بستنی : برای نمونه برداری از بستنی ابتدا با یک چاقو و یا به وسیله برنده سترون، سطح نمونه را تا عمق ۲/۵ سانتی متری کنار زده و از آن محل نمونه برداشت. مقدار نمونه لازم حدود 5° گرم است. نمونه ها پس از برداشت و نگهداری در ظرف های سترون باید فوری به آزمایشگاه فرستاده شوند تا هنگام آزمون، از حالت انجماد خارج نشود.

یادآوری : اگر بستنی ایجاد مسمومیت کرده لازم است از تمام مواد اولیه آن هم نمونه برداری شود.

۱۱-۲-۶- شیر خشک : اگر شیر خشک به صورت بسته های کوچک است باید با روش استاندارد ملی به تعداد مناسب

از بسته ها نمونه برداشته شود ولی اگر بسته ها بزرگ باشند باید از بین آنها تعدادی انتخاب و مقدار لازم نمونه از آنها برداشته شود. نمونه ها باید به سرعت به ظرف های شیشه ای و سترون منتقل و درب ظرف بسته شود.

یادآوری : چون شیر خشک به سرعت رطوبت را جذب می کند، در محل نمونه برداری نباید رطوبت هوا زیاد باشد.

۱۲-۲-۶- کنسروها و کمپوت ها : برای نمونه برداری از این بهرها هم لازم است از روش استاندارد ملی جمهوری

اسلامی ایران به شماره ۲۸۳۶ برای نمونه برداری استفاده شود. برای این منظور باید سطح قوطی ها با آب گرم و ماده شوینده به خوبی شسته شده و با پنبه آغشته به الکل سترون شود. به دلیل احتمال وجود مقداری گاز درون قوطی های با محتوای فاسد ممکن است هنگام سوراخ کردن، گاز سبب پخش ماده غذایی به اطراف شود و به سر و صورت نمونه بردار برخورد کند. برای رفع این مشکل باید قیف سترونی را که اندازه آن مناسب با اندازه قوطی کنسرو باشد به طور وارونه روی قوطی قرار داد، سپس میخ بلند و سترونی را از جهت باریک قیف داخل کرده و با ضربه قوطی را سوراخ کرد. در مورد قوطی های سالم می توان با استفاده از در بازکن سترون در قوطی را به اندازه کافی باز کرده سپس با وسیله فلزی تو خالی و سترون که تا عمق قوطی وارد می شود، نمونه برداری کرد. بدیهی است سطح خارجی بسته پیش از نمونه برداری باید با الکل اتیلیک 70% سترون شده باشد.

یادآوری : اگر ماده درون قوطی مایع است، باید پس از یکنواخت کردن با پی پت سترون مقدار نمونه لازم برداشت شده و به

یک ظرف سترون منتقل و به آزمایشگاه فرستاده شود.

۱۳-۲-۶- نمونه برداری از آب : به طور کامل در فصل ۸ قسمت آزمایش های میکروبی آب شرح داده خواهد شد.

۳-۶- جابه جایی نمونه ها

- نمونه ها باید در شرایطی به آزمایشگاه فرستاده شوند که تا جای ممکن در تعداد میکروارگانیسم های موجود در آنها تغییری

ایجاد نشود.

- تحویل نمونه ها به آزمایشگاه باید سریع بوده و تا حد امکان با حفظ شرایط نگهداری اصلی نمونه باشد و در صورت نیاز روی

برچسب نمونه شرایط نگهداری آن مشخص شود.

- نمونه ها باید به گونه ای بسته بندی شوند که از نشستی شدن و ریختن آنها روی محیط، وسایل جابه جایی و اندام های کارکنان

جلوگیری گردد.

- نمونه هایی که نیاز به نگهداری در یخچال یا فریزر ندارند را می توان در ظرف های مناسب بسته بندی کرد.

- هنگام جابه جایی نمونه ها دماهای زیر بر اساس نوع فرآورده پیشنهاد می شود :

۱- اگر نمونه ها خشک یا به صورت کنسرو شده باشند نیازی به شرایط ویژه دما برای نگهداری آنها نیست و اما دما نباید از

۴۵°C تجاوز کند. به این نمونه‌های غذایی، نمونه پایدار^۱ می‌گویند.

۲- فرآورده‌های منجمد باید تا زمان آزمایش، همچنان به حالت انجماد نگهداری شوند و دمای نگهداری آنها باید کمتر از ۱۸°C- باشد.

۳- فرآورده‌های ناپایدار^۲ و غیر منجمد باید در ظرف‌های عایق به آزمایشگاه فرستاده شوند و تا هنگام آزمون در دمای ۴°C- نگهداری شوند.

۴-۶- دریافت و نگهداری نمونه‌ها در آزمایشگاه

مسئول آزمایشگاه باید شرایط نمونه را در زمان دریافت بررسی نموده و در صورت وجود شرایط نامطلوب یا کافی نبودن تعداد نمونه، از پذیرش آن خودداری کند. ظرف‌های نمونه‌برداری را باید از نظر نقص فیزیکی و ظاهری کنترل کرد. هنگام دریافت نمونه توجه به نکات زیر ضروری است:

- تاریخ دریافت نمونه

- جزئیات نمونه‌برداری (زمان نمونه‌برداری، نمونه‌بردار، هدف از نمونه‌برداری و آزمون مورد نظر)

- نام و آدرس محل نمونه‌برداری

در صورت امکان نمونه‌ها پس از دریافت، باید به سرعت آزمایش شوند بهتر است فاصله زمان دریافت نمونه و انجام آزمون کمتر از ۲۴ ساعت باشد.

نکته: برای فرآورده‌های بسیار فاسد شدنی (آبزیان خوراکی) باید تا ۲۴ ساعت از زمان نمونه‌برداری، مورد آزمون‌های لازم قرار گیرند. برای فرآورده‌های فاسد شدنی مانند شیرخام تا ۳۶ ساعت از زمان نمونه‌برداری باید آزمون‌های لازم انجام شود. برای نگهداری نمونه‌ها تا زمان انجام آزمون باید نمونه‌ها در شرایطی نگهداری شوند که در تعداد میکروارگانیسم‌های موجود در آنها تغییری ایجاد نشود (مانند شرایط نگهداری نمونه‌ها هنگام جا به جایی).

۵-۶- آماده‌سازی نمونه برای آزمون‌های میکروبی

۵-۶- رعایت نکته‌های بهداشتی پیش از انجام آزمون:

- پیش از باز کردن بسته‌بندی نمونه‌های معمولی باید اطراف محل باز کردن با پنبه آغشته به اتانول ۷۰٪ سترون شود.

- پیش از شروع آزمون لازم است مکان و سطوح انجام آزمون با مواد سترون‌کننده مناسب تمیز و سالم‌سازی شود.

- دست‌ها پیش از انجام آزمون باید با یک ماده شوینده مناسب شسته شوند.

- وسایل انجام آزمون‌های میکروبی باید سترون بوده و از قرار گرفتن در معرض آلودگی پیش از استفاده حفظ شوند.

۵-۶-۲ آماده‌سازی سوسپانسیون اولیه و تهیه رقت‌های اعشاری بعدی^۳:

الف) تهیه سوسپانسیون اولیه: برای تهیه سوسپانسیون اولیه از نمونه‌های جامد که به آزمایشگاه فرستاده می‌شود باید سه کار انجام شود:

۱- وزن کردن نمونه

۲- رقیق کردن نمونه

۱ - Stable

۲ - Non stable

۳ - Further decimal dilutions

۳- یکنواخت کردن نمونه

۱- وزن کردن نمونه: نمونه‌های غذایی جامد باید با استفاده از چاقو، قاشقک و پنس‌های سترون شده، به وزن ۱۰ تا ۲۵ گرم برداشته شوند.

مواد و وسایل مورد نیاز

➤ ترازو

➤ قاشقک

➤ پنس

➤ ظرف‌های شیشه‌ای

روش کار

الف) ابتدا ترازو را روشن کرده و روی آن وسیله مناسب برای توزین نمونه قرار داده می‌شود.

نکته: بهتر است بر روی ظرف‌های شیشه‌ای یک فویل آلومینیومی پیچیده و ظرف را همراه با کاغذ آلومینیومی در آون سترون

کرد سپس کاغذ را روی ترازو قرار داده و نمونه وزن شده را روی آن گذاشت.

ب) پس از قرار دادن کاغذ روی ترازو باید آن را روی صفر تنظیم نمود.

پ) با استفاده از چاقو و قاشقک سترون شده از نمونه غذایی مورد نظر به اندازه مناسب نمونه (۱۰ یا ۲۵ گرم) برداشته و روی کاغذ آلومینیومی گذاشته می‌شود.

نکته‌ها

✓ همه مراحل کار باید در شرایط سترون انجام شود.

✓ قاشقک و چاقو تا زمان پیش از آزمون باید درون ظرفی که دارای محلول سترون کننده اتانول ۷۰٪ است قرار داده شوند و

هنگام استفاده ابتدا یک بار از روی شعله عبور داده شده تا اتانول روی آن تبخیر شود.

✓ هرگز نباید نمونه را با دست برداشت و روی ترازو قرار داد.

✓ از نمونه‌هایی که بر روی میز کار و یا زمین می‌افتند نباید استفاده کرد.

۲- رقیق کردن نمونه: عمل رقیق کردن با استفاده از رقیق کننده‌ها انجام می‌شود. مهم‌ترین رقیق کننده‌هایی که در آزمایشگاه

میکروب شناسی به کار می‌روند شامل موارد زیر هستند:

- آب بافر فسفات (KH₂PO₄ /۶ مولار، pH ۷/۲)

- سرم فیزیولوژی (کلرید سدیم ۹ در ۱۰۰۰)

- آب پیتونه (۱٪ پیتون)

- محلول رینگر

- سترات سدیم

(دستور ساخت برخی از این رقیق کننده‌ها در هر آزمون ماده غذایی گفته خواهد شد)

نوع رقیق کننده بسته به نوع ماده غذایی متفاوت است. برای نمونه، کره را نمی‌توان با آب مقطر یا سرم فیزیولوژی رقیق کرد بلکه

تنها با سترات سدیم رقیق می‌شود یا برای رقیق کردن شیر از محلول رینگر استفاده می‌شود.

رقیق کننده‌ها به سه منظور استفاده می‌شوند:

الف) رقیق کردن و مایع کردن نمونه‌های جامد

ب) جدا کردن میکروارگانسیم‌های موجود در نمونه و هدایت آنها داخل رقیق کننده
پ) جدا کردن میکروارگانسیم‌ها از یکدیگر در نمونه رقیق کننده
بنابراین پس از کشت محلول‌های رقیق شده دارای نمونه غذایی بر روی محیط‌های جامد، میکروارگانسیم‌های موجود در نمونه با وضعیت مناسب و شرایط آماده‌تری شروع به رشد و تکثیر می‌کنند.

مواد و وسایل مورد نیاز

➤ وسیله تعیین حجم (استوانه مدرج با حجم مناسب)

➤ رقیق کننده مناسب با ماده غذایی و سترون شده

روش کار

الف) در شرایط سترون با استفاده از استوانه مدرج یا پی‌ت به اندازه مناسب از رقیق کننده برداشته و به ظرف دارای نمونه غذایی وزن شده اضافه کنید.

نکته‌ها

✓ حجم رقیق کننده استفاده شده باید همیشه ۹ برابر وزن نمونه باشد. اگر وزن نمونه مورد آزمون ۱۰ گرم باشد، حجم رقیق کننده باید ۹۰ میلی لیتر و اگر وزن نمونه ۲۵ گرم است، حجم رقیق کننده باید ۲۲۵ میلی لیتر باشد.

✓ در صورت وجود ذرات درشت، سوسپانسیون باید مدتی به حالت سکون قرار دهید تا ذرات شناور ته‌نشین شوند.

✓ مواد غذایی وزن شده را باید درون ظرف‌های شیشه‌ای دهان گشاد که از پیش در آون سترون شده‌اند و دارای گنجایش مناسب هستند قرار داده شوند و سپس رقیق کننده به میزان مناسب به آن‌ها اضافه کنید.

✓ خطای حجمی و وزنی می‌تواند تا $\pm 0.5\%$ باشد.

۳- همگن کردن نمونه: مواد درون ظرف‌های سترون که دارای نمونه و رقیق کننده هستند باید با یک مخلوط کن با دور کم به مدت ۱ تا ۲ دقیقه مخلوط و یکنواخت شوند. برای نمونه‌هایی که می‌توانند به راحتی یکنواخت شوند می‌توان آنها را با تکان دادن یکنواخت کرد.

مواد و وسایل مورد نیاز

➤ میله شیشه‌ای صاف

➤ همزن

روش کار: با استفاده از یک همزن صاف در شرایط سترون محلول ماده غذایی و رقیق کننده باید به خوبی یکنواخت شود.

نکته‌ها

✓ میله شیشه‌ای صاف تا پیش از آزمون باید درون محلول اتانول 70% باشد تا سترون شود.

✓ محلولی که به ترتیب بالا تهیه می‌شود دارای رقت 10^{-1} است زیرا رقت کلی نمونه برابر است با نسبت حجم نمونه به حجم کل (حجم نمونه و رقیق کننده) که به صورت زیر است:

$$10^{-1} = 10/100 = 10/100 = 10/100 = 10/100$$

✓ زمانی که ماده غذایی جامد است، ۱ گرم نمونه غذایی برابر با ۱ میلی لیتر نمونه در نظر گرفته می‌شود.

یادآوری: مدت زمان بین پایان آماده سازی سوسپانسیون اولیه و ریختن آن در محیط کشت جامد باید تا جای ممکن کوتاه باشد تا از تکثیر احتمالی میکروب‌ها و خطاهای آزمون جلوگیری شود.

ب) تهیه رقت‌های اعشاری بعدی: برای دقت در شمارش تعداد میکروارگانسیم‌های نمونه غذایی، کلنی‌های تشکیل شده

روی سطح تشتک‌های دارای محیط کشت را باید پس از ۴۸-۲۴ ساعت گرمخانه گذاری شمارش کرد. بنابراین لازم است تهیه رقت‌ها به گونه ای باشد که میکروارگانسیم‌ها به هم نجسیده باشند و تعداد آنها بین ۳۰-۳۰۰ عدد در هر تشتک باشد. برای کاهش تعداد میکروارگانسیم‌ها در واحد حجم، رقت‌های اعشاری^{۱-۱۰} تا^{۵-۱۰} تهیه و پس از کشت، گرمخانه گذاری و تکثیر میکروارگانسیم‌ها در لوله یا تشکیل کلنی‌ها و در تشتک‌ها شمارش می‌شود. به این رقت‌ها، رقت‌های اعشاری بعدی یا رقت‌های متوالی گفته می‌شود.

مواد و وسایل مورد نیاز

- رقیق کننده مناسب
- نمونه غذایی آماده شده
- لوله‌های آزمایش در پوش دار با حجم مناسب
- مخلوط کن یا همزن
- بی‌پت‌های ۱ و ۱۰ میلی لیتری سترون شده
- گرمخانه با دمای مناسب ۳۷ °C، ۴۴ °C و ۵۵ °C
- وسایل لازم برای سترون‌سازی خشک (آون) و مرطوب (اتوکلاو)
- ظرف شیشه‌ای، ارلن و یا بطری با گنجایش مناسب و سترون شده

روش کار

الف) تهیه رقت^{۱-۱۰}: همانطور که در قسمت تهیه سوسپانسیون اولیه گفته شد، ابتدا باید درون یک ظرف شیشه‌ای سترون شده از نمونه غذایی رقت^{۱-۱۰} تهیه شود به این ترتیب که با ۱۰ گرم ماده غذایی وزن شده و در ۹۰ میلی لیتر رقیق کننده مناسب ریخته شده، با مخلوط کن یکنواخت می‌شود، سپس ۱۵ دقیقه به حال خود گذاشته می‌شود تا ذرات نمونه موجود در آن ته نشین شوند.

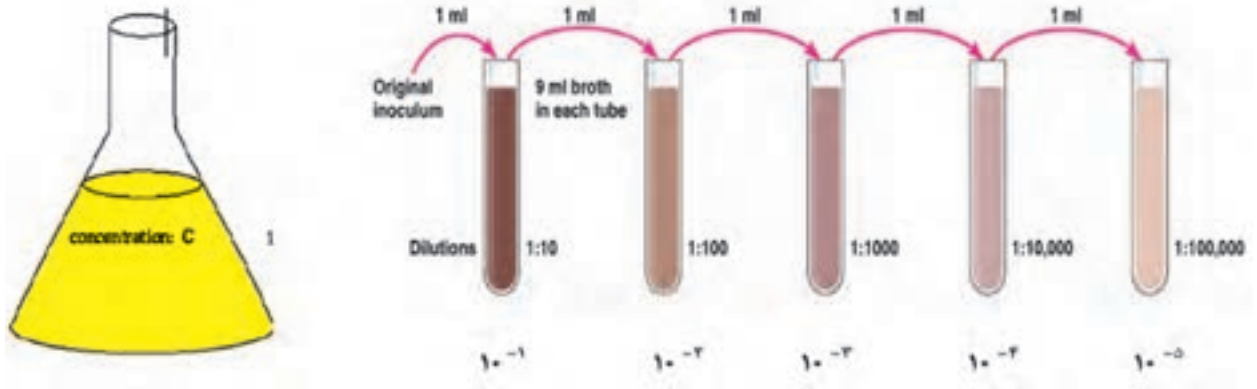
نکته‌ها

- ✓ برای جلوگیری از آسیب به میکروارگانسیم‌ها در اثر تغییرات ناگهانی دما، دمای محلول رقیق کننده هنگام آزمایش باید نزدیک به دمای محیط باشد.
- ✓ برای شمارش اسپور باکتری‌ها باید اسپور را از حالت خفته به رویشی تبدیل کرد، برای این منظور لازم است مخلوط را با سرعت در برابر شوک گرمایی (دمای ۸۰ °C به مدت ۱۰ دقیقه) قرار دهید.
- ب) به تعداد رقت‌های مورد نظر لوله آزمایش سترون آماده شده، برچسب زده شده و به ترتیب رقت مورد نظر ردیف کنید.
- پ) با بی‌پت ۱۰ میلی لیتری، درون همه لوله‌های آزمایش ۹ میلی لیتر ماده رقیق کننده ریخته و لوله‌های دارای رقیق کننده را درون اتوکلاو سترون کنید.
- ت) برای تهیه رقت دوم یعنی رقت^{۲-۱۰}، پس از همگن کردن سوسپانسیون اولیه با بی‌پت، ۱ میلی لیتر از آن را به لوله اول که دارای ۹ میلی لیتر رقیق کننده است افزوده و پس از همزدن به مدت ۵ تا ۱۰ ثانیه، برای مرحله پس آماده کنید.
- ث) برای تهیه رقت بعدی یعنی رقت^{۳-۱۰}، ۱ میلی لیتر از لوله اول برداشته و به لوله دوم دارای ۹ میلی لیتر رقیق کننده اضافه کنید.
- ج) رقت‌های بعدی نیز به همین ترتیب تهیه می‌شوند. ۱ میلی لیتر از هر لوله به لوله بعدی دارای ۹ میلی لیتر افزوده می‌شود. در شکل (۱-۶) تهیه رقت‌های متوالی از یک نمونه غذایی جامد نشان داده شده است.

نکته‌ها

- ✓ از تماس بی‌پت‌های دارای سوسپانسیون اولیه با محلول رقیق کننده سترون شده جلوگیری نمایید.
- ✓ برای تهیه هر رقت باید از یک بی‌پت جدید استفاده شود.

- ✓ آزمون باید در شرایط سترون انجام شده و همه لوازم مورد نیاز نیز از پیش سترون شده باشند.
- ✓ مدت زمان کل آزمون از زمان آغاز آماده سازی نمونه (سوسپانسیون اولیه و تهیه رقت‌های متوالی) تا تلقیح در محیط کشت مورد نظر نباید بیشتر از ۳۰ دقیقه طول بکشد.
- ✓ در صورت بالا بودن دمای محیط آزمایشگاه، مدت زمان‌ها باید کوتاه تر شوند.
- ✓ اگر نمونه غذایی، مایع باشد نیازی به تهیه سوسپانسیون اولیه نیست زیرا همان نمونه به عنوان نمونه اولیه ولی با رقت ۱ در نظر گرفته می‌شود نه 10^{-1} . مراحل تهیه رقت‌های اعشاری بعدی همان است که در بالا گفته شد.



شکل ۱-۶- تهیه رقت‌های اعشاری. لوله اول با رقت 10^{-1} غلیظ ترین (پررنگ ترین) و لوله آخر رقیق ترین (کم رنگ ترین) نمونه نشان داده شده است.

روش‌های کشت میکروارگانیسم

شمارش میکروب‌ها در محیط‌های کشت جامد بر اساس توانایی برخی از میکروارگانیسم‌ها در تشکیل کلنی روی سطح محیط‌های کشت جامد یا درون آنها می‌باشد که با استفاده از چشم غیر مسلح (بدون میکروسکوپ) و با وسایل بزرگنمایی ساده مانند پرگنه شمار قابل تشخیص و شمارش است. قابل توجه این که روش کشت میکروارگانیسم‌های بی‌هوازی با هوازی متفاوت است. برای همه روش‌های کشت و شمارش میکروب‌ها نکته‌های زیر دارای اهمیت زیادی است.

نکته‌ها

- ✓ روی تشتک‌های دارای محیط کشت شماره نمونه، رقت، تاریخ و اطلاعات لازم باید درج شود.
- ✓ برای اطمینان از به دست آوردن تعداد مناسبی از کلنی در تشتک‌ها باید رقت‌های مناسب انتخاب شود.
- ✓ برای انتقال رقت‌ها به محیط‌های کشت باید از بی‌پت‌های سترون جدا استفاده کرد.
- ✓ در شمارش میکروبی مواد غذایی برای هر رقت دو تشتک باید مورد استفاده قرار گیرد.

۷-۱- روش‌های کشت میکروارگانیسم‌های هوازی در محیط جامد

– کشت آمیخته^۱ یا پورپلیت و یا روش استاندارد

– کشت سطحی^۲

– کشت قطره‌ای

– کشت با کمک کاغذ صافی

به دلیل اهمیتی که روش‌های کشت سطحی و استاندارد برای شمارش میکروبی مواد غذایی دارند در این فصل روش‌های انجام این دو کشت و چگونگی بررسی یافته‌های آن به صورت مشروح و روش‌های دیگر کشت، به طور خلاصه ارائه شده است.

۷-۱-۱- کشت آمیخته (استاندارد): این روش برای تعیین تعداد میکروارگانیسم‌های مواد غذایی به کار می‌رود و نشانگری

برای تعیین آلودگی میکروبی و زمان قابلیت نگهداری مواد غذایی است. کشت آمیخته با عنوان شمارش کلی نیز شناخته می‌شود.

در کشت آمیخته مانند همه روش‌های بر پایه کشت میکروبی، نتیجه‌های به دست آمده با تغییر شرایط کشت تحت تأثیر قرار

می‌گیرد. اگر شرایط تغییر کند، رشد میکروارگانیسم‌ها نیز متفاوت می‌شود. در روش استاندارد ۱ میلی لیتر از رقت‌های نمونه غذایی

توسط پی‌پت به تشتک‌های خالی افزوده می‌شود. سپس ۲۰ میلی لیتر محیط کشت آگار ذوب شده با دمای ۴۵° C به تشتک افزوده

می‌شود.

۱ – Standard plate count

۲ – Surface plate count

مواد و وسایل مورد نیاز

➤ وسایل سترون سازی با گرمای خشک (آون) و گرمای مرطوب (اتوکلاو) برای سترون کردن وسایل شیشه‌ای و محیط‌های

کشت

➤ بی‌پت‌های ۱ و ۱۰ میلی لیتری سترون شده

➤ لوله‌ها و بطری‌های در پیچ دار برای تهیه رقت‌ها

➤ تشتک‌های سترون شده یا یکبار مصرف

➤ محیط کشت پلیت کانت آگار^۱ ذوب شده

روش کار

(الف) از نمونه غذایی مورد نظر سوسپانسیون اولیه را تهیه کنید. (برای مهارت بیشتر به فصل ۴ مراجعه کنید.)

(ب) رقت‌های متوالی مناسب را آماده کنید. (برای توضیح بیشتر به فصل ۶ مراجعه کنید.)

(پ) در تشتک‌ها را تنها به اندازه‌ای که دهانه بی‌پت وارد آن شود باز کرده سپس با بی‌پت سترون شده مناسب از هر رقت

۱ میلی لیتر به تشتک‌های خالی اضافه کنید.

نکته‌ها

✓ برابر شکل ۱-۷ برای هر رقت باید دو تشتک در نظر گرفته شود.

✓ برای هر رقت و کشت آن باید یک بی‌پت مجزا در نظر گرفته شود.

✓ لوله‌های دارای رقت‌های مورد نظر نباید بیش از ۳ دقیقه در شرایط معمول بمانند. اگر بیشتر از ۳ دقیقه طول بکشد دوباره

باید به دقت آن را تکان داد.

(ت) زمانی که همه رقت‌ها درون تشتک‌ها ریخته شد، باید ارلن دارای محیط کشت ذوب شده که برابر با روش‌های فصل ۳ آماده

شده را از حمام بخار آب خارج کرده و به آرامی به تمام تشتک‌ها ۲۰-۱۸ میلی لیتر محیط کشت اضافه نمود.

نکته‌ها

✓ ضخامت محیط کشت در حدود ۳ میلی متر کافی است.

✓ آگار مذاب را باید به طور مستقیم روی نمونه درون تشتک ریخت.

(ث) درپوش تشتک‌های دارای محیط و نمونه غذایی باید بسته شده و در شرایط آزمایشگاه قرار داده می‌شود تا سفت شوند.

پیش از سفت شدن آگار درون تشتک باید مواد درون آن به خوبی با هم مخلوط شوند. برای این منظور تشتک دارای ماده تلقیح شده

و آگار ذوب شده را روی سطح صاف قرار داده و به آرامی به صورت عدد ۸ لاتین به مدت ۵ ثانیه دوران می‌دهند. یا پنج بار شمارش در

جهت عقربه‌های ساعت، پنج بار شمارش در جهت خلاف عقربه‌های ساعت و پنج بار شمارش در جهت بالا و پایین و پنج بار شمارش

در جهت چپ و راست تشتک‌ها را می‌چرخانند.

دوران تشتک روی سطح صاف باید به آرامی انجام شود تا از ریختن مواد درون آن به بیرون یا روی در تشتک جلوگیری شود.

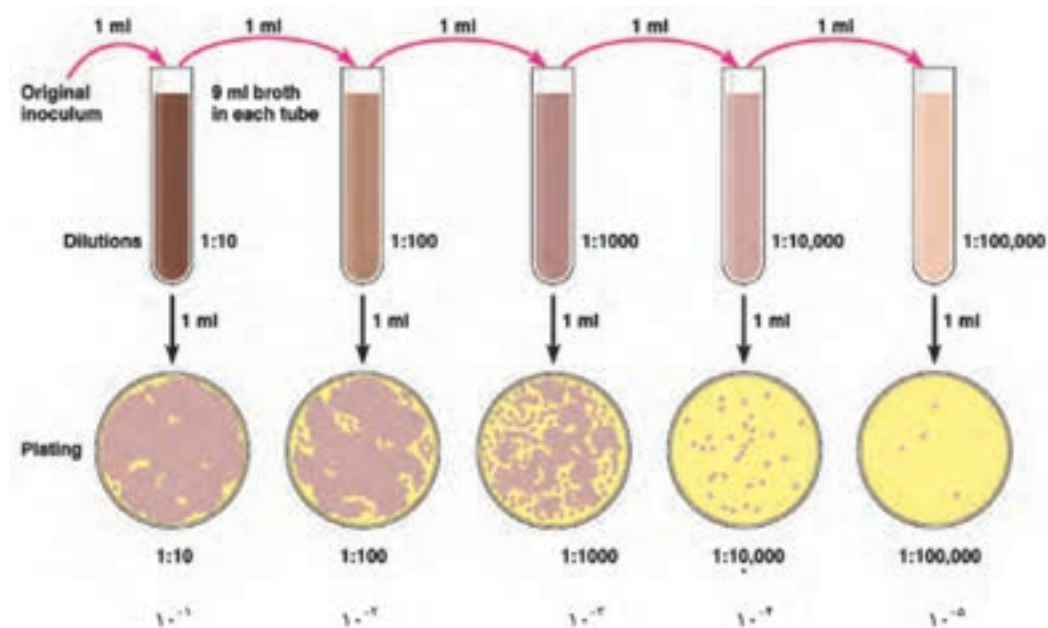
زیرا این مسأله دقت آزمون را کاهش داده و نتیجه شمارش را تغییر می‌دهد.

(ج) پس از سفت شدن آگار، تشتک‌ها را وارونه کرده و به مدت ۴۸ ساعت در گرمخانه و دمای 37°C - 35°C قرار می‌دهند.

(چ) پس از ۴۸ ساعت تشتک‌ها را درون گرمخانه خارج کرده و شمارش کلنی‌ها را برابر با آنچه در قسمت‌های بعدی شرح داده

خواهد شد انجام می‌دهند.

پس از بیرون آوردن تشتک‌ها از گرمخانه تا زمان انجام شمارش می‌توان آنها را در یخچال نگهداری کرد.



شکل ۱-۷- روش کشت استاندارد. باید توجه کرد که برای هر رقت دو تشتک در نظر گرفته می‌شود. همانطور که در شکل نشان داده شده هر چه رقت‌ها بیشتر باشد (از چپ به راست) امکان به دست آوردن تشتک‌هایی که دارای کلنی‌های قابل شمارش باشند نیز بیشتر می‌شود.

۲-۱-۷- کشت سطحی: این روش تنها برای ایجاد کلنی‌های سطحی روی تشتک‌های دارای محیط کشت آگاردار طراحی شده است. مشاهده شکل ظاهری کلنی‌های سطحی آسان تر بوده و باعث تشخیص انواع مختلف کلنی‌ها می‌شود. چون در روش کشت سطحی میکروارگانیزم‌ها در برابر گرمای ناشی از محیط کشت ذوب شده قرار نمی‌گیرند، ممکن است در شمارش کلنی‌ها تعداد بیشتری به دست آید. در روش کشت سطحی حجم نمونه غذایی $1/10$ میلی لیتر بوده که روی محیط کشت جامد درون تشتک ریخته می‌شود. در جدول ۱-۷ همه تفاوت‌های بین دو روش استاندارد و سطحی شرح داده شده است.

مواد و وسایل مورد نیاز

- وسایل سترون‌سازی مانند آزمون پیش
- پی‌پت‌های سترون شده ۱ میلی لیتری
- لوله‌ها و بطری‌های در پیچ دار برای تهیه رقت‌های بعدی
- تشتک‌های دارای محیط کشت جامد مناسب
- قاشقک پخش کننده شیشه‌ای یا میله شیشه‌ای سرکج

روش کار

- (الف) از نمونه غذایی مورد نظر سوسپانسیون اولیه را تهیه کنید. (مانند روش‌های فصل ۴)
- (ب) رقت‌های متوالی بعدی را تهیه کنید. (مانند فصل ۶ از رقت 10^{-1} تا 10^{-5})
- (پ) با پی‌پت سترون از هر رقت $1/10$ میلی لیتر برداشته و به تشتک دارای محیط کشت جامد اضافه نمایید.

نکته‌ها

✓ مانند شکل ۲-۷ برای هر رقت باید دو تشتک در نظر گرفته شود.

✓ برای هر رقت و کشت آن باید یک پی‌پت مجزا در نظر گرفته شود.

✓ بر خلاف کشت استاندارد که از محیط کشت جامد تشتک کانت آگار ذوب شده استفاده می‌شود. در روش کشت سطحی

محیط کشت جامد بر اساس باکتری مورد نظر انتخاب می‌شود. مثلاً برای شمارش باکتری استافیلوکوکوس ائورتوس از محیط کشت برد پارکر آگار استفاده می‌شود.

ت) برای پخش رقت‌های نمونه غذایی ریخته شده روی سطح محیط جامد از میله شیشه‌ای سر کج یا قاشقک پخش سترون

استفاده می‌شود.

نکته‌ها

✓ برای سترون سازی میله شیشه‌ای یا قاشقک تا زمان کار آنها را در محلول الکل اتانول ۷۰٪ قرار می‌دهند. در زمان انجام

آزمون میله شیشه‌ای را یکبار از روی شعله عبور داده و سپس خنک می‌کنند. هرگز نباید پخش کننده را در حالت داغ در ظرف دارای الکل قرار داد.

✓ برای کشت هر رقت در دو تشتک و پخش نمونه روی آن می‌توان از یک میله شیشه‌ای استفاده کرد ولی برای رقت‌های

دیگر باید پس از هر بار سترون کردن میله شیشه‌ای از آن استفاده نمود.

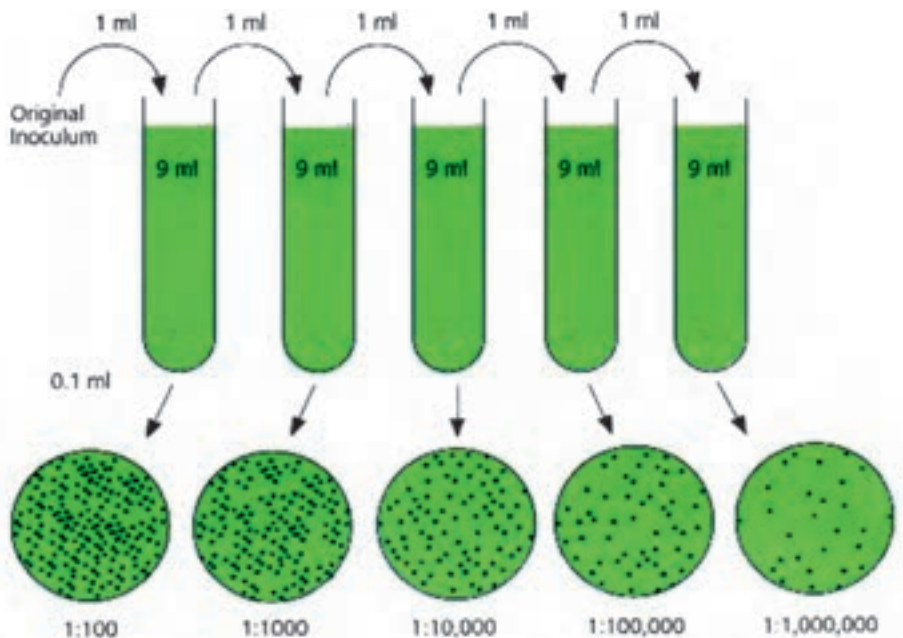
ث) پس از چند دقیقه که همه تشتک‌ها تلقیح شد و نمونه روی آنها هم به خوبی پخش شد باید تشتک‌ها را چند ثانیه به همان

حالت نگه داشت تا سوسپانسیون نمونه غذایی به طور کامل جذب محیط کشت شود. سپس تشتک‌ها به صورت وارونه در گرمخانه با دمای $35-37^{\circ}\text{C}$ قرار داده می‌شوند.

ج) پس از ۴۸ ساعت تشتک‌ها را از درون گرمخانه خارج کرده و شمارش کلنی‌ها را برابر با آنچه در قسمت‌های بعدی شرح

داده خواهد شد انجام می‌دهند.

پس از خروج تشتک‌ها از گرمخانه تا زمان انجام شمارش باید آنها را در یخچال نگهداری کرد.



شکل ۲-۷- روش کشت سطحی. توجه شود که برای هر رقت دو تشتک در نظر گرفته شود. همانطور که در شکل نشان

داده شده است با روش کشت سطحی برخلاف استاندارد شمارش بیشتری را می‌توان به دست آورد.

جدول ۱-۷- مقایسه روش‌های کشت استاندارد و سطحی

کشت استاندارد	کشت سطحی
<ul style="list-style-type: none"> - شکل ظاهری کلنی مشاهده نمی‌شود زیرا اغلب کلنی‌ها درون آگار هستند. - کلنی‌ها هم در عمق و هم در سطح محیط تشکیل می‌شوند. - کلنی‌ها تمایل به انتشار در تشتک ندارند. 	<ul style="list-style-type: none"> - شکل ظاهری کلنی‌ها به آسانی مشاهده می‌شود زیرا کلنی‌ها در سطح هستند. - کلنی‌ها تنها در سطح محیط تشکیل می‌شوند. - کلنی‌ها گاهی به هم چسبیده و به صورت منتشر مشاهده می‌شوند که هنگام شمارش به عنوان ۱ کلنی در نظر گرفته می‌شوند.
<ul style="list-style-type: none"> - استفاده از آگار ذوب شده با دمای 45°C مانع از رشد برخی میکروارگانیسم‌ها می‌شود. - حجم نمونه غذایی تلقیح شده ۱ میلی لیتر است. - محیط کشت استفاده شده تشتک کانت آگار است. 	<ul style="list-style-type: none"> - به دلیل عدم نیاز به محیط ذوب شده به صورت مایع تعداد بیشتری میکروارگانیسم قابل شمارش است. - حجم نمونه غذایی تلقیح شده $1/10$ میلی لیتر است. - محیط کشت استفاده شده بر اساس نوع باکتری مورد نظر متفاوت است.

● نکته‌های مهم در استفاده از گرمخانه گذاری تشتک‌های دارای محیط کشت جامد تلقیح شده :

- ۱- برای گرمخانه گذاری تشتک‌ها بهتر است بیش از ۶ عدد روی هم انباشته نشوند.
- ۲- تشتک‌ها باید جدا از هم و با فاصله ۲۵ میلی متر از دیواره گرمخانه قرار داده می‌شوند.
- ۳- پس از پایان گرمخانه گذاری تشتک‌ها باید بررسی شوند. (حداکثر تا ۴ ساعت پس از خارج شدن از گرمخانه)
- ۴- نگهداری طولانی مدت تشتک‌ها در یخچال تنها تا زمانی مجاز است که روی ظاهر و تعداد کلنی‌ها تأثیری نداشته باشد.
- ۵- دمای گرمخانه باید مناسب با رشد میکروارگانیسم تنظیم شود.

محاسبه و تفسیر یافته‌های به دست آمده از کشت‌های استاندارد و سطحی :

الف) شمارش کلنی‌ها : اولین کار برای محاسبه تعداد باکتری‌ها در دو روش استاندارد و سطحی شمارش کلنی‌های موجود

در محیط‌های کشت جامد است. بهترین وسیله برای شمارش کلنی‌ها پرگنه شمار است. (به فصل ۲ مراجعه شود.)

● نکته‌های مهم در شمارش کلنی‌ها :

- برابر استاندارد ملی ایران تنها تشتک‌هایی که دارای کمتر از 300 کلنی هستند باید شمارش شوند.
- در برخی موارد ممکن است شمارش کلنی‌ها مشکل باشد، مانند کلنی‌های پخش شده پروتوس^۱ که در این حالت کلنی‌های منتشر شده را باید ۱ کلنی در نظر گرفت.
- در صورتی که در کمتر از $1/4$ تشتک‌ها کلنی‌ها پخش شده باشند، باید کلنی‌های قسمتی را که پخش شده‌اند شمارش کرده و از روی آنها تعداد کلنی را برای همه تشتک محاسبه کرد.
- اگر کلنی در بیش از $1/4$ تشتک پخش شده باشد هرگز نباید آن را شمارش کرد.

– کلنی‌های دوتایی، سه تایی، زنجیره‌ای و خوشه‌ای که به هم چسبیده‌اند را باید ۱ کلنی در نظر گرفت.
 – اختلاف شمارش دوباره یک تشتک با شمارش اولیه آن نباید از ۵٪ بیشتر باشد. اگر تغییرات بیشتر از این حدود باشند ممکن است علت‌های مختلفی مانند ضعف دید، اشکال در تشخیص و شمارش کلنی‌های ریز و یا اشکال در تفکیک پرگنه‌ها باشد.
 ب) محاسبه: برای محاسبه تعداد باکتری‌ها از فرمول زیر استفاده می‌شود.

$$N = \sum c / V \times d \times 1/1$$

که در آن:

N: تعداد میکروارگانیسم‌های موجود در نمونه غذایی آزمایش شده.

$\sum c$: مجموع کلنی‌های شمارش شده روی دو تشتک از دو رقت پشت سرهم که دست کم یکی از آنها دارای 10^0 کلنی باشد.

V: حجم نمونه تلقیح شده در هر تشتک بر حسب میلی لیتر.

d: رقت معادل یا اولین رقت شمارش شده.

نکته اول: باید توجه نمود که حجم نمونه تلقیح شده در روش استاندارد ۱ میلی لیتر و در روش سطحی $1/10^0$ میلی لیتر می‌باشد.

نکته دوم: اگر فرآورده غذایی مایع، رقیق نشده باشد رقت ۱ در نظر گرفته می‌شود.

واحد شمارش باکتری‌ها 1 CFU بر گرم یا میلی لیتر می‌باشد.

پس از محاسبه، نتیجه را باید تا دو رقم معنی دار گرد نمود. برای این کار اگر رقم سوم کمتر از ۵ باشد نباید رقم پیش را تغییر

داد، اگر رقم سوم بیشتر از ۵ یا مساوی ۵ باشد باید یک واحد به رقم پیش اضافه کرد و در آخر نتیجه را به صورت عدد توان مناسبی

از 10^0 بیان نمود.

مثال: شمارش یافته‌های به دست آمده در دو رقت پشت سرهم (10^{-2}) و (10^{-3}) به صورت زیر است:

در اولین رقت انتخابی شمارش کلنی‌ها در رقت 10^{-2} : ۱۶۸ عدد بوده است.

در دومین رقت انتخابی شمارش کلنی‌ها در رقت 10^{-3} : ۱۴ عدد بوده است.

تعداد میکروب در هر میلی لیتر یا گرم نمونه چقدر است؟

$$N = \sum c / V \times d \times 1/1$$

محاسبه:

$$N = \frac{14 + 168}{0.01 \times 1/1} = 16545$$

که اگر نتیجه گرد شود به صورت 17000 یعنی $10^4 \times 1.7$ در هر میلی لیتر یا گرم نمونه غذایی خواهد بود.

راهنمای محاسبه تعداد باکتری‌ها:

● راهنمای شماره ۱: هر یک از کلنی‌هایی را که از لحاظ فیزیکی به هم چسبیده‌اند باید یک کلنی در نظر گرفت.

● راهنمای شماره ۲: تنها تشتک‌های دارای کمتر از 300 عدد کلنی باید شمارش شوند و از تشتک‌های با رقت مشابه که

دارای این محدوده قابل قبول هستند باید میانگین گرفته شود و با استفاده از فرمول تعداد باکتری‌ها محاسبه شود.

● راهنمای شماره ۳: اگر تنها یکی از دو تشتک دارای تعداد قابل قبول کلنی بود، باز هم می‌توان هر دو تشتک را شمارش

و میانگین گرفت.

● راهنمای شماره ۴: اگر رقت‌های پشت سرهم دارای $300-10^0$ کلنی بودند باید مانند مثالی که گفته شد تعداد باکتری‌ها

محاسبه شود.

● **راهنمای شماره ۵:** اگر همه تشتک‌ها بیشتر از 300 کلنی داشتند. باید رقیق‌ترین نمونه (آخرین رقت) را انتخاب کرده و تعداد باکتری را در این رقت محاسبه نمود.

● **راهنمای شماره ۶:** اگر همه تشتک‌ها دارای کمتر از 10^6 عدد کلنی بودند باید اولین رقت را انتخاب کرده و تعداد را بر اساس آن محاسبه نمود.

● **راهنمای شماره ۷:** اگر هیچ کلنی روی تشتک‌ها تشخیص داده نشد باید شمارش تخمینی را به صورت کمتر از یک برابر فاکتور اولین رقت گزارش داد. برابر نمونه اگر از رقت 10^{-2} تا 10^{-7} تشتک تهیه شده ولی هیچ کلنی روی آنها مشاهده نشد باید به صورت $CFU/g < 10^2$ گزارش نمود.

نکته: فاکتور رقت همان عکس عدد رقت است یعنی اگر عدد رقت 10^{-3} باشد عکس آن 10^3 است.

۳-۱-۷- کشت قطره‌ای: در این روش از بی‌پت‌های کالیبره شده پاستور که حجم آنها مشخص می‌باشد استفاده می‌شود (بی‌پت‌هایی که 25 یا 40 قطره آنها به اندازه 1 میلی لیتر است). تشتک‌های دارای محیط کشت مناسب باید همانطور که برای روش کشت سطحی تهیه می‌شدند آماده شده و سطحشان خشک شود. سپس با ماژیک یا مداد روغنی تشتک‌ها در طرفی که دارای محیط هستند به سه قسمت مساوی تقسیم کرده پس از قید شماره، هر یک از سه بخش را به یک رقت اختصاص می‌دهند. (10^{-1} ، 10^{-2} ، 10^{-3}) به این صورت برای هر رقت دو تا چهار تشتک در نظر گرفته می‌شود. سپس با کمک یک بی‌پت پاستور کالیبره که سر آن به یک حباب لاستیکی مجهز است از رقیق‌ترین لوله مقداری برداشته و در سطح تشتک همان بخشی که با علامت رقت مربوطه مشخص شده، دو قطره جدا از هم قرار می‌دهند. سپس باقی مانده را در لوله خودش خالی کرده و در لوله بعدی که دارای نمونه 10^{-1} برابر غلیظ‌تر است سه بار بی‌پت را پر و خالی کرده و از آن برداشت می‌کنند و به همان ترتیب که پیشتر گفته شد دو قطره در بخش مربوطه محیط کشت قرار می‌دهند. این عمل تا کمترین رقت انجام می‌شود. تشتک‌ها را در حالی که دریشان بسته است به همان وضعیت در گرمخانه قرار داده تا قطره‌های موجود در سطح محیط کشت خشک شوند. سپس آنها را به طور وارونه به مدت 24 ساعت در گرمخانه و در گرمای مناسب با نوع آزمون و باکتری قرار می‌دهند. پس از این مدت زمان تشتک‌هایی را که دارای حداکثر 2 کلنی در هر قطره باشند شمارش می‌کنند. تشتک‌ها را دوباره به مدت 24 ساعت گرمخانه‌گذاری کرده و شمارش می‌کنند. این روش از نظر صرفه جویی در محیط کشت مناسب است و برای شمارش استافیلوکوک‌ها و باکتری‌های بی‌هوازی اختیاری مانند کلوستریدیوم و لیشای که مشخصات کلنی در سطح محیط کشت برای تشخیص آن اهمیت دارد به کار می‌رود. توجه شود که برای هر باکتری باید محیط کشت مناسب آن استفاده شود. مانند محیط ژلوز خون دار برای رشد کلوستریدیوم و لیشای که سطح آن با نئومایسین آغشته شده است.

۴-۱-۷- کشت حلقه‌ای: این روش برای مواد غذایی مایع و غیر ویسکوز که دارای شمارش کلی میکروبی بیش از 3000 در هر میلی لیتر بوده یا برای مواد غذایی ویسکوز یا جامدی که دارای شمارش کلی بیش از 30000 در هر میلی لیتر می‌باشند، مناسب است. در این روش نمونه‌های ماده غذایی را پس از آماده کردن رقیق می‌کنند. پیش از کشت، حلقه کشت را به وسیله شعله سترون کرده و 15 ثانیه می‌گذارند که خنک شود سپس در داخل رقت مورد نظر وارد می‌کنند. سپس سرپوش تشتک‌ها را برداشته و مایع درون حلقه را به داخل آن منتقل می‌کنند و مقدار 15 میلی لیتر محیط کشت ذوب شده به آن اضافه می‌کنند و در گرمخانه قرار می‌دهند. برای محاسبه و شمارش کلنی‌ها در صورتی که از حلقه کشت $1/10$ میلی لیتر استفاده شود مقدار نمونه داخل تشتک باید معادل 10^6 بار رقیق کردن باشد یعنی اگر $1/10$ میلی لیتر از رقت 10^{-1} استفاده شود رقت نهایی 10^{-3} خواهد بود.

۵-۱-۷- کشت با کمک کاغذ صافی: کاغذهای صافی مخصوص میکروبی‌شناسی در صنعت ساخته شده‌اند که به دلیل

داشتن منافذ بسیار ریز، میکروب‌ها را در خود نگه می‌دارند. از این کاغذ صافی‌ها برای سترون کردن مایعات و محلول‌های مختلف حساس به گرما استفاده می‌شود. بعضی از کارخانه‌های سازنده وسایل آزمایشگاهی از این نوع کاغذها با قیف‌های مخصوص که در برابر گرما مقاوم‌اند و قابل سترون شدن می‌باشند برای شمارش و جستجوی باکتری‌ها در آب و فرآورده‌های دارویی استفاده می‌کنند. از این صافی‌ها برای جستجو و شمارش میکروب‌ها در آب آشامیدنی و دیگر آشامیدنی‌هایی که تعداد باکتری‌های آنها کم است و لازم است حجم زیادی از نمونه برای شمارش و جستجوی باکتری به کار رود استفاده می‌شود روش کار به این صورت است که مقدار کافی نمونه از صافی عبور داده می‌شود تا کلیه باکتری‌های موجود در آن حجم در منافذ کاغذ به دام بیفتند سپس کاغذ صافی روی محیط کشت جامد قرار داده شده و در صورت لزوم ممکن است روی آن نیز با یک لایه نازک از محیط کشت ذوب شده که گرمای آن کمتر از 45°C است پوشانده شود. سپس این تشتک‌ها گرمخانه گذاری شده و پس از ۲۴-۴۸ ساعت تعداد کلنی‌های ظاهر شده روی سطح شمارش می‌شود. اگر منظور جستجوی یک میکروب خاص مانند سالمونلا در آب آشامیدنی باشد می‌توان حجم مناسبی از نمونه را از کاغذ صافی گذرانده سپس کاغذ صافی را در محیط کشت مایع قرار داده و پس از گرمخانه‌گذاری از آن محیط برای جستجو و تشخیص میکروب مورد نظر استفاده نمود. این روش در بهداشت محیط و کنترل آب و فاضلاب و بررسی‌های همه‌گیری‌شناسی بسیار ارزشمند است.

۷-۲- کشت میکروارگانسیم‌های بی‌هوازی^۱

برای کشت میکروارگانسیم‌های بی‌هوازی که تنها در غیاب اکسیژن رشد می‌کنند باید طوری شرایط را فراهم کرد که محیط رشد آنها بدون اکسیژن باشد. برای این منظور از روش‌های مختلفی به شرح زیر برای تأمین شرایط بی‌هوازی استفاده می‌شود:

۱-۲-۷- گرمخانه بی‌هوازی: در این نوع گرمخانه دمای مناسب با رشد و شرایط بی‌هوازی به طور همزمان تأمین می‌شود. در گرمخانه‌های بی‌هوازی اکسیژن درون محفظه با پمپ خلاء خارج شده و به جای آن گاز کربنیک یا ازت وارد می‌شود.

۲-۲-۷- جار بی‌هوازی شیشه‌ای و پلاستیکی: مانند شکل ۳-۷ در این جار یا محفظه برای ایجاد شرایط بی‌هوازی می‌توان به دو روش عمل نمود:

الف) استفاده از دسیکاتور و شمع: در این روش تشتک‌ها و لوله‌های آزمایش کشت شده را داخل جار یا دسیکاتور قرار داده و روی آنها یک شمع روشن قرار می‌دهند. سپس درب جار را بسته و به حال خود قرار می‌دهند. شمع در حال سوختن به تدریج بخش زیادی از اکسیژن داخل ظرف را مصرف می‌کنند. در این روش شرایط بی‌هوازی اختیاری بوجود می‌آید و این روش برای تأمین شرایط بی‌هوازی مطلق مناسب نیست.

ب) استفاده از سیستم گاز پک (بسته‌های تولیدکننده گاز): همانطور که در فصل دوم آشنایی با وسایل گفته شد این سیستم شامل یک جار یا محفظه، یک سری بسته یا پوشش‌های پخش‌کننده گاز و رسوبات کاتالیزوری (پالادیوم) است (شکل ۱۲-۲). تشتک‌ها یا لوله‌های کشت شده را درون جار قرار می‌دهند و بسته به اندازه جار، ۱ تا ۳ بسته پخش‌کننده گازی به صورت عمودی در آن قرار می‌دهند. سپس به هر کدام از بسته‌ها حدود 10° میلی لیتر آب مقطر استریل اضافه می‌کنند و در آخر درپوش را می‌بندند.

مکانیسم عمل بسته‌های گاز پک: با اضافه کردن آب به بسته‌ها آب با ماده درون آنها به نام سدیم بور هیدرید واکنش داده و هیدروژن تولید می‌کند که با اکسیژن ترکیب شده و در حضور کاتالیزور پالادیوم تولید آب می‌کند. با این واکنش همه اکسیژن از محیط حذف شده و به آب تبدیل می‌شود که به صورت قطره در محفظه جار ظاهر می‌شود.

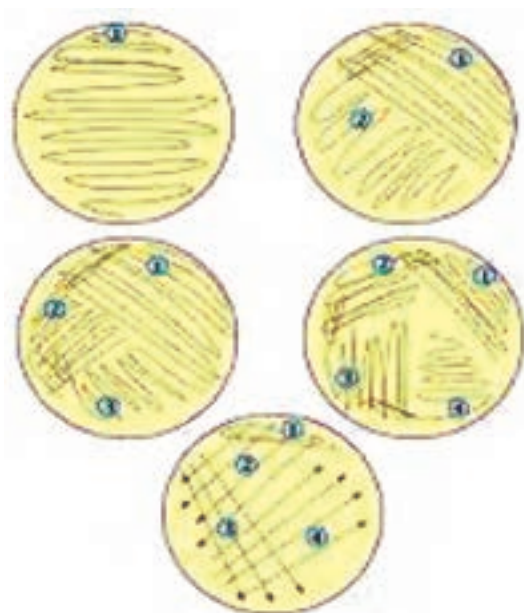


شکل ۳-۷- جار بی هوازی

۳-۲-۷- کشت بی‌هوازی در محیط مایع: در این روش از محیط کشت مایع تیو گلیکولات برات که دارای ترکیبات احیاء کننده مانند سیستئین و گلیکولات است استفاده می‌شود. تیو گلیکولات با اکسیژن محلول در آب واکنش داده و اکسیژن را از دسترس باکتری‌ها خارج می‌کند. در این روش لوله‌های دارای تیو گلیکولات جوشانده و سرد شده را با میکروب بی‌هوازی تلقیح کرده و سپس همه کشت‌ها را در گرمخانه با دمای مناسب 35°C قرار می‌دهند. لوله‌ها را می‌توان برای رشد باکتری‌های بی‌هوازی بررسی نمود.

۴-۲-۷- پارافین مایع: با ریختن پارافین مایع روی سطح محیط کشت به صورت مایع یا جامد هم می‌توان از ورود هوا به آن جلوگیری نمود و چنانچه محیط جوشانده شود هوای آن خارج شده و به این ترتیب شرایط بی‌هوازی دست کم برای رشد کلستریدیوم ولشای فراهم می‌شود.

۳-۷- کشت خطی^۱



شکل ۴-۷- انواع مختلف کشت خطی

هدف از انجام کشت خطی روی محیط‌های کشت جامد، رقیق کردن کشت باکتری‌ها برای به دست آوردن کلنی‌های مجزای باکتری‌ها است. کلنی‌های تک و مجزا برای تشخیص شکل ظاهری کلنی باکتری‌ها و تعیین خصوصیات بیوشیمیایی باکتری‌ها به کار می‌روند. همانطور که در شکل (۴-۷) نشان داده شده است، کشت خطی به صورت‌های مختلفی انجام می‌شود ولی روشی که بیشتر در آزمایشات میکروبی برای کشت باکتری‌ها در محیط جامد به کار برده می‌شود روش کشت خطوط کج است.

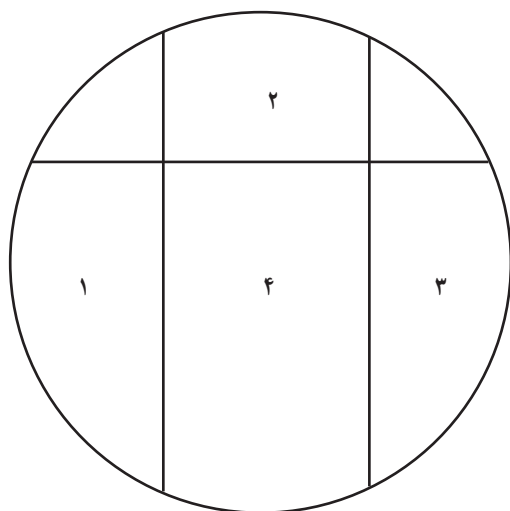
۱ - Streak plate

۱-۳-۷- کشت خطی کج راه ۱:

مواد و وسایل مورد نیاز

- تشتک‌های دارای محیط کشت جامد (برای تهیه محیط کشت به فصل سوم مراجعه شود).
- حلقه کشت یا لوپ
- محیط کشت میکروبی (دارای باکتری رشد کرده)
- گرمخانه
- چراغ گازی

روش کار



شکل ۵-۷- تقسیم تشتک به چهار قسمت

الف) یک تشتک دارای محیط کشت جامد مناسب (آگار مغذی) را روی سطح میز کار قرار دهید به طوری که درب آن روبه بالا قرار گیرد. روی در تشتک را برچسب زده و اطلاعات لازم مانند نام هنرجو و شماره گروه روی آن نوشته شود. سپس با ماژیک پشت تشتک را به ۴ قسمت مانند شکل (۵-۷) تقسیم کنید.

ب) لوپ را در قسمت آبی شعله چراغ گازی فرو برده تا گداخته و سترون شود.

پ) در این مرحله بسته به نوع کشت میکروبی که ممکن است جامد یا مایع باشد برداشت نمونه جهت کشت خطی از آنها نیز متفاوت است.

– اگر نمونه میکروبی در محیط مایع پنبه گذاری شده باشد، ابتدا باید با یک دست، لوله و با دست دیگر لوپ را نگه داشت و با انگشت کوچک و کف دست پنبه در لوله برداشته شود. سپس لوپ را در سوسپانسیون

میکروبی فروبرده و نمونه برداری کرد. چنانچه نمونه میکروبی در محیط مایع و در شیشه‌ای در پیچ دار مک کارتنی باشد، برای باز کردن در شیشه باید از انگشت شست و سبابه همان دستی که شیشه را نگهداشته استفاده شود.

– اگر کشت خطی از محیط کشت جامد میکروبی انجام شود ابتدا لوپ را داغ کرده و آن را در قسمت کشت نشده تشتک خنک می‌کنند. سپس لوپ را روی کلنی‌های تک باکتری قرار داده و از آن باکتری برداشت می‌کنند.

ت) لوپ دارای باکتری در قسمت ۱ محیط کشت جامد قرار داده می‌شود و در این ناحیه کشت خطی داده می‌شود به طوری که لوپ چندین بار به عقب و جلو برده و روی محیط کشیده می‌شود. این کار باید به گونه‌ای انجام شود که از بریده شدن محیط آگار جلوگیری شود.

نکته: این ناحیه باید متراکم‌ترین ناحیه کشت باشد که رشد میکروبی در آن سنگین تر است ولی در مراحل بعدی کمتر خواهد شد.

ث) دوباره باید لوپ سترون شود و در محیط کشت خنک شود.

ج) لوپ سترون شده را باید در انتهای ناحیه ۱ قرار داده و مانند شکل خطوط کج و ممتد را از انتهای ناحیه ۱ به ناحیه ۲ ادامه

داد (شکل ۷-۶).

نکته: تنها برای مرحله ۱ از محیط کشت میکروبی برداشت می‌شود.

(چ) لوپ حرارت داده و خنک می‌شود.

(ح) لوپ سترون شده باید در انتهای ناحیه ۲ قرار داده شده و همان خطوط کج به سمت ناحیه ۳ امتداد داده شود تا منطقه ۳ کشت داده شود (شکل ۷-۷).

(خ) از ناحیه ۳ با لوپ خط‌هایی مانند شکل برای کشت منطقه ۴ در آن ناحیه کشیده می‌شود.

(د) در آخر در تشتک‌ها گذاشته شده و به صورت وارونه در گرمخانه با دمای $37-35^{\circ}\text{C}$ به مدت ۲۴-۴۸ ساعت قرار داده می‌شوند.

نکته‌ها

✓ همه مراحل گفته شده باید در کنار شعله و با فاصله 3° سانتی‌متری از آن انجام شود.

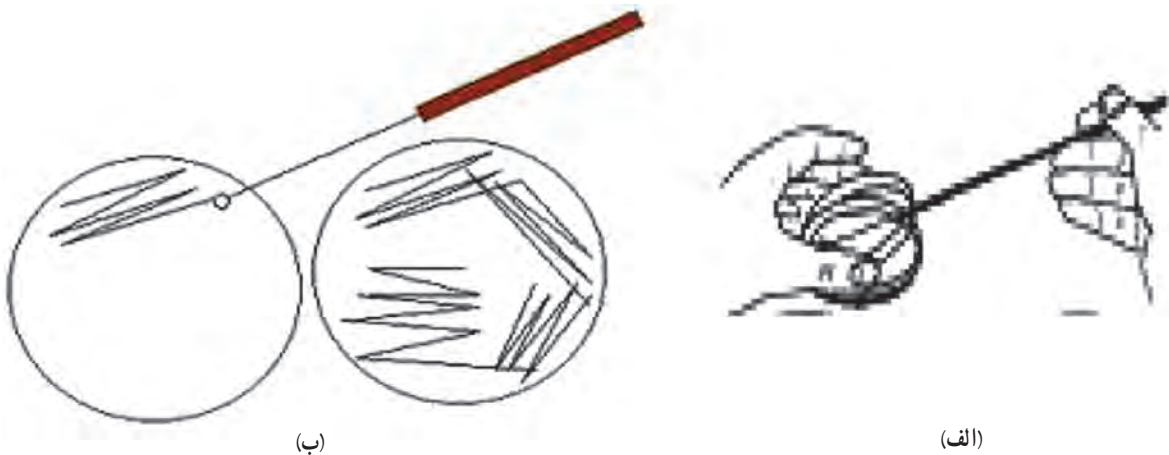
✓ لوپ را باید طوری روی محیط کشت کشید که خراش و بریدگی در محیط ایجاد نشود. برای این کار لوپ را باید با زاویه 45° با سطح محیط قرار داده و به آرامی کشت داد (شکل ۷-۶-ب).

✓ در مدت زمان انجام کشت بهتر است از صحبت کردن در کنار تشتک‌ها خودداری شود.

✓ در همه مراحل باید از لوپ سترون شده استفاده نمود.

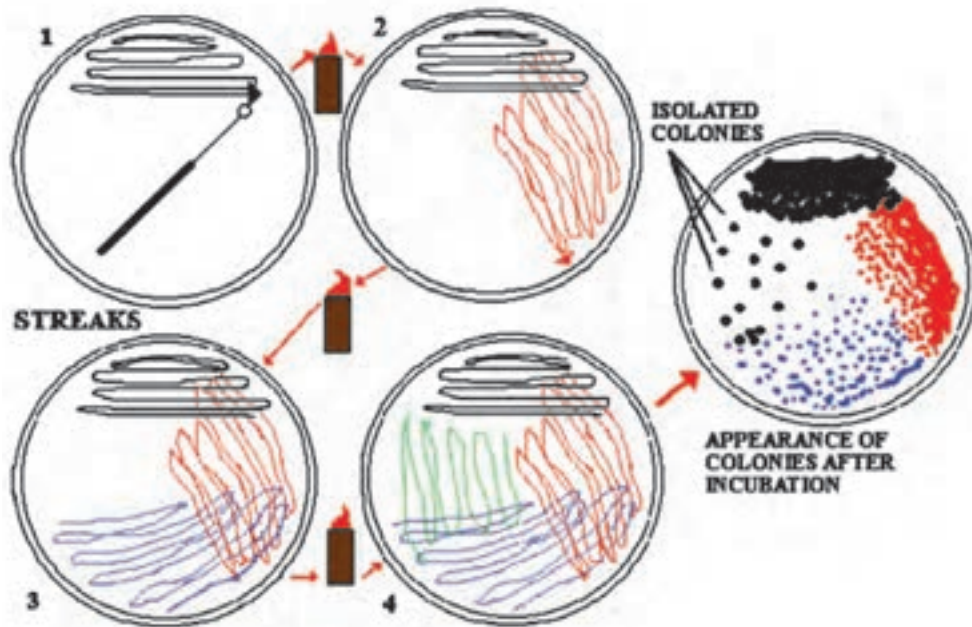
✓ از قسمت ۱ که به سمت قسمت‌های بعدی کشت داده می‌شود باید میزان خط‌های کشت را کمتر کرد.

✓ درپوش تشتک را نباید در هر مرحله کشت روی سطح میز قرار داد. بهتر است با دست چپ درپوش و تشتک را نگه داشت و با دست راست توسط لوپ کشت را انجام داد (شکل ۷-۶-الف).



شکل ۷-۶-الف) طرز صحیح گرفتن لوپ و باز کردن درب تشتک برای انجام کشت خطی. (ب) زاویه لوپ با سطح محیط

به طوری که گفته شد مهم‌ترین هدف کشت خطی مشاهده کلنی‌های تک باکتری‌ها برای بررسی شکل ظاهری آنها است که گاهی می‌تواند در تشخیص باکتری‌ها کمک زیادی کند. کلنی‌گونه‌های باکتری‌ها دارای شکل‌های گوناگون است که در شکل (۷-۷) نشان داده شده‌اند.



شکل ۷-۷- مراحل انجام کشت خطی کج راه را نشان می‌دهد. همان طور که در سمت راست شکل نشان داده شده پس از رشد باکتری‌ها در ناحیه ۳ و ۴ می‌توان کلنی‌های تک و مجزای باکتری‌ها را مشاهده نمود.

مشخصات کلنی‌های باکتری‌ها: همان طور که در شکل (۸-۷) نشان داده شده است. کلنی باکتری‌ها را بر اساس شکل

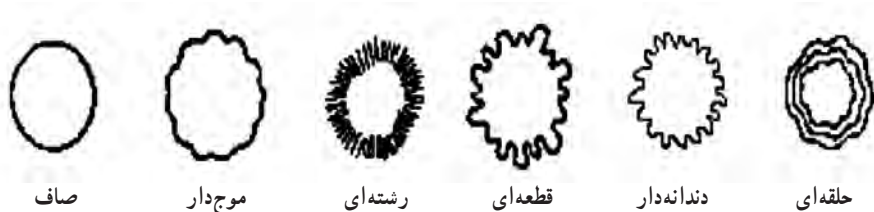
ظاهری، برآمدگی فرورفتگی و شکل حاشیه به صورت زیر تقسیم می‌کنند:



الف) شکل ظاهری کلنی‌ها



ب) برآمدگی کلنی‌ها



پ) حاشیه کلنی‌ها

شکل ۸-۷- ویژگی‌های انواع کلنی باکتری‌ها (الف) زمانی که سطح تشمتک از بالا مشاهده می‌شود. (ب) زمانی که از کنار تشمتک مشاهده می‌شود. (پ) زمانی که کنار حاشیه کلنی‌ها مشاهده می‌شود.

۴-۷- شمارش مستقیم میکروسکوپی^۱ یا گسترش برید^۲

این روش برای اولین بار توسط برید ابداع شد و برای تشخیص کیفیت میکروبی شیر خام و سایر فرآورده‌های لبنی و آزمون‌های سریع میکروبی فرآورده‌های خشک و منجمد استفاده می‌شود. اساس روش شمارش میکروسکوپی، شمارش مستقیم میکروارگانیسم‌ها در حجم معلومی از یک نمونه ماده غذایی می‌باشد. در این روش چون رنگ آمیزی سلول‌های زنده و مرده به طور یکسان انجام می‌گیرد، کلیه میکروب‌ها شمارش می‌شود. این روش به عنوان یک روش سریع برای شمارش کلی میکروب‌های موجود در شیر هنگام تحویل گرفتن شیر در کارخانه‌ها استفاده می‌شود و دارای مزیت‌ها و عیب‌هایی است.

مزیت‌ها:

- شمارش کلی از همه میکروب‌های موجود در شیر ارائه می‌دهد.
- دارای سرعت عمل و سادگی است.
- می‌توان گستره را نگهداری نمود و در مواقع ضروری به آن مراجعه کرد.

عیب‌ها:

- به دلیل اینکه نمونه رنگ آمیزی می‌شود میکروب‌های مرده هم رنگ آمیزی شده و شمارش می‌شود. بنابراین به اندازه روش‌های کشتی که بر پایه رشد میکروب‌های زنده در محیط کشت جامد عمل می‌کنند دقت کافی ندارد.
 - این روش برای آن دسته از مواد غذایی که دارای تعداد زیاد میکروارگانیسم هستند مناسب است.
 - تنها مقدار کمی از ماده غذایی (۰/۰۱ یا ۰/۰۰۱ میلی لیتر) مورد آزمایش قرار می‌گیرد، بنابراین دقت روش محدود است.
 - تشخیص اجزای غذایی از میکروارگانیسم‌ها دشوار است.
 - امکان عدم پذیرش رنگ توسط برخی از سلول‌ها و رنگ نشدن آنها وجود دارد.
- در روش شمارش مستقیم می‌توان از لام‌های مخصوص به نام لام نئوبار^۳ یا لام توما که برای شمارش گلبول‌های قرمز خون به کار می‌رود، استفاده نمود. برای این کار نمونه مورد نظر به نسبت معین با آب مقطر و سرم فیزیولوژی رقیق می‌شود، سپس برای دیدن میکروارگانیسم‌های موجود در آن با مواد رنگی مانند متیلن بلو و کریستال ویوله رنگ آمیزی می‌شود. روش انجام آزمون در آزمون شمارش مستقیم میکروسکوپی شیر (فصل هشتم) شرح داده خواهد شد.

۱ - Direct Microscopic Count

۲ - Bread

۳ - Neobar

آزمون‌های میکروبی مواد غذایی

معیارهای گزینش روش‌های آزمایشگاهی

- انتخاب روش آزمون چه میکروبی و چه شیمیایی و فیزیکی به عوامل گوناگونی بستگی دارد که مهم‌ترین آنها عبارتند از :
- ✓ **دقت**^۱ : عبارت است از یکسان بودن داده‌های به دست آمده از چند اندازه‌گیری پشت سر هم که توسط یک پژوهشگر یا کارشناس انجام شده یا اندازه‌گیری‌های انجام شده توسط پژوهشگران مختلف با استفاده از یک روش یکسان یا یک ابزار یکسان
 - ✓ **تکرارپذیری یافته‌ها**^۲ : توانایی دستیابی به پاسخ‌های مشابه توسط پژوهشگران یا کارشناسان آزمایشگاه‌های مختلف با استفاده از روش آزمون ثابت
 - ✓ **صحت**^۳ : بیانگر میزان توانایی و صحت روش برای اندازه‌گیری آنچه قصد تعیین آن می‌رود می‌باشد؛
 - ✓ **سادگی**^۴ : روش به نحوی که نیازی به دستگاه‌های پیچیده و گران قیمت یا تخصص‌های بالا نداشته باشد.
 - ✓ **اقتصادی**^۵ بودن روش : و به عبارت دیگر پایین بودن هزینه آزمون شامل محیط‌های کشت و مواد شیمیایی مصرفی و نیروی انسانی
 - ✓ **سرعت عمل**^۶ : منظور زمان لازم برای انجام آزمون از ابتدا تا بدست آمدن نتیجه تجزیه و تحلیل یافته‌هاست.
 - ✓ **حساسیت**^۷ : عبارت است از تابعیت روش مورد استفاده در تشخیص و تعیین مقدار مواد یا تعداد میکروارگانیسم‌ها به مقدار کم یا تعداد کم
 - ✓ **اختصاصی بودن روش**^۸ : عبارت است از توانایی تشخیص و تعیین مواد یا باکتری‌های ویژه در مجاورت مواد یا باکتری‌های مشابه بدون مداخله منفی
 - ✓ **ایمنی**^۹ : کار با پاره‌ای از مواد شیمیایی میکروارگانیسم‌های بیماری‌زا یا عامل مسمومیت‌های غذایی برای هنرآموزان

۱- Precision

۲- Reproducibility

۳- Accuracy

۴- Simplicity

۵- Economy

۶- Speed

۷- Sensitivity

۸- Specificity

۹- Safety

و هنرجویان ممکن است خطرناک باشد. به همین جهت ایمنی یکی از معیارهای گزینش در روش‌های آزمون میکروبی مواد غذایی است.

✓ رسمیت داشتن^۱: عبارت است از پذیرفته شدن یا مورد تأیید بودن روش توسط سازمان‌های معتبر جهانی و ملی مهم‌ترین سازمان‌های معتبر جهانی برای این منظور عبارتند از:
الف) کمیسیون جهانی تعیین ویژگی‌های میکروبی مواد غذایی

International Commission for Microbiological Specification of Foods

ب) کمیته ملی - مشورتی معیارهای میکروبی مواد غذایی

National Advisory Committee for Microbiological Criteria for Foods, NACMCF

پ) سازمان جهانی استاندارد

International Standard Organization, ISO

ت) کمیسیون کودکس مواد غذایی (مشترک سازمان جهانی بهداشت و سازمان جهانی خواربار و کشاورزی)

و مهم‌ترین سازمان‌های ملی معتبر در این مورد:

الف) سازمان استاندارد و تحقیقات صنعتی وابسته به وزارت صنایع

ب) اداره کل نظارت بر صنایع غذایی وابسته به وزارت بهداشت

۱-۸- آزمون‌های میکروبی آب

بیشتر آزمایش‌هایی که روی آب انجام می‌گیرد به منظور تعیین قابلیت شرب آن است. باکتری‌های موجود در آب به سه گروه

تقسیم می‌شوند:

- باکتری‌های آبی طبیعی

- باکتری‌های خاکزی

- باکتری‌های دستگاه گوارش انسان یا جانوران

بیشتر باکتری‌های ساکن آب، گرم منفی هستند مانند سودوموناس^۲، کروموباکتریوم^۳، پروتئوس^۴، آکروموباکتر^۵، استرپتوکوکوس^۶،

آئروباکتر^۷، سایتوفاگا^۸ و استتوباکتر^۹. البته باکتری‌های گرم مثبت مانند میکروکوکوس^{۱۰} و باسیلوس^{۱۱} نیز به تعداد کم در آب یافت

می‌شوند.

۱- Official approval

۲- Pseudomonas

۳- Chromobacterium

۴- Proteus

۵- Achromobacter

۶- Streptococcus

۷- Aerobacter

۸- Cytophaga

۹- Acenotobacter

۱۰- Micrococcus

۱۱- Bacillus

یادآوری: دیواره سلولی باکتری‌های گرم منفی با شرایط محیطی آبی بیشتر سازگاری دارد.

بسیاری از ارگانسیم‌های آبی در محیط‌های استاندارد معمولی مانند آگار مغذی و یا پلیت کانت آگار رشد نمی‌کنند. باکتری‌های خاکزی نیز از راه شستشوی زمین توسط آب باران وارد آب‌های سطحی می‌گردند. گرچه پس از بارندگی شدید، آبی که به رودخانه وارد می‌شود دارای تعداد زیادی باکتری خاکزی است ولی آب رودخانه‌های جاری دارای بیشینه تعداد باکتری حدود ۱۰۰ عدد در هر میلی لیتر هستند. ورود پساب‌ها و پسماندهای جامد صنعتی به آب باعث آلودگی زیاد آب‌های سطحی می‌گردد. شمارش باکتری‌ها در آب رودخانه‌های آلوده بین ۱۰۰۰۰ تا ۲۰۰۰۰ باکتری در هر میلی لیتر است و آب دریاچه‌های غیر آلوده دارای حدود ۱۰۰ باکتری یا کمتر در هر میلی لیتر هستند. در بررسی‌های مواد غذایی و آب آنالیز نمونه‌ها برای باکتری‌های بیماری‌زا بسیار سخت و وقت گیر است. بنابراین جهت ارزیابی وضعیت آلودگی میکروبی آب، ارگانسیم‌های شاخص^۱ شناسایی می‌گردند.

میکروارگانسیم‌های شاخص به تعداد زیادتری نسبت به بیماری‌زها وجود دارند و تشخیص آنها راحت‌تر است. به علاوه این باکتری‌ها ویژگی‌های زیستی مشابهی با بیماری‌زها دارند. معروف‌ترین ارگانسیم‌های شاخص کلی فرم‌ها^۲ هستند که شاخص گروه ارگانسیم‌های گرم منفی روده‌ای یا خانواده آنتروباکتریاسه هستند که بیشتر در روده حیوانات خون گرم یافت می‌شوند. به دلیل اینکه باکتری‌های زیادی که آلوده‌کننده مواد غذایی نیز هستند در خانواده آنتروباکتریاسه قرار دارند و از دستگاه گوارش جدا شده‌اند، حضور تعداد بالای کلی فرم‌ها می‌تواند معرف حضور بیماری‌زهای روده‌ای دیگر باشد. آلودگی آب با یک منشأ مدفوعی باعث ورود میکروارگانسیم‌های روده‌ای مانند اشریشیا کلی^۳، استریتوکوکوس فکالیس^۴، کلسترییدیوم پرفرازانس^۵ و نیز باکتری‌های بیماری‌زای روده‌ای مانند سالمونلا^۶ و شیگلا^۷ است که گاهی این باکتری‌ها مدت طولانی می‌توانند در آب زنده بمانند. برای تعیین قابلیت آشامیدن آب لازم است که از عدم آلودگی آب به میکروارگانسیم‌های بیماری‌زا که در بالا گفته شد اطمینان حاصل شود. از آنجایی که اگر باکتری‌های بیماری‌زای روده‌ای در آب زیاد باشند، تعداد باکتری‌های گفته شده نیز که به طور طبیعی ساکن روده هستند، زیاد خواهند شد بنابراین بهتر است آب را از نظر این باکتری‌ها مورد آزمایش قرار داد. از طرفی چون تعداد استریتوکوکوس فکالیس در روده کمتر از اشریشیاکلی است، بنابراین تشخیص اشریشیاکلی ارزش بیشتری دارد و حضور آن در آب نشانه آلودگی آب به یک منشأ مدفوعی است که به تازگی رخ داده زیرا این باکتری مدت طولانی در آب زنده نمی‌ماند. مطالعات انجام شده نشان می‌دهد که اشریشیاکلی قادر است تا حدود ۲۸ روز در آب زنده بماند. کلسترییدیوم ولشای یا پرفرازانس مدت طولانی تری در آب زنده می‌ماند و چون باکتری بی‌هوازی است نشان‌دهنده آلودگی چاه‌های عمیق است.

۱-۸- نمونه برداری: اولین مرحله، برای آزمون‌های میکروبی آب آشامیدنی نمونه برداری است. بنابراین هدف از این قسمت آشنایی با روش‌های معمول نمونه‌گیری آب است و هدف از نمونه‌گیری به دست آوردن قسمت کوچکی از آب است که باید نمایانگر ویژگی‌های واقعی منبع اصلی آن باشد و چند عامل به شرح زیر در آن دخالت دارد:

– مکان نمونه‌گیری

۱- Indicator

۲- Coliform

۳- Escherichia coli

۴- Streptococcus fecalis

۵- Clostridium perfringens

۶- Salmonella

۷- Shigella

– زمان و تناوب نمونه گیری

– حفظ و نگهداری نمونه به صورت ثابت تا زمان انجام آزمون

محل نمونه برداری باید به گونه‌ای انتخاب گردد که نمونه برداشته شده از آن محل، نشان دهنده ویژگی‌های کل آب مورد نظر باشد. برای نمونه کیفیت آب در انتهای قسمت خروجی مخازن نگهداری آب با آب قسمت ورودی متفاوت است. در هر روش نمونه‌گیری موارد زیر باید به کار رود:

– نمونه‌ها باید نمایانگر وضعیت موجود در نقطه نمونه گیری باشد.

– حجم نمونه‌ها باید در حدی باشد که تکرارهای مورد نظر آزمون میسر گردد.

– نمونه‌ها باید به گونه‌ای جمع‌آوری، بسته‌بندی و جا به جا شوند که پیش‌بینی و مراقبت‌های لازم جهت عدم تغییر در ترکیبات و ویژگی‌های آن تا مرحله اجرای آزمون‌ها صورت پذیرد.

● **ظرف‌های نمونه برداری:** برای نمونه برداری از آب باید از ظرف‌های تمیز و سترون شده استفاده شود. برای نمونه برداری به روش غوطه‌وری ظرف نمونه‌گیری در آب رود خانه‌ها و دریاچه‌ها باید از بطری‌هایی استفاده نمود که قسمت داخلی و بیرونی آن سترون باشد. برای خشک و سترون نگهداشتن ظرف‌ها پس از سترون‌سازی از کاغذ، کاغذ آلومینیومی و یا کیسه‌های پلاستیکی استفاده می‌شود. به طور کلی این ظرف‌ها باید دارای ویژگی‌های زیر باشند:

الف) بسته‌های پلاستیکی خشک (پلی اتیلنی) که به دلیل نشکن بودن نسبت به ظرف‌های شیشه‌ای برتری دارند.

نکته: کاربرد ظرف‌های با مواد غیراستاندارد به دلیل چسبندگی سطحی باعث اختلال در شناسایی میکروارگانیسم‌ها می‌شود.

ب) برای ظرف‌های شیشه‌ای درپوش‌دار باید از نوع سنباده‌ای یا پلاستیکی استفاده شود و برای ظرف‌های پلاستیکی درپوش‌های پلاستیکی فشاری مناسب است.

نکته‌ها

✓ از درپوش‌های فلزی یا پلاستیکی می‌توان برای هر دو نوع ظرف استفاده نمود.

✓ قسمت بیرونی در ظرف‌هایی که دارای درپوش سنباده‌ای یا پلاستیکی هستند باید با استفاده از کاغذ آلومینیومی از آلودگی حفظ شوند.

✓ درپوش‌های فلزی ممکن است هنگام سترون‌سازی ظرف‌ها در اتوکلاو و آون، مواد سمی ایجاد کنند.

✓ بهتر است از بطری‌هایی که دارای درپوش پلاستیکی فشاری متصل به بطری هستند استفاده شود، زیرا نسبت به نشستی شدن

مقاوم هستند و هنگام باز کردن درپوش، در متصل به بطری باقی مانده و ضمن نگهداشتن در و بطری با هم نیز از آلودگی محافظت می‌شود.

پ) ظرف‌های جابه‌جایی نمونه که جهت انجام آزمون‌های میکروبیولوژی به کار می‌روند باید ابتدا سترون شوند. در صورتی که

بطری‌ها برای بار دوم مورد استفاده قرار می‌گیرند پس از تمیز کردن بطری شیشه‌ای و درپوش آن با استفاده از مواد پاک‌کننده لازم است آن را با آب مقطر آب‌کشی و سپس سترون نمود.

نکته‌ها

✓ درپوش بطری‌ها را باید هنگام اتوکلاو کردن شل بست ولی پس از سترون‌سازی آنها را محکم نمود. بطری‌های خالی را

باید در آون با دمای خشک 170°C به مدت ۱ ساعت قرار داده و سترون نمود.

✓ در صورتی که سترون‌سازی با هیچ‌یک از روش‌های بالا امکان‌پذیر نباشد، باید ظرف‌ها و درپوش آنها را با غوطه‌وری در

آب در حال جوش به مدت ۳۰ دقیقه سالم‌سازی نمود و در کاغذ تمیز پیچید. برای ظرف‌هایی که با استفاده از مواد ضدعفونی‌کننده

سالم‌سازی و نگهداری می‌شود، انجام آزمون‌های سترونی توصیه می‌شود. سترونی بطری‌ها با کنترل فرایند سترون‌سازی تضمین می‌شود در غیر این صورت آزمون سترونی ظرف‌ها باید انجام شود.

✓ بطری‌های پلی اتیلنی را می‌توان با قرار دادن در معرض گاز اتیلن سترون کرد. البته به دلیل سمی بودن این گاز کلیه کارهای سترون‌سازی باید با رعایت مسایل بهداشتی و ایمنی ویژه انجام شود و زمانی برای حذف گاز اتیلن در نظر گرفته شود.

ت) برای انجام آزمون‌های میکروبی آب گندزدایی شده با اکسیدکننده‌های کلر و برم یا ازن، فعالیت این گازها را باید بلافاصله پس از نمونه برداری خنثی نمود. برای این منظور از ماده احیاءکننده تیوسولفات سدیم استفاده می‌شود.

از نظر تئوری مقدار تیوسولفات سدیم لازم برای غیر فعال‌سازی یک میلی‌گرم کلر ۷/۱ میلی‌گرم است. بنابراین مقدار ۰/۱ میلی‌لیتر (دو قطره) از محلول تیوسولفات سدیم را به ظرف با گنجایش ۱۰۰ میلی‌لیتر اضافه می‌کنند. این مقدار باعث خنثی‌سازی

حداقل ۲-۵ میلی‌گرم بر لیتر کلر باقی مانده می‌شود که برای بیشتر نمونه‌های آب کافی است.

نکته: تیوسولفات توسط گرمای خشک و مرطوب از بین نمی‌رود و اثر سویی نیز روی نمونه ندارد.

● وسیله‌های مورد نیاز در نمونه برداری از آب

➤ شعله گاز

➤ بشر

➤ فندک، کبریت

➤ مارکر، قلم، برچسب

➤ آچار، آچار پیچ‌گوشتی، انبردست و چاقو

➤ ظرف یخ یا قالب یخ، کیسه یخ و بسته‌های یخ مصنوعی

➤ یخچال قابل حمل و نقل و یا وسیله نقلیه یخچال‌دار

➤ دماسنج یا ثبت‌کننده دما

➤ حامل بطری دارای کیسه شن با طناب یا زنجیر که حداقل در قسمت انتهایی از جنس فولاد زنگ نزن باشد.

➤ انبرک یا گیره بلند یا وسیله نمونه برداری قابل تنظیم برای عمق‌های مختلف آب

➤ نقشه محل نمونه برداری، فهرست نقاط نمونه برداری، برگه نمونه برداری

➤ چکمه ایمنی و ضد آب

➤ دستکش سترون

● روش‌های نمونه‌گیری:

الف) نمونه‌گیری از شیر آب یا پمپ آب: هدف از نمونه‌گیری از شیر آب تعیین کیفیت آب در شبکه اصلی توزیع آب، تعیین کیفیت آب در شبکه توزیع هنگام خارج شدن از شیر که ممکن است توسط شبکه داخلی ساختمان تغییر کرده باشد. نمونه برداری از مخزن‌های آب آشامیدنی به وسیله شیر در قسمت خروجی انجام می‌شود. نمونه‌هایی که برای ارزیابی کیفیت در شبکه اصلی توزیع برداشته می‌شود بهتر است از شیرهای مخصوص که بدون اتصالات و نزدیک به شبکه اصلی توزیع آب است و قابلیت گندزدایی با شعله را نیز دارد باشد.

بسته به هدف نمونه برداری، برداشتن اتصالات شیر، گندزدایی شیر و خروج آب از شیر هم ممکن است لازم باشد و هم ممکن است، نادرست باشد. (به جدول ۱-۸ مراجعه شود)

نکته‌ها

- ✓ نمونه برداری باید در شرایط استریل و با دست تمیز و ضد عفونی شده و یا دستکش سترون انجام شود.
- ✓ هنگام پر کردن بطری، قسمت داخلی درپوش نباید با انگشت، دهان و زمین تماس حاصل کند. پس از نمونه‌گیری باید به سرعت درپوش بطری را بست.
- ✓ به منظور به دست آوردن یک نمونه نمایانگر ویژگی‌های اصلی منبع آب، شیر جریان آب را باید به مدت ۱ تا ۲ دقیقه باز کرد.
- **آب در تصفیه‌خانه و مخازن ذخیره:**
- در مخازن ذخیره و تصفیه‌خانه‌ها، نمونه‌های خاص باید از شیرهای تعبیه شده در قسمت خروجی اصلی و سایر نقاط نمونه برداری شود. برای نمونه برداری از شیرهایی که قابل سترون‌سازی با شعله باشد، استفاده می‌شود.

جدول ۱-۸ - نمونه برداری از شیر برای اهداف مختلف

هدف	نوع آب	برداشت اتصالات	گندزدایی	خروج آب از شیر
الف	در شبکه توزیع	بله	بله	بله
ب	در هنگام تحویل به شیر	بله	بله	خیر
پ	در هنگام مصرف	خیر	خیر	خیر

این شیرها همچنین باید تمیز، برچسب گذاری شده و مخصوص نمونه برداری باشد. برای آگاهی بیشتر به استاندارد ملی ایران در این زمینه مراجعه شود.

ب) آب در شبکه اصلی توزیع: برای تعیین کیفیت آب در شبکه اصلی توزیع، نمونه از قسمت اصلی و یا نزدیک به آن پس از کنتور آب برداشته شود. برای این منظور باید دقت شود که آلودگی سطح خارجی شیر به نمونه منتقل نشود. در صورت امکان باید از نمونه برداری از شیرهایی که چکه می‌کنند و شیرهای مخلوط خودداری شود. همچنین هرگونه افشانک متصل به شیر باید با استفاده از آچار و انبردست خارج شود. هرگونه کثیفی مانند پوسته، لزجی و چربی یا سایر مواد خارجی نیز باید از روی شیر پاک شده و شیر را چندین بار به طور کامل باز و بسته کرد تا هرگونه کثیفی از شیر به طور کامل برطرف شود. سپس نمونه برداری انجام گیرد.

نکته‌ها

- ✓ شیر را باید به وسیله شعله گندزدایی کرد. پس از شعله دادن و باز کردن شیر، صدای ناشی از حرارت شنیده می‌شود. تنها زمانی که گرمادهی شیر امکان پذیر نیست، می‌توان از روش‌های دیگری برای گندزدایی استفاده نمود.
- ✓ برای گندزدایی دهانه شیرهای پلاستیکی، پس از تمیز کردن کامل، باید آن را به مدت ۲ تا ۳ دقیقه در بشر دارای محلول هیپوکلریت، الکل یا ایزوپروپانول فرو برد. سپس شیر را باز کرده تا آب خارج شود و درجه حرارت آب به حد ثابتی برسد. پس از آن باید با برداشتن درپوش، بطری را زیر جریان آب قرار داده و در شرایط اسپتیک آن را پر کرد.
- ✓ به عنوان روش جایگزین برای گندزدایی قسمت‌های خارجی و تا حد امکان قسمت‌های داخلی شیر باید از یک سواب یا یک بطری دارای مواد شیمیایی سترون کننده یا وسیله مشابه استفاده نمود.

پ) آب در شیر مصرف کننده: برای تعیین کیفیت آبی که به شیر مصرف کننده تحویل داده می‌شود، باید دقت شود تا آلودگی از سطح خارجی ظرف به نمونه منتقل نشود. باید هرگونه کثیفی، لزجی، پوسته، چربی و سایر مواد خارجی را که ممکن است وارد نمونه شود، از شیر برطرف کرد.

نکته‌ها

✓ از شیرهایی که چکه می‌کنند، نمونه برداری نمی‌شود.
✓ هنگام نمونه برداری هرگونه افشانک یا سایر اتصالات شیر باید از آن جدا شود.
✓ شیر باید بوسیله شعله گندزدایی شود.
✓ پس از گندزدایی، آب باید به اندازه‌ای جریان یابد تا هیچ‌گونه اثری از ماده گندزدا باقی نماند. سپس بطری‌ها را بدون بستن و باز کردن دوباره شیر آب، زیر شیر قراردادده شود.

ت) آب هنگام مصرف: برای تعیین کیفیت آبی که مصرف می‌شود و برای نمونه برداری در موارد شیوع بیماری، آلودگی آب توسط باکتری‌ها از راه قسمت‌های خارجی شیر و سایر اتصالات به شیر هم در نظر گرفته می‌شود. بنابراین در این موارد اتصالات شیر نباید پیش از نمونه برداری گندزدایی شود.

ث) آب چشمه و چاه: آزمون آب چاه با هدف‌های گوناگون انجام می‌شود:

الف) آگاهی از کیفیت سفره آب زیرزمینی

ب) آگاهی از کیفیت آب داخل چاه

پ) آگاهی از کیفیت آب به همان صورت که مصرف می‌شود.

بسته به هدف آزمون، به دلیل تفاوت‌های بین چاه‌های بدون پمپ و چاه‌های دارای پمپ دائمی، انتخاب روش‌های مختلف نمونه برداری لازم است. برای آگاهی بیشتر به استاندارد ملی ایران در این زمینه مراجعه شود.

نکته‌ها

✓ برای نمونه برداری از چاه‌هایی که در آن پمپ دائمی نصب شده و دارای شیر یا خروجی فلزی هستند. بسته به هدف نمونه برداری پمپ کردن زیاد و گندزدایی شیر به وسیله شعله لازم است.
✓ پمپ کردن زیاد دست کم ۳ بار برای آب‌های زیرزمینی بدین معناست که پمپ کردن تا زمان تثبیت درجه حرارت آب و هدایت الکتریکی انجام شود.

✓ برای نمونه برداری از آب داخل چاه فقط خروج کوتاه آب برای غلبه بر اثر گندزدایی شیر کافی است.

✓ برای نمونه برداری از آب به همان صورت که مصرف می‌شود پمپ کردن و گندزدایی شیر لازم نیست. چاه‌هایی که بدون پمپ دائمی هستند توسط پمپی که قابل فرو بردن در زیر آب باشد نمونه برداری می‌شود. این پمپ‌ها فقط برای آب‌های تمیز استفاده می‌شود.

✓ برای نمونه برداری از آب داخل چاه بهتر است از وسیله نمونه برداری سترون شامل حامل و کیسه شنی استفاده شود. به طور جایگزین یک پمپ تمیز قابل فرو بردن در زیر آب را نیز می‌توان پس از پمپ کردن کم استفاده نمود. در مواردی که آب چاه بدون دستگاه پمپ به وسیله مصرف کننده استفاده می‌شود باید نمونه برداری به وسیله سطل انجام شده و آب از سطل به بطری نمونه برداری سترون منتقل شود.

برگه‌های نمونه برداری: هریک از بطری‌ها را باید برچسب شناسایی زد و پیش از نمونه برداری و یا پس از آن برگه‌های نمونه برداری را تکمیل کرد. برگه‌ها باید دارای نام و آدرس مشتری درخواست کننده، فهرست ویژگی‌هایی که قرار است مورد آزمون

و ارزیابی قرار گیرد، تاریخ، زمان، موقعیت محل نمونه برداری و نام نمونه بردار باشد. ماهیت منشأ نمونه‌ها، چگونگی ارسال نمونه به آزمایشگاه و هدف آزمون نیز به دلیل اینکه ممکن است به انتخاب روش آزمون کمک کند باید درج شود.

جابه‌جایی و نگهداری نمونه‌ها: فاصله زمانی بین نمونه برداری و آزمون باید تا حد امکان کوتاه باشد، برای آب‌های آشامیدنی بهتر است آزمون در همان روز نمونه برداری انجام شود.

نکته‌ها

✓ بهتر است هنگام حمل و نقل، نمونه‌ها در دمای $(5 \pm 3)^\circ\text{C}$ نگهداری شوند. برای این منظور می‌توان از کیسه‌های یخ استفاده نمود.

✓ برای آزمون‌های میکروبی به جز آزمون ویروس‌ها باید از یخ زدن نمونه‌ها پیشگیری نمود.

✓ نمونه‌ها را باید از تابش نور خورشید محافظت کرد. برای نمونه‌هایی که جابه‌جایی آن‌ها بیش از هشت ساعت به طول می‌انجامد، پایش و ثبت دما لازم است. شرایط جابه‌جایی نیز باید مستند شود.

✓ برای پیشگیری از یخ زدن نمونه باید دقت شود تا نمونه‌ها با کیسه‌های یخ تماس مستقیم نداشته باشند. همچنین تعداد و حجم کیسه‌های یخ با تعداد، حجم و دمای نمونه تنظیم شود.

✓ روش کار در مواردی که زمان جابه‌جایی نمونه بیش از هشت ساعت است باید مستند شود.

✓ نمونه آب‌های سرد و گرم باید به طور جداگانه جابه‌جا شوند.

✓ سرد کردن نمونه‌ها در طی جابه‌جایی مهم است ولی نباید نمونه‌ها منجمد شود زیرا تشکیل یخ سبب مرگ بیشتر سلول‌ها می‌شود.

● **تعداد نمونه:** تعداد نمونه لازم برای آزمون‌های میکروبی آب بسته به تعداد افراد مصرف کننده، نوع و منبع آب، نوع تصفیه و نوع آزمون، متفاوت است و با یکی از روش‌های زیر تعیین می‌شود:

الف) تعداد نمونه بر حسب جمعیت مصرف کننده: در این مورد تعداد نمونه برای آزمون باکتری‌های نشانگر آلودگی مدفوعی در شبکه توزیع، با توجه به جمعیت مصرف کننده تحت پوشش مطابق با جدول ۲-۸ تعیین می‌شود.

جدول ۲-۸ - حداقل تعداد نمونه برای آزمون باکتری‌های نشانگر آلودگی مدفوعی در شبکه توزیع

ردیف	جمعیت	تعداد نمونه در سال
۱	کمتر از ۵۰۰۰	۱۲
۲	۵۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰	به ازای هر ۵۰۰۰ نفر ۱۲
۲	۱۰۰۰۰ تا ۵۰۰۰۰	به ازای هر ۱۰۰۰۰ نفر ۱۲ به علاوه ۱۲۰ نمونه اضافی
۴	بیشتر از ۵۰۰۰۰	به ازای هر ۱۰۰۰۰ نفر ۱۲ به علاوه ۱۸۰ نمونه اضافی

گزینه‌ش روش آزمون میکروبی آب به عوامل زیادی مانند ویژگی‌های فیزیکی - شیمیایی نمونه آب و گونه میکروبی مورد جستجو در آب بستگی دارد.

نکته‌های مهم در مورد گزینش روش مناسب برای آزمون میکروبی آب

✓ در مواردی که آب دارای ذرات معلق است، استفاده از روش صافی غشایی مناسب نیست. زیرا مسدود شدن روزنه صافی‌ها توسط ذرات معلق در آب باعث کاهش عبور آب از صافی شده و در نتیجه شمارش میکروبی مختل می‌شود.

✓ در مورد آب‌های خیلی کدر روش شمارش بیشترین تعداد احتمالی MPN مناسب است.

✓ در مواردی که احتمال بیش از ۱۰۰ کلنی در روی هر صافی وجود داشته باشد، استفاده از روش صافی غشایی از حساسیت کافی برخوردار نیست.

✓ در مواردی که تعداد میکروارگانیسم‌ها در نمونه کم است (کمتر از ۱۰۰ عدد در هر میلی لیتر) استفاده از روش کشت سطحی مناسب نیست.

✓ در مورد آب‌های دارای ذرات معلق، روش کشت (پورتشتک) به دلیل شمارش ذرات به جای کلنی حساسیت لازم را نداشته و مناسب نیست.

۱-۲-۸- آزمون شمارش کلی^۱: هدف از انجام این آزمون ارزیابی وضع بهداشتی آب بوده و اگر تعداد میکروپ‌ها از حد معین تجاوز کند آب غیر قابل شرب و مصرف در صنایع غذایی خواهد بود.

وسایل و مواد مورد نیاز

➤ لوله‌های آزمایش

➤ بی‌بت

➤ تشتک‌های یکبار مصرف

➤ محلول آب بافر پیتونه

➤ تشتک کانت آگار مذاب با دمای ۴۵° C

➤ گرمخانه

روش کار

(الف) ابتدا لوله‌های آزمایش را با شماره رقت‌های اعشاری از ۱۰^{-۱} تا ۱۰^{-۵} علامت گذاری کنید. سپس درون هر لوله آزمایش ۹ میلی لیتر محلول آب پیتونه ریخته و از نمونه آب مورد نظر در لوله‌های آزمایش رقت تهیه کنید.

(ب) برای هر یک از رقت‌ها دو تشتک خالی در نظر گرفته و با شماره همان رقت علامت گذاری کنید. سپس از رقت مورد نظر ۱ میلی لیتر به تشتک‌ها اضافه کنید و پس از آن ۲۵ میلی لیتر محیط کشت کانت آگار ذوب شده به تشتک دارای نمونه رقیق شده اضافه نمایید و تشتک‌ها را به همان روش کشت استاندارد که در فصل پیش گفته شد دوران دهید تا مواد داخل تشتک مخلوط و یکنواخت گردد.

(پ) تشتک‌های کشت شده را به حال خود در آزمایشگاه قرار دهید تا محیط درون آنها سفت شود.

(ت) پس از سفت شدن محیط‌ها تشتک‌ها را در گرمخانه با دمای ۳۷ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴-۴۸ ساعت قرار دهید.

(ث) پس از این زمان تشتک‌هایی که دارای بیش از ۳۰۰ عدد کلنی هستند را غیر قابل شمارش گزارش کنید و تشتک‌های دیگر را با استفاده از رقت کشت شده و شمارش کلنی‌ها در دو تشتک مانند آنچه در فصل پیش گفته شد شمارش تعداد باکتری‌ها را در هر میلی لیتر محاسبه کنید.

۳-۱-۸ - آزمون جستجو و شمارش کلی فرم‌ها در آب به روش چند لوله‌ای (آزمایش بیشترین تعداد احتمالی باکتری‌ها)^۱: همانطور که گفته شد گونه‌هایی آنتروباکتریاسه باکتری‌های گرم منفی روده‌ای هستند که به عنوان شاخص آلودگی در نظر گرفته می‌شوند. کلی فرم‌ها یکی از مهم‌ترین جنس‌های این خانواده باکتریایی هستند که قادرند قند لاکتوز را تخمیر کرده، اسید و گاز تولید کنند. به طور کلی همه باکتری‌های گرم منفی میله‌ای شکل، هوازی و بی‌هوازی اختیاری که قادر به تخمیر قند لاکتوز در دمای ۳۷°C در مدت ۴۸ ساعت هستند کلی فرم نامیده می‌شوند. محل طبیعی زندگی این باکتری‌ها در روده انسان و دام، خاک و آب است. محیط کشت مورد استفاده کلی فرم باید دارای قند لاکتوز باشد.

آزمون جستجو و شمارش کلی فرم‌ها در سه مرحله انجام می‌شود:

● روش شمارش بیشترین تعداد احتمالی باکتری‌ها: این روش یکی از راه‌های شمارش میکروارگانیسم‌های زنده موجود در مواد غذایی است. با این روش می‌توان گفت تعداد و تراکم میکروارگانیسم‌ها در یک ماده غذایی چه میزان است. روش MPN برپایه نظریه احتمالات بوده و فرض بر این است که میکروارگانیسم‌ها با یک توزیع یکنواخت و به‌طور اتفاقی در نمونه ماده غذایی پخش شده‌اند. این روش به ویژه برای آن گروه از مواد غذایی به کار می‌رود که احتمال وجود تعداد کمی میکروارگانیسم (کمتر از ۱۰ عدد در هر گرم) در آنها تخمین زده می‌شود. روش MPN بیشتر برای شمارش کلی فرم‌های آب، شیر و فرآورده‌های آن به کار می‌رود. به دلیل این که در مواد غذایی جامد امکان توزیع یکنواخت ارگانیسم‌ها بعید است، این روش کاربرد چندانی ندارد. به طور کلی روش MPN نسبت به روش‌های کشت که در فصل پیش گفته شد دقت کمتری دارد. در روش شمارش بیشترین تعداد احتمالی باکتری‌ها، حجم‌هایی از ماده غذایی به ۳ تا ۱۰ لوله آزمایش دارای محیط مایع منتقل می‌گردد. لوله‌ها در دمای ۳۷-۳۵°C گرمخانه گذاری شده و پس از ۲۴-۴۸ ساعت نتیجه بررسی می‌شود. پس از تشخیص لوله‌های مثبت از روی کدورت یا تولید اسید و گاز در لوله‌ها، تعداد اولیه باکتری‌ها از روی جدول استاندارد MPN تعیین می‌شود.

هرچه تعداد لوله‌های آزمایش بیشتر باشد دقت روش بیشتر خواهد شد. بنابراین روش MPN ۱۰ لوله‌ای بسیار دقیق‌تر از MPN ۵ لوله‌ای یا ۳ لوله‌ای است اما از نظر صرف هزینه و زمان مناسب نیست و بیشتر از روش ۳ یا ۵ لوله‌ای استفاده می‌شود.

محیط‌های کشت مورد استفاده در این آزمون:

الف) لوریل سولفات تریپتوز برات^۲: این محیط کشت دارای تریپتوز به عنوان منبع نیتروژن، لاکتوز منبع کربوهیدرات و انرژی، بافر فسفات و نمک NaCl و لوریل سولفات است. محیط LST یک محیط کشت انتخابی و افتراقی است (براساس تعریف محیط‌های کشت در فصل سوم). واژه انتخابی به دلیل وجود لوریل سولفات است که از رشد باکتری‌های گرم مثبت جلوگیری می‌کند و واژه افتراقی به این دلیل برای محیط LST به کار می‌رود که تولید گاز در آن قابل تشخیص است (با لوله‌های دورهام).

ب) بریلیانت گرین بایل برات^۳: یا آبگوشت سبز درخشان این محیط دارای پپتن منبع ازت، لاکتوز منبع انرژی و بریلیانت گرین است و نوعی محیط کشت انتخابی و افتراقی است. انتخابی به دلیل وجود بریلیانت گرین که از رشد باکتری‌های گرم مثبت جلوگیری می‌کند و افتراقی به دلیل تشخیص تولید گاز توسط لوله‌های دورهام و تشخیص تولید اسید با تغییر رنگ محیط آبگوشت سبز درخشان (pH این محیط ۴ و رنگ آن سبز مایل به زرد است).

برای آزمون شمارش کلی فرم‌ها از روش MPN سه لوله‌ای استفاده کنید.

۱- Most probable number (MPN)

۲- Lauryl sulfate tryptose broth (LST)

۳- Brilliant green bile broth(BGB)

مواد و وسایل مورد نیاز

- لوله‌های آزمایش در پیچ دار با گنجایش ۱۰ میلی لیتر
- لوله‌های دورهام برای جمع آوری حباب گاز ایجاد شده در لوله آزمایش
- جا لوله‌ای
- بی‌پت‌های سترون شده ۱ یا ۱۰ میلی لیتری
- یکی از محیط کشت‌های LST یا BGB
- گرمخانه با دمای 37°C

روش کار

- (الف) برای نمونه برداری باید به میزان ۱۰۰ میلی لیتر از آب مورد نظر برداشته و در بطری سترون شده نگهداری کنید (به روش‌های نمونه برداری از آب در ابتدای همین فصل مراجعه شود).
- (ب) برای هر یک از رقت‌های 10^{-1} ، 10^{-2} ، 10^{-3} تعداد ۳ لوله انتخاب کنید و درون همه لوله‌های آزمایش یک لوله دورهام به صورت وارونه قرار دهید (۳ لوله برای رقت 10^{-1} ، ۳ لوله برای رقت 10^{-2} و ...). و روی هر لوله برچسب زده و شماره رقت مورد نظر را یادداشت کنید.

- (پ) رقت‌ها را با استفاده از محیط کشت مایع مناسب LST یا BGB در لوله‌های علامت گذاری شده با شماره هر رقت توسط حجم معینی از آب مورد آزمون (۱ میلی لیتر) تهیه کنید. (مانند شکل ۱-۸)

نکته‌ها

- ✓ برای رقت‌های بالاتر 10^{-1} و 10^{-2} غلظت محیط کشت باید دو برابر تهیه شود. یعنی اگر روش تهیه محیط کشت ۲۴ گرم در ۱۰۰۰ میلی لیتر آب مقطر است برای این دو رقت باید ۴۸ گرم در ۱۰۰۰ میلی لیتر آب مقطر حل شود.
- ✓ برای هر سری رقت از یک بی‌پت مجزا و سترون شده استفاده کنید.
- ✓ همه مراحل آزمون باید در کنار شعله و با فاصله ۳۰ سانتی متری از آن انجام شود.
- (ت) لوله‌های آماده شده با رقت‌های مورد نظر و حجم تلقیح شده نمونه آب را به صورت در بسته درون جا لوله‌ای قرار داده و در گرمخانه با دمای 37°C - 35°C به مدت ۲۴-۴۸ ساعت نگهداری کنید.
- (ث) پس از ۴۸ ساعت لوله‌ها را بررسی کرده و لوله‌هایی را که دارای کدورت (تیرگی در محیط کشت مایع درون لوله آزمایش) هستند، لوله‌هایی که دارای کدورت و همراه با تولید گاز در لوله‌های دورهام هستند و لوله‌هایی را که همراه با تولید اسید (به ویژه در محیط‌هایی که دارای معرف pH می‌باشند) از روی تغییر رنگ تشخیص داده و به عنوان نتیجه مثبت برای وجود کلی فرم‌های احتمالی در نظر بگیرید.

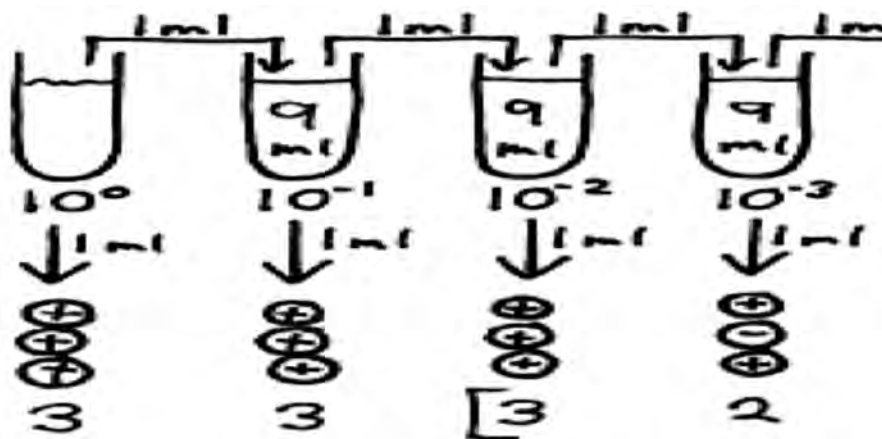
- نکته: واکنش مثبت در لوله‌های آزمایش دارای محیط‌های کشت انتخابی افتراقی ذکر شده، کلی فرم‌های فرضی به حساب می‌آید. بنابراین انجام آزمون تأییدی روی محیط کشت انتخابی ضروری است.

- (ج) تعداد لوله‌های مثبت در هر سری رقت یادداشت می‌شود. (بر طبق شکل ۱-۶)

یافته‌های آزمون MPN سه لوله‌ای باید با استفاده از جدول MPN سه لوله‌ای مربوطه انجام شود. (جدول ۴-۶)

- نکته: جدول MPN براساس استاندارد سازمان FDA^۱ یا سازمان غذا و داروی امریکا ارائه شده است و این جدول برای

لوله‌هایی با مقادیر تلقیح شده $1/10$ و $1/100$ و $1/1000$ تنظیم شده است.



شکل ۸-۱- روش MPN سه لوله‌ای (برای هر رقت سه لوله در نظر گرفته شده است). نتیجه آزمایش بر اساس کدورت و تولید گاز به صورت مثبت علامت گذاری شده و تعداد لوله‌های مثبت در هر سری از رقت‌ها نیز ثبت می‌شود.

استفاده از جدول MPN سه لوله‌ای برای تعیین تعداد کلی فرم‌های احتمالی : مهم‌ترین مرحله پیش از استفاده از جدول MPN انتخاب سه رقت مناسب برای فهرست جدول است. برای این منظور از راهنمای زیر استفاده کنید.

راهنمای انتخاب سه رقت مناسب : برای این منظور بالاترین رقت در تمام لوله‌های مثبت و دو رقت بالاتر بعدی انتخاب می‌شود. برای نمونه اگر تعداد لوله‌های مثبت از رقت 10^0 (هر سه مثبت)، رقت 10^{-1} (هر سه مثبت)، رقت 10^{-2} (یکی از سه لوله مثبت) و رقت 10^{-3} (یکی از سه لوله مثبت) بود باید ترتیب ۱-۱-۳ در جدول MPN انتخاب شود.

➤ اگر دو رقت بالاتر در دسترس نباشد باید سه رقت پشت سرهم انتخاب شود. برای نمونه اگر در رقت‌های 10^0 ، 10^{-1} و 10^{-2} هر سه لوله مثبت باشد و در رقت 10^{-3} یک لوله مثبت باشد باید ترتیب ۱-۳-۳ از جدول انتخاب شود.

➤ اگر هیچ رقتی مثبت نبود باید سه رقت پایین را به عنوان نتیجه مثبت در نظر گرفت. برای نمونه اگر در رقت 10^0 (همه منفی)، رقت 10^{-1} (یکی از سه لوله مثبت) و رقت 10^{-2} و 10^{-3} (همه لوله‌ها منفی) بود باید ترتیب $10^0-10^0-10^0$ از جدول انتخاب شود.

نکته : زمانی که تنها از رقت 10^0 ، 10^{-1} و 10^{-2} برای ترتیب جدول استفاده شود چون سری جدول بر اساس $1/10$ و $1/100$ است، تعداد MPN را در نهایت باید به عدد 10^0 تقسیم نمود. ولی اگر از رقت‌های 10^{-1} و 10^{-2} و 10^{-3} برای ترتیب جدول استفاده شود خود عدد MPN به تنهایی به عنوان نتیجه استفاده می‌شود.

جدول ۳-۸ - MPN سه لوله‌ای

NUMBER OF TUBES GIVING POSITIVE REACTION OUT OF			MPN INDEX	95 PERCENT CONFIDENCE LIMITS	
3 of 10 ml each	3 of 1 ml each	3 of 0.1 ml each		per 100 ml	LOWER
0	0	1	3	<0.5	9
0	1	0	3	<0.5	13
1	0	0	4	<0.5	20
1	0	1	7	1	21
1	1	0	7	1	23
1	1	1	11	3	36
1	2	0	11	3	36
2	0	0	9	1	36
2	0	1	14	3	37
2	1	0	15	3	44
2	1	1	20	7	89
2	2	0	21	4	47
2	2	1	28	10	150
3	0	0	23	4	120
3	0	1	39	7	130
3	0	2	64	15	380
3	1	0	43	7	210
3	1	1	75	14	230
3	1	2	120	30	380
3	2	0	93	15	380
3	2	1	150	30	440
3	2	2	210	35	470
3	3	0	240	36	1300
3	3	1	460	71	2400
3	3	2	1100	150	4800

۴-۱-۸ - آزمون تأیید وجود کلی فرم‌ها در آب: محیط کشت مورد استفاده در این آزمون محیط کشت لاکتوز برات^۱

است.

مواد و وسایل مورد نیاز

➤ حلقه کشت

➤ گرمخانه

^۱ - Lactose broth

➤ لوله آزمایش دارای محیط مایع لاکتوز برات

روش کار

(الف) با استفاده از حلقه کشت سترون شده، از یکی از لوله‌های مثبت در آزمایش MPN یک حلقه پر مایع برداشت کرده و به لوله آزمایش دارای محیط لاکتوز برات منتقل کنید.

نکته: بهتر است از لوله‌هایی استفاده شود که در آن همزمان گاز و کدورت مشاهده می‌شود.

(ب) لوله‌های تلقیح شده را با استفاده از تکان دهنده مخلوط کرده و در گرمخانه با دمای $37-35^{\circ}\text{C}$ به مدت ۲۴-۴۸ ساعت قرار دهید.

(پ) پس از ۴۸ ساعت، وجود گاز و حباب در محیط لاکتوز برات نشانه وجود کلی فرم‌ها در نمونه مورد آزمون است.

(ت) یافته‌ها را به صورت تعداد کلی فرم‌ها در 10° میلی لیتر نمونه آب و یا عدم آلودگی آب به کلی فرم در 10° میلی لیتر نمونه آب ارائه دهید.

● مشاهده و تشخیص کلنی کلی فرم‌های موجود در نمونه آب: محیط‌های کشت مورد استفاده در این آزمون عبارتند از:

(الف) محیط مک کانکی آگار^۲ این محیط دارای رنگ کریستال ویوله برای جلوگیری از رشد باکتری‌های گرم مثبت و املاح صفراوی برای جلوگیری از رشد باکتری‌های گرم منفی غیر رودهای و یک محیط انتخابی و افتراقی است.

(ب) محیط ویولت رد بایل آگار^۳ این محیط دارای عصاره مخمر، پپتون، نمک‌های صفراوی، کلرید سدیم، لاکتوز و معرف قرمز خنثی و کریستال ویوله بوده و یک محیط انتخابی افتراقی محسوب می‌شود.

مواد و وسایل مورد نیاز

➤ تشتک‌های دارای یکی از محیط‌های کشت جامد بالا

➤ حلقه کشت

➤ گرمخانه با دمای 37°C

روش کار

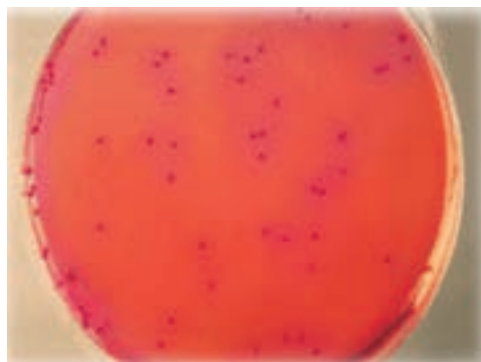
(الف) از یکی از لوله‌های دارای محیط لاکتوز برات که در آنها تولید گاز مشاهده شده، توسط حلقه کشت برداشت کرده و در محیط کشت جامد مک کانکی آگار یا ویولت رد بایل آگار کشت دهید.

(ب) تشتک‌های کشت داده شده را در گرمخانه با دمای 37°C به مدت ۴۸ ساعت نگهداری کنید.

(پ) پس از ۴۸ ساعت کلنی کلی فرم‌ها را بررسی نمایید.

مشخصات کلنی کلی فرم‌ها در محیط کشت‌های مک کانکی آگار

و ویولت رد بایل آگار: کلی فرم‌ها به دلیل تخمیر قند لاکتوز، اسید تولید کرده که در حضور معرف قرمز خنثی کلنی آنها به همان رنگ قرمز مشاهده می‌شود. به علاوه کلنی کلی فرم‌ها مسطح با قطر ۲-۱ میلی متر است که معمولاً توسط هاله روشن ناشی از تجزیه و رسوب نمک‌های صفراوی احاطه شده است. (شکل ۲-۸)



شکل ۲-۸- کلنی‌های سطحی، قرمز همراه با هاله روشن

کلی فرم‌ها در محیط ویولت رد بایل آگار

۵-۱-۸- آزمون جستجو و شمارش کلی فرم‌های مدفوعی^۱ در آب: کلی فرم‌هایی هستند که در مدت ۲۴ ساعت در دمای $44 \pm 0.5^\circ\text{C}$ رشد کرده و اسید و گاز تولید می‌کنند. بنابراین دمای بالا برای جدا کردن کلی فرم‌هایی که منشأ مدفوعی دارند از آنهایی که منشأ مدفوعی ندارند به کار برده می‌شود.

محیط کشت‌های مورد استفاده در این آزمون: لوریل تریپتوز مانیتول برات^۲ دارای تریپتوفان
روش کار

برای این آزمون پس از انجام آزمایش MPN که در پیش گفته شد، توسط حلقه کشت از لوله‌های واکنش مثبت در آزمون MPN برداشت کرده و به لوله دارای محیط کشت لوریل تریپتوز برات همراه با مانیتول و تریپتوفان منتقل کنید. سپس لوله‌های تلقیح شده را در گرمخانه با دمای 44°C قرار داده و پس از ۲۴ ساعت از نظر تولید گاز بررسی و گزارش نمایید.



شکل ۳-۸- اشریشیا کلی

۶-۱-۸- آزمون جستجو و شمارش اشریشیاکلی در آب: محل طبیعی

این باکتری در قسمت انتهایی روده حیوانات خون گرم است. باکتری میله‌ای شکل دارای تازه که وجودش در آب نشانه آلودگی مدفوعی است.

محیط‌های کشت استفاده شده در این آزمون:

- لوریل تریپتوز مانیتول برات دارای تریپتوفان

- محیط مایع MRVP

- محیط سیمون سیترات

روش کار

برای این آزمون با استفاده از حلقه کشت از لوله‌های مثبت آزمایش MPN

نمونه برداشت کرده و به لوله‌های دارای محیط‌های کشت ذکر شده در این آزمون منتقل کنید. لوله‌های تلقیح شده را در گرمخانه با دمای 44°C به مدت ۲۴ ساعت قرار داده و تولید گاز، اندول و نتیجه واکنش سیترات و MRVP را نیز بررسی و شمارش نمایید.

نتیجه کشت در محیط دارای تریپتوفان: کلی فرم‌هایی که تا حدودی مقاوم به گرما هستند و در مدت ۲۴ ساعت در دمای

44°C گاز تولید کرده و با استفاده از تریپتوفان محیط، اندول تولید می‌کند که با معرف کواکس قابل مشاهده باشند اشریشیاکلی هستند. (به فصل پنجم مراجعه شود.)

نتیجه کشت در محیط سیمون سیترات: اشریشیاکلی قادر به استفاده از سیترات محیط به عنوان منبع کربن نبوده و واکنش

سیترات منفی است (به فصل پنجم مراجعه شود).

نتیجه کشت در محیط MRVP: پس از افزودن معرف متیل رد واکنش MR برای اشریشیاکلی مثبت ولی VP منفی

است.

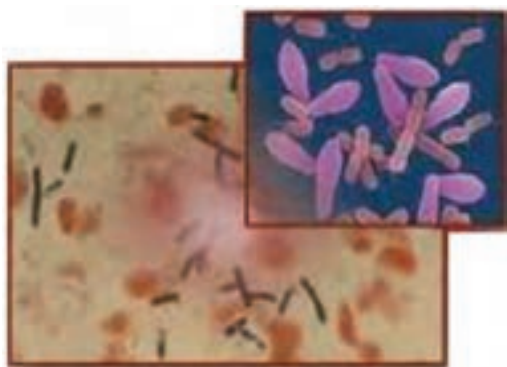
نکته: از روش‌های سریع نیز می‌توان برای تشخیص اشریشیا کلی در نمونه آب استفاده نمود.

۷-۱-۸- آزمون جستجو و شمارش کلستریدیوم پرفرانژانس (ولشای) در آب: کلستریدیوم ولشای باکتری

میله‌ای، گرم مثبت، بی‌هوازی اختیاری، اسپوردار و بدون حرکت است که بومی لوله گوارش انسان و حیوانات بوده و در خاک و گرد و غبار نیز یافت می‌شود. در مشاهده میکروسکوپی اسپور این باکتری در مرکز یا نزدیک به انتهای سلول رویشی باکتری قرار دارد ولی باعث تورم در سلول باکتری نمی‌شود. اسپور باکتری دمای مرطوب 100°C را حدود ۵ ساعت یا بیشتر تحمل

۱- Faecal coliform

۲- Lauryl Triptose Manitol Broth



شکل ۴-۸ - کلستریدیوم پرفرانزاس و اسپور نزدیک به انتهایی آن

می‌کند. تاکنون ۶ تیپ از این باکتری شناخته شده که با حروف A تا F نامگذاری شده‌اند. کلستریدیوم پرفرانزاس تیپ A و F برای انسان بیماری‌زا هستند. تیپ A نقش مهمی در ایجاد مسمومیت‌های غذایی دارد. از آنجایی که نسبت کلستریدیوم پرفرانزاس به اشریشیاکلی در مدفوع بسیار کم است، بنابراین جستجوی این باکتری در آب روشی دقیق برای پی بردن به آلودگی آن به یک منشأ مدفوعی که به تازگی رخ داده نمی‌باشد. زیرا اسپور کلستریدیوم و لشای زمان زیادی در آب زنده می‌ماند بنابراین وجود آن در آبی که از نظر آلودگی به اشریشیاکلی منفی باشد نشانه آلودگی جزئی آن با یک منشأ مدفوعی است.

مواد و وسایل مورد نیاز

- ظرف‌های سترون با گنجایش ۱ لیتر
- استوانه مدرج سترون شده
- حمام آب $80^{\circ}C$
- دماسنج
- شیر لیتموس دار^۱
- وازپار ذوب و سترون شده
- گرمخانه با دمای $37^{\circ}C$

نکته: وازپار مخلوط مساوی وازلین و پارافین مایع است.

روش کار

(الف) ۲۰۰ میلی لیتر نمونه آب مورد نظر را به درون ظرف سترون شده با گنجایش ۱۰۰۰ میلی لیتر منتقل کنید.

(ب) به ظرف دارای ۲۰۰ میلی لیتر آب، ۴۰۰ میلی لیتر شیر لیتموس دار سترون اضافه کنید.

نکته: باید توجه کرد که شیر لیتموس دار باید در دمای $100^{\circ}C$ بخار داده شده و هوای آن خارج شود و به سرعت سرد و به ظرف افزوده شود.

(پ) ظرف دارای نمونه آب و شیر لیتموس دار را به مدت ۱۰ دقیقه در حمام آب $80^{\circ}C$ قرار دهید.

نکته‌ها

✓ با این کار همه سلول‌های رویشی باکتری‌ها از بین می‌روند و اسپورها باقی می‌مانند سپس با تبدیل اسپور به سلول رویشی با شوک گرمایی می‌توان نسبت به شمارش و شناسایی آنها اقدام نمود.

✓ همزمان می‌توان ظرف مشابهی را که دارای $60^{\circ}C$ میلی لیتر آب است همراه با یک دماسنج در حمام آب قرار داد تا دما کنترل شود.

(ت) ظرف دارای نمونه و شیر لیتموس دار را سرد کرده و سطح مایع درون ظرف را با مخلوط وازپار ذوب و سترون شده پوشانید و به مدت ۵ روز در دمای $37^{\circ}C$ گرمخانه گذاری کنید.

^۱ - Litmus milk

ث) هر ۲۴ ساعت پس از کشت، زیر مخلوط وازپار را از نظر تولید اسید، لخته و تولید گاز بررسی کنید. در واقع نمونه را از لحاظ وجود واکنش لخته طوفانی^۱ بررسی می‌شود.

••• بیشتر بدانیم •••

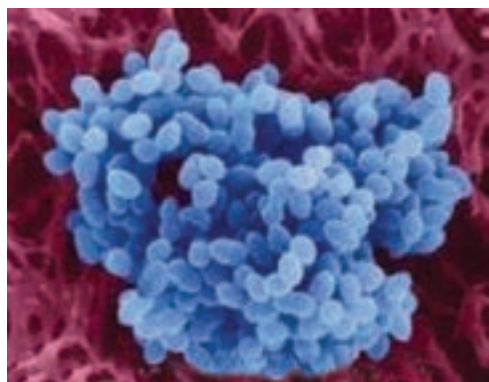


لخته طوفانی حالتی است که در محیط کشت و در اثر اسیدیته، لخته و گاز به وجود می‌آید (شکل ۵-۸).

شکل ۵-۸ - واکنش لخته طوفانی در شیر لیتموس دار

برای شمارش کلستریدیوم ولشای در آب می‌توان یک سری لوله‌های دارای حجم‌های مختلف نمونه آب را آماده کرده و با استفاده از آزمایش MPN یافته‌ها را به صورت نیمه کمی ارائه نمود.

نکته: کلستریدیوم پرفرانزانس در نمونه‌های کمتر از ۱۰۰ میلی لیتر آب ممکن است قابل تشخیص نباشد بنابراین باید مقادیر نمونه بیشتری را انتخاب کرد (۲۰۰ میلی لیتر) در نتیجه ممکن است جدول MPN ویژه‌ای مورد نیاز باشد.



شکل ۶-۸ - استرپتوکوکوس فکالیس

۸-۱-۸ - آزمون جستجو و شمارش استرپتوکوک‌های مدفوعی (فکالیس)^۲ در آب با روش MPN: استرپتوکوک‌های گروه لانسیفیلد D یکی از بخش‌های فلور میکروبی طبیعی در روده انسان و حیوانات را تشکیل می‌دهند و ممکن است به عنوان یک شاخص آلودگی مدفوعی مورد استفاده قرار گیرند. این باکتری‌ها به شکل گرد و زنجیره‌ای و هوازی هستند. انجام آزمون جستجو و شمارش استرپتوکوک مدفوعی مشابه کلی فرم‌ها است با این تفاوت که در آن محیط‌های کشت متفاوتی استفاده می‌شود و چون این باکتری گاز تولید نمی‌کند نیازی به استفاده از لوله دورهام برای جمع آوری گاز نمی‌باشد (شکل ۶-۸).

محیط‌های کشت مورد استفاده در آزمون:

- محیط مایع گلوکز آزیدبراث^۳

- محیط جامد اسکولین آزید آگار^۴

۱- Stormy clot

۲- Streptococcus faecalis

۳- Glucose Azide broth

۴- Aesculin Azide agar

مواد و وسایل مورد نیاز

- لوله‌های آزمایش سترون شده و در پیچ دار
- پی‌پت‌های سترون شده ۱ و ۱۰ میلی لیتری
- گرمخانه با دمای 37°C

روش کار

- الف) مانند روش تهیه رقت‌های متوالی گفته شده، برای هر یک از رقت‌های 10^{-1} ، 10^{-2} و 10^{-3} تعداد ۳ لوله انتخاب کنید. این رقت‌ها باید درون لوله‌های آزمایش دارای محیط کشت مایع گلوکز آزید تهیه شوند.
- نکته: برای مقادیر بیشتر از ۱ میلی لیتر (۳ رقت بالاتر) غلظت محیط باید دو برابر باشد.
- ب) لوله‌های تلقیح شده با نمونه آب را در دمای 37°C به مدت ۷۲ ساعت در گرمخانه بگذارید.
- پ) پس از این مدت هر ۲۴ ساعت یک بار لوله‌های مثبت را از نظر تغییر رنگ محیط مورد بررسی قرار دهید.

نکته‌ها

✓ استریتوکوک‌های مدفوعی با تخمیر قند، گلوکز و اسید تولید می‌کنند که با تغییر رنگ محیط از ارغوانی به زرد مشخص می‌شود.

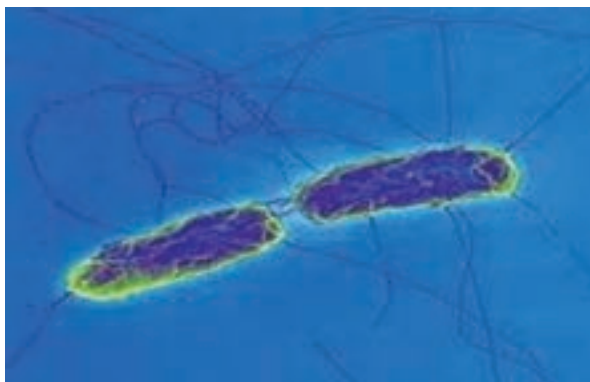
✓ تغییر رنگ می‌تواند در سراسر لوله یا فقط در قسمت انتهایی لوله ایجاد شود.

✓ برای دقت بیشتر می‌توان لوله‌های واکنش منفی را برای مدت ۲۴ ساعت دیگر در دمای 37°C قرار داده و پس از پایان این مدت حتی اگر تغییر رنگ ضعیفی مشاهده شود واکنش را باید مثبت در نظر گرفت.

✓ برای تفسیر یافته‌ها بهتر است از یک لوله شاهد استفاده شود.

ث) پس از مشخص کردن تعداد لوله‌های مثبت، با استفاده از جدول MPN مربوطه شمارش انجام می‌شود.

مرحله تأیید: برای تأیید وجود استریتوکوکوس فکالیس از لوله‌های مثبت پس از تکان دادن و یکنواخت کردن محتوی آنها یک حلقه کشت کامل برداشت کرده و روی محیط کشت جامد اسکولین آزید آگار به صورت خطی کشت دهید. تشتک‌های کشت شده را به مدت ۴۸ ساعت در دمای 44°C گرمخانه گذاری کنید.



شکل ۸-۷ - سالمونلا

۹-۱-۸ - آزمون جستجو و شمارش سالمونلا در

آب: گونه‌های سالمونلا باکتری‌هایی هستند که به طور گسترده در تمام دنیا پراکنده می‌باشند. این میکروارگانیسم‌ها در گروه باکتری‌های بیماری‌زا طبقه‌بندی می‌شوند و گونه‌های مختلف آن، توانایی بیماری‌زایی متفاوتی دارند. میزبان طبیعی گونه‌های سالمونلا انسان، دام، حیوانات وحشی بویژه پرندگان می‌باشند. افراد آلوده به سالمونلا ممکن است بدون این که علائم بیماری را داشته باشند، این باکتری را به دیگران منتقل کنند، بنابراین حذف آنها از طبیعت در عمل غیر ممکن است. برخی از گونه‌های سالمونلا مانند سالمونلا تیفی می‌توانند در انسان بیماری حصبه ایجاد کنند. با در نظر گرفتن

این که آب یکی از راه‌های انتقال این باکتری به انسان است، بنابر این وجود یا عدم وجود آنها در آب به طور منظم باید بررسی شود. گونه‌های سالمونلا ممکن است در آب‌های شیرین، آب‌های زیرزمینی، آب دریا و همچنین پساب وجود داشته باشند.

باکتری‌های گرم منفی، از خانواده آنتروباکتریاسه هستند، که در محیط‌های غنی‌کننده و انتخابی رشد کرده و در محیط‌های انتخابی جامد کلنی‌های مشخص به قطر ۳ تا ۴ میلی‌متر ایجاد می‌کنند.

روش شناسایی سالمونلا بر اساس مراحل پی در پی زیر می‌باشد:

– پیش‌سازی نمونه در محیط‌های کشت غنی‌کننده غیرانتخابی مایع

– غنی‌سازی در محیط‌های کشت غنی‌کننده انتخابی مایع

– شناسایی سالمونلا با استفاده از محیط‌های کشت جامد انتخابی

– تأیید سالمونلا با استفاده از آزمون‌های بیوشیمیایی و سرولوژیکی مناسب

در مورد نمونه‌هایی مانند پساب که باید رقیق‌سازی انجام شود، بر اساس آزمون تهیه رقت‌های اعشاری که در پیش گفته شد نمونه رقیق‌سازی می‌شود.

محیط‌های کشت مورد استفاده در آزمون:

– آب پیتونه بافردار به عنوان محیط غنی‌کننده برای رشد اغلب سالمونلاها

– محیط کشت آبگوشت راپاپورت^۱. این محیط دارای سویا، کلرید سدیم و پتاسیم هیدروژن فسفات و یک محیط مایع غنی‌کننده انتخابی برای گونه‌های سالمونلا است.

– محیط کشت انتخابی گزیلوز – لیزین – دزوکسی کولات آگار^۲ دارای گزیلوز، عصاره مخمر به عنوان منبع ازت، قندهای لاکتوز و ساکارز به عنوان منبع انرژی، کلرید سدیم و تیوسولفات سدیم و سیترات آمونیوم آهن سه ظرفیتی است.

– محیط کشت‌های بیوشیمیایی *SIM MRVP*، *TSI* و *سیمون سیترات*

مواد و وسایل مورد نیاز

➤ لوله‌های آزمایش دارای ۱۰ میلی‌لیتر محیط مایع راپاپورت سترون شده

➤ لوپ

➤ ظرف‌های سترون شده

➤ پی‌پت‌های سترون شده ۱ میلی‌لیتری

➤ تشتک‌های دارای محیط کشت جامد انتخابی

➤ گرمخانه قابل تنظیم در دمای ۳۷°C و ۴۲°C

نکته: به منظور رعایت نکات ایمنی و سلامت کارکنان آزمایشگاه، توصیه می‌شود آزمون‌های شناسایی سالمونلا در آزمایشگاه‌های مجهز به اتاقک میکروبیولوژی و با استفاده از کارکنان با تجربه و متخصص انجام پذیرد.

روش کار

الف) مرحله پیش‌غنی‌سازی: مقدار ۱۰ میلی‌لیتر نمونه آب مورد آزمون را به ۵۰ میلی‌لیتر محلول آب پیتونه بافردار با غلظت دو برابر تلقیح کنید. سپس نمونه را در گرمخانه با دمای ۳۷°C به مدت ۲۴ ساعت قرار دهید.

نکته: برای انجام این مرحله می‌توان از محیط لاکتوز برات به عنوان محیط غنی‌کننده سالمونلا استفاده نمود.

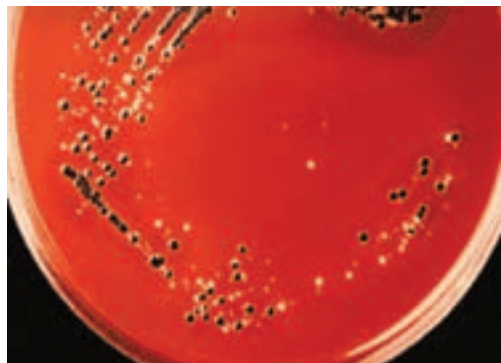
ب) مرحله غنی‌سازی انتخابی: پس از پایان گرمخانه‌گذاری نمونه در مرحله پیش، ۱/۱ میلی‌لیتر از آن را در شرایط سترون به لوله دارای ۱۰ میلی‌لیتر محیط راپاپورت اضافه کنید. سپس لوله تلقیح شده را در گرمخانه با دمای ۴۲°C به مدت ۲۴ ساعت قرار دهید.

۱- Rapaport broth

۲- Xylose – Lysine – Deoxycholate Agar (XLD)

نکته: برای گونه‌های سالمونلا که رشدشان کند است، گرمخانه‌گذاری را می‌توان تا ۴۸ ساعت ادامه داد.

پ) مرحله کشت در محیط جامد انتخابی: با استفاده از حلقه کشت سترون، از نمونه گرمخانه‌گذاری شده در قسمت (ب) به‌طور همزمان بر روی محیط‌های کشت جامد انتخابی گزیلوز-لیزین-دزوکسی کولات آگار بصورت خطی کشت دهید. سپس تشتک‌ها را در گرمخانه با دمای 37°C به مدت ۲۴ ساعت قرار دهید.



شکل ۸-۸- کلنی‌های سالمونلا در محیط XLD agar

نکته: برای این مرحله می‌توان از محیط‌های کشت انتخابی دیگر مانند بیسموت سولفیت آگار و یا بریلیانت گرین آگار نیز استفاده نمود و همزمان بر روی این محیط‌ها نیز از نمونه مرحله پیش کشت خطی انجام داد. پس از مدت زمان گرمخانه‌گذاری تشتک‌ها را از نظر ویژگی‌های کلنی سالمونلا بررسی کنید.

نتیجه: کلنی‌های سالمونلا در محیط کشت گزیلوز-لیزین-دزوکسی کولات آگار بی‌رنگ هستند ولی به دلیل قرمز بودن زمینه محیط کشت، متمایل به قرمز به نظر می‌رسند. این کلنی‌ها بیشتر دارای حاشیه زرد رنگ یا بی‌رنگ و مرکز سیاه می‌باشند.

ت) مرحله تأیید بیوشیمیایی: برای انجام آزمون‌های تأییدی

سالمونلا، از کلنی‌های مشخص محیط کشت XLD agar انتخاب کنید و در محیط‌های TSI، SIM، سیمون سترات و MRVP کشت دهید (روش‌های کشت در فصل ۴ به‌طور کامل شرح داده شده است).

محیط‌های تلقیح شده را در گرمخانه با دمای 37°C به مدت ۲۴ ساعت قرار دهید و پس از این مدت محیط‌ها را بررسی کرده و یافته‌ها را ثبت کنید و در آخر با جدول تست‌های بیوشیمیایی باکتری‌های گرم منفی مقایسه نموده و وجود یا عدم وجود سالمونلا را گزارش کنید.

۱-۱-۸- آزمون جستجو و شمارش قارچ‌ها در آب: قارچ‌ها که شامل مخمرها و گونه‌های رشته‌ای یا کپک‌ها هستند، ارگانیزم‌هایی هتروتروف و بدون کلروفیل می‌باشند که دارای دیواره سلولی سخت و هسته حقیقی بوده و بیشتر هوازی و یا میکروآئروفیل هستند. قارچ‌ها در همه‌جا پراکنده‌اند و در هر جایی که ماده آلی غیر زنده وجود دارد یافت می‌شوند. با توجه به ارتباط بین میزان توده قارچ و مواد آلی می‌توان قارچ‌ها را شاخص خوبی برای آلودگی آب در نظر گرفت ولی متأسفانه تاکنون هیچ گونه یا گونه‌هایی از قارچ‌ها که از این نظر اهمیت داشته باشند، شناخته نشده‌اند. وجود تعداد زیادی قارچ، نشانه وجود مقدار زیاد مواد آلی می‌باشد. در بررسی‌های انجام شده قارچ‌ها از آب آشامیدنی و نیز از سطح داخلی لوله‌های توزیع آب جدا شده‌اند. آنها در آب تصفیه شده باقی مانده و یا پس از فرآیند تصفیه وارد سیستم شده، در هر صورت اسپور قارچ‌ها قادرند مدت زمان طولانی زنده باقی بمانند. قارچ‌های بیماری‌زا در آب مقطر استریل برای مدت زمان زیادی زنده می‌مانند. گرچه مزه و بوی آب‌های آشامیدنی مربوط به وجود ارگانیزم‌های پروکاریوت مثل باکتری‌ها، اکتینومیسیت‌ها و سیانوباکترها است، ولی قارچ‌ها نیز باعث تغییر بو و مزه آب می‌شوند.

محیط‌های مورد استفاده در این آزمون :

— سابرو دکستروز/آگار^۱ دارای پیتون و گلوکز است و برای جداسازی و شمارش کپک‌ها به کار می‌رود و فاقد آنتی بیوتیک است.

— عصاره مخمر مالت گلوکز/آگار^۲ این محیط دارای عصاره مخمر، مالت، گلوکز و پیتون است و برای جداسازی مخمرها به کار می‌رود.

الف) آزمون جداسازی و شمارش قارچ‌ها به روش پورپلیت

مواد و وسایل مورد نیاز

➤ ارلن با گنجایش ۲۵۰ میلی لیتر

➤ پی‌پت‌های سترون ۱ و ۱۰ میلی لیتری

➤ استوانه مدرج سترون شده

➤ تشتک‌های سترون

➤ یکی از محیط‌های کشت بالا به صورت ذوب شده

➤ گرمخانه

روش کار

الف) در یک ارلن‌مایر ۲۵۰ میلی لیتری سترون، ۱۳۵ میلی لیتر آب مقطر سترون و ۱۵ میلی لیتر از نمونه آب مورد آزمون را اضافه کنید تا رقت ۱:۱۰ بدست آید.

نکته‌ها

✓ گرچه با تعداد ۲۰ نمونه می‌توان شمارش مطلوبی بدست آورد، اما بهتر است هر بار با ۴۰ نمونه با روش زیر بررسی را انجام داد.

✓ از استوانه مدرج سترون برای هر یک از نمونه‌ها استفاده کنید و یا پس از هر بار استفاده آن را با آب مقطر سترون شستشو دهید.

✓ پیش از برداشتن ۱۵ میلی لیتر نمونه، بایستی آن را بخوبی هم بزنید.

ب) ارلن حاوی نمونه را روی هم زن با ۱۵۰-۱۲۰ دور در دقیقه به مدت نیم ساعت قرار دهید و یا محتویات آن را به یک مخلوط‌کن منتقل کرده و درپوش مخلوط‌کن را گذاشته و با سرعت کم به مدت یک دقیقه یا با سرعت زیاد به مدت ۳۰ ثانیه مخلوط کنید.

نکته : مخلوط‌کن باید برای هر نمونه سترون شده باشد ظرف‌های مورد استفاده پیش از کاربری برای هر یک از نمونه‌ها باید با آب مقطر سترون شسته شوند.

پ) رقت‌های اعشاری پی‌درپی را می‌توانید با افزودن حدود ۵ میلی لیتر از سوسپانسیون با رقت ۱:۱۰ به ۴۵ میلی لیتر آب مقطر سترون، تهیه کنید.

ت) پنج تشتک سترون برای هر رقت مورد آزمایش تهیه کرده و ۱۰ میلی لیتر از یکی از محیط‌های بالا (بسته به نوع آزمون کپک یا مخمر) با دمای ۴۵ درجه سانتی‌گراد را در تشتک با قطر ۹ سانتی متر بریزید.

ث) یک میلی لیتر از نمونه رقیق شده را با پی‌پت سترون به تشتک دارای محیط کشت ذوب شده منتقل کنید و با حرکات دورانی

۱- Sabraudextrose agar

۲- Malt glucose agar

تشتک را در جهات مختلف بچرخانید تا به خوبی مخلوط شوند سپس بگذارید تا محیط جامد شود.
(ج) تشتک‌ها را در دمای محیط (۲۴-۲۰ درجه سانتی‌گراد) قرار دهید و از تابش مستقیم نور خورشید به آنها جلوگیری نمایید.
پس از مدت ۳ الی ۷ روز برگنه‌ها را شمارش کنید.

نکته‌ها

✓ برای جلوگیری از خشک شدن محیط هنگام گرمخانه‌گذاری می‌توان مقدار بیشتری محیط کشت ذوب شده در تشتک‌ها ریخت.

✓ دمای مورد نیاز قارچ‌ها بر خلاف باکتری‌ها پایین‌تر و حدود 30°C - 20°C است.

✓ سرعت رشد قارچ‌ها بسیار آهسته‌تر از باکتری‌ها است در نتیجه مدت زمان بیشتری برای رشد نیاز دارند. (۵ تا ۷ روز)

(چ) پس از مدت زمان مورد نظر رقتی را که حدود 15° - 2° برگنه ایجاد می‌کند، انتخاب کنید.

یادآوری: شمارش قارچ‌ها مانند شمارش باکتری‌های تک سلولی نمی‌باشد زیرا که یک کلنی قارچی ممکن است از یک سلول، اسپور، توده سلولی (خوشه‌ای از اسپورها یا از یک اسپور چند سلولی)، یک میسیلیوم و یا از قطعات میسیلیوم کاذب (شامل بیش از یک سلول زنده) تشکیل شود. با وجود این به نظر می‌رسد که هر کلنی قارچی در محیط کشت آزمایشگاهی از یک واحد تشکیل‌دهنده کلنی منشأ گیرد که آن واحد تشکیل‌دهنده کلنی ممکن است تنها یک سلول و یا بیش از آن باشد.

(ح) تعداد برگنه‌ها در هر میلی‌لیتر نمونه آب را از فرمول زیر به دست آورید.

ضریب رقت \times میانگین تعداد برگنه‌ها در ۵ تشتک = تعداد برگنه

ب) آزمون جستجو و شمارش قارچ‌ها به روش کشت سطحی

مواد و وسایل مورد نیاز

➤ ارلن با گنجایش 250 میلی‌لیتر

➤ استوانه مدرج

➤ بی‌پت‌های سترون ۱ میلی‌لیتری

➤ تشتک‌های دارای یکی از محیط‌های کشت ارائه شده در آزمون

➤ میله شیشه‌ای سر کج

➤ گرمخانه با دمای 20°C

روش کار

الف) مانند آنچه برای روش پورپلیت انجام شد نمونه اولیه را آماده کرده و رقت‌های اعشاری بعدی را نیز به همان صورت که گفته شد تهیه کنید.

ب) تشتک‌های دارای محیط کشت آزمون را به مدت ۱-۱/۵ ساعت زیر هود، بصورت در باز قرار دهید تا رطوبت اضافی آنها گرفته شود. سپس یک میلی‌لیتر از نمونه یا از رقت تهیه شده را توسط بی‌پت سترون به محیط انتقال داده و با میله شیشه‌ای سر کج یا L شکل سترون بطور یکنواخت روی محیط کشت پخش کنید.

پ) پس از تلقیح بگذارید محیط کشت خشک شود، سپس آنها را بطور وارونه در گرمخانه با دمای 20°C و رطوبت هوای بالا (۹۵٪ - ۹۰٪) به مدت ۷-۵ روز قرار دهید.

نکته: قارچ‌های کند رشد ممکن است در عرض ۶-۷ روز برگنه ایجاد نکنند و به زمان بیشتری نیاز داشته باشند.

ت) بر اساس اندازه پرگنه در هر تشتک تا ۱۵۰ پرگنه را هم می‌توان شمرد، اما تعداد مناسب پرگنه ۱۰۰ عدد خواهد بود.

نکته‌ها

✓ اگر سه یا تعداد بیشتری تشتک برای هر نمونه داشته باشید، تعداد متوسط پرگنه‌ها را بدست آورید و در ضریب رقت ضرب کنید.

✓ اگر در هیچ کدام از تشتک‌ها پرگنه رشد نکند، تعداد آنها را در رقیق‌ترین نمونه، کمتر از یک گزارش کنید.

✓ اگر تعداد آنها بیش از ۱۵۰ بود، باید تعداد قارچ را به صورت بی‌شمار گزارش کرد.

✓ اگر پرگنه‌ها روی هم افتاده باشند، نتیجه را غیر قابل مشاهده ثبت کرده و آزمایش را تکرار کنید. این بار رقت را بیشتر کرده و یا مدت کمتری در گرمخانه قرار دهید.

۲-۸- آزمون‌های میکروبی شیر

شیر و فرآورده‌های آن از اجزای مهم تشکیل دهنده رژیم غذایی است که دارای پروتئین، چربی، لاکتوز، ویتامین‌ها و مواد معدنی همراه با آنزیم‌های طبیعی و دارای ارزش تغذیه‌ای بالایی است به همین دلیل محیط مناسبی برای رشد همه عوامل معمولی فساد می‌باشد. شیر خام به صورت طبیعی حتی با در نظر گرفتن میزان مراقبتی که در تهیه، نظافت دستگاه‌ها و وسایل حمل و نقل آن می‌شود دارای انواع میکروارگانیسم‌ها است. برای از بین بردن میکروب‌های عامل فساد و بیماری‌زا در شیر از روش‌های گرمایی مانند پاستوریزاسیون و استریلیزاسیون استفاده می‌شود. تعیین بار میکروبی شیر مایع چه به صورت خام و چه به صورت پاستوریزه شده اهمیت زیادی دارد. مقدار زیادی از شیر به صورت فرایند شده مانند ماست و پنیر تهیه می‌شود و بار میکروبی اولیه شیر روی این محصولات نیز تأثیر می‌گذارد. به علاوه هر چه بار میکروبی شیر پس از مراحل پاستوریزاسیون کمتر باشد زمان نگهداری آن زیاد می‌شود و حتی به حدود ۶ ماه هم می‌رسد. روش‌های آزمون میکروبی شیر شامل آزمون‌هایی است که اطلاعات کلی را از نظر تعداد و فعالیت‌های میکروارگانیسم‌های موجود فراهم می‌کند. واضح است که شمارش میکروبی مورد انتظار یا مطلوب نمونه‌های شیر بستگی به میزان و نوع فرایند دارد. برای نمونه پس از پاستوریزاسیون شیر، شمارش کلی میکروبی نباید از ۱۰^۵ عدد در هر میلی لیتر بیشتر باشد و تعداد کلی فرم‌ها نیز باید کمتر از ۱۰ عدد در هر میلی لیتر باشد. برای کسب اطلاعات بیشتر به استانداردهای ملی مربوطه مراجعه شود.

واژه‌ها و تعریف عملی آنها:

● شیر خام: مایعی است حاصل از دوشیدن کامل پستان دام سالم حداقل ۴ روز پس از زایمان که در شرایط بهداشتی دوشیده شده و با اصول صحیح نگهداری شده باشد و آب یا ماده دیگری به آن اضافه یا از آن کسر نشده باشد. همچنین شیر خام باید فاقد آغوز باشد و هیچ گونه عملیات فرآوری روی آن انجام نشده باشد. آغوز اولین مایع مترشحه از پستان گاو شیرده حداقل ۴ روز پس از زایمان است.

نکته‌ها

✓ شیر خام بلافاصله پس از دوشیدن باید خنک شود و در شرایط مناسب و دمای C ۴ نگهداری شود.

✓ شیر خام باید با دمای کمتر از C ۸ تحویل گرفته شود و یخ نزده باشد.

✓ شیر دام‌هایی که با آنتی بیوتیک یا مواد هورمونی یا داروی دیگر درمان می‌شوند باید حداقل تا پایان مدت زمان تعیین شده در دستورالعمل دارو و بر طبق توصیه پزشک با سایر شیرها مخلوط و مصرف نشود.

● شیر پاستوریزه: فرآورده‌ای است که با یکی از روش‌های سالم‌سازی از شیر خام تهیه شده به طوری که کلیه میکروب‌های بیماری‌زای غیر اسپوردار آن از بین رود و تعداد میکروب‌های غیر بیماری‌زا در آن به حداقل رسیده و کمترین تغییر در ترکیب آن حاصل شده باشد.

کیفیت شیر خامی که تحویل کارخانه‌های تهیه شیر پاستوریزه و فرآورده‌های شیر می‌شود باید از نظر میکروبی با ویژگی‌های استانداردهای زیر برابری داشته باشد.

حد مجاز در میلی لیتر..... نوع میکروارگانیسم
۵/۷×۱۰^۵..... باکتری‌های هوازی مزوفیل
کمتر از ۱۰..... کلی فرم‌ها
منفی..... اشربشیاکلی

روش‌های ارزیابی آلودگی میکروبی شیر عبارتند از:

۱-۲-۸ — آزمون احیای متیلن بلو: یکی از آزمایش‌های تعیین کیفیت شیر که با آن تعداد باکتری‌های موجود در شیر خام تخمین زده می‌شود، آزمایش احیای متیلن بلو است. اساس این آزمون بر این است که باکتری‌های موجود در شیر در دمای مناسب به سرعت رشد کرده و اکسیژن محیط را مصرف کنند. در اثر مصرف اکسیژن، حالت شیمیایی محیط تغییر کرده و پتانسیل اکسیداسیون و احیاء پایین می‌آید. برای تخمین زدن میزان فعالیت باکتری‌ها، می‌توان رنگ متیلن بلو (شناساگر حالت اکسیداسیون و احیاء) به شیر اضافه کرد. این شناساگر در ابتدا رنگ آبی دارد. اما پس از مصرف شدن اکسیژن محیط توسط باکتری‌های موجود در شیر رنگ خود را از دست داده و بی‌رنگ می‌شود. به طور کلی، طول مدت احیاء با تعداد باکتری‌های موجود در شیر نسبت عکس دارد. یعنی هر چه تعداد باکتری‌ها زیاد تر باشد زمان کمتری برای تغییر رنگ متیلن بلو لازم است. برای تسریع رشد باکتری‌های موجود در شیر و کاهش طول مدت آزمون، پس از افزودن شناساگر، باید نمونه شیر را در دمای کنترل شده قرار داد.

مواد و وسایل مورد نیاز

الف) رنگ متیلن بلو— قرص‌های این ماده رنگی هر کدام دارای ۱۹ میلی گرم متیلن بلو استاندارد است و لازم است هر قرص را در ۲۰۰ میلی لیتر آب مقطر سترون و سرد شده حل کرده و به حجم ۸۰۰ میلی لیتر رساند. این محلول در یخچال تا ۲ ماه قابل نگهداری و مصرف است.

ب) گرمخانه با دمای ۲۵-۲۰ درجه سانتی گراد

پ) لوله آزمایش حدود ۲۵-۲۰ میلی لیتری با در لاستیکی

ت) نمونه شیر و نمونه شاهد برای مقایسه رنگ

روش کار

حدود ۱ سانتی متر مکعب از محلول استاندارد رنگ آبی متیلن را با ۱۰ میلی لیتر از نمونه شیر مورد آزمون از پیش یکنواخت شده در لوله آزمایش دردار ریخته و به خوبی مخلوط نمایید. سپس آن را بدون فاصله در حمام آب گرم با دمای ۳۷/۵ درجه سانتی گراد قرار داده تغییر رنگ را مشاهده کنید و زمانی که رنگ شیر به خوبی سفید شد زمان را یادداشت کنید. در شرایط عادی نمونه ظرف مدت ۳ تا ۵ ساعت بی‌رنگ می‌شود.

مزایای روش احیاء رنگ

— سرعت زیاد در رسیدن به پاسخ

– نیاز به کمترین فضا و امکانات

– امکان انجام آزمون برای تعداد زیادی نمونه به صورت همزمان

عیب‌های روش احیای رنگ

– در این روش نوع میکروب و بیماری‌زا بودن باکتری‌ها مشخص نمی‌باشد.

– یافته‌های آزمون تاحدی تابع دما، نور، نوع باکتری و مواد طبیعی احیاء کننده موجود در شیر می‌باشد.

نکته: به جای آزمون احیای متیلن بلو می‌توان از رنگ‌های دیگر مانند رزازورین و ۵، ۳، ۲ تری فنیل تترازولیم کلراید هم استفاده نمود.

۲-۲-۸ – آزمون شمارش باکتری‌های مقاوم به گرما در شیر (ترمودوریک^۱): در شیر خامی که چند روز در دمای یخچال نگهداری شود یک یا چند نوع از باکتری‌های زیر یافت می‌شود، استرپتوکوکوس^۲، لاکتوباسیلوس^۴، میکروباکتریوم^۵، پروپیونی باکتریوم^۶، میکروکوکوس، کلی فرم، پروتئوس، سودموناس، باسیلوس. باکتری‌هایی که در دمای پایین قادر به رشد نیستند از نظر تعداد کم هستند. عمل پاستوریزاسیون تعداد همه باکتری‌های بالا غیر از ترمودوریک‌ها (از جمله استرپتوکوک‌ها و لاکتوباسیل‌ها) را کاهش می‌دهد.

باکتری‌های اسپوردار جنس باسیلوس و کلسترییدیوم نیز در صورت حضور در شیر خام پس از فرایند پاستوریزاسیون باقی می‌مانند. فساد شیر پاستوریزه ناشی از رشد استرپتوکوک‌های مقاوم به حرارت (ترمودوریک) و عمل تجزیه لاکتوز و تولید اسید لاکتیک توسط آنهاست. این امر باعث کاهش pH به نقطه ایجاد لخته (به pH حدود ۴/۵) می‌گردد. سپس استرپتوکوک لاکتیس با ادامه فعالیت‌های تخمیری و کاهش بیشتر pH تا حد ۴ یا پایین‌تر زمینه را برای رشد سایر لاکتوباسیل‌ها فراهم کند.

باکتری‌های مقاوم به گرما: باکتری‌هایی هستند که پس از پاستوریزاسیون در دمای C ۶۳/۵ به مدت ۳ دقیقه زنده می‌مانند و در شرایط مناسب رشد می‌کنند و پرگنه‌های قابل شمارش تشکیل می‌دهند.

مواد و وسایل مورد نیاز

- ظرف‌های شیشه‌ای درپوش دار سترون شده
- پی‌پت‌های سترون شده
- حمام بخار آب قابل تنظیم با دمای C ۶۳/۵
- گرمخانه با دمای C ۳۰
- تشتک‌های خالی
- رقیق کننده پیتون نمک‌دار
- محیط کشت ذوب شده آگار شیردار^۷

۱- Thermoduric

۲- Streptococcus

۳- Leuconostoc

۴- Lactobacillus

۵- Microbacterium

۶- Propionibacterium

۷- Litmus Milk Agar

روش کار

الف) ۱۰ میلی لیتر نمونه شیر مورد آزمون را وارد یک ظرف شیشه ای سترون شده کنید و در پیچ آن را محکم ببندید.
ب) ظرف شیشه ای را به طور کامل در حمام آب با دمای $63/5^{\circ}\text{C}$ غوطه ور کنید. بعد از ۳۵ دقیقه آن را خارج کرده و بلافاصله در آب با دمای 2°C خنک کنید. نمونه های لخته شده را جدا و از مراحل آزمون خارج کنید. این امر را در گزارش آزمون وارد نمایید.

نکته ها

✓ برای اطمینان از این که تمام شیشه ها حداکثر به مدت ۵ دقیقه به دمای $63/5^{\circ}\text{C}$ رسیده اند. روش زیر را به کار گیرید.
✓ داماسنجی با درجه بندی 1°C را از یک دریچ سوراخ دار عبور دهید به نحوی که مخزن آن در نمونه غوطه ور شود و نشستی نداشته باشد. ده میلی لیتر آزمون را به شیشه منتقل کنید و دریچ حامل داماسنج را ببندید. سپس در حین انجام آزمون این شیشه را نیز در حمام آب غوطه ور سازید. به مدت رسیدن دما تا 63°C توجه نمایید.
✓ اگر در مدت ۵ دقیقه دمای داخل شیشه ها به 63°C نرسیده ممکن است به دلیل جابجایی ضعیف گرما در آنها باشد که در این صورت باید تعداد آنها را کم کرد، یا سرعت گردش و یا هم زدن آب را بیشتر کرد.
پ) بلافاصله بعد از خنک کردن نمونه، کشت پورپلیت (روش استاندارد) را انجام دهید. برای این منظور با پی پت سترون شده، ۱ میلی لیتر از نمونه خنک شده را به تشتک اضافه کنید و محیط کشت ذوب شده آگار شیردار را روی آن بریزید. سپس تشتک های دارای نمونه و محیط ذوب شده را دوران دهید تا به خوبی مخلوط شود، سپس به حال خود بگذارید تا سفت شوند.
ت) تشتک های آماده شده را به مدت دو روز در دمای 3°C گرمخانه گذاری کنید به مدت دو روز نگهداری کنید.
ث) پس از این مدت تعداد باکتری ها را با استفاده از فرمول CFU محاسبه نمایید و نتیجه را به عنوان تعداد باکتری های ترمودوریک به ازای هر گرم یا هر میلی لیتر نمونه گزارش کنید.

۳-۲-۸ — آزمون شمارش کلی میکروبی شیر: از این آزمون برای تعیین بار میکروبی شیر استفاده می شود.

محیط های کشت مورد استفاده در آزمون:

— تشتک پلیت کانت آگار

— آگار مغذی

مواد و وسایل مورد نیاز

➤ تشتک های یکبار مصرف

➤ پی پت های سترون ۱ میلی لیتری

➤ لوله های آزمایش برای تهیه رقت های پی در پی

➤ رقیق کننده رینگر

➤ یکی از محیط کشت های مورد استفاده در آزمون به حالت ذوب شده

➤ گرمخانه قابل تنظیم با دمای 3°C

روش کار

الف) ابتدا رقت های 10^{-1} تا 10^{-5} از نمونه شیر مورد آزمون را در لوله های دارای ۹ میلی لیتر رقیق کننده رینگر تهیه کنید.

(بر اساس روش تهیه رقت های بعدی یا متوالی در فصل چهارم)

ب) برای هر رقت آماده شده دو کشت پورپلیت یا استاندارد با یکی از محیط کشت های بالا انجام دهید. (مانند روش کشت

استاندارد در فصل چهارم)

پ) تستک‌های کشت شده را به مدت ۲۴-۴۸ ساعت در دمای 30°C قرار دهید.

نکته: برای شمارش باکتری‌های سرماگرا و مقاوم به گرما می‌توان کشت‌ها را به ترتیب به مدت ۷ و ۲ روز در دمای 6°C و 55°C قرار داد.

ت) پس از این زمان شمارش کلنی‌ها را انجام دهید و با استفاده از راهنماهای ارائه شده در فصل چهارم CFU/gr را برای هر گروه از باکتری‌های بالا محاسبه کنید.

۲-۴-۸- آزمون شمارش مستقیم میکروسکوپی در شیر: این روش در فصل ششم شرح داده شده است.

۲-۵-۸- آزمون شمارش کلی فرم‌ها: برای انجام این آزمون از روش ارائه شده در آزمون میکروبی آب استفاده کنید.

۲-۶-۸- شمارش اسپور مقاوم باکتری‌های هوایی (مزوفیل و مقاوم به گرما):

الف) ۱ میلی لیتر از محلول تورنسل را به 100 میلی لیتر آزمايه (نمونه مورد آزمون) اضافه کنید.

ب) ۹ شیشه در پیچ دار دارای ۹ میلی لیتر شیر تورنسل دار آماده کنید و به هر یک از سه شیشه در پیچ دار سترون 10 میلی لیتر

و به سه شیشه دیگر ۱ میلی لیتر و به سه شیشه آخر $1/10$ میلی لیتر از نمونه آماده شده بند الف را بیافزایید.

نکته: برای هر گروه از میکروارگانیسم‌های بالا یک سری ۹ تایی آزمون باید انجام گیرد.

پ) در پیچ شیشه‌ها را محکم بسته و آنها را در اتوکلاو با دمای 100°C یا آب در حال جوش به مدت ۳ دقیقه قرار دهید و

سپس بگذارید خنک شوند.

ت) پس از خنک شدن، شیشه‌ها را به مدت ۱۴ روز در دمای 30°C و به مدت ۷ روز در دمای 55°C (برای مزوفیل‌ها)

گرمخانه‌گذاری کنید.

ث) پس از این زمان‌ها شیشه‌ها را از نظر ایجاد کدورت و رشد باکتری‌ها بررسی کنید.

نکته: بهتر است برای بررسی دقیق‌تر رشد باکتری‌ها از رنگ‌آمیزی نمونه‌ها با رنگ نیومن استفاده کنید.

روش رنگ‌آمیزی نیومن^۱: ابتدا یک قطره سرم فیزیولوژی بر روی لام قرار دهید و یک پرگنه را در آن پخش کرده و یک

گستره میکروبی تهیه کنید و آن را در دمای 50° درجه سانتی‌گراد در گرمخانه به مدت حدود ۵ دقیقه خشک کنید. سپس به مدت دو

دقیقه گسترش‌ها را با رنگ نیومن رنگ‌آمیزی کنید. رنگ نیومن دارای متیلن بلو و تتراکلرواتان به عنوان حلال چربی است. پس از

خنک شدن گستره‌ها در معرض هوا به ملایمت آنها را با آب شستشو دهید و آب اضافی را از روی لام خارج کنید، در هوا خشک

کنید. سپس زیر میکروسکوپ مشاهده کنید.

ج) پس از بررسی شیشه‌ها از نظر کدورت و تعیین نمونه‌های مثبت با استفاده از جدول MPN اسپور باکتری‌ها (جدول ۴-۸،

MPN) را برای شمارش تعداد اسپور هر گروه باکتری (مزوفیل و مقاوم به گرما) محاسبه کنید.

جدول ۴-۸ - جدول استاندارد MPN اسپورها

تعداد لوله‌های واکنش مثبت			حداکثر تعداد احتمالی در گرم / میلی لیتر	تعداد لوله‌های واکنش مثبت			حداکثر تعداد احتمالی در گرم / میلی لیتر
۳ لوله هریک ۱۰ میلی لیتر	۳ لوله هریک ۱ میلی لیتر	۳ لوله هریک ۰/۱ میلی لیتر		۳ لوله هریک ۱۰ میلی لیتر	۳ لوله هریک ۱ میلی لیتر	۳ لوله هریک ۰/۱ میلی لیتر	
۱۰	۱	۰/۱					
۰	۰	۰	۰	۲	۰	۰	۹
۰	۰	۱	۳	۲	۰	۱	۱۴
۰	۰	۲	۶	۲	۰	۲	۲۰
۰	۰	۳	۹	۲	۰	۳	۲۶
۰	۱	۰	۳	۲	۱	۰	۱۵
۰	۱	۱	۶	۲	۱	۱	۲۰
۰	۱	۲	۹	۲	۱	۲	۲۷
۰	۱	۳	۱۲	۲	۱	۳	۳۴
۰	۲	۰	۶	۲	۲	۰	۲۱
۰	۲	۱	۹	۲	۲	۱	۲۸
۰	۲	۲	۱۲	۲	۲	۲	۳۵
۰	۲	۳	۱۶	۲	۲	۳	۴۲
۰	۳	۰	۹	۲	۳	۰	۲۹
۰	۳	۱	۱۳	۲	۳	۱	۳۶
۰	۳	۲	۱۶	۲	۳	۲	۴۴
۰	۳	۳	۱۹	۲	۳	۳	۵۳
۱	۰	۳	۱۵	۲	۰	۰	۲۳
۱	۱	۰	۷	۳	۰	۱	۳۹
۱	۱	۱	۱۱	۳	۰	۲	۶۴
۱	۱	۲	۱۵	۳	۰	۳	۹۵
۱	۱	۳	۱۹	۳	۱	۰	۴۳
۱	۲	۰	۱۱	۳	۱	۱	۷۵
۱	۲	۱	۱۵	۳	۱	۲	۱۲۰
۱	۲	۲	۲۰	۳	۱	۳	۱۶۰
۱	۲	۳	۲۲	۳	۲	۰	۹۳
۱	۳	۰	۱۶	۳	۲	۱	۱۵۰
۱	۳	۱	۲۶	۲	۲	۲	۲۱۰
۱	۳	۲	۲۴	۲	۲	۳	۲۶۰
۱	۳	۳	۲۹	۲	۳	۰	۲۴۰
				۲	۲	۱	۲۶۰
				۲	۲	۲	۱۱۰۰
				۳	۲	۳	۱۱۰۰



شکل ۸-۹- لیستریا مونوسایتوجنز

۷-۲-۸- آزمون جستجوی لیستریا مونوسایتوجنز^۱ در شیر: باکتری‌های جنس لیستریا شکل میله‌ای کوتاه به طول ۴/۵ تا ۵/۵ و قطر ۵-۲ میکرون با دو انتهای گرد و در بعضی موارد به صورت سلول‌های خمیده تکی یا زنجیره کوتاه و یا به شکل ۷ دیده می‌شوند. طول رشته‌های آنها گاه ۲۰-۶ میکرون یا بیشتر می‌رسد. این باکتری‌ها قادر به رشد در دمای ۳۰°C-۴۳°C می‌باشند و pH مناسب رشد آنها نزدیک به خنثی است. باکتری میکروآئروفیل بوده و در شرایط هوازی نیز به خوبی رشد می‌کنند. گرم مثبت هستند اما در کشت‌های کهنه ممکن است تغییر رنگ دهند. پرگنه‌های این جنس در شرایط تابش نور به طور مایل به رنگ خاکستری مایل به آبی با درخشندگی عادی و جلای سبزابی دیده می‌شوند.

باکتری‌های این جنس به‌طور فراوان در طبیعت، آب، گل، لجن، رستنی‌ها و مدفوع انسان و حیوان پراکنده است و در کشورهای پیشرفته مهم‌ترین باکتری بیماری‌زا برای انسان و حیوان است. عامل بیماری می‌تواند از حیوان و افرادی که با حیوانات سروکار دارند به انسان منتقل گردد.

در سال‌های اخیر این باکتری به عنوان عامل بیماری‌های ناشی از مواد غذایی بخصوص در فرآورده‌های شیری شناخته شده است. بیماری ممکن است با علائم آنفلونزا ظاهر شده و گاه ناشناخته بماند.

با وجود گزارش‌های بحث‌انگیز در مورد مقاومت این باکتری به حرارت پاستوریزاسیون به نظر می‌رسد که این باکتری به طور عادی نمی‌تواند در فرایند پاستوریزاسیون (۷۲ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۵ ثانیه) زنده بماند. جداسازی لیستریا از نمونه‌های غذایی نیاز به مراحل غنی‌سازی دارد.

محیط کشت‌های مورد استفاده در آزمون:

۱- آبگوشت غنی‌کننده لیستریا^۲

۲- آگار لیستریا مک براید^۳

۳- آگار تریپتیکاز سوی

مواد و وسایل مورد نیاز

➤ ظروف شیشه‌ای استرون شده با گنجایش ۳۰۰ میلی‌لیتر

➤ همزن یا مخلوط‌کن

➤ لوپ یا حلقه کشت

➤ لوله آزمایش برای تهیه رقت

➤ محیط‌های کشت گفته شده در بالا

➤ محلول ۵/۵ درصد هیدروکسید پتاسیم (رقیق‌کننده)

➤ گرمخانه قابل تنظیم با دمای ۳۰°C و ۳۵°C

۱- Listeria monocytogenesis

۲- Listeria enrichment broth

۳- Listeria Mc Bride agar

روش کار

الف) ابتدا ۲۵ گرم نمونه مورد آزمون را به ۲۲۵ میلی لیتر آبگوشت غنی کننده لیستریا افزوده و با دقت مخلوط و یکنواخت کنید.

ب) مخلوط آماده شده را به مدت ۷ روز در گرمخانه با دمای 30°C قرار دهید.

پ) یکبار پس از ۲۴ ساعت و بار دیگر پس از ۷ روز با استفاده از رقیق کننده ۵/۰ در صد هیدروکسید پتاسیم و نمونه غنی شده در مرحله پیش رقت 10^{-1} را تهیه کنید.

ت) از رقت تهیه شده با لوپ یک حلقه کامل برداشته و روی سطح مک براید آگار کشت دهید.

نکته: نمونه رقیق شده باید به سرعت کشت داده شود.

ث) تشتک‌های دارای محیط، کشت شده را در شرایط هوازی به

مدت ۴۸ ساعت در گرمخانه با دمای 35°C قرار دهید.

ج) پرگنه‌های تشکیل شده را از نظر وجود لیستریا بررسی کنید.

نکته: پرگنه‌های لیستریا به رنگ آبی مایل به خاکستری ظاهر می‌شوند

و باید در زیر نور مناسب مشاهده شوند.

چ) از پرگنه‌های مورد نظر برداشت کرده و در محیط تریپتیکازسوی

آگار کشت خطی دهید و تشتک‌های کشت شده را در گرمخانه با دمای 30°C به مدت ۲۴ ساعت قرار دهید.

ح) پس از ۲۴ ساعت از پرگنه‌های مجزا برداشته و برای رنگ‌آمیزی

گرم استفاده نمایید.

۸-۲-۸- آزمون جستجو و شمارش کپک‌ها و مخمرها در

شیر: این آزمون را مانند آنچه در مورد آب گفته شد، انجام دهید.

۸-۳- آزمون‌های میکروبی پنیر

پنیر نوعی فرآوردهٔ لخته شده و تخمیر شده است که در اثر فعالیت پروتئولیتیک (تجزیه پروتئین) برخی از باکتری‌ها مانند گونه‌های لاکتوباسیلوس در شیر تولید می‌شود و دارای تعداد زیادی از باکتری‌های مولد اسیدلاکتیک است. نمونه برداری از پنیر باید در شرایط سترون و با دستگاه‌های سترون شده انجام گیرد.

نکته: وزن نمونه برداشت شده نباید از 50°g گرم کمتر باشد.

رقیق کردن نمونه پنیر: مهم‌ترین قسمت در انجام آزمون میکروبی پنیر آماده‌سازی آزمايه و تهیه رقت‌های متوالی است که باید

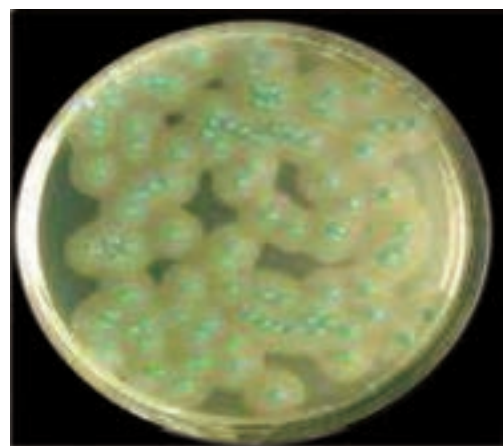
به صورت خاص و با رقیق‌کننده‌های خاصی انجام شود.

● رقیق‌کننده‌ها:

– محلول شیر لیتموس دار

– محلول سترات سدیم ۲٪: رقیق‌کننده مناسب‌تری است.

نکته: دمای این دو رقیق‌کننده هنگام رقیق کردن نمونه پنیر باید 45°C باشد.



شکل ۱۰-۸- پرگنه‌های لیستریا مونوسایتوجنز در محیط آگار غنی کننده لیستریا

● یکنواخت کردن :

– همگن کردن یا یکنواخت کردن نمونه پنیر رقیق شده در دو رقیق کننده بالا با روش امولسیون کردن با دست یا استفاده از مخلوط کن الکتریکی انجام می شود.

نکته: ابتدا نمونه باید در شرایط سترون و با وسیله مخصوص، به خوبی خرد شود.

● رقت های پی در پی: برای تهیه رقت های مورد نظر می توان از رقیق کننده آب پیتونه استفاده کرد.

آزمایش های میکروبی پنیر اغلب همانند آزمون های میکروبی در شیر است که به همان روش ها نیز انجام می شود مانند آزمون های:

– جستجو و شمارش کلی فرم ها

– جستجو و شمارش اشیریشیا کلی

– جستجو و شمارش کپک ها و مخمرها

– جستجو و شمارش باکتری های مقاوم به گرما (باسیلوس ها)

– جستجو و شمارش کلستریدیوم و لشای های مقاوم به گرما

۴-۸ – آزمون های میکروبی شیر خشک

عوامل مهمی بر روی میکروفلور شیر خشک تأثیر می گذارد که مهم ترین آنها عبارتند از:

۱- فرآیند حرارتی که پیش از خشک کردن به شیر داده می شود.

۲- روش خشک کردن شیر

۳- آلودگی هایی که شیر از کارخانه کسب می کند.

در میان این میکروارگانیسم ها استافیلوکوکوس اورئوس مهم ترین باکتری از نظر بهداشت عمومی است که می تواند رشد کند و سمومی به نام های آنتروتوکسین و اگزوتوکسین تولید کند که دمای 110° درجه سانتی گراد را برای مدت بیش از یک ساعت تحمل می کند. بنابراین در روش های پاستوریزاسیون و گرم کردن از بین نرفته و حدود ۱۲ ساعت بعد از مصرف موجب مسمومیت مصرف کننده با نشانه های اسهال، تهوع و بدون تب می شود، گرچه به صفر رساندن آلودگی به استافیلوکوکوس اورئوس در غذاها مطلوب است اما در عمل این کار مقدور نیست و در بیشتر موارد تعدادی از آن در غذا وجود دارد.

نکته ها

✓ در طول نگهداری شیر خشک بار میکروبی آن کاهش می یابد به طوری که پس از یک سال بیشترین میزان رشد مربوط به باکتری های اسپوردار بی هوازی مانند کلستریدیوم ها است.

✓ بازسازی شیر خشک یعنی خارج کردن آن از حالت خشک و تبدیل آن به شیر مایع رقیق در انجام آزمون های میکروبی مهم است زیرا زمانی که شیر باز سازی می شود همه میکروب های زنده آن قادر به رشد می شوند.

نمونه برداری: روش نمونه برداری از شیر خشک در فصل چهارم به طور کامل شرح داده شده است.

● رقیق کننده ها:

– محلول رینگر $\frac{1}{4}$ غلظت

– محلول آب پیتونه ۱۸٪

روش رقیق کردن شیر خشک برای آزمون‌های میکروبی

الف) در شرایط سترون مقدار ۱۰ گرم شیر خشک را وزن کرده و به یک ظرف دهان گشاد که دارای ۹۰ میلی لیتر آب مقطر سترون با دمای 50°C است اضافه کنید تا همگن شود.

ب) ظرف دارای شیر خشک و آب مقطر را به مدت ۱۲ ثانیه ۲۵ مرتبه تکان دهید.

● روش آزمون‌های میکروبی شیر خشک: بیشتر آزمون‌های میکروبی شیر خشک مانند آزمون‌های میکروبی شیر است و

مهم‌ترین آنها عبارتند از:

– آزمون مستقیم میکروسکوپی

– شمارش کلی میکروب‌ها

– شناسایی و شمارش کلی فرم‌ها و اشریشیاکلی

– شناسایی آلودگی‌های قارچی (کپک‌ها و مخمرها)

– جستجو، شناسایی و شمارش سالمونلاها

شناسایی و شمارش استافیلوکوکوس اورئوس کوآگولاز مثبت در شیر خشک

محیط کشت‌های مورد استفاده در آزمون:

– برد پارکر آگار همراه با زرده تخم مرغ: محیط کشت افتراقی – انتخابی برای تشخیص استافیلوکوکوس اورئوس است

که دارای تریپتون و عصاره گوشت به عنوان مواد مغذی، لیتیم کلرید و نمک تلوریت پتاسیم برای جلوگیری از رشد باکتری‌های گرم منفی و زرده تخم مرغ برای شناسایی آنزیم لسیتیناز تولید شده توسط این باکتری است.

– مانیتول سالت آگار^۱: محیط کشت انتخابی است که دارای پیتون و عصاره گوشت به عنوان مواد مغذی، نمک طعام برای

جلوگیری از رشد سایر میکروارگانیسم‌ها و قند مانیتول است.

نکته: تنها کربوهیدرات قابل تخمیر توسط این باکتری مانیتول است.

– پلاسما کوآگولاز با تیلین دی آمین تتر / استیک اسید^۲: افزودن اتیلن دی آمین تتر استیک اسید (EDTA) به عنوان

آنتی کوآگولانت (ضد انعقاد) است.

نکته: پلاسما خون خرگوش برای ساخت این محیط و برای تعیین قدرت تولید آنزیم کوآگولاز و ایجاد لخته در پلاسما

خون استفاده می‌شود.

مواد و وسایل مورد نیاز

➤ لوله‌های آزمایش برای تهیه رقت‌های اعشاری

➤ بی‌پت‌های سترون ۱ میلی لیتری

➤ تستک‌های دارای یکی از دو محیط کشت برد پارکر آگار یا مانیتول سالت آگار

➤ گرمخانه قابل تنظیم با دمای 37°C

روش کار

الف) از نمونه بازسازی شده شیر خشک که از پیش شرح داده شد، رقت‌های مورد نظر را در لوله‌های سترون شده دارای

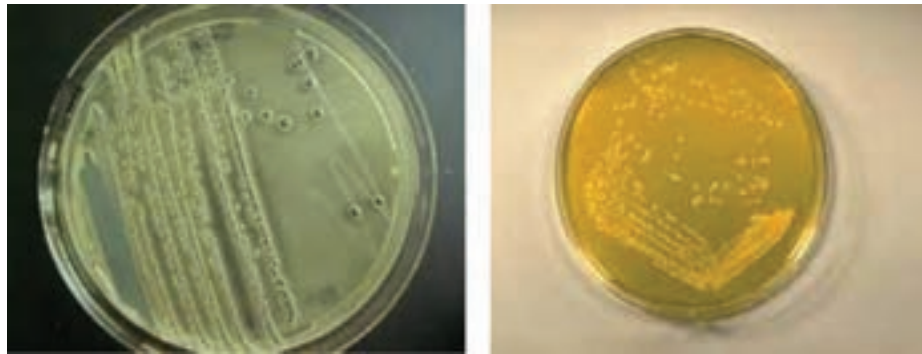
۱- Baird Parker Agar

۲- Mannitol Salt Agar

۳- Coagulase Plasma With EDTA

۹ میلی لیتر آب مقطر تهیه کنید. (۱۰-۵ تا ۱۰-۱)

(ب) برای هر رقت کشت سطحی بر روی دو پلیت انجام دهید (یکی از محیط کشت‌های گفته شده)
(پ) تشتک‌های کشت شده را به مدت ۲۴-۴۸ ساعت در گرمخانه با دمای 37°C قرار دهید.
(ت) پس از این مدت کلنی‌های تشکیل شده را از نظر وجود استافیلوکوکوس اورئوس بررسی نمایید.
نتیجه: کلنی‌های استافیلوکوکوس اورئوس در محیط برد پارکر آگار به دلیل تجزیه نمک تلوریت پتاسیم و تولید ماده سیاه رنگ تلوریم و همراه با هاله رسوبی دور هر کلنی به دلیل تجزیه زرده تخم مرغ با آنزیم لیستیناز می‌باشند.



شکل ۱۱-۸- کلنی‌های استافیلوکوکوس. (الف) در محیط مانیتول سالت آگار، (ب) در محیط برد پارکر

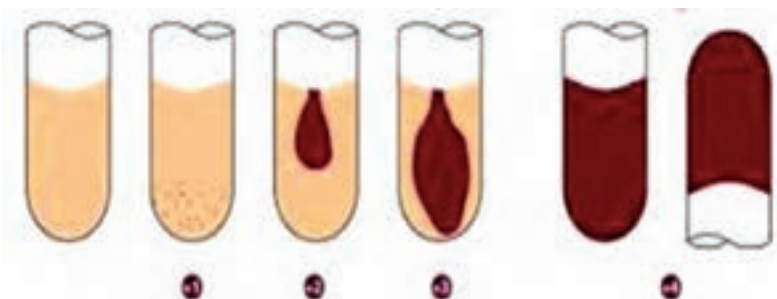
● **تأیید استافیلوکوکوس اورئوس (تست کوآگولاز):** برای تأیید استافیلوکوکوس اورئوس از آزمایش کوآگولاز استفاده می‌شود که به یکی از دو روش زیر انجام می‌گردد:

الف) روش سریع: در هر انتهای یک لام، یک قطره محلول $\frac{1}{4}$ رینگر ریخته و مقداری از پرگنه مورد آزمایش به آن اضافه کنید. سپس یک قطره را به عنوان شاهد منظور کنید و به دیگری یک قطره پلاسما رقیق نشده خرگوش یا انسان اضافه کنید. مدت ۵ ثانیه توسط سوزن کشت، پلاسما و پرگنه را هم بزینید. در صورت وجود آنزیم کوآگولاز، قطره حاوی پلاسما بصورت گلوله‌ای در می‌آید که نشانه مثبت بودن آزمایش است.

ب) روش آهسته:

– در یک لوله آزمایش $\frac{5}{5}$ میلی لیتر از پلاسما سیتراته خرگوش را که چهار بار رقیق شده اضافه کنید. سپس با حجم مساوی از محیط آبگوشت غذایی دارای کشت ۲۴ تا ۳۰ ساعته استافیلوکوکوس مورد آزمایش مخلوط کنید.

– در لوله دیگر $\frac{5}{5}$ میلی لیتر پلاسما سیتراته را به $\frac{5}{5}$ میلی لیتر آبگوشت غذایی سترون بیفزایید (کنترل پلاسما به عنوان شاهد منفی) و تا ۴ ساعت در دمای 37°C قرار دهید.



شکل ۱۲-۸- نمونه‌های تست مثبت و منفی کوآگولاز در سرم سیتراته خون خرگوش

نکته: لوله‌های منفی را تا ۲۴ ساعت در گرمخانه نگه داشته و سپس دوباره بررسی کنید.
– چنانچه اسه تافیلوکوکوس کوآگولاز مثبت بوده و آزمایش درست انجام شده باشد پلاسما در لوله محتوی میکروارگانیسم منعقد می‌شود ولی در لوله شاهد منفی پلاسما نباید منعقد گردد. وجود لخته‌های کوچک جدا از

هم (+۱) مثبت به حساب نیامده و با مراجعه به شکل ۱۲-۸ حالات ۲+۳+۴ و مثبت بشمار می‌آیند.

۵-۸ - آزمون‌های میکروبی فراورده‌های غلات

آرد غلات: عبارت است از غلات آسیاب شده (گندم - جو - ذرت - برنج) که بسته به مورد تمام یا بخشی از پوسته و جوانه آن جدا شده و به ذراتی با اندازه مورد نظر تبدیل شده باشد.

ویژگی‌های میکروبیولوژی آرد غلات

آرد برنج	ذرت آرد، بلغور	جو آرد، پوست کنده، بلغور	گندم آرد، پوست کنده، بلغور	نوع فرآورده ویژگی
حداکثر ۱۰ ^۵	حداکثر ۱۰ ^۴	حداکثر ۵ × ۱۰ ^۵	حداکثر ۱۰ ^۵	شمارش کلی میکروارگانیسم‌ها در گرم
-	-	-	-	کلی فرم‌ها در گرم
-	-	-	-	اشریشیاکلی در گرم
حداکثر ۱۰ ^۲	حداکثر ۱۰ ^۲	حداکثر ۱۰ ^۳	حداکثر ۱۰ ^۲	کلستریدیوم پرفرانژانس در گرم
حداکثر ۱۰ ^۲	-	-	-	باسیلوس سرئوس در گرم
حداکثر ۵ × ۱۰ ^۲	حداکثر ۵ × ۱۰ ^۲	حداکثر ۵ × ۱۰ ^۲	حداکثر ۵ × ۱۰ ^۲	کپک‌ها در گرم

* برای مواردی که به صورت - مشخص شده عدد نداریم.

۱-۵-۸ - آزمون جستجو و شمارش باسیلوس سرئوس در برنج: باکتری میله‌ای شکل گرم مثبت،

اسپورزا، هوازی، بی‌هوازی اختیاری و مقاوم به آنتی بیوتیک پنی‌سیلین می‌باشد. این باکتری در طبیعت بطور گسترده‌ای پراکنده است. و از مواد غذایی گوناگون جدا می‌شود. باسیلوس سرئوس تا دمای ۴۸°C قادر به رشد بوده و دمای مناسب رشد آن ۳۰ تا



شکل ۱۳-۸ - باسیلوس سرئوس

۳۵°C است. این باکتری آنتروتوکسین و آنزیم لستیناز تولید می‌کند و یکی از عوامل مسمومیت غذایی می‌باشد. مسمومیت غذایی ناشی از باسیلوس سرئوس هنگامی روی می‌دهد که مواد غذایی پخته شده پیش از مصرف چند ساعت خارج از یخچال نگهداری شوند. مواد غذایی که تا به حال سبب مسمومیت با این باکتری شده‌اند، شامل گوشت پخته، سبزی‌ها، برنج پخته و سرخ شده، سس وانیل، سوپ‌ها و جوانه گیاهان خام می‌باشند. دو نوع بیماری در رابطه با مصرف مواد غذایی آلوده به باسیلوس سرئوس نسبت داده می‌شود. نوع اول و شناخته شده تر آن که با دردهای شکمی، اسهال و دوره

نهفتگی ۴ تا ۶ ساعته مشخص می‌گردد و علائم آن ۱۲ تا ۲۴ ساعت به طول می‌انجامد و ناشی از مصرف شیر و لبنیات آلوده است نوع دوم با حملات حاد تهوع و استفراغ مشخص می‌گردد در زمان بین ۱ تا ۵ ساعت پس از مصرف غلات و برنج پخته آلوده رخ می‌دهد. محیط‌های کشت مورد استفاده در آزمون محیط کشت کامل MYP آگار^۱: دارای محیط پایه مانیتول همراه با زرده

تخم مرغ و آنتی بیوتیک پلی میکسین

مواد و وسایل مورد نیاز

- بی‌پت‌های ۱ میلی لیتری سترون شده
- لوله‌های شیشه‌ای سترون شده برای تهیه رقت‌های اعشاری
- تشتک‌های دارای محیط کشت MYP Agar
- رقیق کننده آب بافر پیتونه
- گرمخانه قابل تنظیم با دمای 30°C
- میله شیشه‌ای سرکج

روش کار

الف) ابتدا سوسپانسیون اولیه و آزمایش را تهیه کنید.

ب) در لوله‌های آزمایش دارای ۹ میلی لیتر رقیق کننده آب پیتونه با استفاده از نمونه آزمایش رقت‌های اعشاری آماده کنید. (۱- تا ۱۰-۵)

پ) با استفاده از بی‌پت سترون ۱/۸ میلی لیتر از هر رقت به دو پلیت محیط کشت MYP agar منتقل کنید و با میله شیشه‌ای سرکج آن را روی سطح محیط به خوبی پخش نمایید. (کشت سطحی)

ت) پلیت‌های کشت شده را چند دقیقه در شرایط آزمایشگاه قرار دهید تا نمونه تلقیح شده جذب محیط کشت شود.

ث) سپس پلیت‌های کشت شده را در گرمخانه با دمای 30°C به مدت ۲۴-۴۸ ساعت قرار دهید.

ج) پس از این مدت پرگنه‌های تشکیل شده را از نظر وجود باسیلوس سرئوس بررسی کنید و با شمارش کلنی‌ها، CFU/g باکتری را محاسبه نمایید.

ویژگی‌های پرگنه باسیلوس سرئوس در محیط MYP Agar:

– باسیلوس سرئوس تنها باسیل مقاوم به آنتی بیوتیک پلی میکسین B می‌باشد و قادر است در این محیط کشت رشد کند.

– به دلیل عدم تخمیر قند مانیتول پرگنه‌ها به رنگ صورتی دیده می‌شوند.

– به دلیل تجزیه لسیتین زرده تخم مرغ با آنزیم لسیتیناز اطراف هر کلنی هاله

رسوبی مشاهده می‌شود.

نکته: برای شمارش کلنی‌ها پلیت‌های دو رقت متوالی را که تعداد پرگنه‌های

آنها 15° - 15° باشد شمارش کنید.



شکل ۱۴-۸- پرگنه‌های صورتی همراه با هاله رسوبی

باسیلوس سرئوس در محیط MYP Agar

۶-۸- آزمون اختصاصی جستجو و شمارش ویبریو پاراهمولیتیکوس^۱ در ماهی



شکل ۱۵-۸- ویبریو پاراهمولیتیکوس با شکل خمیده و یک تازه قطبی

ویبریو پاراهمولیتیکوس یکی از گونه‌های مهم جنس ویبریو می‌باشد که همگی باکتری‌های گرم منفی و بی‌هوازی اختیاری هستند و با تازه قطبی دارای حرکت می‌باشند. این باکتری‌ها در محیط‌های دریایی و آب‌های شیرین یافت می‌شوند و از مهم‌ترین ویژگی آنها رشد در مقادیر بالای نمک (NaCl) است. ویبریو پاراهمولیتیکوس بخشی از باکتری‌های ساکن طبیعی آبهای مصب رودخانه است که در طول ماه‌های زمستان در رسوبات پنهان شده و با گرم شدن آب، دوباره فعال شده و سخت‌پوستان و برخی از ماهیان را مورد حمله قرار می‌دهد و در بدن آنها تکثیر می‌کند. بنابراین بیشتر عفونت‌های مربوط به این باکتری با مصرف آبزیانی مانند ماهی، خرچنگ، میگو و صدف‌های خوراکی که یا به صورت خام مصرف می‌شوند و یا پس از پخت، آلوده شده‌اند صورت می‌گیرد. این باکتری نسبت به گرما حساس بوده و با پخت کامل ماده غذایی دریایی از بین می‌رود.

نکته: به دلیل این که ویبریو پاراهمولیتیکوس بیشتر در تعداد کم وجود دارد و بیشتر همراه با باکتری‌های خانواده اتریباکتریاسه (گرم منفی روده‌ای) در محیط‌های آب یافت می‌شود بنابراین برای جداسازی آن نیاز به دو مرحله غنی‌سازی در محیط‌های کشت انتخابی ضروری است.

مراحل جداسازی ویبریو پاراهمولیتیکوس:

۱- غنی‌سازی در محیط کشت انتخابی

۲- جداسازی و شناسایی

۳- مرحله تأیید

محیط کشت‌های مورد نیاز در آزمون:

۱- آبگوشت غنی کننده آب پپتونه آلکالین نمکی (ASPW)^۲: این محیط به دلیل افزایش pH و مقادیر بالای نمک انتخابی شده است.

۲- تیوسولفات سیترات بایل ساکارز آگار (TCBS)^۳: محیط کشت افتراقی انتخابی است. مواد انتخابی در محیط شامل

سیترات سدیم، تیوسولفات سدیم است که pH قلیایی ایجاد کند و از رشد کلی فرم‌ها و باکتری‌های گرم مثبت جلوگیری می‌نماید. تیوسولفات سدیم و سیترات فریک به عنوان معرف برای تعیین تولید H₂S عمل می‌کنند.

۳- محیط کشت TSI

۴- اورنیتین دکربوکسیلاز (ODC)^۴: محیط نمکی برای شناسایی

۵- لیزین دکربوکسیلاز (LDC)^۵: محیط نمکی برای شناسایی

۱- *Vibrio parahaemolyticus*

۲- Alkaline pepton water

۳- Thiosulfate - citrate - bile salt sucrose agar

۴- L - Ornithine decarboxylase monohydrochloride

۵- L - Lysine decarboxylation medium

- آرژنین دهیدروکسیلاز (ADH)^۱ : محیط نمکی برای شناسایی
- محیط تریپتوفان نمکی : برای شناسایی اندول
- محلول ONPG^۲ : برای شناسایی بتاگالاکتوزیداز
- محیط کشت آگار مغذی نمکی : همان آگار مغذی ولی همراه با کلرید سدیم ۳٪ است.

معرف واکنش اکسیداز : N,N,N,N - تترامتیل - ρ - دی امین

مواد و وسایل مورد نیاز

- ظرف‌های شیشه‌ای سترون شده
- پی‌پت‌های سترون
- لوپ یا حلقه کشت
- سوزن کشت
- کاغذ صافی
- آب پپتونه آلکالین نمکی (ASPW)
- لوله دارای ۱۰ میلی لیتر آب پپتونه آلکالین نمکی
- پلیت دارای محیط کشت TCBS
- محلول کلرید سدیم ۳٪
- محیط کشت‌های مرحله تأییدی
- محیط کشت آگار مغذی نمکی
- معرف تولوئن
- گرمخانه قابل تنظیم با دمای ۳۷°C و ۴۲°C

روش کار

الف) مقدار ۲۵ گرم نمونه مورد نظر را با ۲۲۵ میلی لیتر محیط غنی کننده آب پپتونه آلکالین نمکی در یک ظرف شیشه‌ای خوب مخلوط کنید.

نکته : تعداد ویبریو پاراهمولیتیکوس در دمای یخچال کاهش می‌یابد بنابراین سوسپانسیون اولیه را تا جایی که امکان دارد در این دما نگهداری نکنید در صورت ضرورت، تا حد امکان، زمان نگهداری را کوتاه کنید.

ب) سوسپانسیون آماده شده را در دمای ۴۲°C به مدت ۶ ساعت گرمخانه گذاری کنید.

نکته : برای نمونه‌های فریز شده دمای گرمخانه گذاری ۳۷°C ولی برای نمونه‌های تازه و نمک زده شده دمای ۴۲°C مناسب است.

پ) پس از این مدت از سوسپانسیون نگهداری شده در گرمخانه ۱ میلی لیتر با پی‌پت سترون برداشته و به لوله دارای ۱۰ میلی لیتر محیط ASPW اضافه نمایید.

ت) لوله تلقیح شده را در دمای ۴۲°C به مدت ۱۸ ساعت گرمخانه گذاری کنید.

۱- Arginine dehydroxylase

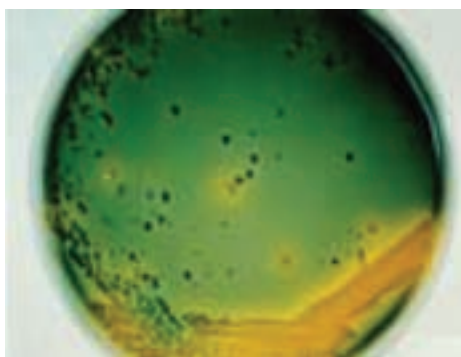
۲- Ortho-Nitrophenol-β-D-galactopyranoside

ث) پس از ۱۸ ساعت ابتدا لوله را به خوبی تکان داده و با لوپ یک حلقه کامل از محتویات داخل آن برداشته و بر روی سطح محیط کشت TCBS کشت دهید.

ج) پلیت‌های کشت شده را به صورت وارونه در گرمخانه با دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت نگهداری کنید.
چ) پس از این مدت پرگنه‌های تشکیل شده را از نظر وجود ویبریو پاراهمولیتیکوس بررسی کنید و از پشت با ماژیک آنها را علامت بگذارید.

ح) از کلنی‌های ویبریو پاراهمولیتیکوس با لوپ برداشت کرده و در محیط آگار مغزی کشت خطی انجام دهید و کشت‌ها را در گرمخانه با دمای 37°C به مدت ۲۴ ساعت نگهداری نمایید.

مشخصات کلنی ویبریو پاراهمولیتیکوس در محیط TCBS آگار: پرگنه‌های ویبریو پاراهمولیتیکوس در این محیط کروی و ۲-۳ میکرون قطر دارد و به رنگ سبز یا آبی دیده می‌شود در صورتی که کلنی‌های ویبریو کلرا در این محیط به دلیل تخمیر ساکارز زرد رنگ دیده می‌شود.

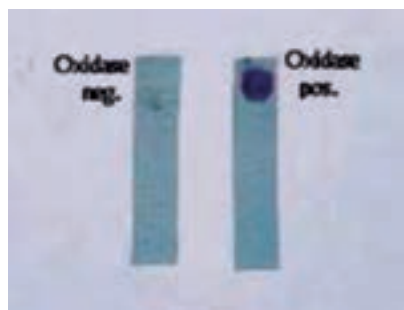


شکل ۱۶-۸- پرگنه‌های ویبریو پاراهمولیتیکوس (سبز) و ویبریو کلرا (زرد) در محیط TCBS

خ) از پرگنه‌های تک ویبریو پاراهمولیتیکوس در محیط آگار مغزی نمکی برداشت کرده و در محیط‌های مربوط به تست‌های بیوشیمیایی کشت دهید.

تست‌های بیوشیمیایی

— آزمون اکسیداز: با سوزن کشت از پرگنه ویبریو پاراهمولیتیکوس تشکیل شده در محیط آگار مغزی نمکی برداشته و روی کاغذ صافی آغشته شده به معرف اکسیداز تترامیل — پارافنیل آمین کلراید بکشید. مشاهده رنگ ارغوانی پررنگ پس از ۱۰ ثانیه نشان‌دهنده اکسیداز مثبت بودن واکنش است.



شکل ۱۷-۸- نتیجه آزمون اکسیداز

— تست TSI نمکی : با سوزن کشت از پرگنه ویبریو پاراهمولیتیکوس برداشت کرده و در محیط TSI کشت دهید. (ابتدا در عمق محیط فرو برده و سپس در روی سطح مورب محیط به شکل زیگزاگ کشت دهید)

نتیجه کشت در محیط TSI نمکی : ویبریو پاراهمولیتیکوس در سطح شیبدار به دلیل عدم تجزیه لاکتوز یا ساکارز هیچ گونه تغییر رنگ، ایجاد نکرده، سطح محیط قرمز و عمق محیط کشت در اثر تولید اسید به رنگ زرد دیده می‌شود و به دلیل عدم تشکیل حباب و عدم تولید سولفید هیدروژن، بدون گاز بوده و به رنگ سیاه دیده نمی‌شود ولی ویبریو کلرا در سطح شیبدار به دلیل تجزیه لاکتوز یا ساکارز به رنگ زرد و عمق محیط کشت به رنگ زرد در اثر تولید اسید بدون حباب گاز و به علت تولید نشدن سولفید هیدروژن به رنگ سیاه دیده نمی‌شود.

— آزمون اورنیتین دکربوکسیلاز : با استفاده از لوپ از کلنی ویبریو پاراهمولیتیکوس برداشت کرده و در محیط اورنیتین دکربوکسیلاز کشت دهید و در دمای 37°C به مدت ۲۴ ساعت نگهداری نمایید.

نتیجه : پس از این مدت گرمخانه گذاری پیدایش رنگ صورتی مایل به بنفش در محیط نشانگر مثبت بودن و پیدایش رنگ زرد نشانه منفی بودن واکنش است.

— آزمون لیزین — دکربوکسیلاز : با حلقه کشت سترون شده، از کلنی‌های مشخص برداشته و به عمق محیط تلقیح کنید. پس از افزودن یک میلی لیتر روغن معدنی استریل به محیط آن را در دمای 37°C به مدت ۲۴ ساعت گرمخانه گذاری کنید.

نتیجه : کدورت و ایجاد رنگ ارغوانی مایل به بنفش بعد از گرمخانه گذاری نشانگر واکنش مثبت و مشاهده رنگ زرد نشانگر واکنش منفی است.

— آزمون هیدرولیز آرژنین دهیدروکسیلاز : با استفاده از سوزن کشت بخشی از کلنی ویبریو پاراهمولیتیکوس را برداشته و به محیط آبگوشت نمکی منتقل کنید و سپس سطح محیط مایع را با روغن معدنی استریل پوشانید و سپس آن را در گرمخانه با دمای 37°C به مدت ۲۴ ساعت نگهداری کنید.

نتیجه : کدورت و ایجاد رنگ ارغوانی نشانه واکنش مثبت است ولی رنگ زرد نشانه واکنش منفی است.

— آزمون بتاگالاکتوزیداز : با استفاده از سوزن کشت مقداری از کلنی باکتری را برداشته و به لوله دربیچ دار دارای محلول کلرید سدیم تلقیح کنید. سپس یک قطره از معرف تولوئن را به لوله اضافه نمایید و به خوبی تکان دهید. سپس محیط را در حمام آب با دمای 37°C قرار دهید و به مدت زمان ۵ دقیقه در آن نگه دارید. بعد از این مدت از محلول ONPG به لوله اضافه نموده و لوله را دوباره در دمای 37°C به مدت ۲۴ ساعت قرار دهید.

نتیجه : ایجاد رنگ زرد در محیط نشانه واکنش مثبت است که کمتر از 2° دقیقه ایجاد می‌شود و عدم مشاهده رنگ زرد پس از ۲۴ ساعت نشانه واکنش منفی است.

— آزمون تحمل نمک : با افزودن کلرید سدیم محیط کشت آب پیتونه با غلظت‌های 0% ، 2% ، 4% ، 6% ، 8% و 10% را تهیه کنید و از سوسپانسیون باکتری یک حلقه کامل توسط لوپ به لوله‌ها اضافه نمایید و لوله‌ها را در گرمخانه با دمای 37°C به مدت ۲۴ ساعت نگهداری کنید و در این فاصله لوله‌ها را بررسی نمایید.

نتیجه : کدورت ایجاد شده در لوله‌ها نشانه رشد باکتری در غلظت نمک مربوطه است.

در جدول ۵ — ۸ نتیجه آزمون‌های بیوشیمیایی ویبریو پاراهمولیتیکوس و ویبریو کلرا با هم مقایسه شده است.

جدول ۵-۸ - یافته‌های تست‌های بیوشیمیایی ویبریو کلرا و ویبریو پاراهمولیتیکوس

آزمون	ویبریو کلرا	ویبریو پاراهمولیتیکوس
اکسیداز	+	+
تولید گاز از گلوکز	-	-
لاکتوز	-	-
ساکارز	+	-
اورنیتین دکروکسیلاز	+	+
لیزین دکربوکسیلاز	+	+
آرژنین دهیدروکسیلاز	-	-
بناگالاکتوزیداز	+	-
رشد در آب پیتونه با غلظت‌های :		
۰٪	+	د
۲٪	+	+
۶٪	-	+
۸٪	-	+
۱۰٪	-	-

۷-۸ - روش‌های شناسایی کپک‌ها و مخمرها در مواد غذایی



شکل ۱۸-۸ - نمونه‌ای از آلودگی میوه‌ها با کپک‌ها

کپک‌ها^۱ گونه‌هایی از قارچ‌ها هستند که به شکل چند سلولی و با تشکیل هیف^۲ رشد می‌کنند. به هیف‌هایی که به هم تابیده می‌شوند و شکل کلنی کپک‌ها را می‌سازند می‌سلیم^۳ گفته می‌شود در صورتی که مخمرها^۴ گونه‌های تک سلولی هستند. جمعیت زیادی از کپک‌ها وجود دارند که می‌توانند روی

- ۱- moulds
- ۲- hyphae
- ۳- mycelium
- ۴- yeasts

غلات، حبوبات و میوه‌ها پیش از برداشت و طی زمان نگهداری پس از برداشت، رشد کنند. در مواد غذایی فرآیند شده نیز ممکن است یافت شوند. برخی از کپک‌ها به دلیل تولید سموم قوی به نام مایکوتوکسین^۱ و از جمله آفلاتوکسین که در برابر دما تا حدود ۳۰۰ درجه سانتی‌گراد مقاوم بوده و بنابر این طی فرآیندهای گرمایی مواد غذایی و پختن از بین نمی‌روند و مشکلات زیادی را از نظر ایمنی مصرف ایجاد می‌کنند.

بین باکتری‌ها، مخمرها و کپک‌ها تفاوت‌های عمده‌ای وجود دارد که شامل موارد زیر است:

– بیشتر مخمرها و کپک‌ها هوازی هستند، گونه‌هایی از مخمرها در شرایط هوازی اختیاری هم به خوبی رشد می‌کنند.
– نسبت به باکتری‌ها سرعت رشد کمتری دارند به همین دلیل طول مدت نگهداری آنها برای رشد ۵ تا ۱۳ روز است، در صورتی که رشد باکتری‌ها ۲۴-۴۸ ساعت طول می‌کشد.

– دامنه تحمل pH در آنها وسیع است (۲-۹)

– دمای مورد نیاز مخمرها و کپک‌ها برای رشد °C ۲۵-۴ است در صورتی که بیشتر باکتری‌ها، غیر از سرما دوست‌ها، به دمای °C ۳۷ برای رشد نیاز دارند.

– بیشتر کپک‌ها در محیط‌های با میزان آب ($aw < ۸۵\%$) رشد می‌کنند.

برای رشد مخمرها و کپک‌ها محیط‌های کشت انتخابی و دمای پایین به منظور جلوگیری از رشد باکتری‌ها استفاده می‌شود.

برای جلوگیری از رشد باکتری‌ها در محیط رشد مخمرها و کپک‌ها روش‌های زیر نیز به کار گرفته می‌شود:

الف) اضافه کردن برخی از آنتی‌بیوتیک‌ها مانند کلرامفنیکل^۲ به میزان ۱۰۰ میلی‌گرم به ازای هر لیتر یا جنتامایسین^۳ به مقدار ۵۰ میلی‌گرم در لیتر.

ب) برای رشد کپک‌ها و مخمرها لازم است محیط‌های کشت اسیدی شوند. با افزودن اسید تارتاریک به محیط کشت پوتیتو دکستروز آگار^۴ محیط اسیدی و برای رشد کپک‌ها مساعد می‌شود.

کپک‌ها با تولید اسپور تکثیر می‌کنند و روش تولید مثل آنها جنسی و یا غیر جنسی است. کلنی‌های کپک‌ها در محیط‌های کشت و در سطح مواد غذایی به گونه‌ای است که هیف و میسلیم‌های سطحی آنها و اسپورشان در سطح و بقیه قسمت‌ها درون محیط یا داخل ماده غذایی، قرار می‌گیرد. بنابراین ویژگی‌های کلنی کپک‌ها تا حدود زیادی به رنگ اسپور و ساختار میسلیم بستگی دارد.

کپک‌های زیادی در مواد غذایی رشد می‌کنند و باعث فساد می‌شوند که برخی از آنها شامل آسپرژیلوس^۵، فوزاریوم^۶، موکور^۷، پنی‌سیلیوم^۸، ریزوپوس^۹ و تریکودرما^{۱۰} هستند که در این فصل ساختار سلولی چهار کپک مهم به طور خلاصه ارائه می‌شود.

۱- mycotoxine

۲- Chloramphenicol

۳- Gentamicin

۴- Potatodextrose agar

۵- Aspergillus

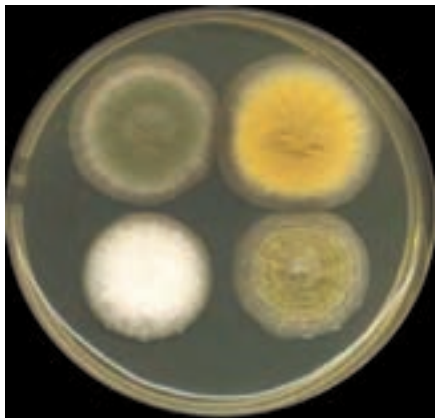
۶- Fusarium

۷- Mucor

۸- Penicillium

۹- Rhizopus

۱۰- Trichoderma



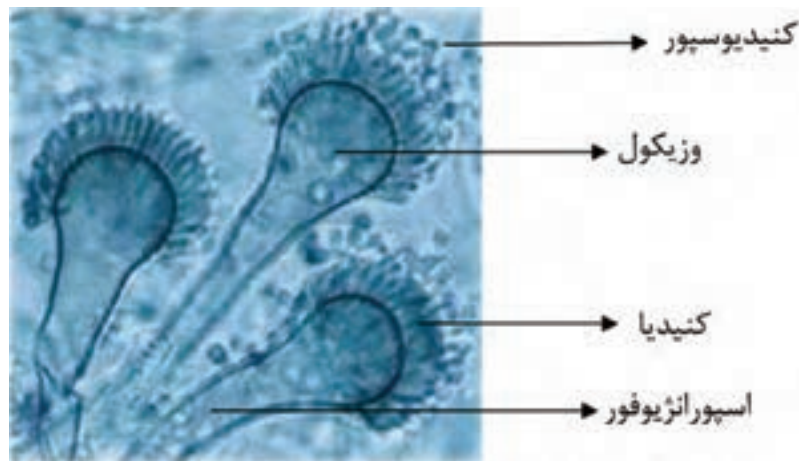
● **آسپرژیلوس**: گونه‌های آسپرژیلوس هوازی اجباری هستند و در محیط‌های غنی از اکسیژن یافت می‌شوند. بیشتر روی سطح مواد غذایی قادر به رشد هستند. گونه‌های آسپرژیلوس بیشتر در مواد غذایی نشاسته دار مانند نان و سیب زمینی رشد می‌کنند.

گونه آسپرژیلوس نیجر^۱ مهم‌ترین گونه آن است که در محیط کشت ساپرو دکستروز آگار پرگنه‌های پرزی و سیاه رنگ تولید می‌کند. گونه‌های دیگر دارای پرگنه‌هایی به رنگ‌های مختلف مانند سبز، زرد و سفید هستند (شکل ۱۹-۸).

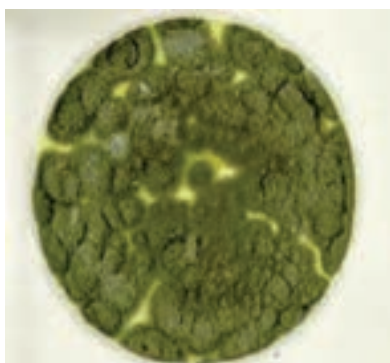
ساختار میکروسکوپی آسپرژیلوس: کپک آسپرژیلوس جزء کپک‌هایی

است که هیف آن دارای دیواره عرضی و شاخه دار است و روی ساختارهای هوایی خود اندامک‌هایی به نام کنیدیوفور (هیف حامل کنیدی^۲، کنیدیوسپورها^۳) را می‌سازد. در انتهای هیف حامل کنیدی که شاخه‌ها قرار دارند دارای یک ساختمان برآمده به نام ستونک است و در ابتدای هیف سلول پایه دارد.

شکل ۱۹-۸- پرگنه‌های برخی از گونه‌های آسپرژیلوس



شکل ۲۰-۸- ساختمان میکروسکوپی کپک آسپرژیلوس



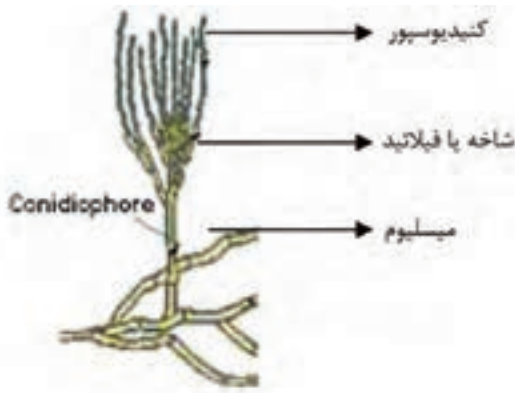
پنی سیلیوم: یکی از مهم‌ترین گونه‌های کپک‌ها در محیط‌های طبیعی است که رنگ پرگنه‌های آن به دلیل رنگ سبز کنیدیوسپورها بیشتر سبز رنگ است (شکل ۲۱-۸). *Penicillium notatum* (تولید کننده پنی سیلین) و *Penicillium camemberti* در تولید نوعی پنیر به نام پنیر کامبرت به کار می‌رود.

شکل ۲۱-۸- پرگنه‌های سبز رنگ کپک پنی سیلیوم

۱- *Aspergillus niger*

۲- Conidiophore

۳- Conidiospore



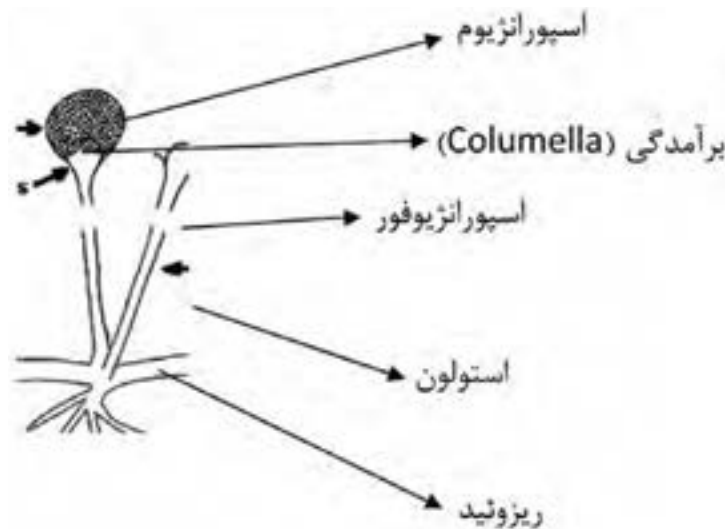
شکل ۲۲-۸- ساختار کپک پنی سیلیوم

ساختار پنی سیلیوم: میسلیوم این کپک به طور معمول از شبکه‌های منشعب تشکیل شده است و هیف آن دارای دیواره عرضی است. مانند اسپرژیلوس دارای کنیدیوفور و کنیدیوسپور است. اما وزیکول یا برآمدگی نداشته در نتیجه شکل گرز مانند اسپرژیلوس را ندارد و شکلی شبیه به جاروهای دسته بلند دارد (شکل ۲۲-۸).

● **ریزوپوس:** ریزوپوس یکی از کپک‌های غیر بیماری‌زا برای انسان (سپروفیت) است که از باقیمانده‌های گیاهان و جانوران تغذیه می‌کند و روی بسیاری از ترکیبات آلی به ویژه مواد غذایی مانند سبزی‌ها و میوه‌ها و نان قادر به رشد است. این کپک به روش تکثیر جنسی و غیرجنسی تولید مثل می‌کند. گونه‌های مختلفی از این کپک

عامل فساد در مواد غذایی هستند مانند *Rhizopus nigricans* که کپک شایع در نان است و *Rhizopus stolonifer* کپک سیاه نان و سیب زمینی و گوجه فرنگی است. پرگنه‌های ریزوپوس در محیط کشت دارای رنگ خاکستری و یشمی می‌باشد که کل تشتک را پر می‌کند؛ زیرا رشد میسلیوم آن خیلی سریع است.

ساختار میکروسکوپی ریزوپوس: هیف فاقد دیواره عرضی است. در انتهای هیف دارای ساختاری کیسه مانند به نام اسپورانژیوم می‌باشد که درون آن اسپورانژیوسپورها قرار دارند. هیف حامل اسپورانژیوم اسپورانژیوفور نام دارد و دارای یک برآمدگی است. مهم‌ترین ویژگی ساختاری ریزوپوس وجود ساختمان ریشه مانند یا ریزوئید در محل اتصال هیف‌ها می‌باشد (شکل ۲۳-۸).

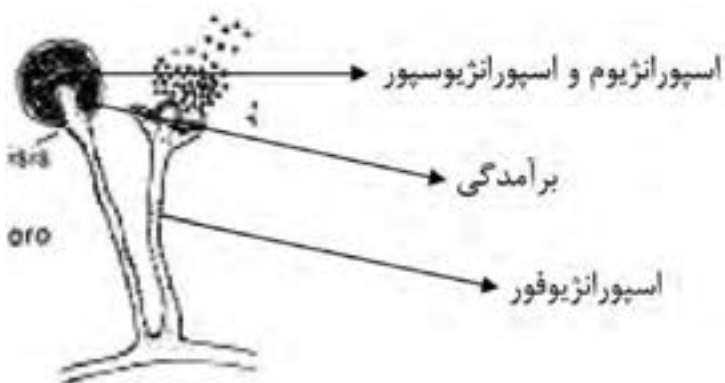


شکل ۲۳-۸- ساختار میکروسکوپی ریزوپوس



● **موکور** : موکور دارای ۳۰۰۰ گونه است که کپک‌های شایع در خاک، سطح گیاهان و سبزی‌ها هستند. کلنی‌های این کپک در محیط کشت به رنگ سفید، بزرگ و خاکستری با رشد سریع میسلیوم هستند که کل تشتک را پر می‌کنند.

شکل ۲۴-۸ - پرگنه کپک موکور



ساختار میکروسکوپی : مانند ریزوپوس هیف آنها دیواره عرضی ندارد و اسپورانژیوم، اسپوراژیوسپور و اسپورانژیوفور دارد و برخلاف ریزوپوس، ریزوید ندارند.

شکل ۲۵-۸ - ساختار میکروسکوپی کپک موکور

روش‌های آزمون میکروسکوپی کپک‌ها

۱-۷-۸ - روش خرد کردن پرگنه^۱ :

مواد و وسایل مورد نیاز

➤ لام

➤ لامل

➤ سوزن کشت

➤ محیط کشت دارای کپک مورد نظر

➤ لاکتوفنل کاتن بلو

➤ شعله

روش کار

الف) توسط سوزن کشت قسمت کوچکی از پرگنه قارچ را برداشته و بر روی لام دارای یک قطره محلول لاکتوفنل کاتن بلو

۱- Teased mount

قرار داده و با لامل سطح آن را بپوشانید.

نکته: بهتر است برای مشاهده همه ساختار کپک با سوزن کشت از قسمت عمقی تر پرگنه برداشت کنید و با سوزن دیگر روی لام داخل قطره رنگ پرگنه‌ها را از هم باز کنید.

(ب) رنگ اضافی را خارج نموده و با ۳ بار عبور دادن لام از روی شعله نمونه را تثبیت کنید.

(پ) لام آماده شده را در زیر میکروسکوپ قرار داده با عدسی با بزرگنمایی ۱۰° و در صورت لزوم با عدسی با بزرگنمایی ۴۰° نمونه را مورد بررسی قرار دهید.

نکته: با توجه به این که در روش خرد کردن پرگنه، اغلب ساختمان‌های کپک و ارتباط آن از بین می‌رود، برای مطالعه ساختمان کپک‌ها بطور کامل از روش‌های مختلف اسلاید کالچر استفاده می‌شود.

۲-۷-۸- اسلاید کالچر^۱:

مواد و وسایل مورد نیاز

➤ تشتک‌های خالی

➤ لوله شیشه‌ای خمیده U شکل

➤ لام و لامل

➤ پنس

➤ بیستوری

➤ محلول لاکتوفنل کاتن بلو

➤ محیط کشت ساپرو دکستروز آگار

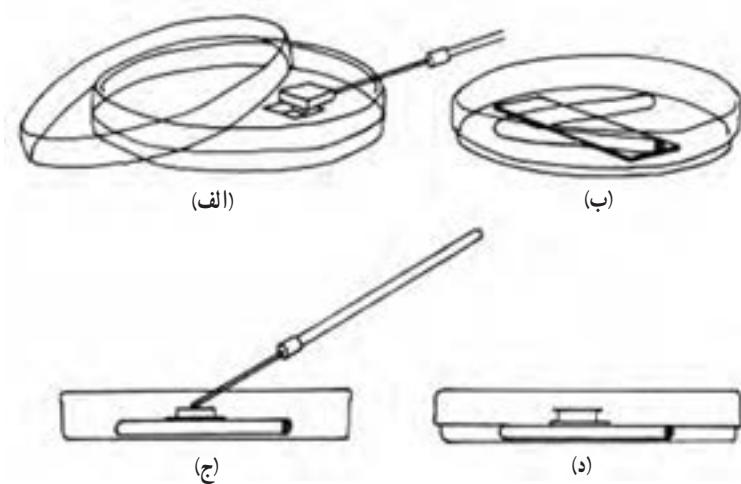
روش کار

الف) ۱۵ میلی لیتر از محیط کشت ساپرو دکستروز آگار را درون تشتک خالی سترون ریخته و پس از سفت شدن محیط توسط تیغ بیستوری سترون آن را به قطعات چهارگوش ۱×۱ سانتی متری تقسیم نمایید (شکل ۲۶-۸-الف).

ب) ۷ الی ۸ میلی لیتر آب مقطر سترون در تشتک دیگری ریخته و یک میله U شکل روی آب بگذارید و یک لام آزمایشگاهی روی آن قرار دهید و سترون کنید. این کار برای تأمین رطوبت لازم جهت رشد قارچ لازم است.

پ) یک تکه از محیط کشت چهارگوش

بریده شده را در شرایط سترون بر روی لام درون تشتک قرار دهید و در وسط آن با سوزن کشت سترون چند پرگنه قارچ مورد نظر را تلقیح نمایید (شکل ۲۶-۸).



شکل ۲۶-۸- مراحل آماده‌سازی آزمون اسلاید کالچر

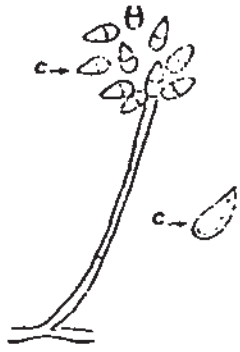
ت) یک لامل سترون را بر روی محیط کشت تلقیح شده قرار داده و کمی فشار دهید تا به خوبی به سطح آگار بچسبد. درب تشتک را گذاشته و آن را در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد قرار دهید و به طور مرتب کشت را از نظر رشد و رطوبت موجود در تشتک مورد بررسی و کنترل قرار دهید و پس از اطمینان از رشد کافی کپک با روش زیر دو نمونه تهیه کنید (شکل ۲۶-۸).

الف) نمونه تهیه شده از لامل: به آرامی و توسط پنس لاملی را که در اطراف آن کپک رشد نموده از سطح محیط برداشته و بر روی یک لام تمیز دارای یک قطره لاکتوفنل کاتن بلو قرار دهید. اگر کپک در اطراف لامل نیز رشد کرده، یک قطره دیگر از لاکتوفنل کاتن بلو بر روی لامل ریخته و با لامل بزرگتری آن را بپوشانید.

نکته: هنگام برداشتن لامل از روی تکه آگار باید از لغزیدن اسلاید روی محیط جلوگیری شود، در غیر این صورت قسمتهایی از ساختمان کپک کنده یا جابجا می‌شود و کار شناسایی را با مشکل مواجه می‌کند.

ب) نمونه تهیه شده از لام: محیط کشت را به آرامی از سطح لام بردارید و داخل تشتک بگذارید. سپس لام را از تشتک خارج کرده و یک قطره لاکتوفنل کاتن بلو را در محل رشد پرگنه کپک اضافه نموده و لاملی را بر روی آن قرار دهید. در صورت وجود رنگ اضافی در خارج لامل توسط کاغذ خشک کن آن را خشک و برای مسدود نمودن اطراف لامل از لاک ناخن و یا هر ماده مشابه دیگری استفاده نمایید و سپس لام‌های مزبور را در زیر میکروسکوپ بررسی کنید.

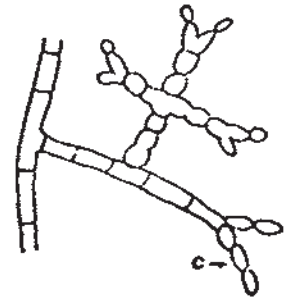
به جای استفاده از تکه آگار در آزمون بالا می‌توان وسط لام قرار گرفته روی میله U شکل مربعی به ابعاد حدود ۱ cm فرض کرده، سه ضلع آن را یک لایه و اسپار سترون قرار داده روی آن یک لامل سترون شده گذاشته و از محل ضلع چهارم با پی‌پت پاستور سترون شده تعداد کمی سلول کپک وارد کرده و بعد با پی‌پت پاستور سترون شده محیط کشت اختصاصی رشد کپک را وارد کرده و پس از پر شدن فضای بین لام و لامل آن را (ضلع چهارم) با واسپار سترون پوشانده و گرمخانه‌گذاری نمایید. یافته‌های این روش کامل‌تر و واضح‌تر دیده می‌شود.



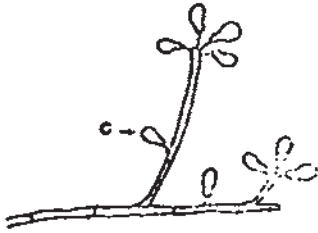
Trichothecium



Geotrichum



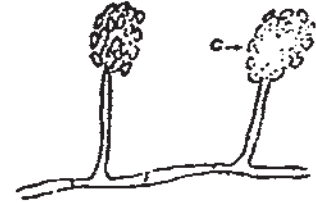
Monilia



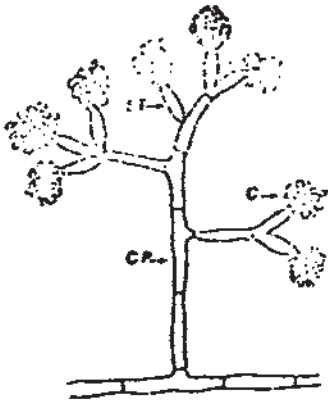
Sporotrichum



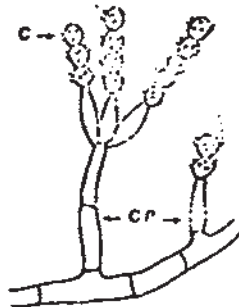
Butyris



Cephalosporium



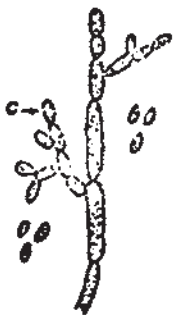
Triohoderma



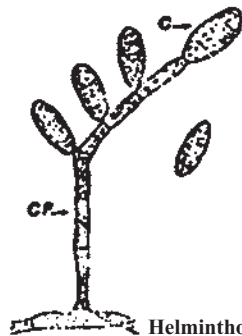
Scopulariopsis



Pullularia



Cladosporium



Helminthosporium



Alternaria

شکل ۲۷-۸ - اشکال بعضی از کپک‌ها و مخمرها

آزمون‌های میکروبی تعیین نوع و میزان آلودگی محیط کار

۹-۱- آزمون‌های میکروبی تعیین نوع و میزان آلودگی محیط کار

محیط کار و محیط زیست انسان از نظر آلودگی میکروبی تأثیر بسیار زیادی در به خطر انداختن سلامت مصرف کنندگان مواد غذایی و کارکنان آن دارد. از یک طرف محیط کار خود با هوا، آب، خاک، اندام‌های انسان، حیوانات اهلی و وحشی، حشره‌ها و جونده‌ها به میکروارگانیسم‌های گوناگون آلوده می‌شود و از طرف دیگر خود می‌تواند موجبات آلودگی مواد اولیه، فرآورده‌های غذایی و اندام‌های کارکنان را فراهم نماید.

✓ **خاک** - منبع اصلی همه میکروب‌ها شناخته شده است و این میکروب‌ها از راه محل کاشت و گرد و خاک ناشی از جریان‌های هوا به مواد غذایی، آب، هوا و گیاهان و همچنین محیط کار در کارخانه‌های مواد غذایی منتقل می‌شوند، از طرفی خاک می‌تواند به وسیله انسان، حیوان‌ها، آب و هوا و به‌ویژه پساب‌های خانگی و صنعتی آلوده شود.

✓ **آب** - میکروب‌های موجود در آب بیشتر از گونه‌های میکروارگانیسم‌های موجود در خاک، پساب و هواست. آب‌های سطحی دارای مقداری مواد آلی هستند و محیط آنها کم و بیش برای رشد میکروب‌ها مناسب است. در حالی که آب خالص برای زندگی میکروب‌ها نامساعد بوده و پس از مدت کوتاهی مقاومت میکروبی در آن کم می‌شود و نابود می‌شوند. در مواردی که پساب‌ها و زباله‌ها به آب‌های سطحی ریخته می‌شوند، میکروب‌هایی مانند استروپتوکوکوس فکالیس، کلیفرم‌ها، سالمونلا و کلوستریدم در آن حضور دارند و مشکلات زیادی را برای سلامت محیط کار و مصرف‌کنندگان مواد غذایی فراهم می‌کند.

✓ **هوا** - در حالت طبیعی دارای بار میکروبی ویژه‌ای نیست و عوامل آلوده‌کننده آن از راه خاک، اندام‌های موجودات زنده وارد می‌شوند. ذرات معلق در هوا با قطرات آب موجود در آن محیط مناسبی برای جذب و انتقال میکروب‌هاست. بدیهی است مقدار و گونه‌های میکروارگانیسم‌های موجود در هوا بسیار گوناگون است و بستگی به عواملی مانند میزان رطوبت، دمای محیط کار، جریان هوا، شرایط خاک و میزان آلودگی آن دارد. منبع دیگر آلودگی هوا دستگاه تنفس انسان و حیوان‌هاست که در موارد بسته بودن محیط و حضور فرد بسیار تشدید می‌شود. پساب‌های خانگی، کارگاه‌ها و کارخانه‌های مواد غذایی از منابع مهم آلودگی خاک و سایر عوامل محیط‌زیست هستند. مجموعه میکروبی پساب‌ها عبارتند از میکروب‌های هوازی، هوازی اختیاری، بی‌هوازی اختیاری و حتی بی‌هوازی اجباری که از منشأ خاک و دستگاه گوارش انسان و دام‌هاست. میکروارگانیسم‌هایی مانند گونه‌های استریپتوکوک فکال، کلوستریدیوم پرفرتران، شیگلا، سالمونلا، میکروکوک، پseudomonas، لاکتوباسیلوس و در پاره‌ای موارد حتی ویروس‌ها، مخمرها و بوئیه کپک در پساب یافت می‌شوند که همگی ممکن است میکروب‌های بیماری‌زا برای انسان باشند و سلامت مردم و محیط کار را به خطر بیاندازند و بنابراین کنترل آلودگی و سالم سازی آن بسیار ضروری است.

✓ و اما انسان خود یکی از جدی‌ترین عوامل آلوده‌کننده محیط کار است. بدیهی است انسان در حالت ابتلا به بیماری یا

گذراندن دوره نقاهت بیماری عامل میکروب بیماری زای مربوطه است و در صورت تماس با مواد غذایی و محیط کار موجب آلودگی آنها می‌شود. اما در بسیاری موارد انسان در حالت سلامت هم ممکن است ناقل میکروب بیماری‌زا باشد و چنین افرادی از نظر سازمان‌هایی که به نحوی با مواد غذایی سروکار دارند دارای اهمیت ویژه‌ای هستند. ناقل بیماری فردی است که میکروب بیماری‌زا در اندام‌های بدنش وجود دارند اما علائم بیماری در او آشکار نیست و به دلایلی در برابر میکروب مورد نظر مصون است و افراد ناقله بیماری افرادی هستند که یا از بیماری مربوطه شفا یافته‌اند و دوره نقاهت کوتاه و گاه طولانی خود را سپری می‌نمایند و یا هرگز به بیماری مبتلا نشده‌اند. منبع اصلی میکروب در بدن افراد ناقل و ناقله ممکن است در یکی از اندام‌های زیر باشد:

— پوست: پوست اندامی است که هرگز بدون میکروب نیست، حتی لای پوست‌های بسیار تمیز هم همواره تعدادی از گونه‌های میکروبی که مجموعه طبیعی آن را تشکیل می‌دهد زیست می‌کنند. اما زمانی که پوست تمیز نباشد تعداد گونه‌های میکروبی و میزان آلودگی بسیار گوناگون و متنوع است. باکتری‌ها، قارچ‌ها و انگل‌ها از راه‌های گوناگون به پوست منتقل می‌شوند، زیرا انسان دست خود را برای کارهای گوناگون به کار می‌برد که از راه هر یک از آنها تعدادی میکروب به دست می‌چسبد که ممکن است همان‌جا تکثیر هم بشوند و یا از راه دست آلوده به نقاط دیگر منتقل شوند.

تکثیر میکروب‌ها در روی پوست‌های مرطوب و عرق‌کننده بیشتر است. گذشته از میکروب‌هایی که روی پوست دست وجود دارند و منشأ خارجی دارند، مجموعه میکروبی پوست دست را گونه‌های مختلف شامل استافیلوکوک اپیدرمیس که از گونه‌های بی‌آزار است و استافیلوکوک طلائی که از گونه‌ای خطرناک و بیماری‌زاست که چنانچه از راه پوست وارد مواد غذایی شود و شرایط رشد و نمو و تکثیر آن فراهم باشد به سرعت تکثیر شده و سم خطرناک و کشنده‌ای سنتز کرده و مصرف چنین غذایی سلامت مصرف‌کننده را به خطر انداخته و ممکن است منجر به مرگ شود. سم این باکتری در برابر دمای تا حدود ۱۱۰ درجه سانتی‌گراد برای مدت حدود یک تا دو ساعت مقاوم است و بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد که حدود ۵۰ تا ۶۰٪ کارکنان و سایر مردم ناقل گونه‌ای از استافیلوکوک به‌وسیله دست‌های خود هستند که عامل بیماری‌هایی مانند جوش‌ها، کورک‌ها، آکنه‌ها، ورم‌های پوستی و مانند اینهاست.

در کارگران کارخانه‌های مواد غذایی نوعی عفونت استافیلوکوکی به صورت جوش‌های زیاد به نام کاربونکل یا دمل چرکی در نقاط عمیق پوست و نوعی عفونت چرکی به نام فورونکلوزیس یا سالک روی محل بریدگی‌های پوست ایجاد می‌شود که به علت کار مداوم کارکنان و تماس با مواد غذایی دیر ترمیم می‌شود و بنابراین نوعی کانون دایم آلودگی است. نوعی عفونت ناخن به نام عفونت پارونیشیا هم در کارگران کارخانه‌های مواد غذایی شایع است. عامل تمام این عفونت‌ها گونه‌های استافیلوکوک هستند، بدیهی است چنانچه افراد مبتلا به این عفونت به نوعی با مواد غذایی سروکار داشته باشند موجب آلودگی می‌شوند و این امر به‌ویژه زمانی که این افراد در تماس مستقیم با مواد غذایی مساعد برای رشد این باکتری‌ها باشند دارای اهمیت زیادی است زیرا در چنین مواردی مقادیر بسیار زیادی از مواد غذایی آلوده شده و بین توده‌های جمعیت توزیع گشته و سلامت مردم را به خطر می‌اندازد.

— دهان، حلق، بینی، گوش و چشم: در این قسمت از اندام‌های بدن انسان به دلیل بالا بودن رطوبت و دما و باقیمانده‌های مواد غذایی امکان رشد و نمو و تکثیر میکروارگانیسم‌ها بیشتر است. از میان میکروب‌هایی که در این اندام‌ها رشد می‌کنند می‌توان استافیلوکوک اورئوس را نام برد. این باکتری به‌ویژه از نظر این که از راه تنفس هم امکان انتقال آن وجود دارد مهم است، زیرا گونه‌های این باکتری عامل اصلی سینوزیت و سرماخوردگی است و افراد مبتلا به این بیماری پس از شفا یافتن تا دو سال ناقل میکروب هستند. بنابراین افرادی که مبتلا به عفونت‌های دستگاه تنفس، چشم و گوش هستند و در کارخانه‌های مواد غذایی یا مراکز تغذیه گروهی کار می‌کنند باید مورد مراقبت‌های ویژه باشند و پیش از شفا یافتن از بیماری و گذراندن دوره نقاهت نباید در اموری که لازمه آن تماس با مواد غذایی و سطوح کار است فعالیت نمایند.

— دستگاه گوارش: در دستگاه گوارش انسان و حیوان گونه‌های مختلف میکروب‌ها زندگی می‌کنند و مجموعه میکروبی دستگاه گوارش افراد سالم در حالت طبیعی یکسان نیست و هر یک از قسمت‌های دستگاه گوارش مجموعه میکروبی ویژه خود را دارد. محیط معده و روده برای رشد میکروب‌ها مساعد نیست اما قسمت‌های پس از آن شامل ناحیه ژژونوم و ایلئوم کم کم برای زیست میکروب‌ها مساعد می‌شوند و به همین جهت در این قسمت میکروب‌های مختلفی وجود دارند و هرچه از قسمت اول روده کوچک به سمت آخر آن پیش برویم به تعداد و نوع میکروب‌ها افزوده می‌شود. مهم‌ترین میکروب‌های این قسمت شامل کلیفرم‌ها به‌ویژه گونه‌های استرپتوکوک فکال، سالمونلا، اشریشیاکلی، آئروباکتر آئروژنز و گاهی استافیلوکوک است. گاه ممکن است گونه‌هایی از انگل‌های گوارشی هم حضور داشته باشند.

با توجه به این که در بخش‌هایی از دستگاه گوارش مقدار اکسیژن کم است امکان حضور و رشد و نمو و تکثیر گونه کلسترییدیوم و لیشای یا پرفرنزان وجود دارد، این باکتری بی‌هوازی اختیاری و اسپورساز است و بنابراین از باکتری‌های مشکل‌ساز در صنایع غذایی است.

با توجه به آنچه گفته شد افراد مبتلا به دیسانتری میکروبی و شیگلوز، سالمونلا، دیسانتری آمیبی نباید در بخش‌هایی از مواد غذایی که مواد اولیه و غذاهای بسته بندی نشده در معرض هواست شاغل باشند. افراد مبتلا به دیسانتری باسیلی و شیگلوز برای مدت کوتاهی ناقل عامل بیماری هستند اما ناقل دایم نمی‌شوند. در مورد سالمونلا و عفونت ناشی از اشریشیاکلی فرد مبتلا برای همیشه ناقل عامل بیماری می‌شود. همچنین افراد مبتلا به دیسانتری آمیبی پس از شفا یافتن برای همیشه ناقل بیماری می‌شوند. افراد مبتلا به هیاتیت و پروسی برای حدود ۵ سال ناقل هستند.

— حیوانات اهلی و دام‌ها از مهم‌ترین عوامل آلوده کننده محیط زیست و محیط کار هستند. استافیلوکوک طلائی، استرپتوکوک فکال، کلسترییدیوم پرفرنزان و کلیفرم‌ها در دهان، بینی، دستگاه گوارش، پوست و سایر اندام‌های این موجودات به تعداد زیاد یافت می‌شود. گونه‌های سالمونلا هم ممکن است موجب آلودگی مواد غذایی و اندام‌های انسان، محیط کار و سطوح در تماس با مواد غذایی بشود. حیوان‌هایی که زیست جمعی دارند به سادگی میکروب‌های اندام‌های خود را به سایرین منتقل می‌کنند و موجب تشدید آلودگی می‌شوند.

— موش و سایر چونده‌ها در فاصله بین تولید تا مصرف و بیشتر در انبارهای نگهداری مواد غذایی موجب آلودگی می‌شوند. چونده‌ها منبع اصلی گونه‌های سالمونلا آنتریدیس و سالمونلا تایفی میوریوم هستند. گاه چونده‌ها غذای پرنده‌ها، انسان و محیط زیست را به میکروب‌های اندام‌های خود آلوده می‌کنند و بنابراین لازم است مواد غذایی و محیط کار از دسترس آنها دور باشند. — حشره‌های محیطی و خانگی به شکل‌های گوناگون موجب آلودگی می‌شوند و چون سرعت تکثیر آنها بسیار زیاد و رفت و آمد آنها در محیط بسیار زیاد است از منابع مهم آلودگی محیط زیست و محیط کار به حساب می‌آیند.

— مگس خانگی هر بار ۱۲۰ عدد تخم می‌گذارد. تخم‌ها پس از ۵ تا ۷ روز بالغ و آماده تکثیر می‌شوند. مگس خانگی تخم‌های خود را بر روی زباله‌ها، پساب‌ها، و فضولات حیوانی می‌گذارد و از این محل‌ها برای تغذیه خود هم استفاده می‌کند و برای نرم کردن مواد غذایی مقداری از بزاق دهان خود را روی آنها می‌ریزد و آلودگی را تشدید می‌کند.

— سوسک حمام هم دارای گونه‌های زیادی است که همه آنها در محیط کار صنایع غذایی و بوژه محل‌هایی که در آنجا باقیمانده‌های غذایی مانند آب، نشاسته، مواد پروتئینی، پنیر، کاغذ وجود دارد حاضر می‌شوند. سرعت حرکت و جابجایی این حشره خیلی زیاد است و محتویات دستگاه گوارش آن به صورت مایع است که آن را بر روی سطح کار و مواد غذایی ریخته و آنها را آلوده می‌کند.

۹-۲- روش‌های تشخیص آلودگی میکروبی محیط کار

۹-۲-۱- تشخیص آلودگی هوای محیط کار : برای تشخیص آلودگی میکروبی هوای محیط کار و هوای محیط زیست

می‌توان از راه‌های گوناگون استفاده نمود که مهم‌ترین آنها عبارتند از :

الف) روش باز کردن تشتک دارای محیط کشت و قرار دادن یا چرخاندن آن در هوا. برای این منظور لازم است ابتدا بسته به نوع آلودگی، محیط کشت جامد و مناسب را به شرحی که در پیش گفته شد آماده سازی، سترون و در پی‌پت ریخته و به صورت دربسته به حال خود قرار داد تا آگار سفت شود. مهم‌ترین عامل آلوده کننده هوای محیط کار اسپر کپک‌ها است و برای رشد کپک‌ها محیط Malt Extract Agar یکی از مناسب‌ترین محیط‌هاست.

پس از سفت شدن محیط آگار می‌توان درب آن را باز کرده و برای چند ثانیه در هوای مورد نظر برای تعیین آلودگی میکروبی چرخاند. به این ترتیب اسپوره‌های معلق در هوا به سادگی روی سطح آگار قرار می‌گیرند و با بستن درب و قرار دادن تشتک‌ها در گرمخانه با دمای مناسب و حدود ۲۵ درجه سانتی‌گراد کلنی کپک‌های آلوده کننده هوا روی سطح آگار ظاهر می‌شوند. برای این منظور زمانی حدود ۴۸ ساعت کفایت می‌کند، اما اگر طی این مدت کلنی‌ها ظاهر نشوند می‌توان گرمخانه‌گذاری را تمدید نمود. به جای چرخاندن تشتک در باز در هوا می‌توان آن را برای چند ثانیه و کمتر از یک دقیقه در معرض هوا قرار داد. به این ترتیب ذرات معلق آلوده به اسپوره‌های موجود در هوا در اثر وزن خود سقوط کرده و روی سطح محیط قرار می‌گیرند و پس از آن لازم است در تشتک‌ها را بسته و آنها را در گرمخانه با دمای مناسب و زمان لازم قرار داد.

ب) فیلتره کردن هوا : برای این منظور می‌توان با نصب فیلتر با منافذ ریزتر از اسپورکپک‌ها جلوی خروجی هواکش و عبور هوا از فیلتر برای حدود ۵ ثانیه و قرار دادن فیلتر روی سطح محیط کشت آگار، شرایطی فراهم کرد که اسپره‌های معلق در هوا آسان‌تر روی محیط کشت قرار گرفته و آماده تکثیر و تشکیل کلنی شوند.

لازم به یادآوری است که فیلترها را می‌توان در محل هوای ورودی قرار داد.

در هر دو روش بالا پس از ظاهر شدن کلنی‌ها می‌توان ضمن شمارش آنها در صورت نیاز آزمون‌های مربوط به شناسایی گونه‌ها را با روش مربوط انجام داد که شرح آن در فصل ۷ ارایه شده است.

چنانچه مشکوک به آلودگی هوای محیط کار با سایر میکروارگانیسم‌ها باشیم لازم است به جای محیط کشت ویژه کپک‌ها از محیط‌های کشت اختصاصی میکروب‌های مورد نظر استفاده شود و برای شناسایی گونه میکروبی از آزمون‌های تأییدی استفاده به عمل آید که در جای خود در این کتاب به آنها اشاره شده است.

۹-۲-۲- تشخیص آلودگی میکروبی سطوح در تماس با مواد غذایی : سطوح در تماس با مواد غذایی شامل، دست

و پوست کارکنان، میزهای کار، لوله‌های انتقال، زمین، دیوار، درب، پنجره و سقف است.

الف) دست و پوست کارکنان، برای این منظور از روش سواب‌گیری^۱ (پنبه استریل دسته‌دار) استفاده می‌شود، پنبه استریل دسته دار را در محلول رقیق کننده مناسب مانند سرم فیزیولوژی، محلول رینگر، محیط کشت نوترینت پراث خیس کرده و اطراف آن را روی سطح پوست مورد نظر مانند انگشتان دست، کف دست یا هر جای دیگر کشیده و سپس آن را وارد محلول رقیق کننده کرده و دسته اضافی آن را با شکستن خارج نموده و با استفاده از شیکر محتوی محلول رقیق کننده را یکنواخت نموده، سپس آن را تا حد لازم رقیق کنید (مطابق با روش تهیه رقت‌های متوالی در فصل ششم) و به محیط کشت مورد نظر انتقال دهید، بدیهی است محیط کشت

برای شناسایی، باکتری‌های گوناگون متفاوت است اما در بیشتر موارد لازم است آلودگی دست به میکروارگانیسم‌های طبیعی مانند استافیلوکوک طلائی و استافیلوکوک اپیدرمیس و کلی‌فرم‌ها به عنوان شاخص آلودگی دست با دستگاه گوارش مورد ارزیابی قرار گیرد. (ب) سطوح محیط کار و دستگاه‌ها، این سطوح را می‌توان به دو دسته سطوح افقی و عمودی تقسیم کرد، برای سطوح افقی و در مواردی که رطوبت نسبی هوا زیاد بوده و موجب تبخیر آب محیط کشت نمی‌شود می‌توان بسته به نوع میکروب تعدادی محیط کشت جامد عمومی و یا اختصاصی را روی سطح معینی از محل ریخته و به حال خود قرار داد تا میکروارگانیسم‌ها در صورت حضور تکثیر کرده و تشکیل کلنی بدهند. برای سقف و حتی کف می‌توان محیط کشت آگار را در تشتک ریخته و منتظر شد که سفت شود، سپس تکه‌ای از آن را بریده و روی سطح مورد نظر برای تشخیص آلودگی چسباند.

در مواردی که سطوح مورد نظر برای تشخیص آلودگی در جای خشک یا سرد قرار داشته باشند دو روش بالا عملی نیست و لازم است با استفاده از سواب از میکروب‌های سطح معینی از محیط کار نمونه برداری شده و به محلول‌های رقیق کننده و یا محیط‌های کشت انتقال یافته و در گرمخانه قرار داده شود.

(پ) دیوارها، پنجره و سطوح عمودی دستگاه‌ها و مخازن را هم می‌توان با سواب نمونه‌برداری کرده و یا تکه آگار محیط کشت جامد مورد نظر را روی آن چسباند. استفاده از آگار زمانی امکان پذیر است که پیش از تکثیر میکروب‌ها و ظاهر شدن کلنی‌ها آنها خشک نشود.

(ت) لوله‌های انتقال باز شونده و کوتاه را می‌توان با ریختن محیط کشت جامد روی سطح معینی از آن و یا با جاری کردن محیط کشت مایع از داخل آن و یا با جاری کردن ماده رقیق کننده از داخل آن نمونه‌برداری و مورد آزمون قرار داد؛ نحوه رقیق کردن نمونه و گزینش محیط کشت برای شناسایی میکروارگانیسم‌ها در جای دیگر این مجموعه مورد بحث قرار گرفته است.

(ث) استفاده از تشتک‌های فشاری: این امکان وجود دارد که محیط کشت عمومی یا اختصاصی را در تشتک‌های یکبار مصرف ریخته و بطور کامل پر کرده و پس از سفت شدن آن را روی سطح مورد نظر برای تعیین آلودگی چسباند تا میکروب‌ها به سطح محیط کشت منتقل شوند و با گرمخانه گذاری رشد کرده و کلنی‌های قابل شمارش و شناسایی تشکیل دهند.

۳-۲-۹- روش پیشرفته و دستگاهی برای ارزیابی آلودگی محیط کار: در بسیاری از موارد برای ارزیابی سلامت محیط کار در کارخانه‌های مواد غذایی فرصت‌ها اندک بوده و مجال برای انجام کار با روش‌های یاد شده نیست زیرا در بیشتر روش‌های یاد شده کمینه زمان مورد نیاز حدود ۴۸ ساعت است و برای تشخیص نهایی گاه لازم است مراحل تکمیلی با نیاز به زمان بیشتر انجام گیرد. در چنین شرایطی لازم است ارزیابی با روش‌های سریع انجام گیرد. این روش‌ها از سال‌ها پیش در کشورهای پیشرفته به مرحله اجرایی رسیده که چند مورد از آنها در اینجا برای آشنایی مقدماتی ارائه می‌شود.

۱- روش شمارنده الکتریکی Coulter Counter: در این روش با استفاده از سواب‌گیری محل‌های مورد نظر نمونه‌برداری شده، در صورت نیاز رقت‌های مورد نیاز تهیه شده و وارد مخزنی می‌شود که در آن لوله موئینی قرار دارد. رقت‌های تهیه شده به ترتیب وارد این مخزن می‌شوند و از داخل لوله موئین و از زیر چشم الکتریکی عبور می‌کنند. چشم الکترونیکی به صورت دیجیتالی، میکروب‌های عبور کرده از لوله موئین و زیر چشم الکترونیکی را شمارش می‌کند.

۲- روش اندازه‌گیری آدنوزین تری فسفات: این روش بر اساس این وضعیت طراحی شده که بین مقدار ATP موجود در یک محلول و تعداد سلول میکروبی رابطه مستقیمی برقرار است و هرچه بار آلودگی میکروبی محیطی بیشتر باشد مقدار ATP آن هم بیشتر است زیرا سلول‌های میکروبی هم کم و بیش دارای مقدار معینی ATP هستند و با تعیین مقدار ATP در هر محیط می‌توان عدد حاصل را بر مقدار ATP یک سلول تقسیم کرد تا تعداد میکروب تعیین شود. مقدار ATP یک سلول $10^{-1} \times 22/66$ میکروگرم است.

کتابنامه

- 1- The Bacteriological Examination of water supplies, Her Majestys stationery office.
- 2 - Harrigan W.F. 1996, Laboratory Methods in microbiology Academic press.
- 3- Frazier W.C. 1997, Food Microbiology, McGraw - Hill Book company.
- 4- Thatcher R.S. and clarrk. D.S. 1988, Microorganisms in Foods. University of Toronto press.
- 5- Principles of microbiology for students of Food Technology, Hutchinson Educational.
- 6- Stanier R.Y. etal 1996, General Microbiology Macmillan.
- 7- Davis B.D. etal 1988, Principles of microbiology and Immunology, A Harper International Edition.
- 8- Food Microbiology, 2005, Neelaw Khetrpaul.
- 9- Food Microbiology laboratory, 2005, linne Mac Landzbrough.

- ۱۰- رسول پایان ۱۳۵۶. جزوه آزمایشگاه میکروبی شناسی مواد غذایی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی
- ۱۱- رسول پایان، ۱۳۹۰، مبانی کنترل کیفیت در صنایع غذایی (ویرایش چهارم چاپ دوم) انتشارات آبیژ
- ۱۲- رسول پایان ۱۳۸۸، کنسروسازی (ویرایش سوم) انتشارات آبیژ
- ۱۳- رسول پایان ۱۳۸۰، مقدمه‌ای بر تکنولوژی فرآورده‌های غلات (ویرایش سوم) انتشارات آبیژ
- ۱۴- سحر هنرمند جهرمی ۱۳۸۷، آزمایشات میکروبی شناسی مواد غذایی
- ۱۵- دکتر گیتی کریم، آزمون‌های میکروبی مواد غذایی
- ۱۶- دکتر رضوی‌لر ۱۳۷۵، میکروبی‌های بیماری‌زا در مواد غذایی
- ۱۷- استانداردهای ملی ایران در رابطه با کلیه آزمون‌های ارائه شده در کتاب

